

17. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali

17th Flying Broom International Women's Film Festival

KIZILIRMAK SINEMASI

Kızılırmak Cad. No:21/B Kocatepe /Ankara
T: 0312 425 53 93

9-10-11 Mayıs / Gündüz Seansları ÜCRETSİZ (ASKIDA BİLET UYGULAMASI)

12-13-14-15 Mayıs / Gündüz Seansları 5 TL

Tüm Hafta Akşam Seansları

***BİLET FİYATLARI**

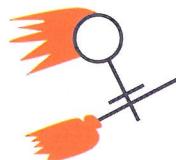
Öğrenci 8 TL

Tam 11 TL

GOETHE INSTITUT

(ALMAN KÜLTÜR MERKEZİ ANKARA)

Atatürk Bulvarı No: 131 Bakanlıklar
T: + 90 312 419 52 83

Büyükelçi Sokağı 20/4 Kavaklıdere Ankara

T: +90 312. 427 00 20

F:+90 312. 466 55 61

E: festival@ucansupurge.org

www.ucansupurge.org

Bu festival 5224 sayılı Yasa gereğince
Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan alınan izinle düzenlenmiştir.

*Bilet Fiyatları Kızılırmak Sineması için geçerlidir. Goethe Institut'deki gösterimler ücretsizdir. / The ticket prices are valid for Kızılırmak Cinema. All the screenings in Goethe Institut are free of charge.

Not / Note: Tüm yabancı filmlerde ve tüm seanslarda gösterimler Türkçe altyazı ile gerçekleştirilecektir. Elektronik altyazı sisteminde ortaya çıkan teknik arıza durumlarında, önce arızanın giderilmesine çalışılacak, bunun mümkün olmadığı hallerde filmin gösterimi çevirisiz; orijinal olarak devam edecektir. / All the screenings of foreign films and all sessions will be screened with Turkish subtitles. In case of technical troubles occurring during screenings, the festival team would first try to fix the problem; if the problem is unfixable the film in question will be screened in its original language.

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

T.C
BAŞBAKANLIK
TANITMA FONU

Ziraat Bankası

ÇANKAYA BELEDİYESİ

BÜYÜKELÇİLİK DESTEKLERİ

INSTITUT
FRANÇAIS

ANKARA

AMERICAN
FiLM
SHOWCASE

EMBASSY OF FINLAND
ANKARA

CONSULATE GENERAL
OF SWEDEN

Istanbul

NORWEGIAN EMBASSY

ÖSTERREICHISCHE
BOTSCHAFT
ANKARA

KONAKLAMA SPONSORLARI

İLETİŞİM SPONSORLARI

MYRA

STRÖEROKENTVİZYON
REKLAM PAZARLAMA LTD. ŞTİ.

MEKAN SPONSORLARI

**GOETHE
INSTITUT**

HİZMET SPONSORLARI

ÖZSÜT

MED
YEMEK & SERVİS

Flamingo
Tunali
1955
Pastanesi

BASIN SPONSORLARI

Hürriyet **Milliyet** **Sanat**

 DAILY NEWS **evrensel** **BirGün** **Agos**

 OLFASOL
Ankara'nın Gıdışım Gücü! **radyo odtü 103.** **sol** **Bir+BiR**

 alTyazi **FILMARASI** **modernzamanlar** **KÜLTÜR SANAT**
HARİTASI

 ankara
kültür-sanat etkinlikleri **bianet**
BAĞIMSIZ İLETİŞİM AĞI **Beyazperde**

 OTEKİ SINEMA **sadibey.com** **Başka**
Başka bir iletişim mümkünçün!

 COSMOTURK **PARALEL KİTAP** **FILMLOVER** **bitter** **nude**

 CİNE DERGİ **Meselə**

 gölge
Dergi

**17. UÇAN SÜPÜRGE
ULUSLARARASI
KADIN FILMLERİ
FESTİVALİ**

17th FLYING BROOM
INTERNATIONAL
WOMEN'S FILM
FESTIVAL

8-15 Mayıs 2014

**FESTİVAL
ÇOK GÜZEL
GEL SENELİ**

Festival Kadrosu/Festival Staff

ESTİVAL KADROSU/FESTIVAL STAFF

çan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği
Wing Broom Women Communication and Research Association

Önetim Kurulu/Administrative Board

Halime Güner
İldiz Ecevit
Serrin Balay
Özge Alpay
Nur Otaran
Youse Gündüz Hosgör
Ayşegül Banker Etker

Şaşkan/President

Halime Güner

Genel Yayın Yönetmeni/Editor in Chief

Selen Doğan

Festival Koordinatörü/Festival Coordinator

Özlem Kinal

Festival Asistanı/Assistant

Sanem Akın

Festival Programı/Festival Programme

Özlem Kinal, Sanem Akın

Film İzleme ve Değerlendirme/

Andreas Treske, Ayşegül Koç, Emel Celebi, Gülden Treske, Halime Güner, Nur Otaran, Özge Alpay, Özlem Kinal, Özlem Sariyıldız, Sanem Akın, Seray Genç

Film Trafik/Print Traffic

Sanem Akın

Konuk Ağırlama/Hospitality

Linda Rödel
Özlem Başdoğan

İletişim/Communication

Sibel Ofluoğlu, Eda Özyurt Kılıç, Ekin Keskin

Finans/Finance

Sibel Ofluoğlu

Festival Jeneriği ve Tanıtım Filmleri

Festival Trailers

Emre Yılmaz

Festival Afişi/Festival Poster

MYRA

Ödül VTRleri/Trailers

Demet Kayıran
Hayri Çölaşan

Açılış Töreni/Openning Ceremony

Selen Doğan
Elif Özmenek Çarmıklı
Hakan Dündar
Demet Kayıran

Basılı Malzemeler Editörü/Editors for Printed Materials

Selen Doğan
Sanem Akın

Basılı Malzemeler Tasarım ve Uygulama/Printed Materials

Emre Yılmaz

Katalog Çevirileri/Catalogue Translations

Hacettepe Üniversitesi Mütercim Tercümanlık Bölümü: Sinem Bozkurt (koordinasyon), Fatma Kutbay, Yasemin Göl, Tuğçe Caner, Devin Keleş, Özge Demirci, Sinemis Kamer; Adana Zirve Üniversitesi Mütercim Tercümanlık Bölümü: Ayşegül Uysal
Uçan Süpürge: Ekin Keskin, Mete Güner, Özlem Başdoğan

Çeviri Editörü/ Editor for Translation

Sanem Akın

Medya İlişkileri/Media Realtions

Selen Doğan
Senem Kirkit

Festival Web Sitesi ve Sosyal Medya/Website and Social Media

Özlem Kinal
Sanem Akın

Gösterim Koordinasyon/Screening Coordination

Suphi Öztaş (Masal Kitabevi)

Altyazı ve Çeviri Koordinasyon/Subtitling and Translation Coordination

Mustafa Kerem Yüksel (Masal Kitabevi)

Altyazı Çeviri/Subtitle Translation

Erhan Baltacı
Ümit Edeş
Harun Altun
Dilan Ateş
İşıl Kurnaz
Emrah Saracoğlu
Öge Dirim Tezgeliş
Mustafa Kerem Yüksel

Altyazı Bindirme/Launch Team

Ümit Edeş
Erhan Baltacı
Cemil Atik
Emrah Saracoğlu
Güler Didem Yüksel

Festival Fotoğrafları/Photographers

KA Fotoğraf Geliştirme Atölyesi

Festival Mekanları/Festival Venues

Kızılırmak Sineması, Goethe Institut Ankara

Teşekkürler/Acknowledgements

Agah Özgür
Ali Tekin
Alper Fidaner
Alper Şen
Arjeta Puca
Atilla Dorsay
Ayşe Çetinbaş
Başkent Aşçılar ve Turizm Derneği
Belgesel Sinemacılar Birliği
Berivan Akbaş
Berna Çol
Betül Yarar
Beyza Kural
Biket İlhan
Buğday Derneği
Bulut Film
Burçin Güner
Can Candan
Can Mengilibörü
Canan Tüzel Okyay
Çağlar Atalay
Rauf Kösemen
Çiçek Tahaoğlu
Damla Özlüer
Deniz İnsel
Eda Atay
Elif Özmenek Çarmıklı
Elif Refiğ
Elif Zilan
Emel Öztürk
Emine Yıldırım
Engin Doğan
Eser Köker
Esra Debreli Deniz
Evre Selhanoğlu
Fahri Aksırt
Ferhunde Özbay
Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi
Giyotin Film
Gülerden Erbaş
Güneşin Aydemir
Hrant Dink Vakfı
Hülya Anbarlı
Hülya Koçyiğit
Kaos GL
Kazım Gündoğan
Lale Film
Memet Ali Alabora
Murat Yiğit Paker
Müge Atala

MYRA
Nadir Öperli
Necip Sarıcı
Nejat Ulusay
Nihal Poyraz Temürçü
Nur Yılmazlar
ODTÜ GISAM
Olga Malea
Oyuncular Sendikası
Özge Çelikaslan
Özlem Mengilibörü
Pınar Baloş
Pınar Göksan Aker
Publica Öğrenci İletişim Ajansı
Ramin Matin
Rauf Kösemen
Ruhi Sarı
Sami Dündar
Seçil Büker
Selcan Kula
Selen Gürsoy
Sema Kaygusuz
Sevilay Çelenk
Sevin Okyay
Sevna Somuncuoğlu
Sibel Durak
Sinem Babul
Sinema Yazarları Derneği
Suzan Kardeş
Şenay Gürler
Şermin Tükel
Tanju Gündüzalp
Tayfun Pirselimoğlu
TED Üniversitesi Sinema Topluluğu
Thomas Lier
Tuba Mücella Kiper
Tuğba Şahin
Tuğba Tekerek
Türk Eğitim Derneği
Türkan Şoray
Uluslararası Sinema Yazarları Federasyonu
Ümit Ünal
Vedat Gün
YapımLab
Yasemin Göksu
Yekta Kopan
Yetkin Dikinciler
Zeyno Film
Zhanna Issabayeva
Zümrüt Burul

Festival hazırlıklarının çeşitli aşamalarında düșleri, yaratıcıları ve emekleriyle destek veren herkese teşekkür ederiz./ We would like to thank all who shared their dreams, creativity and effort with us, in every step of the festival preparation.
Unuttuğumuz kişilerden özü dileriz. / Apologies to anyone we have unforgivably missed.

İM ÖZLEDİ SOKAĞI BİZİM KADAR?

HO HAS A LONGING FOR THE STREETS LIKE WE HAVE?

Uzun yüzyıllar dantelli patiska perdenin gerisinde kim seyretti sokağı? Tekel fabrikalarının tel örgülü camlarından sokağa kim baktı? Kim demir parmaklıklarla bölünmüş avuç içi kadar camın ardında, uçan kuşları seyrederek sokağı özledi? Kim merak ettiğinin sokaktan eve dönüşünü bekledi bunca sene?

Bir sokağa adı verilmeyen, adını ana dilinde söyleyemeyen kadar kim özdi evinden barış sokağına saçlarını rüzgara bırakarak yürümemiy? Ellenmeden, dillemeden, dövülmeden, sövülmeden, öldürülmeden sokaklarda dolasma'yı kim özledi?

Kim istedi bizim kadar gecenin karanlığında aşağılanmadan, horlanmadan, satılmadan yürümemi; ışık çalarak, iğde ağaçlarının kokusunu içine çekmeyi?

Sokağın dibinde vurulan, bir duvar dibine yıgilan kardeşine ulaşabilmek için sokaklara çıkan sokak kızları kadar kim özledi korkusuzca sokaklara çıkmayı? Kim bizim kadar özledi başkaldırın kaldırım taşlarını? Kadınlar kadar çocukların ve diğer canlıların da olan sokakları?

Bu özlem, bu bekleyiş, bu uzak tutulmuşluktur, sokaklar bizim dememizin nedeni. Kapatılmışlığa, karanlığa olan tahammülsüzüğümüzdür. İşığa uçuşan ateşböceklerine katılmaktır sokağı özlememizin ana fikri.

Diri diri gömüldüğümüz toprağın, yakıldırmız ateşin, boğulduğumuz suyun bizimle birlikte hikayelerimizi de yok etmesinedir kırınlığımız, öfkemiz ve ifirazımız. Sokak, bitirme çabasına bir yanıt olarak, başlatandır. Paylaşma, söyleşme, dertleşme ilk orada başlar. Sokak bu nedenle de güzeldir.

Yalnızca haksızlığa uğradığımızda, şiddet gördüğümüzde, emeğimiz calındığında bunalara isyanı dillendirmek için değil, birbirimize dezmek, bir ağaç, bir kitabı, bir şarkıyı, bir başkaldırı, bir hak arayışını, bir aşkı, bir örgütlenmeyi paylaşmak için de sokağa çıkmıyoruz.

Festival bu yıl sokaktan içeri uzatıyor başını. Hikayelerin kapatılıp kaldığı ev içlerine "Festival çok güzel, gelsene!" diye sesleniyor. Festival bu yıl, esininin geçen yıl'bu zamanlar varlığıyla sokağa anlam katan kalabalıklardan alıyor.

Tıpkı sokak gibi, bu festival de herkesin!.. İyi seyirler...

Who has watched the streets behind the dowry curtains for centuries? Who has looked through the iron barred windows of the Tekel factories? Who has missed the streets, sitting behind a tiny, narrow window watching the flying birds? Who has been waiting for their loved ones by the window for them to return home?

Who has missed the most to stroll down the street with the wind in their hair than that person who cannot pronounce her name in her mother tongue? Who has missed to be out in the streets without being shout at, harrased or touched even?

Who has wanted to walk in the streets at night without being scared or looked down like we have? To walk with piece, enjoying the nature?

Who has missed the most to be able to be out on the streets without any fear like that little girl who tried to reach her brother that got shot on the street? Who has missed the rebellious sidewalks like we have? Or the streets which belongs to women also, as well as children and other living things?

This longing, this long wait is the reason we shout out that the streets are ours. It is our intolerance to being locked down and darkness. It is the wish to join the lightning bugs that fly around.

Our heartbreaks, our rage and our objection is because the soils we get buried alive, the fire we get burned in, and the water we get drown in vanishes our stories as well as our bodies. Street is a start point, instead of an end. Sharing, talking, confiding starts first on the streets. That's why streets are beautiful.

We go out on the streets, not just when we suffer injustice or violence, to rebell against these harassments but also to be with each other, to share a tree, a book, a song, a seek for justice, a love..

This year, the festivals makes its way into the streets. It says "It's Festival Time, Come Join Us!" to all the people trapped in their homes along with their stories. This year the festival gets its inspiration from the big crowd on the streets around this time last year.

Just like the streets, this festival is the people's... Enjoy...

Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni ilk günlerinden beri destekleyen, festivalin büyümeye, ulusal ve uluslararası alanda saygınığını pekiştirmesine katkıda bulunan Kültür ve Turizm Bakanlığı bu yıl da festivalin gerçekleşmesini sağladı. Başta Bakan Ömer Çelik olmak üzere tüm Bakanlık personeline, dünyanın onde gelen film festivallerinden biri olmamıza yaptıkları katkı ve daha iyisini yapabilmemiz adına verdikleri ve gelecekte de verecekleri destek için içtenlikle teşekkür ederiz.

The Ministry of Culture and Tourism has been supporting the Flying Broom International Women's Film Festival since the early days and also this year with their cooperation that the festival comes through. The Ministry contributed not only to the growth of the festival but also to its national and international reputation. We thank sincerely all the Ministry personnel, foremost Minister Mr. Ömer Çelik, for all their current and future support to the festival to be among the world's leading film festivals.

BAŞBAKANLIK TANITMA FONU

REPUBLIC OF TURKEY PROMOTION FUND

Değerli Sinemaseverler,

Ülkemizin ilk Kadın Filmleri Festivali bu yıl 17. kez karşınızda. İnsanların yaşamı özümleyerek, insanı değer, olgu ve kavramları imgeleştirek kendini ifade ettiği sinema, tüm insanlığı ortak bir paydada bir araya getirebilen evrensel bir dil özellikle dindedir. Uçan Süpürge, dünya sinemasını ülkemize taşırken, Türk sinemasını da dünyaya tanıtmış oluyor. Hangi kültür ve coğrafaya ait olursa olsun kadın öykülerinin nasıl ortaklaşına tanık oluyoruz. Her yıl yüzeye yakın film, gerek kamera üzerinde gerek kameralarında görev yapan kültür insanları ülkemizi tanımak için geliyor. Uluslararası kültür ve sanat çevrelerinde çok saygın bir yere sahip olan Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali, 1998 yılından bu yana ülkemizin tanıtılmasında önemli bir yere sahiptir. Çeşitli ülkelerden aldıkları ödüller onların başarısının bir kanıdır, bizim için ise bir gurur kaynağıdır. Toplumsal cinsiyet eşitliği bilincini yaygınlaştırmayı amaçlayan festival, ülkemizden ve dünyadan kadın yönetmenlerin; uzun, kısa, belgesel ve animasyon filmlerinin belirli başlıklarda izleyiciye sunulduğu ve bu çerçevede panel, söyleşi ve sergilerin yer aldığı, film gösterimlerinin yanı sıra festival kapsamında filmleri gösterilen yerli ve yabancı yönetmenler, basın mensupları, festival yöneticileri, sinema eleştirmenlerinin bir araya geldiği zengin bir organizasyondur.

Kültürler arası etkileşime olduğu kadar, sosyal ve ekonomik hareketliliklere de vesile olmaları ve ülkemizin tanıtımına önemli katkıları münasebetiyle, uluslararası ölçekteki sanat proje ve organizasyonları önemsemekte ve Tanıtma Fonu'nuza vasıtasiyla desteklemektediriz. Ülkemizin kültür atmosferine yeni bir soluk getiren Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nin, ülkemizin ulusal ve uluslararası bir ilgi odağı haline gelmesinde sağladığı katkıdan dolayı memnuniyetimi belirtiyorum; bütün sinemaseverleri festivali izlemeye davet ederken emeği geçen herkesi kutluyor, en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

Beşir ATALAY
Devlet Bakanı

Dear Cinema Lovers,

The 17th Flying Broom International Women's Film Festival which is also our countries first Women's film Festival is here comes. Cinema is a way of self expression for humanity by internalizing human values, phenomenon, and conception. Cinema is a universal language which is bringing close together. Flying Broom International Women's Film Festival is not only bringing world cinema to our country but also present Turkish cinema to world. We realize that women stories are considerably similar no matter belong to which geography.

Every year almost one hundred film's both behind-the-scenes and downstage employees come to Turkey. Since the 1998, Flying Broom International Women's Film Festival, which is very prestigious both national and international arena, has significant role in promoting the country. Rewards which they get from different countries are seen evidence or their success. Rewards are also source of proud for us. Flying Broom International Women's Film Festival aims to extend gender equality. Both national and international women director's full-length films, documentaries, animations, short-length films will be shown. Concurrently, panels, colloquies, expositions will be held. In addition to that festival is very sophisticated organization which could be seen as an opportunity to come together. Both national and international directors, press members, festival directors and personals, film reviewers will meet in the organization.

Promotion Fund of The Turkish Prime Ministry is support the international art organizations because of their contributions of economic mobility and our country's publicity. They also stimulate cultural interactions. I would like to indicate my delightedness for the festival's contributions to attract national and international attentions. The festival breathe new life into our cultural atmosphere, their contributions are very helpful to be center of interest for our country. I invite all cinemagoer to see the festival films and congratulate all staff who contribute to festival organization and present my sincere respect and sympathy.

Beşir ATALAY
State Minister

ÇANKAYA BELEDİYESİ MUNICIPALITY OF CANKAYA

Daha nice 17 senelere...

Bir toplumun, bir ülkenin gelişmesi için en önemli etkenlerin başında gelir sanat. Sanatla aydınlanıp, sanatla gelişip, büyütüerek geleceğe umutla bakılabilir ancak.

Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün söylediği "Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir" sözündeki gibi sanatını yaşatamayan, onu besleyip geliştiremeyen toplumların geleceği aydınlik olamaz.

Çankaya Belediyesi olarak her zaman sanata ve sanatçıya destek verip, örnek olabilmenin gururunu yaşıyoruz. Toplumuza yapılabilecek en büyük yatırım olarak gördüğümüz bu desteği, düşünelerimizle, mekanlarımıza ve daha da önemlisi maddi manevi tüm enerjimizle veriyoruz. Çünkü, bu ülkeyi, bu halkı seviyor ve daha umutla bakanlık olamız.

Büyük emek ve çabalarla 17 yıldır sürdürülen "Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali"ne de yine bu duygularla katkı sunabilmeyi haklı mutluluğunu yaşıyoruz.

Uçan Süpürge serüveniyle, sinemaya kamera önünde ve arkasında değer katmış çok sayıda kadın sanatçıyı seyircilerle buluşturarak, filmleri ve etkinlikleriyle Türk ve dünya sinemasına önemli bir katkı sağladık emeği geçenlerin bundan sonra da yanında olmanın gayreti içinde olacağız.

Daha nice 17 senelere...

Alper Taşdelen

Çankaya Belediye Başkanı

For new 17 years ahead...

Art is the prior factor for a society and a country to develop. Only with art, we can be enlightened and confident about the future. We evolve with art...

The societies who cannot raise, develop and keep their art alive, cannot have an enlightened future as The Great Leader Mustafa Kemal Atatürk says "A nation devoid of art and artists cannot have a full existence".

We as Çankaya Municipality pride in supporting art and the artists and being a good model. We are giving this support which we regard as the greatest investment to our society with our thoughts, places and more important; with our full energy on material and moral basis. Because we love this country and its people and desire a future to which we can look with hope.

We are taking justified happiness of contributing Flying Broom International Women's Film Festival which has been lasting for 17 years, with the same emotions.

We keep our efforts about supporting Flying Broom and the people who are meeting many actresses with the audience and the people whose labour is precious behind and in front of the camera, who give support to world and turkish cinema with their films and events.

For new 17 years ahead...

Alper Taşdelen

Çankaya Mayor

UÇAN SÜPÜRGE ONUR ÖDÜLÜ
FLYING BROOM HONORARY AWARD

MUHTEREM NUR

MUHTEREM NUR: HÜZÜNBAZ BİR YAŞAM YORGUNU

MUHTEREM NUR: SORROWFUL AND TIRED

AGAH ÖZGÜC

Muhterem Nur deyince, özel yaşamıyla ilgili arabesk tânimlamalar içeren medyatik gazete ve dergi başlıklarını akla hemen. 'Acıların kadını' ya da 'hayatım boyunca ağladım' en bilinenleridir hüzünbaz yaşamının. Ve ilk başta bu magazinel başlıklar bir kesim tarafından ne kadar hafife alınsa da aslında içe bastırılmış bir Muhterem Nur gerçeğini yansıtır. Kaldı ki ve özellikle de 1950li yılların duyarlılığıyla onu iyi okumak gereklidir.

Yaşadığı gibi oynayan, oynadığı gibi yaşayan Muhterem Nur, Türk sinemasının en çok sömürülen kadınıdır; bir tek rahmetli eşi Müslüm Gürses hariç, hayatına giren erkekler tarafından.

Ağrılı, acılı, sancılı özel yaşamı bir yana, sinema yaşamına gelince... Arkasına aldığı kadın seyircisi kitleSEL açıdan filme getirebilme başarısı, Türk sinemasındaki en temel özellikle kuşkusuz. Gerçekten ve özellikle de 1950li yılların sonlarında yerli film tutkunu, fanatik kadın seyirci kitlesinin başına bastığı ve onlarla özdeşleştiği bir kadın oyuncudur Muhterem Nur. Baskıcı ve ayrımcı erkek kuşatması altında ezilen, örselenen, kaderine çelme atamayan boynu büyük Türk kadınının yıldınlığını, elinden geldiğince sergilemeye çalışmıştır hep. O yılların kemikleşmiş tutucu koşulları içinde 1980li yıllarda Müjde Arbilinciyle bu dışlanılmışlığı, ayrımcılığı sorgulayabilme gücüne sahip olamasa da.

1951'de sinema yaşamına figüranlıkla başlar Muhterem Nur. Memduh Ün imzalı 'Yetim Yavrular' (1955), 'Yetimler Ahı' (1956) ve 'Zeynep'in İntikamı' türünden Muhammed Gürses'vari sıradan köy-kasaba melodramlarıyla bir ilk dönem geçirir, başrollerde doğru yol alarak.

1958'de yine Memduh Ün'ün 'Üç Arkadaş'ıyla yıldızlaşır Muhterem Nur. Parklarda cengelli iğne satan, gözleri gün ışığına kapalı Güllü karakteriyle. Kaldı ki Memduh Ün, beklenmedik bir aşama sonucu Yeşilçam sinemasındaki o vicik vicik melo duyarlılığı düzeyli bir anlatı sunumuyla, giderek mitolojik anlamda bir ilk filme dönüsür 'Üç Arkadaş'. Ya da ilklerden biri olarak sinema tarihimizde.

Gerçek yaşamında olduğu gibi, örselenen, dışlanan ezik kadın tiplemesi ve karakterinin 1960li yıllardaki bir numaralı temsilcisi olan Muhterem Nur, Türk sinemasının en fotojenik oyuncularındandır kuşkusuz. Özellikle de o eşsiz güzellikteki burun yapısıyla (Bu tür bir güzelliğin bir başka ismi Pervin Par'dır). Ve her tür abartıdan soyutlanmış, sade, doğal yüzüyle de. Yıldızlaşma döneminin en parlak yıllarında ikide bir aynalarla bakıp 'ben, ben' diyemeyecek kadar sıradanlığı ve sürekli önlere çıkma yeteneği hep arkalarда seyretmeyi kendine özgü bir özelliğe dönüştüren bir Yeşilçam ikonu Muhterem Nur.

Dönemlerine damgalarını vurmalarına, iz bırakmalarına karşı, acımasız zaman aşımıyla kıyıda köşede unutulmuş suskun değerleri eskime duygularından kurtarıp belleği zayıf topluma hatırlatmaya çalışan Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nden aldığı ödül ne çok mutlu etmiştir Muhterem Nur'u.

When somebody mentions 'Muhterem Nur', one remembers the headlines of the magazines telling us about her private life in an arabesque way. 'Woman of sorrows' or 'I cried all my life' are the most known headlines. Although these news and articles are looked down at by some people, they represent the repressed reality of Muhterem Nur. However, she, as an actress must be analyzed within the frame of 1950s.

She acts the 'real'. She lives the 'role'. Muhterem Nur was exploited by Turkish cinema and by the men who entered her life, the only exception to this was her husband Müslüm Gürses.

Her painful, sorrowful and rigorous private life being aside, her movie life was different -to attract the female Turkish audience to the cinema by masses, is certainly the most essential feature of Turkish cinema. Especially at the end of the 1950s, Muhterem Nur was as an actress whom the local film enthusiasts and fanatic women audiences cherished and identified themselves with the roles she played. The life of Turkish women; the oppression and discrimination by men, the abuses and the intimidation of not being able to change their fate was brought to life skillfully by her. The 1980s with the entrenched conservative circumstances and carrying Müjde Ar awareness, it was not possible to question this exclusion and discrimination.

She started her career in 1951, as a figurant and acted in Memduh Ün's films, such as 'Yetim Yavrular', 'Yetimler Ahı' and 'Zeynep'in İntikamı'. These are her earlier films –melodram-. This was the first step to reach 'stars'.

In 1958, Muhterem Nur becomes a star with 'Three Friends' by Memduh Ün. Impersonating the character of blind Güllü who sells hooked needle in a park. Moreover Memduh Ün, as a result of an unexpected stage in Yeşilçam sensitivity level with the presentation of a narrative, 'Three Friends' transforms into a mythological sense of a premier. Or, one of the premiers in the history of our cinema.

As in her real life, impersonating the roles of underprivileged and abused young woman in 1960s, yet to be one of the most photogenic actresses of her time. Especially her distinguished nose structure and short of any exaggeration, her natural façade.

For the periods to leave a trace, despite relentless timeout, forgotten silent values, obsolescence feelings to remind Flying Broom International Women's Film Festival award, what makes Muhterem Nur very happy.

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

ÇİÇEK KAHRAMAN

YARATICI KURGU CREATIVE FICTION

ÜMİT ÜNAL

Film çekmek, bilinmedik bir kutayı keşfe giden bir geminin kaptanı olmak gibidir. Yol boyunca yanınızda, size ve hikayenize inanmış kalabalık bir ekip vardır. Ama yolculuk/çekim bittiğinde, tek bir kişiyle bir odaya kapanır film'in kaderini belirleyen işlerden birine, kurguya girişirsiniz. Günlerce, haftalarca kurgucuya kafa kafaya, çekimde topladığınız malzemeyi ölçer biçer ve filme şekil verirsiniz. Bu dışarıdan gördüğünden daha zor ve çileli bir iştir. Yeni bir kıtamı keşfettiniz, yoksa gemiyi ayakaltı bir limanda karaya mı oturttunuz, kurguda belli olur.

Film çekmeyi Atif Yılmaz, Halit Refiğ gibi eski ustaların yanında öğrendim. Yaptığım filmler onların filmlerine benzemesi de çalışma tarzım benzer. Bir sahneyi çekimden önce kafamda kurgularım ve çoğu zaman, alternatif açılar yerine, doğru bulduğum tek seçenekçi çekерim. Böylece sahnenin plan dizilişi, neredeyse çekim sırasında belli olur. Çiçek Kahraman'la tanışınca kadar kurguyu mekanik bir sıralama, fazlalıkları ayıkladığımız teknik bir adım olarak gördüm.

Oysa Çiçek, teknik ustalığının dışında, hikayeye yaratıcı katkı sağlayabilen bir kurgucu. Ülkemiz için ender bir durumdu bu. Çiçek anlatmaya çalışığınız şeyi çok iyi anlar ve hikayenin akışına dair özgün yorumlar, fikirler getirir. Mesela sadece bir sahne bir karakterin bakışının süresini biraz uzun tutar: Bir bakarsınız karakterin yorumu, bizim o karaktere bakışımız da biraz değişmiş. Ya da aslında kullanılmayacak, kaza eseri çekilmiş bir planı sahneye dahil ediverir, bakarsınız o hatalı plan, vazgeçilmez hale gelmiş.

Birlikte çalıştığımız ilk filmi, Ara'yı kurgularken senaryodaki ilk sahneden mutsuzdum. Çiçek'le uzun uzun konuşduk. Senaryodaki tüm sırayı değiştirdi, ilk sahneyi sondan bir önceki sahne yaptıktı ve senaryoda öngörmemiştim, çok farklı bir başlangıç yarattı. Çiçek gibi hikayeden, senaryodan anlayan bir kurgucu olmasa işim zordu. Çünkü sanat denen şey sezgi üzerine kuruludur. Yaptığınız her şeye uzun uzun mantıklı, teknik açıklamalar getiremezsiniz. Bir çins sezgiyle "Böyle olması gerek" deyip yaparsınız. İyi bir film ekibindeki herkesin yönetmenle aynı sezgiyi paylaşması şarttır. Yoksa o film bitmez. Çiçek sezgisyle, "leb demeden leblebiyi anlayan" bazen de yepeni bir leblebi icat eden mucizevi insanlardandır. Hep çok sakındır, işine inanılmaz yoğunlaşır. Çalışırken bir kere bile sesimizi yükselttiğimi, tartıştığını hatırlıyorum. Ben bazı zamanlar sabırsızlanırı, sevdığım sahneleri peşpeşe hemen kurgulamak isterim; Çiçek beni sakinleştirir. "Onu yarına bırakalım, dinlenmiş bir gözle yapalım," der. Yedi film çektim. Bunların dördünü Çiçek'le yapmışım: Ara, Gölgesizler, Ses (Natalin Solakoğlu ile birlikte) ve Nar.

Yeni bir film yaparken, yine haftalarca bir odaya kapanmak için birini seçmem gerekecek, elbette fazla düşünmeden Çiçek'i arayacağım. Umarım bundan sonraki filmlerde de şartlarımız elverir ve hep birlikte çalışırız.

Shooting a movie is like being a shipmaster of a ship on its way to explore an unknown continent. There is a crowded team with you on the way that believes in you and your story. However when the travel/shooting is over, you shut yourself in a room with only one person and start doing one of the works that determines the movie's destiny, fiction. You evaluate the material you have gathered with the mounter from shooting for days and weeks and you shape the movie. This is more difficult and troubled work than it seems. It becomes clear in fiction whether you have discovered a new continent, or your ship has run aground to a shore on the way.

I have learned how to shoot a movie with old masters such as Atif Yılmaz, Halit Refiğ. Even though my movies are not like theirs style of my work is. I build a scene in my mind before shooting and mostly I shoot the only option I believe it is correct instead of alternative angles. Thus planning order of the scene is almost determined during the shooting. I used to see fiction as mechanical processing, technical step that we sort out the redundancies until I met Çiçek Kahraman.

In fact Çiçek is a mounter who, apart from her technical mastery, can make creative contribution to the story. This is very rare for our country. Çiçek understands what you are trying to tell very well and she brings original comments, ideas about the flow of storyline. For example she just keeps the looks of a character longer on a scene: Next thing you know, the commentator of the character and our view of that character has changed. Or she includes a plan, which is shot by accident and never to be used, into the scene; and there, a faulty plan becomes essential.

When we were mounting Ara, the first movie we work on together, I was unhappy with the first scene of the script. We had a long talk with Çiçek. We have changed the whole order in script making the first scene the previous scene from the last one and we created a very different start that I have not foreseen in the script. If there weren't a mounter who knows about the story, the script like Çiçek, it would have been very difficult.

Because the thing what is called art is built on intuition. You cannot bring long, plausible, technical explanations to everything you do. You do it with a kind of intuition saying, "It has to be this way". In a good movie team, it is essential for everyone to share the same intuition with the director. Otherwise the movie would not end. Çiçek is one of those miraculous people who can take a hint and sometimes creates a brand new hint herself.

She is always very calm and extremely focused on her work. I don't recall even once raising our voice or arguing while we work. I am sometimes impatient and I may want to mount the scenes I like one after another; Çiçek calms me down. She says "Let's leave that one to tomorrow, do it rested."

I have shot seven movies. We have done four of them with Çiçek Ara, Gölgesizler, Ses (with Natalin Solakoğlu) and Nar.

When making a new movie I will have to choose someone to shut myself in a room with again; and of course I will call Çiçek not giving it a lot of thinking. I hope our circumstances will be convenient and we will work together all the time.

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

NATALİ YERES

SUÇ ORTAĞIM MY ACCOMPLICE

TAYFUN PİRSELİMOĞLU

Sinemannin gerekli-gereksiz bilgi kirintılarına, manasız ayrintılara meftun olanların -nē kadar da çokturlar- ilgisini çekeceğinden değil, böyle bir yazıya aplamlı düşebilecek bir girizgah olacağ için yazıyorum; 'Iz' filminin hemen başında cesedin bulunduğu eve polislerin arasından dalan iki acar gazeteciden -ki elliindeki ucuç fotoğraf makinelerinin flaşlarını açıklı bir cababla patlatmaya çalışmaktadırlar- biri ben, diğeri de Natali'dir. Galata'daki eski bir apartmanın en üst katındaki yarı karanlık daireye, gecenin bir yarısında güya polis gürültünün arasından sıyrılp büyük bir telaşla giren ve aceleye yerdeki üzeri bir çarşalla örtülmüş cesedin fotoğrafını çekmeye çalışan o iki 'genç' figürün pelikle nakşolunmalarının üzerinden yirmi yıldan fazla bir zaman geçmiş olmalı. (Mühürlenen zamanın böyle tuhaf, böyle ürpertici bir tarafta da var; derinlerde kaları geçmiş görebileceğinizi, sanki hâlâ ona ulaşabileceğiniz ve lakin o geçmiş asla bir daha nüfuz edemeyeceğinizi işaret ediyor.)

Gariptir ki, Natali ile ilk karşılaşmamızı tam olarak hatırlıyorum; ilk hatırladığım film'in sahnesinde birlikte o kapıdan içeri girisim. Bunun çok manidar olduğunu, belliğimin bata anıck böylesi bir başlangıç içinizinizin vermesinin ardından işaretin farkındayım elbette. Zira o kapıdan içeri birlikte girdikten sonra da ki, hiç ayrılmadık ve başka birçok 'kapıdan' beraberce geçtik.

Kapılardan maksadım ardından gelen birlikte çalıştığımız uzunluksal birçok film değil; onlar da var elbette ama bundan muradım hayatın üzüntülü, sıkıntılı, huzursuz, keyifli, keyifsiz birçok eşini birlikte geçmemi ifade etme üzerindendir. Gerçek yol arkadaşlığı yolun bin bir zahmetini izle eder; öyledir. Surası da muhakkak ki, bu süre zarfında birlikte çok şey öğrendik. Benim payına düşen onun sayesinde hep dahâ fazla oldu. Hayata dair bir halden söz ediyorum. Aklıma gelen fikri ilk ona anlatmadan, yazdığım senaryoları ilk ona okutmadan, oyuncu seçimlerimizden muhakkak danışmadan, önceleri uzun konusmalardan, mekan, renk seçimlerini tartıştığımızdan söz etmiyorum sadece. Hayata dair olan- dan söz ediyorum; ailelerden, dostlardan, kayıtlardan, umutlardan, sevinçlerden, memleket meselelerinden, en bilinmedik yemek farıflerinden, en iyi profiterolün nerede yeneceğinden, hastalıklardan, ölümlerden, doğumlardan, ayrılıklardan, birleşmelerden, tatillerden, cenazelerden, doğumlardan, ev kiralarından, yara merhemlerinden, gelecek kayıtlardan, kaygana yapmaktan, parfüm sürmekten, yıldız anasonun tadından, Kurtuluş'ta park yeri bulma dördünden söz ediyorum. Bunları bir dostla paylaşmakta söz ediyorum. En çaresiz durumumuzda çok yakınımızda 'bir dostun' var olduğunu bilmenin huzurundan söz ediyorum.

Herkes bir filmi bir nedenden dolayı kalbinin bir yerinde taşıır. Benim kalbimde de bir yerlere yerleşmiş bekleyen çok sayıda film var. 'Iz' filmi, en azından benim için, Natali ile birlikte gördüğümüz yegane sahneyi saklamasından ötürü kıymetlidir. Bu sinema belasına ben sanat yönetmeni, o asistanım olarak neredeyse birlikte buluştığımıza da belgesidir üstelik. Daha sonrasında Natali'nin çektiğimiz bir filmin bir karesinde olsun görünmek istemesini belki de bu yüzden hep geri çevirdim. Bu başlangıçın büyüsü bozulmasın istedim galiba.

Sinema bir yönüyle suç işleme sanatı gibidir; mahrem olan bir alana girmek, oradan hayatlar çalıp dışarı çıkarılmaktır. Bir yönetmen olarak bu 'suça' ortak olma konusunda en yakınmda hep Natali oldum. Gönüllü bir cürüm ortaklığını bizimkisi. Onunla o eşigi geçtikten, o ilk flaş patlattığımızdan, bir kareye kaydoldugumuzdan beri yazılmış ama üzerinde ittifaklığımız suç akidine sonuna kadar sadık kaldık. Kuşkum yoktur ki, kalmaya da devam edeceğiz...

I write this introduction not to attract the ones who admire small pieces of information or pointless details from the movie -which there are many of them- but because it will be an introduction that would be meaningful for such an article; at the very beginning of the movie "Iz", one of two newshounds who among the cops enters the house in which the corpse lays, -and who are tragically trying to take photos with their cheap cameras- is me and the other one is Natali. There must have been more than twenty years since those two "young" walk-ons, who went in to the half-dark flat on the top of an old building in Galata, wriggled themselves out of the police crowd to take photos of corpse that has been covered cursorily, are imprinted on the pellicle (There is also a creepy, weird side of the sealed time; it suggests that you can see the past left in profound darkness and almost reach it, and however you will never be able to penetrate into that past again.)

Strange enough, I cannot fully remember the first time I met Natali; first thing I remember is our entrance from the door together in that scene of the movie. Of course I am aware of its meaningfulness and the sign given by my memory, which is behind the permission for only that sort of beginning. Indeed we have never been separated and have passed through many other "doors" together since that first entrance.

What I mean by door is not a lot of short and long movies we have worked on together after; of course they exist as well, but my desire here is to express going through doorsteps of life that is sad, troubled, peaceful, restless, enjoyable, rough and much more. True fellow traveller removes all sorts of troubles of the road; it does. Meanwhile it is also obvious that we have learned a lot together. My share in learning was always bigger, thanks to her. I am speaking of a situation about life. I am not only talking about telling her my new ideas first, letting her read my movie scripts first, asking for her advise on actor choices, our long talks before shooting, our discussions about location and colour picks. I am speaking of what is about life; about pains, worries, anxieties, hopes, joys, country issues, most unknown recipes, where to eat best profiteroles, sickness, death, birth, separation, unification, holidays, funereal, births, rents, ointments, concerns for future, making omelette, wearing perfume, taste of star anise, car parking problem in Kurtuluş. I am talking about sharing all these with a friend. I am talking about the peace of knowing that there is "a friend" on our most desperate moment.

Everyone carries a movie somewhere in his or her hearts for some reason. There are many movies waiting somewhere in my heart as well. The movie "Iz", at least for me, is precious for keeping the only scene Natali and I are seen together. Also it is the record of going into this movie trouble together, me as an art director and her as my assistant. Maybe this is why I am always rejected Natali's wish to be seen in scenes of one of our movies. I suppose I did not want to disenchant the magic of this beginning.

Movies in way are like an art of crime; it interrupts a private area stealing lives from there and takes them out. As a director, Natali was always the one who was closest to me for taking part in the crime. Ours is a voluntary crime abetment. We have stayed loyal to the crime agreement that has not been written since we shoot that first photograph and recorded on a scene, but that we have agreed on. I have no doubt that we will continue this loyalty henceforward.

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

ŞEBNEM SÖNMEZ

SUÇ ORTAĞIM MY ACCOMPLICE

MEHMET ALİ ALABORA

Şebnem Sönmez. Gerçekten. Sürekli yanar. Kimi zaman ateşi azalır belki ama sönmez. Her seferinde ateşini yeniden alevlendirecek enerjiyi bulur. O alev kimi zaman birilerini isıtır, kimi zaman birilerinin yolunu görmesini sağlar, kimi zaman da birilerini yakar. Oyle her zaman kolay değildir yani o aleve yaklaşmak.

Şebnem önce benim ablamdı, sonra meslektaşım oldu - daha doğrusu ben onun meslektaşım oldum - sonra arkadaşım oldu, en sonunda da mesleğimizi daha iyi koşullarda yapabilmek için bir çok meslektaşımızla birlikte Oyuncular Sendikası'ni kurduk. Dört yıldır yakın zamandır birlikte çalışıyoruz. Şebnem'in sönmeyen alevi sendikanın yakıdır. Bu alev inatçıdır. Onu kontrol altına alamazsınız, söndüremezsiniz. Şebnem'in sönmeyen alevini onu sahnede, ekranda ya da perdede izlediğinizde görebilirsiniz. Öğrencisi ya da çırاغı olduğunuzda isisini daha yakından hissedebilirsiniz. Yanma tehlikesini de gözle almanız gereklidir, çünkü bu usul usul yanar bir alev değildir. Her an parlayabilir, tam sonecek zannetığınız anda birden canlanabilir. Arada bir, Şebnem alevini korumaya almak, hiç sönenmeden yanmasını sağlayan ve hiçbir zaman hangi elementten yapıldığını bilemeyeceğimiz yakkı ile beslemek, için kösesine çekilir. Sanırım başarisının sırrı da orada saklı.

Bu minik kadının bu kadar kocaman işi aynı anda direnç ve inatla nasıl yaptığına merak ediyorsanız, en başta söyledim; Şebnem sönmez.

Unquenchable

This is the last name of an unquenchable little woman. Şebnem Sönmez (unquenchable).

For Şebnem is really unquenchable. Unquestionably she is. The flare she is and she glows. Sometimes less in flames but never quenches. Everytime, she finds her fuel to move on, she finds the energy to burn again and again. That flame of hers sometimes heats someone's hearts and enlightens the roads or maybe sets some on fire from time to time; thus, it is not so easy all the time to close to that blaze.

Şebnem was my elder sister first, then became my colleague - I became hers, in fact- and then my friend she became and finally we founded Oyuncular Şenlikası together with too many of our colleagues in order to do our profession under better conditions. We've been working together nearly for four years and the "unquenchable" flame of Şebnem is the fuel of our foundation; a stubborn one it is, an uncontrollable an "unquenchable" one it is. You can appreciate this flame when you watch her on stage or on screen. And if you are a learner or an apprentice of hers then you can feel it. Yet, you should remember the danger of burning out for this flame is not a flame burning gently, instead it can rise abruptly, it can flare up at an unexpected moment. Occasionally Şebnem takes a back seat to conserve the continuity of her flames and strengthen it with her mysterious fuel which never loses its power and of which element is a great mystery. This is, I believe, the secret of her success.

If you are wondering how this 'little' woman overcomes all those 'huge' things simultaneously, just remember what I said at the beginning.

She is Şebnem sönmez, the unquechable woman.

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

ZEYNEP ÖZBATUR ATAKAN

Zeynep Özbatur Atakan: Bir Yaşama Sanatı Ustası

YEKTA KOPAN

Birbirinden güzel tablolarla dolu bir sergi salonu. Kendinizi dünyanın yıkıcı gerçekliğinden koparıp, hayatı sanatın gücüyle yeniden anlamlandıracı geleceğiniz bir gün. Bir tablodan dinlerine geçiyor, hepсинin önünde zihninizin kapularını tek tek açıyzorsunuz. Uzun uzun bakıyorsunuz karşınızdaki dünyaya. Zihniniz çerçeveyi aşıyor, ötesine uzuyor.

Az insan kendini hayatın tozundan arındırıp, baktığını gerçekte görebilir. Zeynep Özbatur Atakan'la kısa bir sohbet bile, bakmak ile görmek arasındaki farkı anlar insan. Siz anlatırsınız, o bir tabloyu inceler gibi dinler sizi. Gözlerini bir an bile ayırmadan bakar. Anlattıklarınızın ötesinde neler olduğunu görmeye çalışır. Sözlerinizden ötesini arar. Bir kitap okur, bir film izler, bir tablonun karşısında zihni tazeler gibi dinler sizi. Sinema-televizyon eğitiminin yanında resim eğitimi de almış olduğunu öğrendiğinizde şaşkıncı gelmeyebilir. Ama incelikli duruşunu, sadece bir sanat dalının eğitimi ile yanıtlamak doğru olmayacağından. Önemli olan yaşama sanatının cümlelerini bilmektir. Zeynep Özbatur Atakan, o kısa sohbetle bile yaşamaman bir sanat olduğunu hatırlatır karşısındaki.

TürkİYE onu coğullukla Nuri Bilge Ceylan'ın yapımı olarak tanıdı. Öncesi de var. TRT'de geçen yıllarda televizyon yayıcılığının dinamiklerini öğrendi, yıllarca reklam setlerinde çalıştı. Kamera arkasında her taşın altına elini soktu, yılmadı, yorulmadı. Reji asistanlığı dendidgesinde de o vardı, reklam yapımıichi dendidgesinde de. Yıllar içinde olgunlaşan düşünceleri, bilgi birikiminin yönlenmesi ve belki de en önemlisi, sinemaya olan aşkı günün birinde yapımcı koltugu oturttu Zeynep Özbatur Atakan'ı. Kutluğ Ataman ve Tayfun Pirselimoğlu ile yaptığı çalışmalarla, kendi dünyasını kurmayı bilen yaratıcılarınlarındaki insandi. Derken yıllara yayılmış bir dostluktan, Nuri Bilge Ceylan ile olan dostluklarından, Türk sinemasının son yıllarına damga vuran bir ortaklıktı. "İklimler" ile başlayan birlilik, sinemamızın sadece yeni dönem üretimini değil, Türk sinemasının dünya pazarı açılması konusundaki dinamiklerini de belirledi. İkilinin ödüllerle doymanın yapımıları, her döneminde sancıların konuşulduğu bir ülke sinemasının, yeni cümlelerle konuşulmasını sağladı.

Ama Zeynep Özbatur Atakan'ı sadece bu büyük ustının yapımcısı olarak konumlandırmak yeterli değil. Ulusal ve uluslararası arenada, sinemamızın ayağını yere sağlam basması için aralıksız çalışan bir kadın var karşımızda. Kişisel ödüllerle, kurumsal çalışmalarla, eğitim programlarıyla, çok sayıda projeye katkıyla dolu, her anı üreteker geçirilen yollar. Birey olarak duyulacak alkışlardan çok, kolektif bir başarı yaratmanın çabasıyla atılan adımlar.

Bütün bunlar, Zeynep Özbatur Atakan ile ilgili ansiklopedik bilgiler. Hatta o bilgilerin sadece bir kısmı. Tümünü yazmaya kalksam sayfalar sürecektir. Ama her ansiklopedik metinde olduğu gibi, mesafeli ve hatta biraz soğuk kalacaktır. Yazının şu satırından itibaren Zeynep diyeceğim dostuma böyle bir mesafeyi yakıştıramam oysa. Yolu onuna bir şekilde kesişmiş olanlar da yadırgayacaktır bu durumu. Hayatın her anını, bir büyük kahkahaya yaşamış olan bir insanı, soğuk kelimelelerin dünyasına sıkıştırmak olanaksız ne de olsa...

Yaklaşık on yıldır tanışıyoruz Zeynep'le. Birlikte çalıştık, ürettik, konuştu, paylaştık, dertleşti... "Arkadaşlık taraf tutmaktadır," dedik, ama birbirimizin tarafını tutarken bir gün bile terazimizi dengezle tutmadık. Kefelerine üretimi ve insanlara iyi gözle bakmayı koyduk, o dengede yürüdük. Birimizin yaşama sevinci azaldığında, diğerini cebinde ne varsa koydu masaya. Sikintiyi da sevinci de bölüstük.

Tam bu noktada bir itirafta bulunmam gerekiyor. Masayı yaşama sevinciyle dolduran genelde hep Zeynep oldu. Sikintılı zamanlarında bir kahve içimi sürede olsun, masaya yayıklarını alıp cebime koymaya, yamina kostüm. Her seferinde, yerinde duramayan, dinleyen, anlayan, paylaşan ve sıkıntından yeni bir üretim alanı yaratılan dostumu bulduğum karşısında. Üstelik çoğu zaman, kendi derdini çekmecesine saklayıp, benim derdime ortak olan bir dost. Şimdi, bu yazının başına oturdugumda geriye dönüp bakıyorum. Bütün o dertleşmelerle, uzun konuşma gecelerine ve daha yapacak çok işimiz olduğuna inandırma çabasına baktıkça, sinema sektörüne kattıklarının iyi bir yapımcı olmasından fazlasıyla mümkün olduğunu görüyorum. Çünkü bakmakla yetinemeyip gören bir kadın Zeynep. Çünkü o bir yaşama sanatı ustası.

Türk sinemasının benzersiz figürlerinden, en güçlü kadınlardan birinin, Bilge Olgaç'ın adına verilen Başarı Ödülü, Zeynep'in uzun yoluna parlak bir ışık düşürecek; eminim. Üstelik, o ışığı da paylaşacaktır dostlarıyla. Çünkü birlikte ürettiğe çoğalan, çoğaldıkça daha da çok üreten bir kadın o.

Tebrikler Zeynep! Şimdi sırada o ışıkla birlikte üretmek, daha çok çalışmak var. Ama öncesinde uzun uzun sohbet etmeli. Sinemadan hayattan, sanattan insanlardan konuşmalı. Bu sefer kahveler benden...

Zeynep Özbatır Atakan: A Master of the Art of Living

YEKTA KOPAN

A gallery filled with tremendous paintings. A day, in which you can isolate yourself from the catastrophic reality of the world and give a brand new meaning to the life itself by the power of art. With each painting as you pass from one to another, you find the gates of your mind opening again and again. You gaze upon the world standing in front of you. Your mind extends further and goes beyond the frame.

Too few people can purify their mind and actually see what they are looking at. One understands the difference between looking and seeing after even a small chat with Zeynep Özbatır Atakan. As you speak, she listens to you as if she were examining a painting. She would not look away, even for a moment. She tries to see beyond what you are telling her. She searches for something more than your words. She listens to you as if she were refreshing her mind through reading a book, seeing a movie or gazing upon a painting. It may not surprise you to hear that she was also trained in painting as well as cinema and television. But it wouldn't be right to compare her gracefulness with only one branch of art. What is important is to seize the sentences of the art of living. Even with that small chat, Zeynep Özbatır Atakan reminds one that living itself is indeed an art.

Turkey recognizes her as the producer of Nuri Bilge Ceylan. But that's not all. Before that, she learned the dynamics of television broadcasting through her years spent in TRT and she has worked in commercial sets for many, many years. She shouldered all sorts of responsibility behind the camera without yielding or tiring. She was there, whether it was the production of a commercial or assisting of the regie. Eventually, her maturing ideas, accumulation of knowledge and most importantly her passion for cinema got Zeynep Özbatır Atakan to the position of producer. She was the person next to producers who knew how to go beyond their limits, especially in her works with Kutluğ Ataman and Tayfun Pirselimoğlu. Then, as a result of her longstanding friendship with Nuri Bilge Ceylan, emerged a partnership which has impressed the Turkish cinema over the last years. This partnership beginning with "İklimler" ("Climates"), determined not only the new age productions of our cinema, but also the dynamics of opening up to the world. Award winning production of the two, gave a new voice to the national cinema which involves the pain of all ages, as if to say.

But it would not be enough to position Zeynep Özbatır Atakan only as the producer of this grand master. We are talking about a woman who works constantly for our cinema to stand strong both in national and international arena. We are talking about years full of personal awards, corporate work, education programs and contributions to countless projects. We are talking about steps taken towards creating a collective success instead of a personal one.

These are all just information on Zeynep Özbatır Atakan. And actually, only some of the information. If I were to write them all, it would take many pages. But

it would lack intimacy as all informative texts do. But such cold manner would not suit my friend, whom I will be referring to as Zeynep in this text from this sentence on. Those who have met her would also find it odd. After all, it is impossible to fit her, who lived all the moments of her life with one great laughter, among cold words...

Zeynep and I know each other for about ten years. We worked together, created together, we spoke, she shared together... "Friendship is taking sides" we said, but we never did go imbalanced while taking each other's side. We lived with the balance of production in one hand and thinking highly of people on the other. When one of us was down, the other gave their all. We shared both joy and trouble.

At this very point, I need to confess something. It was mostly Zeynep who gave her all to fill the table with joy. In my times of trouble, I ran to her to take what she could give, even if it was only for some coffee-chat. And every time there she was, my friend; listening and understanding me, sharing and creating a new are of production out of trouble. And mostly, she kept her own troubles hidden to share mine. Now I am looking back to the beginning of this text. What I see is that it is highly possible that she contributed to the cinema sector much more than just producing with all the long nights of heart-to-heart talk and convincing each other there is a lot more to do. Because looking is not enough for Zeynep, she's a woman who sees. Because she is a master of the art of living.

I am sure that the Achievement Award given to her in the name of Bilge Olgaç, one of the most unique, strong women of Turkish cinema, will enlighten Zeynep's long path. And she would share that light with her friends. Because she's a woman that rises with production and collaboration, and produces more with each rise.

Congratulations Zeynep! What comes next is going further on that enlightened path and more effort. But we must have a long chat first. We must speak of the cinema and life and art and people. This time, the coffee's on me...

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

NEZAHAT GÜNDÖĞAN

ÇOK FAZLA NEZAHAT / TOO MUCH NEZAHAT

SEMA KAYGUSUZ

Nezahat Gündoğan'la birbirimizi bulduğumuzda, ikimiz de aynı yerden ağriyorduk. 1937-38 Dersim Katliamının özellinde, Türkiye toplumunun kök kuyularına atılmış acı anlatlarını dillendiren biz iki yabancı, buluşur buluşmaz kadın bir dostluğun paydaşı olduk. Romanım 'Yüzünde Bir Yer'i yeni yayınlamışım, Nezahat ise 'Dersim'in Kayıp Kızları' belgeselinin çekimlerini henüz bitirmiştir. Kendi adıma okurları, yeni kuşakları, kıymı acısını nasıl taşıdıklarını anlamaya davet ettim, Nezahat ise tam bir belgeselci tavırla herkesi tanıklığa buyur etmiştir. Diyeceğim, katliamın acı köpüğü dinniş, dillenmeye hazır telvesi kalmıştı kimizde. Her birimiz bu tılvelen kendi şeklimizi çıkartıyordu. Kafa karışıklıklarımız, çelşiklerimiz, kurban bilincimiz, yazıklanmamız, toplumun kurbanlara dayattığı suçluluğu duygularımız çoktan dinnişti karşılaşlığımızda. Birbirimizi karalığa çekmedik bu yüzden. Birbirimize acımadık, teselli de etmedik. Zaten gerek de kalmadı. Tam tersine bir haksızlığı çığran dolu dizgin anlatıların iyileştirici gücüyle direnç kazanmış kadınlar olarak, tam da karşılaşmaya hazır olduğumuz zaman tanıştık. Ne o benim neler çektiğini bilir tam olarak, ne de ben onun kederini. Vakit dolmuştu çünkü. Zaman, genzimizdeki kan tanımı tükürüp dillemlenme zamanıydı.

Nezahat Gündoğan, hepimiz yetişkinliğin sorumluluğunu hatırlatan bir yönetmendir. Bizi ne suç ortağı yapar, ne de dışarıda bırakır. Suçlu aramaz, suçun kendisini tarif eder. Toplumsal bir acıyi dillendirirken aslında şefkat dilini kullanır ve hepimizi şefkate çağırır. Toplumu ütüleyip türdeşleştirmek isteyen devlet zihniyetinin derbeder etiği kadın bedeni üzerinden anlatır hikayesini. Kadın, daima bir meseledir zaten. Devlet için yaşlı kadınlar sadece, aile için nazne, erkek egemen zihniyet için araç, bicimsizleştirilen bir aygittır. Toplumu tek bir kimlik üstünden tarif etmek isteyen zihniyet, kadın bedenini beyaz bir kağıt gibi görebek kendi ideal kimliğini yazmaya kalkar. Onların soyunu değiştiremez ama adını değiştirir, anasını babasını sülalesi değiştiremez ama bellegini silerek geçmiş yoldalar makamına gönderir, dinini soker alır kalbinden yerine başka bir Allah koyar, böylelikle edilgen, hırpalanmış ama kıvamını bulmuş bir gölge karakterler silişesi çıkarır karşımıza.

Nezahat Gündoğan yıllardır o gölgelerin peşindedeydi. Kimseňin hikayesine kulak vermediği kadınları bulup onları kendi surefinde kavuşturmak gibi muazzam bir anlayıcıdır. Daha doğrusu anlatıcıları yürüğimize teslim eden gizli bir öz nedir. Elbette sevgilisi Kazım'ın (aslında kocası da sevgili demek daha doğru dürer) inanılmaz desteğiyle altın- dan kalkmıştır bu serüveni.

Nezahat her ne kadar kadınlardan söz etse de, onların üstünde işki düşürüp gerçeklikle kavuşturmak için elçilik etse de, seyirciye hep bir kız çocuğu hatırlatır. Koparılan, kullanılan, unutturulan kız çocukların trajik hayatını yaşıt kadınlar üzerinden anlatır. Bu yüzden Nezahat'ın belgeselleri, yaşıltıktan çok, çocukluğu içerir aslında. Kaybolan çocuklar işte şimdî huzurlarında dillenmeye başlamışlardır.

Düşüntüyorum da böyle bir işe kalkışmak için fazladan tevekküllü olmak lazı̄m, fazladan dirençli, fazladan umutlu olmak lazı̄m. Öfkeyle bas edebilmek için fazladan hanıme fendi olmak lazı̄m. Dolu dizgin duygularla heyecana kapılarak yapılacak iş değil Dersim'in kayıp kızlarını bulmak. Daha fazla yavaş, hayal kırıklıklarına daha fazla hazır, iz bırakmadan kaybolanların izini sùrerken yenilgiyi daha fazla gözle almış olmak lazı̄m. Bir de üstüne, bütün bu fazladan iyi niteliklerle baş etmek için de fazladan vakarlı ve çok fazla geniş göñülü de olmak lazı̄m. Nezahat olmak bu anlamda daha fazla zordur. Kendisine boş sözlerle kolaylıklar dileyemeyiz bu yüzden. Sen fazla oluyorsun Nezahat, çok ileri gidiyorsun...

When I and Nezahat Gündoğan found each other, we were sharing the same pain. We, two strangers who put the pain thrown in blind shafts of Turkish society into words, became true friends the moment we met. When I published my new novel "A Place on Your Face", Nezahat had just finished shooting her documentary film "Missing Girls in Dersim". I personally called my readers to understand that new generations bear the blood bath's pain, and Nezahat, as a real documentary film maker, invited everyone to witness all these. The most painful times of the bloodbath had passed off, now it was time to tell its story. Each one of us was doing this in her own way. Our confusions, dilemmas, victim-consciouses, mourning and our guilt feelings that society imposed on victims had all faded away when we met. Therefore, we didn't pull each other into the darkness. We neither pitied each other nor consoled; there was no need for any of these. Instead, we met each other at the very time we were ready to meet as women who gained resistance eventually. Neither of us knows exactly what the other one has been through. Time was the time to pour out the things we had been holding inside of ourselves.

Nezahat Gündoğan is a director who reminds us all of the responsibility of being adult. She does not abet us nor leaves us outside. She does not seek for the guilty but defines the guilt itself. She uses the compassion language when putting the pain into word and calls us to that compassion. She tells her story basing on the woman body misused by the state ideology which wants to homogenize the society. Woman is always a matter. Woman is a bearer for the state; a vagina for the family, a tool for a patriarchal ideology, a deformed instrument. The ideology which wants to define the society in terms of a single identity attempts to use the woman body as a piece of paper that it can use to write its own ideal identity on. It cannot change their lineage but their names; it cannot change their parents or race but erases their memories, rips out their religions from their hearts and puts another God there. In this way, it brings abused and passive shadow characters before us.

Nezahat Gündoğan followed those shadows for years. She is a great narrator who finds women whose stories weren't paid attention to and restores them to their own selves. She is actually the null subject who introduces the narrators to us. She manages to do all these with the great support of her lover (her husband actually, but "lover" would be a more proper expression). Although Nezahat tells us about women and sheds light on them to reveal the truth, she always reminds us a girl. She actually tells about the tragic lives of girls who were taken away, used and forgotten, by telling us the stories of old women.

Thus, Nezahat's documentary films include childhood rather than old age. Here, all the missing children have begun to speak out.

I think, attempting such a thing requires being overly faithful, strong and hopeful. Coping with rage requires being overly dignified. You cannot find missing girls in Dersim when you are possessed with the feeling of full excitement. You should be prepared to disappointments and the defeat while seeking for those missing without trace. Dignity and being liberal will help you while also coping with all these overly good characteristics. In this sense, being Nezahat is even harder. That's why we cannot simply wish easiness to her. You are going too far Nezahat, you are overstepping the mark...

TEMA ÖZEL ÖDÜLÜ SPECIAL AWARD

LİSTAG

LİSTAG, aile üyelerinden birinin eşcinsel, biseksüel ve/veya trans olduğunu öğrenen ağırlıklı olarak anne ve balalardan oluşan bir sivil toplum oluşumudur. Bizler çocukların LGBT (Lezbiyen, Gey, Biseksüel, Trans) olması dolayısıyla yaşadıkları zorlukları ve deneyimlerini paylaşma ihtiyacı duyan aileler olarak birbirimize destek olmaya çalışıyoruz. Bizler, LGBT bireylere sahip aileleriz. Kimimiz çocuğunun, kimimiz kardeşinin cinsel yönelimi ve/veya cinsiyet kimliğinin düündüğü müzdən farklı olduğunu öğrendik. Çocuklarımız, aile yakınımız bize azählıklarında önce şok olduk, inkar etti. Sonra bu durumun sebebini merak ettik. Bu bir hastalık mı? Hormonal, genetik ya da ruhsal bir bozukluk mu? Geçici bir ergenlik problemi mi yaşıyor? Bunu tercih mi ediyor? Arkadaşlarından mı etkileniyor? Onu yetiştirdiğim hata mı yaptı?.. Bunlar gibi sayısız soruyu ister istemez kendimize sorduk. Ama bu sorularımıza kendi kendimize cevap bulmamız çok zordu. Bir araya gelip konuşarak, birbirimizden ve uzmanlardan destek alarak bilgilendikçe sorularımıza cevaplar bulduk. Öğrendik ve güldündik. El alem nedir korkusunu ve endişesini zamanla aşıp çocuklarımızı koşulsuz sevmeyi başardık. Çocuklarımıza aile içinde ve toplumda mutlu ve saygı gören insanlar olabilmeleri için onlardan beklediklerimizden coğunu onların iyiliği için değil, bazen bizim çoğu zaman ise akrabalar, komşular veya toplumsal çevremizin beklientilerini karşılamak için olduğunu anlamaya başladık. Ama en önemlisi, onlar üzerindeki baskılılar fark ettiğe, kendi üzerinizdeki baskılıları da fark ettiğe. Anladık ki mücadeleümüz sadece çocuklarımız için değil aynı zamanda kendi özgürlüğümüz ve mutluluğumuz için de olmalı...

LİSTAG is an NGO that mostly comprises mothers and fathers of gay, bi and trans individuals. We try to support each other in challenges we face as parents of LGBT (lesbian, gay, bi, trans) people and share our experiences with one another. Our families involve LGBT individuals. We all found out that our kids, our siblings had different sexual orientations and/or gender identities that we'd thought. When our children, our family members came out to us, we were initially shocked and in denial. Then we got curious as to the reasons of this situation: Is this an illness? Is it a hormonal, genetic or mental disorder? Are they temporary adolescent problem? Did they choose this? Is it because of the influence of their friends? Did we make a mistake when we were bringing them up?.. We have asked many questions like these to ourselves. But it was hard for us to find answers for these questions on our own. Questions were answered when we got together and chatted, supported each other and became more and more knowledgeable as we got support from experts. We learnt, we got stronger. We got over what anyone else might say and we managed to love our kids without conditions. We started to realize that everything we expected of our children for them to be happy and respectable people were not necessarily for their wellbeing, but for satisfaction of our, our relatives', neighbours' and our social circles' expectations. But more importantly we've come to notice the constraints on our children. We realized that our struggle was not just for our kids, but also for our own freedom and happiness.

BENİM ÇOCUĞUM / MY CHILD

'Benim Çocuğum', çocukları LGBT (lezbiyen, gey, bisexUEL, trans) bireyler olan Türkİyeli bir grup anne ve babaya odaklınakar, bu cesur ve ilham veren ebeveynlerin hikayelerini seyirciye taşıyan uzun metraj bir belgeselidir. Bu belgeselde, muhafazakar, homofobik ve transfobik bir toplumda bir yandan ebeveyn ve aile, bir yandan da aktivist olmanın ne anlama geldiğini yeniden tanımlayan yedi ebeveynin kendi deneyimlerini aktarıyor.

Yönetmen Can Candan söyle diyor: "Benim Çocuğum'daki anne ve babalarla ilk karşılaşmam 2010 yılında, nefret cinayetine kurban giden bir trans kadının acılı annesinin sarf ettiği 'Koskoca dün yaya benim çocuğumu sığdırmadılar' sözlerinin akabinde bir konferansta oldu. Konferansta panelde çocukları eşcinsel ve trans olan dört ebeveyn, son derece açık ve etkileyici bir şekilde kendi annelik ve babalık deneyimlerini anlatıyordu. Yetişkin bir çocuk ve aynı zamanda bir baba olarak, göz yaşıları içinde onları dinlerken, kendi benzersiz kişisel deneyimlerini anlatıyor gibi göründülerine rağmen, aslında her insanın kendisiyle ilişkilendirebileceği bir şeye de degindiklerini fark ettim: Bir insanın ailesi içinde ve toplumda kendi olma mücadelesi ve olduğu gibi kabul edilme ihtiyacı ve isteği. Aynı zamanda, bu anne ve babalar onları dinleyenlere, ebeveyn aile ve eylemciler olmanın ne demek olduğunu düşünürdürüyorlardı. Hemen orada bu filmi yapmak istedim çünkü hikayeleri daha çok insan tarafından duyulmalydı ve izleyici orada bu hikayeleri dinlerken benim hissettiğimi hissetmeliydi... Bu film yaparken önumdeki zorluk, bu etkileyici hikayeleri, LGBT konusunda var olan önyargıları ve korkuları beslemeden, konuyu olduğundan daha da ötekileştirmeden anlatabilmekti... Bu film eylemcilikten ziyade içinde mücadele, dönüşüm ve umut barındırın ve seyircinin de empati yoluyla kendisi ile ilişkilendirebileceği bir insanlık deneyimiyle ilgili.LİSTAG ebeveynlerinin Türkiye'de kısa bir süre içinde başarabilikleri, birçok eylemcinin yıllarca başarabilmek için mücadele ettiği bir şey. Onlar LGBT hakları mücadelesini toplumun kıyılarından alıp, merkezine taşıyabilidiler. Hikayelerini paylaşarak insanların kalplerine dokundular, düşüncelerini değiştirdiler ve onları eyleme davet ettiler. 2010 yılında bu filmi yapmaya karar verdığımızdan beri Türkiye'de onlarla, dünyada da yüzlerce LGBT birey nefret cinayetleri sonucu öldürülüdü. LGBT bireylere yönelik ayrımcılık ve şiddeti derhal durdurmanız gerekiyor. Bu temel insan hakları mücadeleinde bu cesur ve ilham verici ebeveynlerden öğrenecek çok şeyiz var.

'My Child' is a feature documentary about a very courageous and inspiring group of mothers and fathers in Turkey, who are parents of lesbian, gay, bisexual, trans-gender individuals. They have not only gone through the difficult path of accepting their children for who they are, but also have taken the next step to share their experiences with other LGBT families and the public. In 'My Child' seven parents intimately share their experiences.

The director Can Candan: *'The first time I encountered the parents featured in 'My Child' was at a conference in 2010, where they were talking very openly and movingly about their experiences of parenthood. As I sat there listening in tears, both as an adult child and as a parent of a young boy, I realized that, although they were talking about their unique personal experiences, they were also addressing something that each of us can relate to: a person's struggle to be who s/he really is, and to be accepted as such within the family and in the society. They were also fundamentally questioning what it means to be a parent, a family, and also an activist. I decided to make this film, because their stories needed to be heard by many more, and I wanted each viewer to feel what I was feeling as I was listening to their stories. When the parents responded with enthusiasm to the idea of making a documentary, we decided that this film had to be made and it had to me made right away, and it has been a very rewarding collaboration since then. For me, the challenge was in bringing these moving stories to the audiences through a documentary without further marginalizing the subject, without perpetuating the existing prejudices and fears of the general public when it comes to LGBT issues. I decided to make a very simple film, where the viewer is left alone with the stories and the protagonists, who recount their very own intimate experiences, demanding the viewer's attention and participation. This film is less about activism per se, but more about a human experience of struggle, transformation and hope that each viewer, through empathy, can relate to. What these parents have been able to do in a very short amount of time in Turkey is something that activists struggle to do for years of political activity. They have brought the plight of LGBT individuals from the margins to the center of this society. By sharing their stories, they have been able to touch people's hearts, change their minds, and move them into action. Since we decided to make this film in the fall of 2010, tens of LGBT individuals have been killed in hate crimes in Turkey, and hundreds elsewhere in the world. We have to stop the violence and discrimination against LGBT individuals right now. In this basic struggle for human rights, we have a lot to learn from these courageous and inspiring parents.'*

BİLGE OLGAÇ BAŞARI ÖDÜLÜ
BİLGE OLGAÇ ACHIEVEMENT AWARD

ALİN TAŞÇIYAN

BENİM TANIDIĞIM ALİN TAŞÇIYAN

ATILLA DORSAY

Alin Taşçıyan'ı ne zaman tanıdım? Tam olarak bilemiyorum. Ama 1990'lardan itibaren Milliyet gazetesinde sanat muhabiri ve yazarı olarak çalışmaya başladığını, sanatın her dalına ilgi duyup eğilen biri, yeni bir Sevin Okyay, diye düşündüğümü hatırlıyorum. Gerçekten de nasıl Sevin önce sinema yazarı olarak başlamayıp dergi ve gazetelerde komple bir sanat tutkunu diye tanındıysa ve sonrasında eleştiri yazmaya başladıysa, Alin için de aynısı oldu; gazete girdikten kabaca iki yıl sonra, sinema yazarı konjeni boşalan Milliyet'te eleştiri yazmaya koyuldu. Hem de gayet bilgili ve yürekli biçimde, vaktiley Tuncan Okan sayesinde sinema eleştirisini kitlelere yaymış bu gazetenin geleneklerine en uygun olarak.

Daha o günden belliymi: sinemayı bir Sanat olarak (S'yi özellikle büyük yazdım!) gören, eğlendirme ve 'glamour' yanlarına pek itibar etmeyen, dolayısıyla Hollywood'u da genelde iplemeyen, Avrupa ve de sonradan filizlenen Asya (özellikle Uzakdoğu) sinemalarını seven bir yazar olacaktı. Çok geniş bir 'umman' gibi gördüğüm sinemada her eleştirmenin yiğindan biraz farklı, özel ve kişisel bir beğenisi tutturmasını ve onu savunmasını hep onayladım ve bekledim. Bu açıdan, bu 'Alin'in seçimi'ne hep saygı duyduğum. Zaten Sophie'nin Seçimi kadar da dramatik değildi!

Alin'i sonradan yeni gelenen SİYAD'a da aldık. O aralar ben, dönemin 'kültür kanalı' TRT-2'de önceleri yalnız, sonradan sevgili Murat Özer'le birlikte 'Sinema Tarihinden Bir Yaprak'ı sunuyordum. Ne zaman ki 1995 yılı geldi ve tüm dünya sinema sanatının 100. yılını kutlamaya başladı, biz de aramızda Jale Atabay'i alarak kuşağı 'Sinema Yüz Yaşında'ya dönüştürdük ve bunu toplam 18 ay boyu sürdürdüük.

O olay da geçince, kuşağı biraz değiştirdi daha akıcı ve popüler olanı da dışlamayan hale getirmek istedim. Ve yeni 'partner' olarak Alin'i seçtim. O bicer bicer konuşma- siyla programa çok şey katacagına emindim. Nitekim öyle oldu. Yeni adıyla 'Sinema Büyüüsü' kuşağı, sevilen bir si- nema programına dönüştü. O sıralar Vecdi Sayar 'İki Film Birden', daha sonra sevgili ve rahmetli Rekin Teksoy da 'Sinema ve Edebiyat' kuşaklarını sunuyordu ve bunların toplamı, TRT 2'si gerçek sinemaseverler için kaçırılmaz bir medya alanı, bir tür sinema okulu haline getiriyordu. Sanırınum hep birlikte birçoğukuşağı eğittik: seyirci, hatta geleceğin yönetmeni olarak.

O benim TRT'de en uzun süren kuşağım oldu ve 1996 ortalarından Mart 2006'ya dek devam etti. Alın'ın katkısını ise unutamam. Aslında kimi zaman onun kişisel zevkine pek uyeşen düşmeyen filmleri, önceden görüp bilgilerek, ge-

niş bir perspektiften bakarak öylesine tatlı sunuyordu ki kısa zamanda bir tür gençlik ikonu olup çıktı. Hep kıvrı kıvrı saçlarının, heyecanlı sunuşunun ve karşısındaki gecirdiği enerjinin de katkısıyla.

Bizim kuşağıın TRT tarafından görgüsüzce kaldırılmasından sonra, Alin başka TV programları yaptı, kaliteli filmler sundu. Daha sonra Milliyet'ten ayrıılıp bir başka gazeteye geçti. Sinemanın yanı sıra dünya görüşünü ve geniş bir kültürü yansitan köşe yazıları yazdı. Ayrıca, ülkenin en önemli çağdaş feministlerinden biri olması ve sorunlara kadın açısından bakması, eksiksliği duyulan bu alanda da onu başarıya götürdü. Belki asıl enerjisini FIPRESCI kısa adıyla tananın Uluslararası Sinema Yazarları Federasyonu için harcadı. Bir dönem de (oldukça tembel biçimde!) benim temsil ettiğim FIPRESCI Türkiye kolu olarak çok çalıştı ve bunun sonucunda, Ocak 2010'da İtalya'nın Bari kentinde yapılan uluslararası toplantıda FIPRESCI'nin dört başkan yardımcısından biri seçildi. Ve kurumun genel sekreteri ve nerdedeyse değişmez genel sekreteri, gerçek bir Türk dostu da olan Alman sinema yazarı Klaus Eder dos-tumuzun sağ kolu oldu.

Öylesine etkin ve yaratıcı biçimde çalıştı ve çalışıyor ki, onszu hiçbir şey olmuyor sanki! Bu da ona yılın büyük bölümünde çeşitli festivallere, panellere, buluşma ve konferanslara ya da genel kurullara katılma zorunluluğunu getiriyor. Oradan oraya koşutzturuyor. Ve bizler onu özler hale getiyoruz. Sanırım annesi, son derece genç görünümü nedeniyle benim 'ablası' dediğim Mariyet hanım da öyle düşünüyor!

Alin'in kararlı ve akıllı feminizmi, başka şeyler arasında, her yıl sinemamızı kadın bakışıyla tarayarak kadına hakkını ve yerini vermeyen, bir diğer deyimle en 'maço' filmlere ve onların yaratıcılarına artık ünlü olmuş Altın Bamya ödüllerini sunan organizasyonu da başlatmasına yol açtı. Hafif bir mizah tülüyle sarmallanmış, ama aslında biz erkeklerin en 'medeni' olanlarının bile siyrılamadığı o tipik erkek bakışını incelikle yakalayıp sergileyen bir olay. Ve sanırım dünyada da pek benzeri olmayan...

Bu arada, en son onu SİYAD'ın yeni genel başkanı seçtiğ. İlk kez bir hanım yazar başkanımız oldu. Ve böylece kesin bir erkek egemenliğinden kendi örgütümüzde, kadınlara yer verme yolunda önemli bir adım attık. Alin'ın işleri çoğaldı, ama bizler çok mutluyuz. Alin yine ve hâlâ koşturuyor. Filmden filme, festivalden festivale, bir organizasyondan öbürüne.. Bitmeyen bir enerjisi, kendine özgü alabildiğine içten mizah duygusu ve onu yansitan içten kahkahalarıyla.. Yolu açık, enerjisi sonsuz olsun.

“ALİN TAŞÇIYAN I KNOW

ATILLA DORSAY

When did I get to know Alin Taşçıyan? I don't know exactly. But I remember that she started working for Milliyet Newspaper as an online journalist starting from 1990s, someone interested in every branch of art and I regarded her as a new Sevin Okyay. Indeed, like Sevin was initially known as a devotee to art in the magazines and newspapers and not as a film critic, and then started to write critics, the same occurred for Alin; Approximately 2 years later she was accepted to the newspaper, as there was a vacancy and she filled in as a film critic. And she was quite bold and well-informed, in compliance with the newspaper's traditions that once spread film critics the crowds through Tuncan Okan.

It was clear even in that day: She was going to be a writer who regards cinema as an Art (I wrote "Art" with capital later on purpose) and does not pay attention to amusement and "glamour" sides of movies. Thus, she doesn't generally care about Hollywood and is rather interested in European and Asian (especially Fareast) films. I have always approved and expected the fact that every critic has a different, unique and personal taste than the mass in the film sector, which I regard as a huge ocean. Within this respect, I have always respected Alin's choice. After all, it wasn't as dramatic as Sophie's Choice!

Then, we accepted Alin to newly-developed SİYAD. At that time, I was hosting a TV show at TRT 2, the cultural channel of that time, initially alone and then with beloved Murat Özer, called "A leaf in the film history". When the year 1995 arrived, the whole started to celebrate the 100th anniversary of the art of cinema. We took in Jale Atabay among us and changed the show into "Cinema is One Hundred Years Old" and it lasted for 18 months.

When this 100th anniversary was also gone, I wanted to turn the show around into something that does not exclude the popular and fastmoving components. Then I chose Alin as my new partner. I was sure that she was going to contribute a lot into the program with her patterning. As a matter fact, it happened as I expected. With its new name, "Magic of Cinema" turned into a popular cinema program. At that time, Vevdi Sayar was hosting "Double Feature", and beloved Rekin Teksoy was hosting "Cinema and Literature". All of these together made TRT2 a favorite channel for real cinema lovers, even a kind of cinema school. I guess we trained few generations all together: as televiwer or even future directors.

It was the longest running show I had in TRT and it lasted from mid-1990s to March 2006. I can not forget and underestimate Alin's contributions. She presented films which

were not in compliance with her taste, by watching them beforehand and considering a larger perspective in such a sweet manner that she soon became a teenage icon. With the contribution of her lovely curly hair, enthusiastic presentation and energy...

After our show was gone off air by TRT with an unpleasant manner, Alin prepared other programs for TV and presented films of high quality. Then she quit her job at Milliyet and started working in another newspaper. She was a columnist reflecting her point of view and wide cultural richness as well as cinema. Moreover, the fact that she was one of the leading contemporary feminists of the country and dealt with problems from the perspectives of women aided her success. Maybe she put her greatest effort for the International Federation of Film Critics, abbreviated as FIPRESCI. She worked as the Turkish representative of FIPRESCI which I used to represent once (in a quite lazy way!) and as a result, in the international conference held in Bari, Italy in January 2010, she was elected as one of the four vice presidents. Thus, the traditional and almost constant general secretary of the institution, Klaus Eder, who also loves Turks, became my beloved friend's right arm.

She has been working in such an effective and creative way that, it seems, without her, nothing is possible. It also brings along the obligation of attending various festivals, panels, meetings and conferences most days in a year. She rushes from one place to another. Hence, we miss her. I guess, her mother Miss Mariyet or as I call, her "sister" since she looks very young, thinks the same!

Alin's clever feminism and determination, also initiated the organization, Golden Gumbo which is given to the creators of "macho" films ignoring the rights and perspectives of women. It is embraced with humor, but actually, it delicately catches the typical male perspective which influences even the most "civilized" men perspective. And I guess it is unique in the World...

By the way, finally we elected her as the president of SİYAD. For the first time, we had a female president. Thus, we paved the way to give important positions to women, including our institution which is also male-dominant. Alin has a lot to do but we are so happy. Alin is still rushing. From film to film, from festival to festival, from one organization to another... With her undying energy, unique sense of humor and her sincere laughter that reflects her... I wish her all the best!

**HER BİRİ AYRI RENK
EACH HAS A
DIFFERENT COLOR**

Uluslararası Sinema Yazarı Federasyonu (FIPRESCI) Jüris Jury Members, Federation of International Film Critics

FIPRESCI Yönetim Kurulu her yıl, biri Türkiye'den olmak koşuluyla üç ülkeden üç sinema yazarını Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde görevlendiriyor. Jüri üyeleri hafta boyunca festivalin Her Biri Ayrı Renk başlıklı bölümünde gösterilen filmleri izleyip değerlendirdiyor ve içlerinden birine FIPRESCI Ödülü veriyor. Uçan Süpürge, festivalin kapanış töreninde açıklanan ve sahibine sunulan bu ödülü verildiği dünyadaki tek kadın filmleri festivali olma özelliği taşıyor. Bu seneki jüriyi oluşturan film eleştirmenleri...

Administrative body of FIPRESCI, every year, is nominating three screen writers from three countries-one of them should be from Turkey in Flying Broom International Women's Film Festival.

Jury members watch and evaluate the films in Each Has a Different Color section and award one of them with FIPRESCI Prize. Flying Broom has a particular uniqueness of being the only women's film festival which a FIPRESCI Prize all around the world. The critics who constitute the jury members..

Marilena ILIESIU - Romanya/Romania

Bükreş'teki Tiyatro ve Sinema Sanatları Enstitüsü'nden mezun oldu. Sinema doktorası yaptı. Birçok sinema dergisinde yazdı, radyo ve televizyon kanallarında sinema programlarına katıldı. Halen, Romanya Sinema Birliği'nin dergisinde editör olarak çalışıyor. Sinematografi tarihi ve estetik üzerine 600'den fazla makale yazdı. 'Romanya Sinemasında Anlatı Yapıları' adlı bir kitap yazdı. Ayrıca, 'En İyi Romanya Filmleri' ve 'Çavuşesk'unkinden 'Bay Layarescu'nun Ölümüne' (Bay Layarescu'nün Ölümü, Cristi Puiu'nun filmidir) adlı kitapların da yazarları arasında yer aldı. Sinema yazarlığının yanı sıra bir dizi sanat belgeselinin de yapımcılığını üstlendi: 'Metamorphosis' (2007), 'Sibiu-European Capital of Culture' (2008), 'Faust-The Path Of The Moment' (2009), 'The Island' (2011), 'Corpus' (2012), 'My Clay Heart' (2013), 'Mircea Roman, The Spirit of the Body Crates' (2013) and 'Nicolae, Son of Ion, Son of Iacob' (2013).

Graduating from the Theatrical and Cinematographic Art Institute I.L.Caragiale Bucharest, Romania, M. Iliesiu is a Doctor of Cinema. Iliesiu has worked on a number of film and entertainment magazines (Pro Cinema, The New Cinema) and has had appearances on a number of radio and television shows. Currently she is working as an editor at 'Film', the Romanian Film Union magazine. She has written over 600 articles on cinematographic history and aesthetics. She has authored 'Narrative Structures in Romanian Cinema' and co-authored the books 'Top Ten Romanian Movies' and 'From Ceausescu's to Mr. Layarescu's Death'. In addition to her work as a film critic, she is also the producer of a series of art documentaries such as 'Metamorphosis' (2007), 'Sibiu-European Capital of Culture' (2008), 'Faust-The Path Of The Moment' (2009), 'The Island' (2011), 'Corpus' (2012), 'My Clay Heart' (2013), 'Mircea Roman, The Spirit of the Body Crates' (2013) and 'Nicolae, Son of Ion, Son of Iacob' (2013).

Selin GÜREL - Türkiye/Turkey

1982, İstanbul doğumlu. 2005'te Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyoloji bölümünden mezun oldu. 2002'de başlayan sinema yazarlığı serüveninin ilk aşamasında, Altyazı, Prömiyer, Film+ ve Bant dergilerine katkıda bulundu. 2006'dan derginin kapanmasına dek Total Film'in haber editörü olarak çalıştı. 2008'den beri hem CNBC-e Dergi'nin editörlüğünü yapıyor hem de Milliyet Sanat ve milliyetsanat.com'da sinema yazıları yazıyor. Sinema Yazarları Derneği (SİYAD) üyesi.

She was born in 1982, in İstanbul. She studied Sociology at Middle East Technical University, Ankara. During the first stage of her adventure of writing about movies, in 2002

she contributed to the Altyazı (Subtitle), Prömiyer (Premiere), Film+ and Bant Journals in Turkey. Since 2006, she worked as a news editor of 'Total Film' until the closure of this magazine. Since 2008, she is the editor of the CNBC-e magazine, as well as she is writing journals about cinema in the Milliyet Sanat ve milliyetsanat.com. She is a member of Film Critics Association (SİYAD).

Sophie Charlotte RIEGER - Almanya/Germany

Sinema eleştirmeni ve blog yazarı. Kendi web sitesi filmosophie.com'un yanı sıra Kino-Zeit ve Fluter gibi sanal dergilerde de sinema yazıları yazıyor. Çalışmalarında sinema filmlerine feminist perspektiften bakıyor, ayrıca çocuklar ve gençlerle yönelik filmlerle ilgileniyor. Gazeteciliğin yanı sıra düzeltmenlik de yapıyor.

She is a German freelance film critic and blogger for different online magazines such as Kino-Zeit and Fluter, as well as her own website. In her work she focuses on a feminist approach to movies as well as the cinema for children and young audiences. Besides her job in journalism she also works as a script reader.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

AŞK HAKKINDA KONUŞMAK

WHAT THEY DON'T TALK ABOUT WHEN THEY TALK ABOUT LOVE
YANG TIDAK DIBICARAKAN KETIKA MEMBIRACARAKAN CINTA

ENDONEZYA/INDONESIA, 2013, renkli/color, 104', DCP

Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mouly Surya

SENARYO/SCREENPLAY: Mouly Surya

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Yunus Pasolang

KURGU/EDITING: Kelvin Nugroho

YAPIMCI/PRODUCER: Rama Adi, Fauzan Zidni, Tia Hasibuan, Ninin Musa

Mouly Surya

Melbourne Swinburne Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Medya ve Edebiyat Bölümü'nden mezun olduktan sonra Sinema ve Televizyon yüksek lisansı yaptı. Film yapmanın yanı sıra, Jakarta'da Binus Uluslararası Film Okulu'nda yönetmenlik dersi veriyor. Zamanının çoğunu yazarak geçirdiği Jakarta'da yaşıyor.

After getting her Bachelor of Arts in Media and Literature from Swinburne University, Melbourne, she advanced her degree by obtaining a Master's in Film and Television. Aside from making films she teaches a directing class in Binus International Film School, Jakarta. She currently resides in Jakarta, where she spends most of her time writing.

Fitri, 20 yaşında, özel ihtiyaçları olan gençler okulunda kalan, görme engelli bir gençtir. Her perşembe gecesi mektup yazdığı hayalet bir doktora aşiktır. Ancak, hayran olduğu bu gizemli doktorun aslında Edo adında sağır biri olduğunu öğrenir.

Fitri görebilese, Edo da duyabilseydi aşkları acaba sürecek midir?

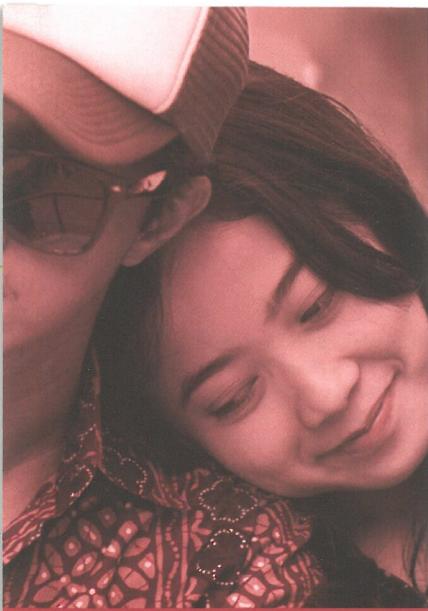
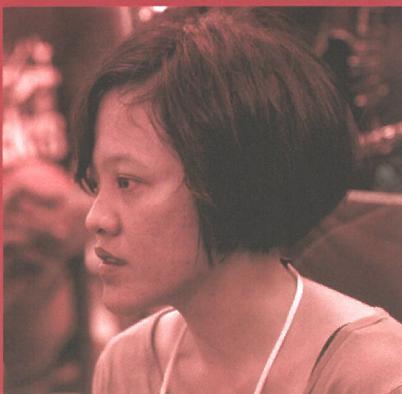
Fitri'nin 17 yaşındaki sınıf arkadaşı Diana bir parmak mesafesinden uzaktaki nesneleri göremeyen bir miyoptur. Eğer gözleri iyi görebilselerdi, güzellik takıntısı olan annesi onu küçükken bir bale okuluna kaydettirecekti. Çünkü annesi, Diana'nın dış görünüşüyle kafayı bozmuştu. 17 yaşına geldiği halde halen regl olmadığı için kendini çocuk gibi hissedilen Diana, bir gün okula yeni gelen Andhika ile tanışır. Diana, birbirlerine aşık oldukları düşünür ve yurdun tuvaletinde Andhika onun içindedeki kadın ortaya çıkarır. Andhika Diana'yı gerçekten seviyor mudur? Eğer Andhika gözlerini kaybetmemiş olsaydı, bir zamanlar çılgınlar gibi aşık olduğu, eski kız arkadaşı güzel Gadis ile birlikte olurdu. Ona duyduğu aşk, motosikletle sokaklarda ölümcül bir hızla yarış yaptığı zamanlarda hissettiği uçucu tutku gibiydi.

Bu bir gençlik aşkı hikayesi. Erkekler gördüklerine aşık olur, kadınlar ise duyduklarına.

Fitri, 20 years old and blind, lives in a school for youth with special needs. She is in love with a ghost doctor, whom she writes letters to every Thursday night. But it turns out that the mysterious doctor she adores is just a regular man, named Edo, who is deaf. If Fitri could see and Edo hear, would their love survive?

Fitri's classmate Diana, 17, is a myopic that can only see objects within a distance of one inch. If only she had normal eyesight, her beauty-worshipping mother would have enrolled her in a ballet school when she was little, because her mother is obsessed with Diana's looks. One day Diana, who still feels like a child – not menstruating at the age of 17- meets Andhika, a new student in her school. Diana thinks they are in love, and Andhika makes a woman out of her in a toilet booth in their dorm. Does Andhika really love Diana? If Andhika hadn't lost his eyeballs, he would have been still with Gadis, his beautiful ex-girlfriend, whom he was crazily in love with; the sort of crazy, volatile passion he also felt when he raced through the streets at breakneck speed on his motorcycle.

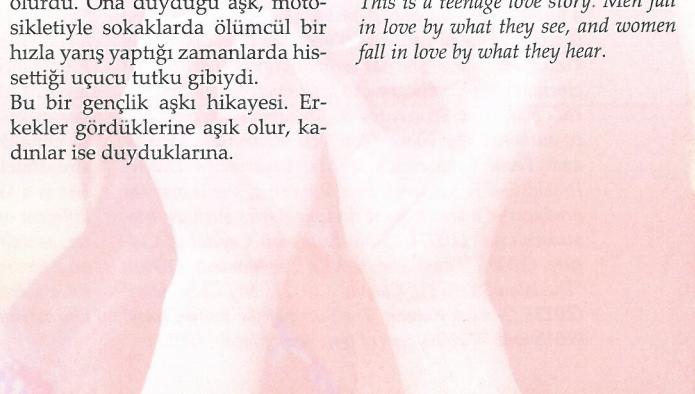
This is a teenage love story. Men fall in love by what they see, and women fall in love by what they hear.

Mouly Surya

Melbourne Swinburne Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Medya ve Edebiyat Bölümü'nden mezun olduktan sonra Sinema ve Televizyon yüksek lisansı yaptı. Film yapmanın yanı sıra, Jakarta'da Binus Uluslararası Film Okulu'nda yönetmenlik dersi veriyor. Zamanının çoğunu yazarak geçirdiği Jakarta'da yaşıyor.

After getting her Bachelor of Arts in Media and Literature from Swinburne University, Melbourne, she advanced her degree by obtaining a Master's in Film and Television. Aside from making films she teaches a directing class in Binus International Film School, Jakarta. She currently resides in Jakarta, where she spends most of her time writing.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR.

BAL
HONEY
MIELE

İTALYA/ITALY, 2013, renkli/color, 100', DCP

Özgün Dili/Original Language: İtalyanca/Italian

Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Valeria Golino

SENARYO/SCREENPLAY: Francesca Marciano, Valia Santella, Valeria Golino (Angela del Fabbro'nun 'Vi perdonò' adlı romanından/Based on the novel 'Vi perdonò' by Angela del Fabbro)

YAPIM/PRODUCTION: Buena Onda, RAI Cinema, Les Films des Tournelles, Cité Films

OYUNCULAR/CAST: Jasmine Trinca, Carlo Cecchi, Vinicio Marchioni, Barbara Ronchi, Iaia Forte

Valeria Golino

Nepal'de büydü. Önce Atina'da annesiyile, sonra da Nepal'de babasıyla geçirdiği üçer yılın ardından modellik yapmaya başladı. 1985'te Peter Del Monte'nin 'Piccoli fuochi' filminde başrol oynadı, ertesi sene 'Aşk Öyküsü' ile Venedik'te en iyi kadın oyuncu ödülü aldı.

She grew up in Naples. After three years in Athens with her mother and another three in Naples with her father, she began to work as a model. In 1985 she got the leading role in Piccoli fuochi by Peter Del Monte and the next year won the Best Actress Award at the Venice Film Festival for Aşk Öyküsü.

Irene, Roma'da kent merkezinden uzaktaki bir sahil kıyısında tek başına yaşamaktadır. Babası ve evli sevgilisi Irene'nin okuluna devam ettiğini düşündürdüğün, Irene yasal yollarдан güçlü bir uykuya ilacını satın alabileceği Meksika'ya sık sık seyahat etmektedir. Miele (Bal) adını kullanarak yaptığı gizli kapaklı iş, ölümçül hastalığı olan insanlara ilaç verip, onların insana yaraşır bir şekilde ölmelerine yardımcı olmaktadır. Bir gün, sonradan sağlığında hiçbir sorun olmadığınu öğrendiği yeni bir 'müsteri'ye ölümçül bir doz verir. Onun intiharından kendisini sorumlu tutmamak kararlıdır. O noktadan sonra, Irene ve Grimaldi kendilerini, Irene'nin hayatını sonsuzda dek değiştirecek zor ve çalkantılı bir ilişkiye içinde bulurlar.

Yönetmen, Angela del Fabbro'nun romanını niye filme çekmek istedigini söyle anlatıyor: "Ötanazi konusunu İtalya'da diğer Avrupa ülkelerine kıyasla çok daha büyük bir tabu. Bunun da nedeni Katolik baskısı ve Vatikan'ın etkisidir. Fakat bana öyle geliyor ki İtalyanlar bunu ve diğer etik meseleleri gündeme getirmeye hazırken, politikacılar henüz buna hazır değil. Ayrıca, bu filmi çekmek istedim çünkü roman sinemasal malzeme açısından oldukça zengindi. Ağır bir konusu olmasına rağmen kitap gorsellik açısından büyük potansiyele sahip. Ana karakter Miele'in acı ve ölümle başa çıkışının onun dircinciliğini ve gücünü pekiştiriyor. Bu kontrast beni etkiledi."

Irene lives alone on the coastline outside Rome. To her father and her married lover, she's a student. In reality she often travels to Mexico where she can legally buy a powerful barbiturate. Working under the name of Mie (Honey), her clandestine job is to help terminally-ill people to die with dignity by giving them the drug. One day she supplies a new 'client' with a fatal dose, only to find out he's perfectly healthy but tired of life. Irene determined not to be responsible for his suicide. From this point on, Irene and Grimaldi are unwillingly locked in an intense and moving relationship which will change Irene's life forever. The director answers the question "What was it about the novel of Angela del Fabbro that made you want to make it the subject of your first feature film as a director?" as:

First of all, the subject of mercy killing is taboo in Italy, much more so than in any other European country, because of the Vatican influence and our Catholic imprint. But I feel that whereas the Italian people are ready to address this and other ethical issues, the politicians are not. Also, I wanted to make the film because the novel had a very cinematic material. Despite the gravity of the subject, the book had a lot of visual potential. The protagonist, Miele, has a powerful vitality, even more pronounced because of her dealing with pain and death. That contrast attracted me.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

BETON

CONCRETE NIGHT

BETONİYÖ

FINLANDİYA-İSVEÇ-DANİMARKA/FINLAND-SWEDEN-DENMARK,
2013, Siyah&Beyaz/Black&White, 96', DCP

Özgün Dili/Original Language: Fince/Finnish

Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Pirjo Honkasalo

SENARYO/SCREENPLAY: Pirjo Honkasalo, Pirkko Saisio
(Pirkko Saisio'nun 1981'de yayımlanan aynı adlı romanından/adapted from
Pirkko Saisio's novel Betoniö published in 1981)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Peter Flinckenberg F.S.C.

KURGU/EDITING: Niels Pagh Andersen

YAPIMCI/PRODUCERS: Misha Jaari, Mark Lwoff

OYUNCULAR/CAST: Johannes Brotherus, Jari Virman, Juhan Ulfsak, Anneli
Karppinen

'Beton', genç Simo'nun güzeller
güzeli Helsinki kentinde bir gece
boyunca birtakım uğursuzluklar
yaşayarak suçu abisini takip ettiği
rüya gibi bir macerayı anlatıyor.

Filmin başkahramanı Simo, kendi
kimliğini arayan ve çevresindeki
lerden korunmaya çalışan 14 ya
şında bir oğlandır. Simo ve abisi
Ilkka, sağ solu belli olmayan yar
dına muhtaç bekar bir annenin
çocuklarıdır. Karmakarışık evleri,
Helsinki'de betondan bir ormanın
tam ortasındadır. Ilkka'nın hapis
haneye girmeden önce özgürce
geçireceği son bir günü kalmıştır.
Anneleri, Simo'yu son gecekerini
birlikte geçirmeye ikna eder.

Helsinki'de koşturmacayla ge
çen bu gün ve gecede iki çocuk
görmek istemeyecekleri olayları
tanık olurlar. Simo kendi kendini
yanıltarak olayları olduğundan
farklı şekilde, görmek istediği
gibi görme yetisine sahip değildir.
Ona göre, filtrelenmemiş haliyle
dünya dayanılmaz bir yerdir. So
nunda, niyetini yanlış anladığı bir
fotoğrafçıyla karşılaşması Simo'yu
köprü köprüne korkar hale getirir.
Bu korkuya birlikte ortaya çıkan
şiddet Simo'nun kayıp kimliğini,
yani gerçek yüzünü keşfetmesini
sağlayacaktır. Filmin yönetmeni
Pirjo Honkasalo senaryoyu Pirk
ko Saisio'nun 1981'de yayınlanan
aynı adlı romanı bugüne uyar
layarak yazdı. 30 yıl önce yazılmış
bu roman bugünü önceden gör
müş gibi!

'Concrete Night' is a dreamlike ody
sse of young Simo who, over the
course of a night in stunning Helsin
ki, follows his criminal older brother
through a series of fateful events.

The protagonist of the film Simo is a
14-year-old boy who is still searching
for a sense of self and the ability to
protect himself from his surroun
dings. Simo and his big brother Ilkka
are the sons of a helpless and unpre
dictable single mother. Their chaotic
home is located deep in the heart of a
concrete jungle in Helsinki. Ilkka has
one day of freedom left before starting
his prison sentence. The mother per
suades Simo to spend the last night
with his brother.

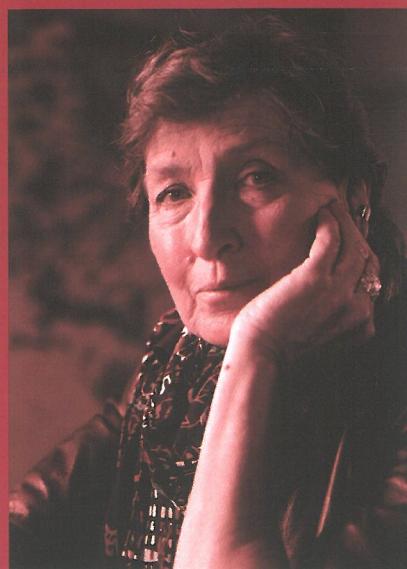
During the course of the day and
night spent roaming around Helsin
ki, the brothers witness incidents they
would rather not see. Simo is not equ
ipped to justify what he sees or delude
himself –seeing things accurately as
they are. To him, the unfiltered world
seems unbearable. Finally a casual
encounter with a photographer, whose
intentions Simo misreads, launches
him into blind fear. In the panic-stric
ken violence that ensues, Simo finds
his missing identity, his true face. Di
rector Honkasalo wrote the film script
based on the merciless novel Concrete
Night by Pirkko Saisio, which was
published in 1981. The script has been
adapted to modern times. The 30-year
old novel foreshadows life today.

Pirjo Honkasalo

Çalışmalarıyla sayısız ödül kazanmış ünlü bir yönetmen, görüntü yönetmeni ve senarist. 1970'ler ve 80'lerde Pekka Lehto ile uzun metraj filmler yaptı. Finlandiya'da uzun metraj film çeken ilk kadın görüntü yönetmeni olan Honkasalo 'Beton'la uzun metrajlı kurmaca filmler çekmeye kaldığı yerden devam ediyor.

Pirjo Honkasalo is a highly established director, cinematographer and screenwriter, who has won countless awards for her work. She directed several feature films in the 1970's and 80's together with Pekka Lehto. She is also Finland's first female cinematographer to shoot a feature film. With her film 'Concrete Night' she is back to feature fiction again.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

BOBO
BOBO

PORTEKİZ/PORTUGAL, 2013, renkli/color, 80', DCP

Özgün Dili/Original Language: Portekizce, Kreole/Portuguese, Creole
Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ines Oliveira

SENARYO/SCREENPLAY: Rita Benis, Ines Oliveira

KURGU/EDITING: Rui Mourao

YAPIMCI/PRODUCERS: Luis Alvares, Fernando Vendrell

Sofia, çocukluğunun geçtiği Lizbon'daki evinde herkesten uzak bir hayat sürdürmektedir. Bir gün, Sofia'nın annesinin, evi çekip çevirmesi ve torununa bakması için tuttuğu Gine-Bissau'lu hizmetçi Mariama çökagelir, ama bakacağı çocuk ortalarda yoktur! Mariama'nın kız kardeşi Bobô'nun ortaya çıkmasıyla, Sofia'nın içinde bir şeyler yapma isteği harekete geçer. Mariama, yüzü güliyor olsa da, sünnet edilecek kız kardeşi Bobô içini endişelerinmektedir. Mariama ve Sofia arasındaki bu zorunlu birelilik ikisinin de kendi hayaletleriyle yüzleşmelerini sağlayacaktır. Sofia hâlâ çocukluk anıları ve kendi 'mirasının' sorumluluğundan tedirgin olan biridir. Ondan beklenen her şeyi görev duygusuyla yapmıştır, ta ki direnip genç Bobô'yu kadın sünnetinden korumak durumunda kalana kadar...

Oyuncular Paula Garcia ve sinemanın yeni yüzlerinden Aissa-to Indjal, kendi deneyimleri ve inançları doğrultusunda yaratıkları karakterleri başarıyla canlandıryorlar. Yönetmen süreci söyle anlatıyor: "Metinleri beraber okuduk, beraber prova yaptık ve buradaki Gine toplumu hakkında araştırma yapmak için birlikte zaman geçirdik. Çekimler başladığında kendimize, doğaçlama yapabilecek kadar güveniyorduk. Bobô, hiç şüphesiz, net bir kadın bakış açısıyla ortaya çıkmış bir hikaye. Fakat bence, aynı zamanda, kontrolümüz dışındaki güçlerin hayatı kalma mücadelemini nasıl tehdit edebileceği konusundaki evrensel soruları da içinde barındırıyor."

Sofia lives a strangely isolated life in the old apartment where she grew up in Lisbon. One day, Mariama arrives from Guinea-Bissau, having been hired by Sofia's mother to help take care of the house and also her son. But where is he, this son who never shows his face? It is the appearance of Bobô, Mariama's younger sister, who awakens in Sofia the desire to take a stand. For behind that resolute smile, Mariama is in fear for young Bobô, about to undergo female genital mutilation. The forced cohabitation between Sofia and Mariama forces them to confront their own private ghosts. Sofia is a person still troubled by the memories of her childhood and the responsibilities of her 'inheritance'. She dutifully does what is expected of her till the moment she is forced to resist and save the young Bobô from female genital mutilation (FGM).

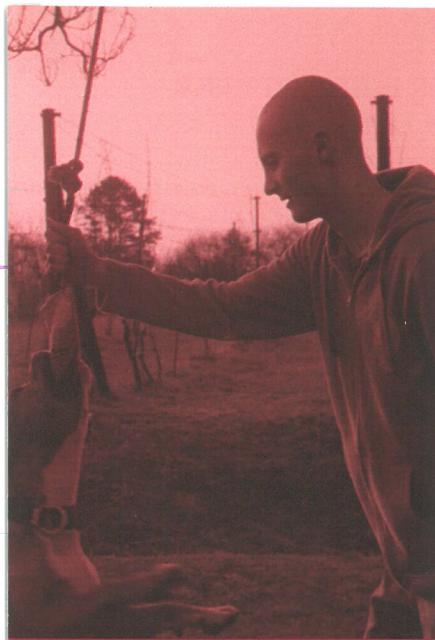
Actresses Paula Garcia and newcomer Aissato Indjal, informed by their own experiences and beliefs, did much to bring their own characters to life. The director says; "Together we read texts, rehearsed and spent time researching among the Guinean community here. By the time cameras began rolling, we were confident enough to begin improvising. 'Bobô' is without doubt a film from a strong female perspective, but I also think it tackles universal questions about our mortality, and the way external forces out of our control can threaten our very survival."

Ines Oliveira

1976'da doğdu. Güzel sanatlar veinema eğitimi aldı. İlk kısa filmi 'Names and Numbers'ı 2003'te çekti, bu filmle birçok festivalde ödül aldı. İkinci filmi 'Eating Your Heart Out' bir belgeseldi. İlk uzun filmini 2008'de yaptı. 'Bobô' yönetmeninin ikinci uzun metraj filmi.

Born in 1976. Studied Fine Arts and Cinema. Her first film as a director was the short 'Names and Numbers' (2003), Best Short Film award winner at various film festivals. Her second film was a documentary named 'Eating Your Heart Out'. In 2008 she directed her first feature Cinerama. Bobô is her second feature film.

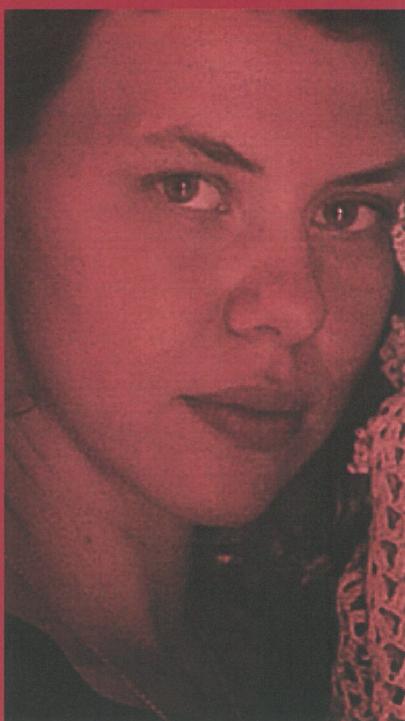

Mira Fornay

ilk filmi LIŠTIČKY/FOXES 2009 Venedik film Festivalı Uluslararası Eleştirmenler Haftası kapsamında gösterildi ve daha sonra diğer büyük festivallerde de yer aldı.

Köpeğim Killer yönetmenin ikinci uzun filmi.

Her first feature, LIŠTIČKY/FOXES premiered in the International Critic's Week competition during the 2009 Venice Film Festival and she took it to top world festivals. My Dog Killer is her second feature.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

KÖPEĞİM KILLER

MY DOG KILLER

MÔJ PES KILLER

SLOVAKYA-ÇEK CUMHURİYETİ/SLOVAKIA-CZECH REPUBLIC, 2013,
renkli/color, 90', DCP

Özgün Dili/Original Language: Slovakça, Çekçe (Moravia diyalekti) /Slovak, Czech (Moravian dialect)

Altyazılı/Subtitles: Türkçe-İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mira Fornay

SENARYO/SCREENPLAY: Mira Fornay

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Tomáš Sysel

KURGU/EDITING: Hedvika Hansalová

YAPIMCI/PRODUCERS: Viktor Schwarcz, Juraj Buzalka, Mira Fornay

OYUNCULAR/CAST: Adam Mihál, Lex, Irena Bendová, Marián Kuruc, Libor Filo, Alžběta Šopinsová, Pavol Dynka, Stanislav Vojt, Jozef Hrnčířsk

18 yaşındaki Marek, Slovakya-Moravya (Çek Cumhuriyeti'nde bir bölge) sınırlarındaki evlerinde babası ve hooligan arkadaşlarıyla birlikte yaşamaktadır. En yakın dostu köpeğidir. Kendini herkesinden soyutlayarak, etrafını saran ırkçılıkla baş başa bir hayat sürer. Derken başına kötü bir şey gelir...

Yönetmen film hakkında şöyle diyor: "Utanç en güçlü, en acı veren ve duygunuslu açıdan tehlikeli duygudur, özellikle de utancın nereden kaynaklandığını anlamayan ya da onunla nasıl baş edeceğini bilmeyenler için. Kayıp annesine dair sırları keşfettikçe endişeleri artan Marek'in davası bu. Onun utancı ırkçılık düşüncesinin absürdülgünden geliyor.

Marek'e göre, bu sırrın ortaya çıkması sadece ailesinin başkalarının gözündeki onurunu zedelemeyecek, aynı zamanda kendisine saygısına ve çevresindeki dazlak kafalılar arasındaki konumuda da zarar verecektir.

Bu başroldeki kötü karakterin 'deneyimleriyle' değiştiği bir hikaye değil. Bana göre, yorum katmadan daha soğuk ve mesafeli bir yaklaşım hikayeyi daha anlamlı kılmıyor ve daha fazla soru sorulmasına yol açıyor. Yargılacak bir tavır içine girmeden yinede doğruya ve yalnuşı oldukça açık bir şekilde göstermeye çalıştım. Gerçekin sıradan kesitlerini göstererek toplumumuza bilgisizliğin Marek'inki gibi trajedileri nasıl cesaretlendirliğini göstermek istedim".

Eighteen year old Marek lives near the Slovak-Moravian border with his dad and his hooligan pals, however Marek's best friend is his dog. Alienated from everyone, he is on his own in the racist circle that surrounds him - and suddenly the cause of a terrible incident...

The director states: "Shame is the most powerful, painful and potentially very dangerous emotion – especially for those who don't understand its origins or don't know how to manage it. This is Marek's case, who starts to act anxiously after he finds out about the secret of his lost mother. His feeling of shame comes from the absurd idea of racism. In Marek's opinion, the revelation of this secret might not just damage his family dignity in the eyes of others, but mainly his own self-respect and his position in the group of skinheads.

This is not a story in which the main sympathetic evil character changes through his 'experience'. I believe a colder, distant approach without a commentary raises more questions and makes the story more ambiguous. Without being judgmental, I still make it very clear what is right and what is wrong. By showing ordinary moments of reality I ask our society how its ignorance can support tragedies like the one of Marek."

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

MAVİ DALGA

THE BLUE WAVE

TÜRKİYE-ALMANYA-HOLLANDA-YUNANİSTAN/TURKEY-GERMANY-THE NETHERLANDS-GREECE, 2013, renkli/color, 97', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Zeynep Dadak & Merve Kayan

SENARYO/SCREENPLAY: Zeynep Dadak & Merve Kayan

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Daniel Bouquet

SANAT YÖNETMENİ/ART DIRECTOR: Nadide Argun

KURGU/EDITING: Çiçek Kahraman

YAPIMCI/PRODUCERS: Yamaç Okur, Zeynep Dadak, Merve Kayan

ÖÐÜLLER/AWARDS:

50.Antalya Altın Portakal Film Festivali En İyi Film, En İyi Senaryo, En İyi Kurgu Ödülleri/50th Antalya Golden Orange Film Festival Best Feature, Best Script, Best Editing Awards

Yaz boyunca görüşemeyen Deniz ve arkadaşlarının birbirlerine anlatabacakları çok şey vardır. Son sınav takımı erkeklerin boyu birden bire uzamış, yeni albümler piyasaya çıkmış, Balıkesir'e doğalgaz gelmiştir. Ama aynı zamanda hiçbir şey değişmemiştir sanki. Anne babaları iş güç derdindeyken, Deniz ve arkadaşlarının üniversite tercihi konusunda kafaları hâlâ karışıktrı. Günlük hayatın rutin teliş içinde bir yandan gelecek planları yapmakta, diğer yandan ergenliklerinin en çetrefil dönemini yaşamaktadırlar. Kaya'yla yakınılaşıyor olsa da Deniz'in aklı rehberlik hocası Fırat'tadır. Arkadaşlarına bunun 'her zamanki gibi bir şey' olmadığını kanıtlamak ister. Hem arkadaşlarının gelecek tasarılarından hem de anne babasının mevcut durumlarından farklı bir hayatı arzulamaktadır. Kimse bilmediği bir şarkı, umutsuz bir aşk, yalnızlık... İstanbul yerine Ankara, fen yerine sosyal bilimler... Başka bir dünya ama neresi? Uluslararası ilk gösterimini bu yıl 64. Berlin Film Festivali'nde yapan 'Mavi Dalga'nın yönetmenleri söyle diyor: "Kız arkadaşlarla geçirilen zamanda, birlikte oturma, kalkma, fiziksel temas bir erkek grubuna göre daha fazladır. Bir odada yazın ne yaptıklarından bahsedenden bir erkek grubunu hayal etmek biraz zordur. O yaşın erkeklerini bir basketbol sahasında birbirlerini itip kakarken görebiliyoruz. Bu da en başından konuşduğumuz şeyleinden biriymi: Bir tür kontrast hali yaratmayı düşünüyor. Erkeklerde itme, çekme, vurma durumları... Kızların kenarda durup biraz rahatsız olarak izledikleri, kimilerinin de tam tersе kafadan daliverdikleri bir hal vardır ya... O yüzden bizim filmdeki ritmi belirleyen seyin 'Kızlar bir araya gelince ne yapıyor?' sorusu olduğunu söylemek yanlış olmaz. Fakat çıkış noktamız 'Taşrada kadin olmak nasıl bir şey?' sorusu olmadı."

Deniz and her friends have been apart for the summer and have much to tell each other. The senior boys grew tall new albums were released, and the natural gas pipeline finally arrived in Balikesir. Yet, the anxieties of university plans remain. They make future plans in their routine and also go through the high point of their teenage life. When school resumes, Deniz gets closer with her friend Kaya while also growing interested in Fırat, the school counselor. She wants to prove that what she is feeling is not 'the usual'. She desires a life different from her friends and parents. A song no one has heard, a hopeless love, solitude... Ankara instead of Istanbul, social sciences over natural sciences... A different world, but where exactly?

Directors of 'Mavi Dalga', whose first international run was in 64. Berlin Film Festival this year, say "In 'girl time', all the movement and physical contact are much more common when compared to a male group. It is hard to imagine a group of men telling each other about their summer. We can set them instead in a basketball pitch pushing each other around. This is one of the points we've discussed in the very beginning: we thought of creating a contrasting state. All the pulling and pushing around of the men... and the girls stand aside and watch them irritated so it is safe to say what designated the rhythm in the film was the question 'What do girls do when they come together?'"

Zeynep Dadak & Merve Kayan

Zeynep Dadak, New York Üniversitesi Sinema Çalışmaları'nda doktoraya başladı. Sinema dergisi Altyazı'nın yazarlarından. 2001'den beri kısa film, belgesel ve müzik videosu yapıyor.

She has studied film. A doctoral candidate at New York University's Cinema Studies Department, she has been a writer/editor for Altyazı Film Magazine. She has directed and produced various short films/documentaries/music videos since 2001.

Merve Kayan Denison Üniversitesi'nde sinema öğrenimi gördü. ABD ve Türkiye'de birçok sinemacıyla görüntü yönetmenliği ve kurgu dallarında ortak çalışmalar yaptı.

She studied at Denison University's Cinema Department. While making films and videos she collaborated with various filmmakers and visual artists in New York and Istanbul as editor and director of photography.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

NAGIMA

NAGIMA

KAZAKISTAN/KAZAKHSTAN, 2013, renkli/color, 80', DCP

Özgün Dili/Original Language: Rusça/Russian

Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Zhanna Issabayeva

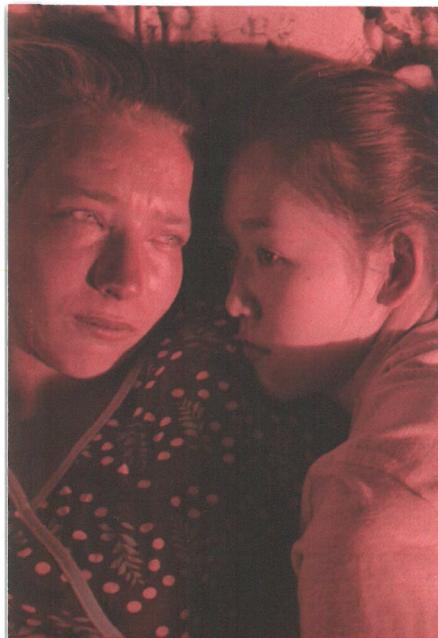
SENARYO/SCREENPLAY: Zhanna Issabayeva

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Sayat Zhangazinov

KURGU/EDITING: Azamat Altybasov

YAPIMCI/PRODUCER: Zhanna Issabayeva

OYUNCULAR/CAST: Dina Tukubayeva, Galina Pyanova, Mariya Nezhentseva

Zhanna Issabayeva

1968 yılında Kazakistan'da doğdu. Kazak Devlet Üniversitesi'nin gazetecilik bölümünden 1991 yılında mezun oldu. 1993 yılından bu yana yapımcı ve yönetmen olarak başarılı işlere imzasını atmaktadır.

Zhanna Issabayeva was born in 1968 in Kazakhstan. She graduated from the journalism faculty of Kazakh States University in 1991. She has successfully worked as a producer and director since 1993.

Nagima yetimhanede büyümüş, yeteri eğitimi görmemiş, içine kapanık bir çocuktur. Almatı'nın kenar mahallelerinden birinde kiraladığı küçük bir odada can dostu Anya'yla birlikte yaşamakta, lüks bir lokantada bulaşıcılık yaparak hayatını kazanmaktadır. Anya da çocukluğu aynı yetimhanede geçmiş kızlardan biridir. Bir zamanlar bir adamla tanışmış, onurla evleneceğini düşünmüş fakat işler umduğu gibi gitmemiştir; Anya dokuz aylık hamiledir.

Nagima ve Anya yetimhane yıllarının ilk günlerinde birbirini bulmuş, birbirlerinin annesi, babası ve kardeşi olmuşlardır. Anya doğum yaparken hayatını kaybeder, yeni doğmuş bebeğinin de gideceği yer yetimhanedir; kısır dönüştür devam etmektedir. Nagima, Anya'yı kaybettikten sonra ağır bir bunalım yaşar çünkü göçüp giden yalnızca en yakın arkadaşı değil, aynı zamanda hayatının anlamı ve mücadelelerinin tek dayanağıdır.

Nagima, doğar doğmaz onu terk eden annesine gitmeye karar verir ancak annesi onu bir kez daha reddeder. Nagima'nın bir sonraki durağı yetimhane olur. Anya'nın çocuğunu evlat edinecektir ancak bu çabası da sonuçsuz kalır; bir evi, eşi ve düzenli bir işi olmadığı gereklisiyle isteği reddedilir. Nagima Anya'nın bebeği Mila'yi kaçırıp evine getirir. Bir süre sonra bebeğe bakamayacak ve radikal bir karar vermek zorunda kalacaktır.

Nagima is an illiterate and uncommunicative girl, grew up in an orphanage. She rents a tiny room on the outskirts of the city of Almaty with her friend, Anya, and earns her living by doing the dishes in an elite restaurant. Anya is also a young women from the orphan home. Once she met a guy, wanted to get married but things did not work the way she hoped.

Nagima and Anya met at an early age at the orphanage and became each other's relatives, family and closest friends. Anya dies during childbirth. The newborn girl ends up at the orphanage. A vicious cycle. Nagima is in severe depression. She lost a very close friend as well as the meaning of life and the motivation for further actions.

Nagima decides to go to her mother, the woman who abandoned her after she gave a birth. Mother refuses Nagima for a second time and sends her away. Nagima comes to the orphanage in order to adopt Anya's child. Her request was refused because she does not have a home, a husband and a permanent job. Nagima kidnaps Anya's daughter Mila and brings the baby home. She cannot cope with feeding the child, and she will have to take a radical decision.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLO

NÜKLEER SANTRAL GRAND CENTRAL

FRANSA-AVUSTURYA/FRANCE-AUSTRIA, 2013, renkli/color, 94', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Rebecca Zlotowski
SENARYO/SCREENPLAY: Gaëlle Mace, Rebecca Zlotowski
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: George Lechaptos
KURGU/EDITING: Julien Lacheray
YAPIMCI/PRODUCER: Frédéric Jouve
OYUNCULAR/CAST: Tahar Rahim, Léa Seydoux, Olivier Gourmet, Denis Menochet, Johan Libereau, Nozha Khouadra, Nahuel Perez Biscayart, Camille Lellouche, Guillaume Verdier

Gary, cabuk öğrenen, çevik bir gençti. Kendisine hiçbir sey vaat edilmemiş insanlardandır. Tühal işlerdeki başarisı üzerine bir nükleer enerji santralinde işe alırmış. Burada, reaktörlerin ve yüksek dozda radyoaktivitetenin içinde, hayattan ne istediginin farkına varmıştır; para, ekip ve bir aile. Ancak, ekibin içinde Toni'nin eşi Karole da vardır ve Gary ona aşık olmuştur. Yasaklı aşk ve radyasyon, yavas yavaş Gary'yi zehiremeye başlar. Durum her geçen gün daha tehliki bir hale gelmektedir.

Bu filmi yapma fikri, senaryo yazarı Gaëlle Macé'den çıkmış. Macé, Elisabeth Filhol'un nükleer endüstrisinde taşeron olarak çalışan insanların hayatı titizlikle belgeleyen romanı *La Centrale*'yı okumuş. Filhol'un romanından önce bu konu nerdedeyse hiç ele alınmamıştı. Kitap, Japonya'daki Fukuşima felaketi öncesinde hem şok edici olmuş hem de nükleer endüstrisinin act gerçegine ışık tutmuştur. Mace söyle diyor:

"Kitabı bir gecede bitirdim ama bir filme dönüştürmeyeceğimi akıldım geçmemiştir. Çünkü hikâyede görsel unsurlar çok yoktu. Bana çok edebi gelmiştir. Filmsel bir anlatısmak olması için, bu dushmanca ortamdağı iş arkadaşları arasında geçen bir aşk hikayesi eklemeye karar verdik. Yazar, verdiği ilhamdan dolayı mütesserüküz. Nükleer endüstrisi bu filmin yalnızca perde arkasındaki konusu değil, aynı zamanda filmin gizemli havası için önemli olan hikayenin temelinde bulunan askın analojisini güçlendiren bir etmen. Nükleer santral de tipki aşk olmak gibidir; fark etirmeden, yavaşça ve sessizce zehrini yayar. Bu istasyon da tipki insanlık gibi, bir kez uyandırıldığında tekrar uysallaştırılmış zor olan, sonu bilinmeyen bir temelin üstünde inşa edildi. Fukuşima'da yaşanan bu korkunç olaylar, 'kalbin' nasıl kontrolü gücü bir sey olabileceğini gösterdi. Bu, sanksi yeteneklerini olmadan bir ejderhaya kafa tutmak gibi. Filmin senaryosu, bana aşka testim olabilen bazı gerçek cesur karakterleri kesfetme şansı verdi. Fukuşima felaketi patlak verdiğinde, birkaç aydır film üzerinde çalışıyorduk. Amerika'da Batı Yakası'ndaydım. Hava təhminleri korkutucuydu. Radyoaktif kocası bir bulutun bize doğru yaklaşığı tahmin ediliyordu. Arkadaşlarımın kenti terk ediyordu, her sey gerçek dışı ve çok korkutucuydu. Birden filmi yaşamaya başlamıştim. Hem Japonya hem Fransa basınında, on saatlerde çalışan nükleer işçilerinin günlük hayatları hakkında düzinece yazısı çıkmaya başlandı. Bizim için çok trajik bir tesadüf olmuştu ama filmi yapmamız gerektigine artık daha çok inanıyorduk."

Rebecca Zlotowski

1980'de doğdu. École Normale'da, çağdaş edebiyat öğrenimi gördü. La Femis'de senaryo yazarlığı üzerine çalışmaya devam etti. 2010 yılında Cannes'da, Semaine de la Critique ödülüne aday gösterilen Belle Epine, en iyi ilk film dalında, Prix Louis Delluc ve Prix de la Critique ödüllerini kazandı. 'Nükleer Santral' ikinci filmidir.

Rebecca Zlotowski was born in Paris, in 1980. A student from the École Normale and a graduate in modern literature, she went on to study screenplay writing at La Femis. Presented at the Semaine de la Critique in Cannes in 2010, Belle Epine was awarded le Prix Louis Delluc and the Prix de la Critique for best first film. 'Grand Central' is her second film.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

**SESİNİ DUYURAMAYANLAR İÇİN
FOR THOSE WHO CAN TELL NO TALES**

BOSNA HERSEK/BOSNIA & HERZEGOVINA, 2013, renkli/color, 75', DCP
Özgün Dili/Original Language: İngilizce, Bosnaca /English, Bosnian
Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Jasmila Žbanić

SENARYO/SCREENPLAY: Kym Vercoe, Jasmila Žbanić, Zoran Solomun
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Christine A. Maier
KURGU/EDITING: Yann Dedet (F.S.B.)

YAPIMCI/PRODUCERS: Damir Ibrahimović, Jasmila Žbanić

OYUNCULAR/CAST: Kym Vercoe, Boris Isaković, Simon Mcburney, Branko Cvejić, Leon Lučev, Jasna Đuričić, Pamela Rabe, Damir Kustura, Saša Oručević, Suvad Veletanlić

Film, filmde kendisini canlandıran Kym Vercoe'nun gerçek hikayesine dayanıyor. Bir arkadaşının önerisiyle Bosna'yı bir turist olarak ziyaret etmeye karar veren Avustralyalı Kym, 15 yıl önce savaştan çıkışmış bir ülkeye gidecektir ve gitmeden önce elinden geldiğince fazla bilgi edinmeye çalışır. Seyahat kitabı onu Bosna-Sırbistan sınırındaki tarihi kent Višegrad'a götürür. Romantik diye tanıtlan ama hiç de oyle olmayan Vilina Vlas otelinde geçirdiği uykusuz bir geceden sonra Kym orada savaş sırasında neler olduğunu keşfedecektir. Artık sıradan bir turist değildir ve yaşamı da bir daha asla eskisi gibi olmayacağından Kym orada ne bir tâhribat izi ne de bir ant görürmüştür; kendi kendine düşündür: işte yükündan şans eseri kaçabilmiş bir kent! 1992 yılında 1785 kişisinin burada vahşice öldürülüğüne bilmiyordur. Vilina Vlas oteli 200 kadının tecavüz edilip öldürülüğü bir yerdir.

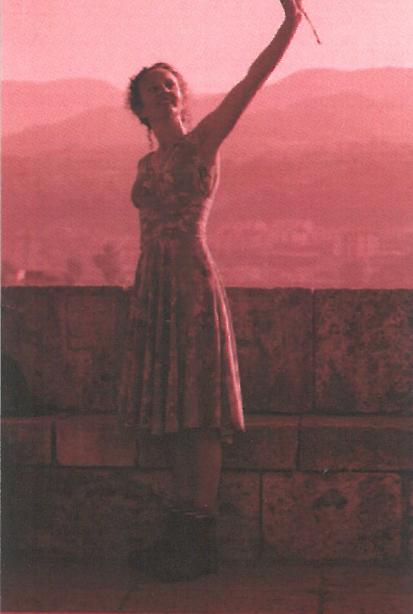
Yönetmene kulak verelim: "Kym profesyonel bir oyuncu yazarı ve oyuncu. Bosna yolculuğundan sonra Kuzey-Güney Yedi Kilometre adlı oyunu sahneleyerek oyunculuğunu DVD'de izleyip, ona ilham veren olayların korunçığuna rağmen insanlığı umut asıyan duyguya ve siyâsîliğin gücüğe şaştım kaldım. Oyundan o kadar etkilenmiş ve cesaret almıştım ki hemen ona bir e-posta yolladım; onunla ilgili bir film yapmak istedim ancak şu sırada bunun için bütçemim olmadığını söyledim. Kym Sydney'den yanıt verdi: 'Saraybosna'ya geliyorum.' Bu tam bir çığlığını!"

Bu film 'hiç hikaye anlatamayanlar için' (Ivo Andrić'in bir sözüdür), anınsa hiç ant dikkimeden kadınlar için bir ant. Konuşamayan insanlar ayrıca suçları inkar edenlerdir. Bir şekilde onlar da aslında ölüdüler. İnkâr, Bosna savaşına özgü bir şey değil, evrensel bir insan hikayesidir. Ancak, bu film konusu savaş değil. Bu film, hiçbir şey yapılamaz gibi görüneceği günde ne yapılabileceğini kendisine soran bir kadının filmi. Kym küçük bir insanlık eyleminin bile dünyayı değiştirebilecek güce olduğuna dair bize umut veriyor.

The film is based on the true story of Kym Vercoe who plays herself in the film. Kym, an Australian tourist, decides to travel to Bosnia at her friend's suggestion, a country which had emerged from a war fifteen years earlier, and she does her best to find out as much as she could before going there. Her guidebook leads her to Višegrad, a small town steeped in history, on the border of Bosnia and Serbia. After a night of insomnia in the 'romantic' Hotel Vilina Vlas, Kym discovers what happened there during the war. She can no longer be an ordinary tourist and her life will never be the same again. She saw no traces of demolition and no memorials and she thought to herself: here's a town which luckily escaped the destruction. What she didn't know was that 1785 people were brutally murdered there in 1992. 200 women were raped and killed in the Vilina Vlas hotel.

Let's hear about the film from the director: "Kym is a professional actress and a playwright. After her trip to Bosnia, she produced the play Seven Kilometres North-East. I saw her play on DVD and was completely taken aback by the power of her emotion and her poetics which instilled hope in humanity, despite the horror of the events which had inspired her. I was so touched and encouraged by the play that I immediately wrote her an email. I told her that I would like to make a film about it, but that I did not have the funds to do it at that point. Kym replied from Sydney: I'm coming to Sarajevo. That was crazy!"

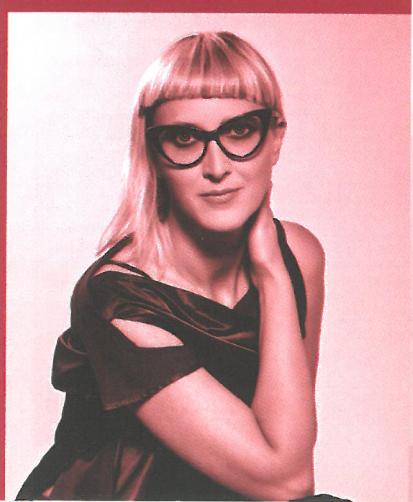
This film is a memorial "for those who can tell no tales" (a quote from Ivo Andrić), for the women to whom no memorial was ever dedicated. Those who cannot speak are also people who deny the crimes. They too are dead in some way. Denial is not endemic to the Bosnian war, it is a universally human story. This film, however, is not about the war. This film is about Kym, the woman who asked herself what one can do when it appears that nothing can be done. Kym gives us hope that even the smallest act of humanity is capable of changing the world."

Jasmila Žbanić

1974'te doğdu. Saraybosna Drama Akademisi Tiyatro ve Film Yönetmenliği bölümü mezunu. Kukla oynatıcısı ve palyaço olarak çalıştı. İlk uzun metrajlı filmi 'Grbayica' ile çeşitli ödüller kazandı. Bütün filmlerini kendisinin kurduğu bir sanatçı Derneği olan Deblokada vasıtasiyla gerçekleştirdi. Aleksandar Hemon'la birlikte yazdığı dördüncü uzun filmi 'Love Island'ın çekimlerini henüz bitirdi.

Born in Sarajevo in 1974, Jasmila is a graduate of her native city's Academy of Dramatic Arts, Theatre and Film Directing Department. Before filmmaking, she also worked as a puppeteer and as a clown. Her feature debut Grbavica won several awards. All her films were produced through Deblokada, an artists' association that she founded. Her fourth feature film, 'Love Island' co-written with Aleksandar Hemon is currently in post-production.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

TOMURCUK

TALEA

AVUSTURYA/AUSTRIA, 2013, renkli/color, 75', DCP

Özgün Dili/Original Language: Almanca/German

Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Katharina Mückstein

SENARYO/SCREENPLAY: Selina Gnos, Katharina Mückstein

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Michael Schindegger

KURGU/EDITING: Natalie Schwager

YAPIMCI/PRODUCER: Flavio Marchetti

OYUNCULAR/CAST: Sophie Stockinger, Nina Proll, Philipp Hochmair, Rita Waszilovics, Eva-Maria Gintsberg

ÖDÜLLER/AWARDS:

Max Ophüls Film Festivali En İyi Yönetmen/Best Director, Max Ophüls Preis Film Festival, Avusturya Film Festivali En İyi Kostüm Tasarımı/Best Costume Design, Diagonale Festival of Austrian Film

On dört yaşındaki Jasmin, biyolojik annesi Eva'nın yanında olmak istemektedir. Annesi hapishaneden çıktıktan sonra, birlikte şehir dışına yaptıkları kısa seyahat yeni yeni oluşan anne-kız ilişkilerinde verdikleri ilk sinav olacaktır. Birlikte sigara içер, dans eder, gezip dolaşırlar. Her şey yolunda gitmektedir. Ancak, zaman onların ihtiyaçları ve beklenenlerinin birbirinden çok farklı olduğunu gösterir. O an için Eva da Jasmin de birbirlerini kimlik ve destek arayışını karıştıramamaktadır.

Jasmin, gösterişsiz, çocuksu, asık suratlı, içine kapalıdır; Eva ise sarışın, nemrut ve sert görünümülü bir kadındır. Cezaevinde bir süre kaldıktan sonra şartlı tahliye edilen annesinin yokluğunda Jasmin'ın orta halli bir koruyucu aile bakmıştır. Jasmin burada, ailenin Jasmin yaşlarındakı ama her açıdan ondan çok daha olgun olan sarışın kızlarıyla aynı odayı paylaşır. İkisi birbirlerine aslında yabancılardır.

Eva, kızının varlığıyla nasıl başa çıkacağını bilemediğinden onu görmezden gelmeye çalışır fakat Jasmin ısrarcıdır. Sonunda anne-kız, Eva'nın ailesinin şehirden uzaktaki sakin evinde bir hafta sonunu geçirmek üzere yola çıkarlar. Elbette birlikte vakit geçiridikçe, kızının şefkat olan ihtiyacı Eva'nın çekincelerini ortadan kaldırır. Jasmin, zamanla buna hazır hale gelmiş olan annesine sarılır; artık birbirlerine daha yakındırlar. Jasmin'in Eva'dan habersiz üvey ailesinden aşırıya parayla kasa badaklı bir otelde oda kiralarlar. Ormana yürüyüse gidip güneşe uzanırlar ve bir arada olmanın verdiği mutluluğu keşfederler ama bir yere kadar.

Fourteen-year-old Jasmin longs to be near her biological mother, Eva. Following her mother's release from prison, an excursion into the country together becomes a first test for the fledgling mother-daughter relationship. They smoke, dance and stroll together – everything seems to go smoothly. But time reveals that their needs and expectations are far apart. For that moment, neither Eva nor Jasmin have what it takes to fulfill each other's quest for identity and support.

Jasmin is a rather plain, childish, surly, introverted girl; where Eva is a blonde, grim, tough-looking woman, just released on parole after spending time in jail. During her mother's absence, Jasmin had been placed with middle-class foster parents and shared a room with their blonde daughter, who may have same age but looks more mature in every respect. The two of them are practically strangers. Eva hardly knows how to cope with her daughter's presence and tries to avoid it, but Jasmin is insistent, and finally they leave together to spend the weekend in the remote, calm house of Eva's grandparents. Naturally, as they spend more time together, the daughter's urgent need of affection gradually melts down Eva's indifference. The girl opens up and embraces the mother who readily responds after a while and the two grow closer together. They rent a room in a country inn with the money Jasmin has stolen from her foster mother, they walk in the forest, lie down in the sun and they discover the pleasure of being together, but only up to a certain point.

*İtalyanca bir sözcük olan Talea tomurcuk demektir.

*Talea is Italian and means cion, offshoot, sprout

Katharina Mückstein

1982'de doğdu. 18 yaşındayken film setlerinde çalışmak üzere Hamburg'a taşındı. Daha sonra Avusturya ve Almanya'da felsefe ve kadın çalışmaları eğitimini sürdürdü. 2004-2011 yılları arasında Michael Haneke'nin öğrencisi oldu. 'Talea' yönetmenin ilk uzun filmi.

She was born in 1982. She left Austria at the age of eighteen to work on filmsets in Hamburg, Germany. She later continued studies of Philosophy and Gender Studies in Austria and Germany. From 2004 to 2010 she studies Film Directing in Michael Haneke's class at the Filmakademie. 'Talea' is her first feature film.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLOR

TAŞ BEBEK PAPUSZA

POLONYA/POLAND, 2013, siyah&beyaz/black&white, 131', DCP
Özgün Dili/Original Language: Lehçe, Romanca/Polish, Romany
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze
SENARYO/SCREENPLAY: Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHERS: Krzysztof Ptak, Wojciech Staron
KURGU/EDITING: Krzysztof Szpetmański
YAPIMCI/PRODUCER: Argomedia sp. z o.o., Lambros Ziotas
OYUNCULAR/CAST: Jowita Budnik, Antoni Pawlicki, Zbigniew Waleryś, Artur Steranko

İnsan gençken,
Sevgi ve umut içinde
Dünya açılır kolaylıkla
Herhangi bir anahtarla...

*When a person is young,
In heart and hope,
The world opens easily
With any kind of key. (Papusza)*

Bu dizeleri yazan Roman şair Papusza ve onun büyük yeteneğini keşfeden Polonyalı şair Jerzy Ficowski'nin gerçek hikayesine dayanan film, Papusza'nın doğumdan ölüme kadar yaşadıklarının bir özeti nitelidir: Küçük bir kızken görücü usulü evlendirilmesinden, İkinci Dünya Savaşı'ndan önce, sonra ve savaş sırasında bir Roman müzisyen grubuna girmesine, komünist dönemde Polonya'ya zorunlu olarak yerleştirilmesinden yoksulluk içinde sürüp giden çocukluğuna kadar...

Papusza, şiir yazan ve yazdıklarını bastırın ilk ve tek roman kadın şair saïdir. Bunu yaptığı için geleneksel kadınlık rollerine karşı geldiği düşünülmüş ve ailesi ile birlikte sürgün edilmiştir. Bu film, kendi kültürünü kelimelerle korumak isteyen yetenekli bir kadının, bu uğurda ödediği bedellerle ilgilidir.

Onun yeteneğini keşfeden ve şiirlerinin basılmasını sağlayan Polonyalı şair Jery Ficowski ile tanışması trajik bir paradosundan başlangıcı olmuştur: Sırlarını ifşa ettiği düşünüldüğü için kendi topluluğundan dışlanılmış, yoksulluk içinde yaşayan, ünlü bir kadın şair. Şiir yazan ve bunları bastırın ilk roman kadın şair olarak kendi topluluğunun geleneksel kadınlık rolleri ile çalışma içine girmiştir. Papusza at arabasında doğmuş bir Roman kız. Dünyada anısköpledere girmiş, çalışmaları pek çok dile çevrilmiş. Polonya tarihinin en önemli 60 kadını arasında sayılıyor.

Based on the true story of the Roma poet Papusza and the Polish poet Jerzy Ficowski, who discovered her great talent, the film follows Papusza's life from birth to old age: arranged marriage as a small girl, her life in a gypsy tabor before, during and after second world war, then forced settlement in communist Poland and urban life in poverty...

Papusza was the first and only Roma woman who put her poems into writing and even published them. By doing so, she confronted the traditional female's role in her community and as a result, she and her family were banished. It is a story of a gifted woman who wants to preserve her culture with words and has to pay a painful price for that decision.

Her meeting with the Polish poet Jerzy Ficowski, who discovered her great talent for poetry and published her works led to a tragic paradox: a famous poet was living in poverty, rejected by the Roma community, for betraying their secrets.

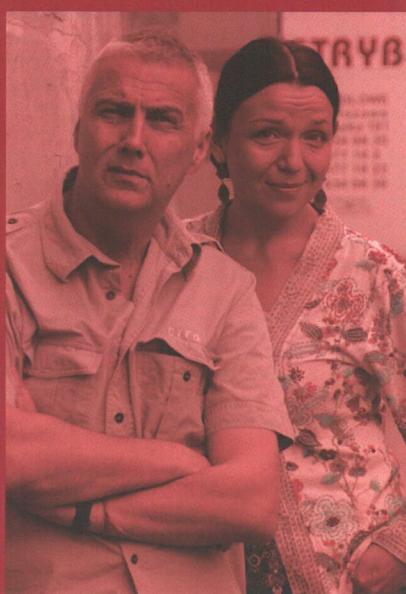
Papusza was a Roma girl, born in a carriage, an autodidact, who in the end was mentioned in the world's encyclopedias and had her work translated into many languages. She was also named as one of the 60 most important women in Polish history.

Joanna Kos-Krauze, Krzysztof Krauze –

Polonya'nın önde gelen yönetmenlerinden Joanna Kos-Krauze ve Krzysztof Krauze'in birlikte ilk çalışmalarları olan 'Dlug' son yirmi yılda Polonya'da yapılmış en önemli film seçildi. İlklerinin filmleri ülkelerinde ve dünya genelinde 120'den fazla ödül aldı.

They are Poland's leading film auteurs. Their first collaboration was Dlug (Debt), directed by Krzysztof and jointly co-written. The film was recently chosen as the most important Polish production of the past twenty years. Altogether, their films have received more than 120 awards in Poland and around the world.

HER BİRİ AYRI RENK/ EACH HAS A DIFFERENT COLO

VURGUN

BENDS

HONG KONG/HONG KONG, 2013, renkli/color, 92', DCP
 Özgün Dili/Original Language: Kanton, Mandarin, İngilizce
 Cantonese, Mandarin, English
 Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Flora Lau

SENARYO/SCREENPLAY: Flora Lau

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Christopher Doyle

KURGU/EDITING: Flora Lau, Alexis Dos Santos, Aq Lee

YAPIMCI/PRODUCER: Nansun Shi, Yu Tsang, Melissa Lee, Ken Hui

OYUNCULAR/CAST: Carina Lau, Chen Kun

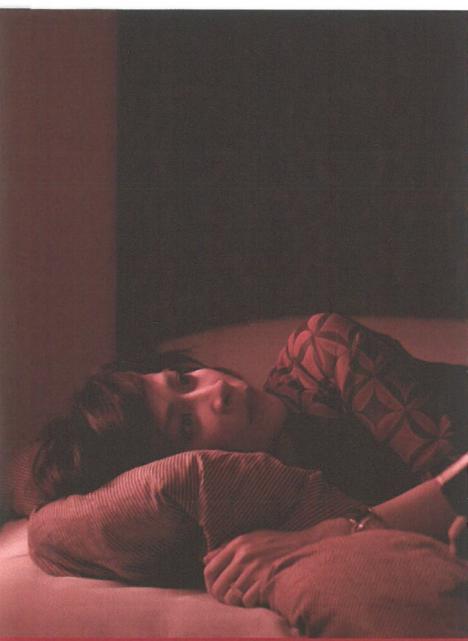
Hong Kong ile kuzeyindeki Shenzhen kenti arasındaki sınırda geçen bu öykü, Hong Konglu zengin bir kadın olan Anna ile Çinli şoförü Fai'nın gözünden sınırın ardını keşfe yapıyor.

Fai, hamile karısının Hong Kong'daki bir doğumevinde doğum yapması ve dolayısıyla yasalar gereği çocukların bir Hong Kong vatandaşı olarak dünyaya gelmesi için rüşvet vermelidir, bunun için de paraya ihtiyacı vardır. Anna ise kocası ekonomik krizin ortasında birden bire ortadan yok olunca, evlenerek içinde girdiği gösterişli yaşamı vitrinini korumaya çalışmaktadır. Fai'nın Anna'nın lüks otomobilinin parçalarını karaborsada elinden çikarmak ve yerlerine daha ucuz korsan parçalar koymaktan başka çaresi yoktur.

Hamile Çinli annelerin yasaklı göçü, Hong Kong'da şehrin bağımsız kimliğini anakara Çin'in gasp ettiği dair daha büyük korkular yaydıgından, özellikle hassas bir konu. Geçen yıl Hong Kong yönetimi ankaradan gelen hamile kadınların doğum evlerinde yörenin kadınlarına yer bırakmaması üzerine, 'doğum turizmi'ni yasaklamıştı. 'Vurgun' göç karşılığı üzerinden polemik yaratmadan politik bir film olmayı başarıyor. Yönetmen, Hong Kong'da hizmetçilik yapan Filipinli kadınları anlatığı 2009 yapımı kısa filmi Dry Rain/Kuru Yağmur'da olduğu gibi, şehrin en ateşi siyasi tartışmalarını dingin usulbuyla bir karakter çalışmasına dönüştürüyor. Ve söyle diyor: "Mesele neyin doğru neyin yanlış olduğu ya da vermek istediğim mesajla ilgili değil. Amaç, daha çok, insanların ilgisini çekmek."

'Bends' explores Hong Kong's cross-border tensions through the eyes of Anna, a wealthy Hong Kong housewife, and her Chinese driver Fai. Fai needs money to bribe his pregnant wife's way into a Hong Kong maternity hospital, where by law the child would be born a full Hong Kong citizen. And Anna is struggling to keep up the facade of her ostentatious lifestyle into which she has married after the sudden disappearance of her husband amid financial turmoil. Desperate, Fai begins to sell off parts of Anna's luxurious car on the black market, replacing them with cheap knockoffs.

Illegal immigration of pregnant Chinese mothers is a particularly touchy subject in Hong Kong, echoing large fears that the city is losing its independent identity to mainland encroachment. Last year, the Hong Kong government launched a crackdown on so-called 'birth tourism' and protests that mainland mothers were crowding local women out of maternity hospitals. Despite this politically charged plot, 'Bends' is no anti-immigrant polemic. As in her 2009 short film 'Dry Rain' about Hong Kong's Filipino domestic helpers, the director has turned one of the city's angriest political controversies into a hush-hush cool-toned character study. "It's not really about right or wrong or whether I have a huge message to say. I'm more about capturing the people," director says.

Flora Lau

Flora Lau, Hong Kong'da doğdu. New York'taki Columbia Üniversitesi'ni bitirdi, ardından Londra Film Okulu'ndan yönetmen olarak mezun oldu. Mezuniyet filmi 'Dry Rain' ile Hong Kong Uluslararası Film Festivali'nde en iyi kısa film ödülüünü kazandı. 'Vurgun' yönetmeninin ilk uzun filmi.

Flora Lau was born in Hong Kong. She graduated from Columbia University in New York and later attended London Film School where she graduated as a director. Her thesis film 'Dry Rain' won the best short film award in the Hong Kong International Film Festival. 'Bends' is her feature directorial debut.

FESTIVAL ÇOK GÜZEL
GELSENE!
IT'S FESTIVAL TIME.
JOIN US!

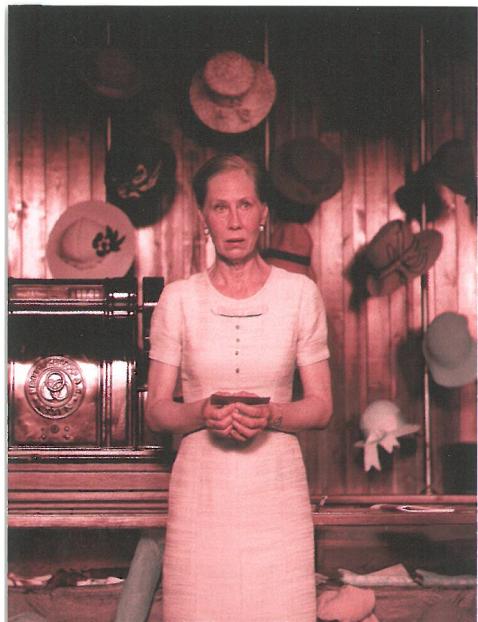
FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENI IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US

AĞUSTOS ŞAKASI
AUGUST FOOLS
MIELETÖN ELOKUU

FİNİNLİDİYA/FINLAND, 2013, renkli/color, 107', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fince/Finnish
Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Taru Mäkelä
SENARYO/SCREENPLAY: Raija Talvio
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHY: Jouko Seppälä
KURGU/EDITING: Inge-Lise Langfeldt
YAPIMCI/PRODUCER: Mr Markku Flink
OYUNCULAR/CAST: Kati Outinen, Miroslav Etzler, Elena Leeve, Kryštof Hádek, Laura Birn, Esko Salminen

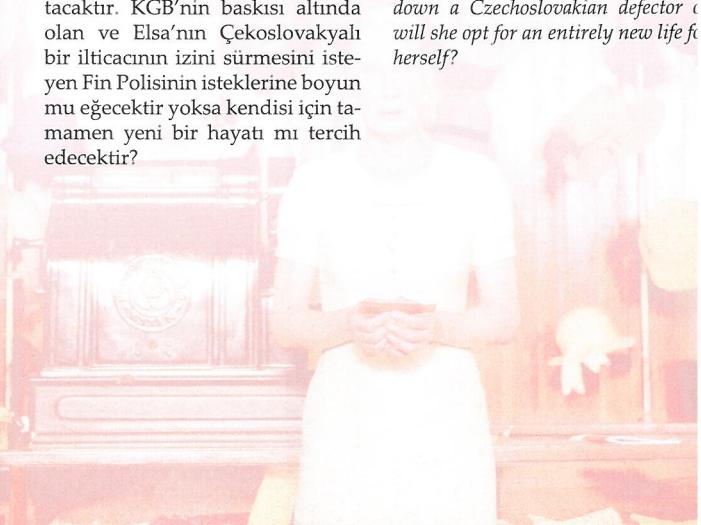
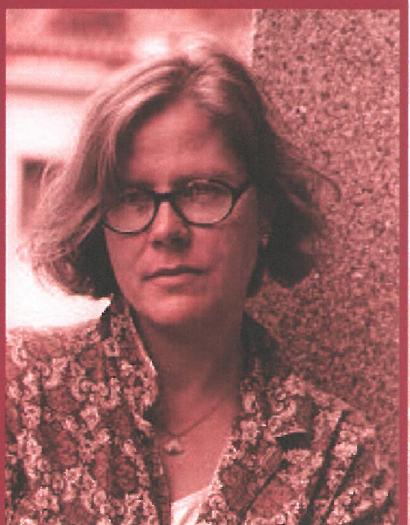
'Ağustos Şakası', soğuk savaşın siyasi zeminine karşı kalpleri ısıtan bir drama. Elsa, 1962 yılında Helsinki'nin kalbinde küçük bir şapka dükkanı işleten, arada sırada da falcılık yapan orta yaşı bir kadındır. Yaşamının iplerini hep elinde tutmuştur, ta ki bir zamanlar sevdiği ve aniden ortadan kaybolan adam geçmişten -ölümden-çıkıp gelene kadar. Jan, Çek dans orkestrasıyla birlikte bir festival için şehrə gelmiştir. Yirmi yıldan fazla süreden beri Elsa adamın hayatı olmadığını inanmıştır. Önce Jan'dan ve özellikle de Uluslararası Komünistlerin Finlandiya gibi Batı ülkelerinin iyi ve saf yurttaşlarının beynini yıkamak için bir teşebbüsten başka birsey olmadığını düşündüğü festivalden uzak kalmak ister. Ne var ki Jan israrlı, ikna edici ve büyüleyicidir. Ağustos gecelerinin, müziğin, dansının Demir Perde döneminin siyasi paranoyalarının sarhoş edici karışımu Elsa'nın son seçimini yapmak zorunda olduğu koşulları yaratacaktır. KGB'nin baskısı altında olan ve Elsa'nın Çekoslovakyalı bir ilticacının izini sürmesini isteyen Fin Polisinin isteklerine boyun mu eğecektr yoksa kendisi için tamamen yeni bir hayatı mı tercih edecektir?

Taru Mäkelä

Taru Mäkelä 1959'da doğdu. Keskin bir esprî anlayışı ve toplumsal hicvi olan komedilerin yönetmenliğinde başarılı bir kariyere sahiptir. Bir boyâa dükkânındaki insanlar hakkında bir romantik komedi olan son filmi Storage 2012 yılında Finlandiya'da kapalı gişe oynadı. İlk uzun metrajlı filmi Little Sister 2000 yılında en iyi İskandinav filmi yarışmasına Finlandiya'dan aday gösterilmiştir.

She was born in 1959, has a successful career in directing comedies with a social satire and sharp humor. Latest film Storage, a romantic comedy about people in a paint store, has been a box office hit in Finland in 2012. Little Sister, her first feature film, was nominated as the Finnish competitor to the contest of the best Nordic film 2000.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE! IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

AŞK VE LİMONLAR LOVE AND LEMONS SMÅ CİTRONER GULA

İSVEÇ/SWEDEN, 2013, renkli/color, 99', BluRay

Özgün Dili/Original Language: İsveççe/Swedish

Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Teresa Fabik

SENARYO/SCREENPLAY: Teresa Fabik (Kajsa Ingemarsson'un aynı adlı romanından/Based on the novel by Kajsa Ingemarsson)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Anders Bohman

KURGU/EDITING: Håkan Karlsson

YAPIMCI/PRODUCER: Pontus Sjöman

OYUNCULAR/CAST: Rakel Wärmländer, Dan Ekborg, Josephine Bornebusch

Kajsa Ingemarsson'un aynı adlı romanından uyarlanan 'Aşk ve Limonlar' aşk ve dostluk üzerine bir romantik komedi. Yemek yapmaya bayılan aşçı Agnes'in iyi bir işi, onu çok seven bir sevgilisi ve her zaman yanında olan bir dostu vardır. Bir gün Agnes hem çalıştığı yerden kovulur hem de sevgilisi tarafından terk edilir. Bir arkadaşı yeni açılan bir restoranda ortak olmayı teklif ettiğinde kaybedeceğin hiçbir şeyi yoktur. Bunların üstüne bir de onun kim olduğunu anlayamayacak birine aşık olmayı becerir. Pozitif, eğlenceli ve sevimli sıradan bir kız hem profesyonel hem de kişisel hayatında başarılı olmaya çalışır. Ve... Brigitte Jones mu geldi akınıza? Olabilir, ama daha iyisi!

Based on the novel by Kajsa Ingemarsson, 'Love and Lemons' is a romantic comedy about love and friendship. Agnes, who is a chef and she loves cooking, has a good job, a boyfriend who loves her and a best friend who is always there for her. One day she is both fired from the luxurious restaurant and dumped by her boyfriend. Therefore she has nothing left to lose when a friend asks Agnes if she would like to be part owner in and open up a new restaurant. At the same time she manages to fall in love with the one person who cannot know who she really is. A positive, charming and cute everyday girl struggles to make it professionally as well as in her personal life. Sounds like Bridget Jones? Well, Love and Lemons follows the same pattern.

Teresa Fabik

Teresa Fabik 1976'da İsveç'te doğdu. Yönetmen ve senaryo yazarı. 'Aşk ve Limonlar' yönetmeninin üçüncü filmi.

Teresa Fabik was born in 1976 in Sweden. She is a director and writer. 'Love and Lemons' is her third film.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE! IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

BEN ŞAHSEN BİZZAT KENDİM

I AM ME
ANA ANA

HOLLANDA/NETHERLANDS, 2013, renkli/color, 75', BluRay

Özgün Dili/Original Language: Arapça/Arabic

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Petr Lom, Corinne van Egeraat

YAPIMCI/PRODUCER: Petr Lom, Corinne van Egeraat

OYUNCULAR/CAST: Sarah Ibrahim, Nadine Salib, Wafaa Samir and Sondos Shabayek

Bu film dört yaratıcı Mısırlı kadın hakkında bir sine-şiiir. Bu dört genç kadın Arap Baharı sonrasında kendi kimliklerini ve yaratıcı seslerini ararken sinemasal açıdan şırsel, samimi ve cesur iç dünyalarını gözler önüne seriyor. Görsellerin çoğu iki yıldır filmin yönetmeniyle bir işbirliği ve akıl hocalığı sürecinde çalışmış karakterlerin kendileri tarafından çekilmiş ve dört ana karakter kalplerinin derinliklerindekileri ifade etmek için yaratıcı yollar bulmuş: hayal ve arzuları hakkında inanılmaz derecede samimi ve açık açık konuşmak, metaforlar kullanmak ve gülümşük hayatlarındaki zorlukların bilincinlerındaki güdülere dönüşümünü sinemasal bir öykü şeklinde anlatmak gibi.

Kahire'nin ezici karmaşasında geçen filmde gerçek olup olmadığını bilmemiğimiz 'cole geçiş' soyutlamaları var. Değişen manzaralar karakterlerimizin iç dünyalarındaki özgürlükleriyle duş dünyasının tehditleri arasında kurmaya çalışıkları dengeye benzeyen: durgunluğa karşılık karmaşa, hayallere karşılık gerçekler gibi. Birbirine geçen dört ses bize bugün her gencin hayatı olan yaratıcılık ve özgürlüğe duyulan evrensel arzu üzerine bir hikaye anlatıyor. Devrim hayallerinin çözülmeye başladığı ve kadın haklarının son derece kırılgan olduğu Mısır'da geçen filmin müziksisi Ryuichi Sakamoto'ya ait.

Film yapımcıları Corinne van Egeraat ve Petr Lom 2011 yılında Mısır Devrimi'nin başlangıcından beri orada çalıştır. Bu filmi yapmak için dört yetenekli kadınla işbirliği içinde çalışmaya karar verdiler ve sonuçta ortaya alışıklaşmış yönetmen ve ana karakter ayrimını kıran bir film çıktı.

This is a cinematic poem about four young creative Egyptian women. These four young women show their inner worlds in a cinematically poetic, intimate and brave way as they search for their own identity and creative voice in the aftermath of the Arab Spring.

Most of the material is filmed by the characters themselves, who worked with the film's directors in a process of collaboration and mentorship over a course of two years and the four main characters find creative ways to express what is hidden within their hearts: speaking of their dreams and desires in an extraordinarily open and intimate way, and using metaphors, and cinematic storytelling to transform the every-day struggles of their lives into the sublime.

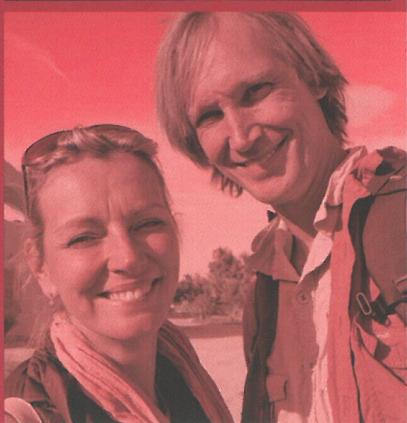
Set in the overwhelming chaos of Cairo, the film also oscillates back and forth between an empty and abstract desert, which might be real or unreal. The shifting landscapes are like the balance our characters try to find between the freedom of their inner worlds, and the noise of the often threatening outside world: stillness versus chaos, dream versus reality. Their intertwined four voices tell a story about the universal desire for creativity and freedom of every young person today. Set in an Egypt where the dreams of the revolution have begun to unravel, and where women's rights are tremendously vulnerable. Music is by Ryuichi Sakamoto.

Filmmakers Corinne van Egeraat and Petr Lom have worked in Egypt since the beginning of the 2011 Egyptian revolution. They decided to work together with four talented women from this Project and at the end they broke the conventional distinction between director and protagonist.

Petr Lom & Corinne van Egeraat

Yönetmenler Corinne van Egeraat ve Petr Lom 2011 yılında Mısır Devrimi'nin başlangıcından beri orada çalıştır. Petr Lom ilk önce devrim sonrası dönemde adeletsizlik üzerine bir film yaptı (*Back to the Square*, 2012, ilk gösterim Rotterdam). Corinne van Egeraat Mısırlı şairler için bir yıllık bir proje olan *Otoportre Vidyo Projesi*'ni başlattı. Daha sonra bu filmi yapmak için bir araya geldiler ve dört yetenekli kadınla işbirliği içinde çalışmaya karar verdiler.

*Filmmakers Corinne van Egeraat and Petr Lom have worked in Egypt since the beginning of the 2011 Egyptian revolution. Petr Lom first directed a film about injustice in the revolution's aftermath (*Back to the Square*, 2012 Premiere Rotterdam). Corinne van Egeraat set up The Self-Portrait Video Project, a yearlong workshop in autobiographical film for young Egyptian artists. The filmmakers then decided to work together with four talented women from this project, to make the collaborative film Ana Ana.*

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE!

IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

BEN BİR SLOGAN BULDUM: "Annem Benim Yanımda"
I'VE FOUND A SLOGAN: 'My Mother is with Me'

TÜRKİYE/TURKEY, 2014, renkli/color, 80', BluRay
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazılılar/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMENLER/DIRECTORS: Ayris Alptekin, Albina Özden, Fehime Seven, Nazlı Bulum, Sefa Tokgöz KURGU/EDITING: Ayris Alptekin PROJE DANIŞMANI: Ceren Ercan

2013'ün Haziran ayında başlayan Taksim Gezi Parkı direnişini anlamlandırma sürecinde, hareketi başlatıcı güç olarak adlandırılın 90 kuşağı hakkında pek çok görüş ve yorum öne atıldı. Fakat bu açıklamalar 90 kuşağından olmayan kişilerce yapıldı. Beş yılı aşkın bir süredir sanatsal üretim halinde olan, 90 kuşağından beş arkadaş olarak direniş kendi gözümüzden anlatma ve kendi arkadaşlarımıza söz verme fikriyle yola çıktı. Direniş süreci boyunca, 90 kuşağı ile birlikte ilgi çeken bir diğer unsur ise biz gençlerin aileleri ve direniş olan tutumlarıydı. Kendi ailelerimizle olan ilişkilerimizden yola çıkararak direniş, sistemin en küçük yapitaşı olan, ve bizce ilk kez Gezi ile birlikte kendi içinde iletişim kuran aile mefhumunu merkeze alarak anlattık.

In the process of understanding the Taksim Gezi Park resistance in July, 2013; lots of opinions and comments were shared about the 90s generation as the initiator of the resistance. However, all these explanations were told by people who doesn't belong to the 90s generation. We, as five friends from the 90s generation working on making art together for five years, wanted to tell the resistance from our perspective and get the opinions of our own friends. Another remarkable point during the resistance was the families of these youngsters and their attitudes about resistance. With the inspiration from our own families, we tell the story of the resistance by taking the concept of 'family' in the centre, which we believe makes up the smallest circle of the system and which lead to real communication between family members.

Yaratıcı Ekip/The Creative Team

2009 yılında GalataPerform'un 'Lise- li Gençler Oyun Yazıyor' projesi kapsamında bir araya geldiler. Bireysel tiyatro metinlerinin yanı sıra '5 Yazar 5 Balkon', 'Boyle Şeyler Neden Alışveriş Merkezlerinde Olmaz?' ve 'Sen de Mutlu Olma Amy' gibi kolektif metinler yazdilar. 2012 yapımı Mavi Dalga adlı filmde bir arada oyunculuk yapma fırsatı bulmuştur.

They came together within the project 'Youngsters Writing Plays' by GalataPerform in 2009. Besides individual texts, they also wrote collective plays for the stage. The team starred in the movie 'Blue Wave' which was directed by Zeynep Dadak and Merve Kaya.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US

BİZ
WE (OCCUPY GRANDMAS)

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 2', DVD
Özgün Dili/Original Language: Diyalogsuz/None-dialogue

CANLANDIRMA/ANIMATION: Seda Kaçak

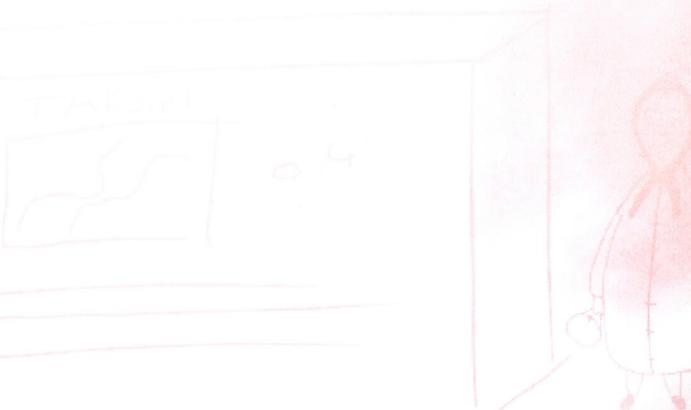
Yaşlı kadının sakin ve yalnız hayatı, penceresinden tanık olduğu Taksim Gezi Parkı gösterilerinden sonra tamamen değişir. Sokaka çıkmaya karar veren yaşlı kadın, artık yalnız değildir ve evi de o kadar sakin değildir.

The old woman's quiet and lonely life is changed after she sees the demonstrations of Taksim Gezi Park from her window. The woman who decides to go out is not alone anymore and her home is not so quiet either.

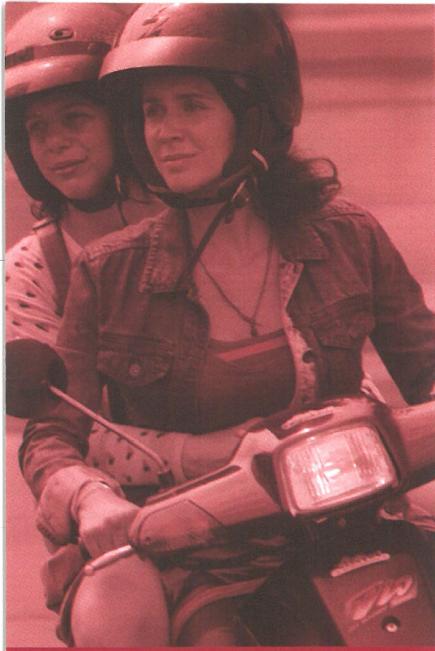
Seda Kaçak

1990'da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sinema ve Televizyon bölümünü bitirdi. 2012 yılında Almanya'da sanat okulu Kunsthochschule Kassel'de bir dönem film ve animasyon öğrenimi gördü. Bağımsız olarak yaptığı kısa film ve animasyonları var.

She was born in 1990. Graduated from Mimar Sinan Fine Arts University Cinema and Television Department. Took a semester of film and animation classes at Kunsthochschule Kassel in 2012. Has some independent short films and animations.

OCCUPY

Louise Archambault

Loise Archambault, Montréal Concordia Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar doktorasını yapmıştır. İlk filmi Atomic Saké ile en iyi kısa film dalında birçok ödül aldı. 'Gabrielle' ikinci uzun metraj filmi.

Louise Archambault holds a Master's Degree in Fine Arts from Concordia University in Montréal. Her first film, Atomic Saké, attracted attention and toured the international festival circuit, earning awards. 'Gabrielle' is her second feature film.

GABRIELLE GABRIELLE

KANADA/CANADA, 2013, renkli/color, 102', DCP

Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French

Altıayalar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Louise Archambault

SENARYO/SCREENPLAY: Valérie BEAUGRAND-CHAMPAGNE

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Mathieu LAVERDIÈRE

KURGU/EDITING: Richard COMEAU

YAPIMCI/PRODUCERS: Luc Déry, Kim McCraw

OYUNCULAR/CAST: Gabrielle Marion-Rivard, Alexandre Landry, Mélissa Désormeaux-Poulin, Vincent-Guillaume Otis, Benoit Gouin, Sébastien Ricard, Isabelle Vincent, Marie Gignac, Véronique Beaudet

Gabrielle, etrafındakiyle yaşama sevinci yayın ve olağanüstü bir müzik yeteneğine sahip Williams sendromlu genç bir kadındır. Sevgilisi Martin'le korosunda yer aldığı rekreasyon merkezinde tanışıkları günden beri ayrılmaz ikili olmuşlardır. Fakat "farklı" oldukları için ilişkileri, sevenlerini endişelendirmektedir. Koro büyük bir müzik festivaline hazırlanırken, Gabrielle özgürlüğünü elde edebilmek için elinden gelen her şeyi yapar. Her ne kadar kararlı olsa da, Gabrielle 'normal'den uzak bir aşkı tatma umuduyle insanların önyargıları ve kendi sınırlarıyla yüzleşmek durumunda kalacaktır.

Yönetmen filmi hakkında şöyle diyor: "Aslında mutluluktan ve bir nevi 'görünmez' olan marjinal insanların mutluluğundan bahsetme ve bunu sağlayan, müzik gibi -özellikle de koro şeklinde- sanatın gücünü ele alma isteği vardı. Ayrıca zihinsel engeli olan iki genç birey arasındaki aşk hikayesi, aşkı ve cinselliği nasıl deneyimledikleri, bu duygusal deneyimlerin onlarda özgürlüğü ve kendi ayakları üzerinde durma arzusunu nasıl uyandırdığını anlatmak istedim."

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE! IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US

KARABALIK

THE AMAZING CATFISH

LOS INSOLITOS PESES GATO

MEKSİKA-FRansa/MEXICO-FRANCE, 2013, renkli/color, 91', DCP

Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Claudia Sainte-Luce

SENARYO/SCREENPLAY: Claudia Sainte-Luce

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Agnès Godard, AFC

KURGU/EDITING: Santiago Ricci

YAPIMCI/PRODUCER: Geminiano Pineda-Cine Caníbal

OYUNCULAR/CAST: Ximena Ayala, Lisa Owen, Sonia Franco, Wendy Guillén Andrea Baeza, Alejandro Ramirez Munoz

Süpermarkette çalışan Claudia bir gece, apandisit şikayetiyle gittiği hastanede yan odada yatmakta olan Martha'yla tanışır. Martha dört çocuğuyla birlikte yaşamaktadır ve Claudia gibi onun da bir hayat arkadaşı yoktur. Kısa sürede Claudia'nın güvenini kazanan Martha hastaneden çıkar çıkmaz onu evine davet eder. Bu aile Claudia'ya çok iyi gelecektir. Hayatında ilk defa bir yere ve insanlara aidiyet duygusuyla yaklaşan Claudia'nın bu evdeki her bir fertle kurduğu bağlar, Martha'nın günbegün kötüleşen hastalığına inat, her gün biraz daha güçlenecektir. Filmin görüntü yönetmeni Claire Denis'in hemen her filminde birlikte çalıştığı bir usta: Agnès Godard.

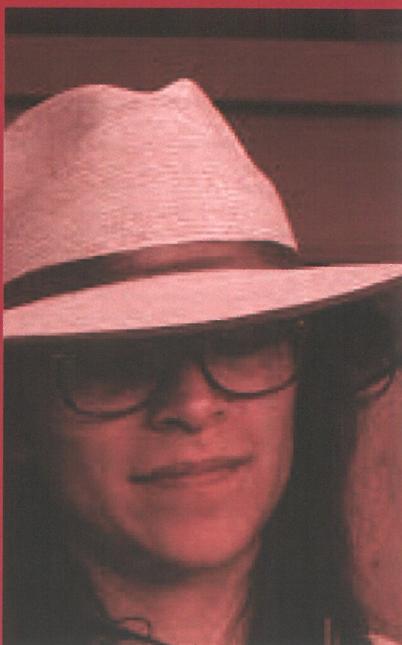
One night Claudia, who works in supermarket, ends up in the hospital with a severe case of appendicitis and there, she meets Martha, the woman resting in the bed next to hers. Martha lives alone with her four children and like Claudia she has no life partner. Martha gains Claudia's trust and when she gets out of the hospital, she offers Claudia to go home with them. This family makes Claudia feel at ease. The sense of belonging Claudia experiences for the first time in this little tribe grows stronger everyday despite the fact that Martha's health weakens every day.

The film photographed by a master Agnès Godard who is the regular cinematographer of director Claire Denis.

Claudia Sainte-Luce

Claudia Sainte-Luce 2006 yılından beri senarist ve yönetmen olarak çalışmaktadır.

Claudia Sainte-Luce is a writer and director since 2006.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE! IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

KÖY HALKI

VILLAGE PEOPLE
KEKKONEN TULEE!

FİNİLÄNĐİYA/FINLAND, 2013, renkli/color, 85', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fince/Finnish
Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Marja Pyykkö

SENARYO/SCREENPLAY: Elias Koskimies

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Konsta Sohlberg

KURGU/EDITING: Mikko Sippola

YAPIMCI/PRODUCERS: Jukka Helle, Markus Selin

OYUNCULAR/CAST: Wilma Rosenqvist, Merja Larivaara, Marjaana Maijala
Konsta Mäkelä, Miina Turunen, Marja Myllylä, Ilmari Järvenpää, Tomi Salmela

"Meyveler daha hızlı olgunlaşacak, hayvanlar boyun eğecek, hastalar iyileşecék, yoksullar zenginleşecék ve kadınlar gebe kalacak. Tüm hayaller gerçek olacak, Kekkonen'in ayak basığı yerlerde."

Bu film, Pia Pesonen'in "Urho Kekkonen Yolu" adlı kitabında yer alan "Alli'nin Barı" adlı kısa öyküye dayanıyor. Yaşamı güzelleştirecek bir şeyi veya bir kişiyi beklemek üzerine bir komedi...

70'lilerin başında bir gün, bir haber kulaktan kulağa yayılır: Finlandiya Cumhurbaşkanı çok yakında kısa bir ziyarete gelecektir, hem de bu köy'e! Finlandiya cumhurbaşkanı Urho Kekkonen, ülkenin kuzeyine yapaçağı gezide küçük bir kasabadaki All'i'ın Barı'ni ziyaret edecektir. Ülkemin uzun zamandır cumhurbaşkanı olan Kekkonen'e köy körüğe inanılmaktadır. Ziyaret yaklaştıkça, kasaba halkı arasında haset, rekabet ve kirli oyular da artacak, kimse acımasızlıkla kaçınmayacaktır.

Yönetmenin göre 'Köy Halkı' değişime özlemi ve Finlandiya'nın bir filmi. Hikaye, küçük bir Fin köyünden gecip kuzeye doğru uzanıyor. Bu, cumhurbaşkanının biyografik filmi değil; öfke, korku ve beklenenin hikayesi. Peki, bir ülkenin liderlerinin ziyareti, küçük bir köyün günlük hayattan bıkmış halkı için ne ifade edebilir? Değişim zamanının geldiğini mi? Kekkonen'in gelişti pek çok farklı tutkuya iştir. Birileri için o bir kurtarıcıdır, bir balıkçı, bir avıcıdır.

"Bir yönetmen olarak, 'Köy Halkı'ndaki karakterlerin aşırı enerjilerini ve delice insanlıklarını, üzerine öykünün kurulacağı harika bir zemin olarak görüyorum. Çok sayıda yetenekli kadın karakter var. Herkes bir kıymını ucunda ama farklı kıylar. Kadınlardır, güçlü ve azimliler. Her biri, bireysel amaçlarını, mümkün olan her yolu kullanarak, cesaretle ulaşıyor. Yolları çakışığında, hayalleri de bir çarpışma rotasının üstünde oluyor, hem de pek çok tuhaf yolla. Cumhurbaşkanının konvoyu yaklaştıkça, kuzeyde duygular ve görüşler çarpışıyor."

"Berries grow faster, animals bow, the sick are healed, the poor get wealthy and women conceive. All dreams come true where Kekkonen treads."

It is a drama movie, based on the short story "Alli's Bar", in the novel "Urho Kekkonen Straße", by Pia Pesonen. A tongue-in-cheek comedy about people longing for a miracle, something or someone to change their lives for good.

The time is early 70's and the word spreads out: the President of the Republic of Finland, Urho Kaleva Kekkonen, is coming to pay a short visit. To this exact village, very soon! Urho Kaleva Kekkonen, the long-time president of the Republic of Finland, is scheduled to visit Alli's Bar on his way to northern Finland. He is blindly worshiped and the nearer the visit draws, the more envy, competition and dirty tricks we see in a small town. No one is spared the brutality!

The director's statement: "Village People is a movie about the longing for a change and Finnish madness. The story takes place in a small Finnish village, way up north. This is not a biopic of a great president, but a story of the rage, horror and joy of anticipation. What possible things could the visit of the leaders of the country mean to the everyday-life-weary people of a tiny village? This is time for a change? The arrival of Kekkonen sparks various different passions; to someone he is a saviour, a physical, fantastic fisherman and a hunter. As a director, I found the ferocious energy and the insane humanity of the characters in Village People as a fantastic base to build on. There are a lot of great female parts, everyone is on the edge but on a different one. The women are strong and determined. They all reach out for their individual goals bravely, using all means possible. When their paths cross, also their dreams are on a collision course –even in many absurd ways. When the caravan of the President is approaching, the feelings and emotions up north collide and crash."

Marja Pyykkö

Marja Pyykkö, 1975'te doğdu. Erken yaşlarından beri oyuncu, yardımcı yönetmen, oyuncu direktörü ve dekor sorumlusu olarak çalıştı. İlk uzun metrajlı filmi 'Run, Sister, Run', Fin geçliğinin ısyannı canlandırmada bir dönüm noktasıydı. 'Köy Halkı' ikinci uzun metrajlı filmidir.

She was born in 1975. As a second-generation movie professional, she has lived and breathed film since early ages as an actress, assistant director, casting director and property master. Her first feature film 'Run, Sister, Run' is a milestone in the way it portrays the rebellion of the Finnish youth. 'Village People' is her second feature.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US.

MARAKEŞ'TEN ÇIKIŞ EXIT MARRAKECH

ALMANYA/GERMANY, 2013, renkli/color, 122', DCP
Özgün Dili/Original Language: Almanca, İngilizce, Fransızca, Arapça/German English, French, Arabic
Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Caroline Link

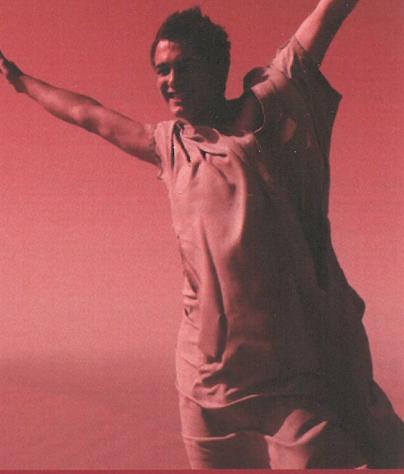
SENARYO/SCREENPLAY: Caroline Link

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Bela Halben

KURGU/EDITING: Patricia Rommel

YAPIMCI/PRODUCER: Peter Herrmann

OYUNCULAR/CAST: Ulrich Tukur, Samuel Schneider, Hafsat Herz, Marie-Lou Selem, Josef Bierbichler

Caroline Link

Caroline Link, 1964'te doğdu. 1986'da Münih Televizyon ve Sinema Üniversitesi'nde belgesel film yapımı ve televizyon gazeteciliği eğitimiine başladı. Mezuniyet filmi Sommertage, 1990'da Hof Film Festivali'nde ödül aldı.

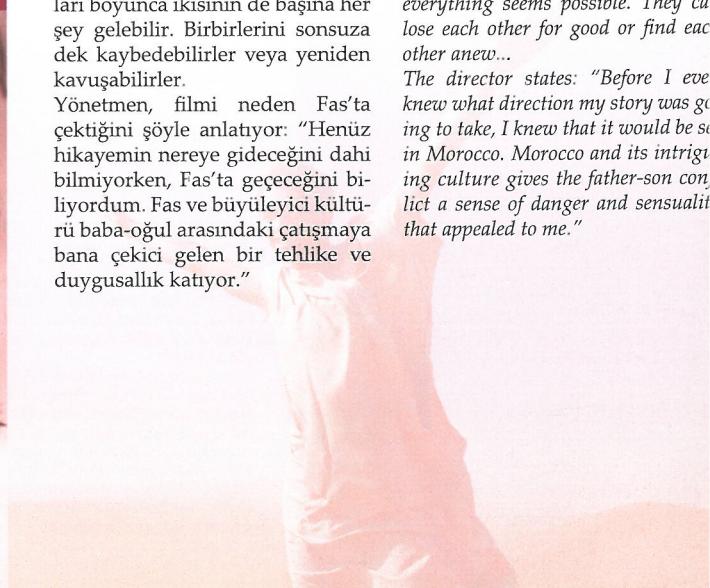
She was born in 1964. In 1986 she began her studies in documentary filmmaking and television journalism at the University for Television and Film Munich. Her diploma film Sommertage was screened at the Hof Film Festival in 1990 and won the Kodak Incentive Award.

17 yaşındaki Ben, son oyunıyla Marakeş'te tiyatro festivaline katılan tanınmış tiyatro yönetmeni babası Heinrich'i ziyaret eder. Ama onun yolculuğu, Binbir Gece Masalları'ndan bir hikaye gibi başlamaz. Etrafindakiler ona en az babası kadar yabancıdır. Çünkü annesiyle boşanmalarının ardından babasıyla bağı kopmuştur ve şimdilik yaz tatlini onurla geçirmek durumundadır. Gittikçe birbirlerinden uzaklaşırlarken, Ben kendisini bu egzotik ülkede bulur ve babasının lüks otelinden uzak durup bu yeni ve yabancı dünyada kendi arayışına koyulur. Karima'ya aşık olup Atlas Dağları'nın ücra köşesindeki köye kadar onun peşinden gider. Heinrich, Ben'den günlerce haber alamaz ve önce isteksizce, sonra da gerçekten endişelenerek kayıp oğlu Ben'i aramaya başlar. Bu tuhaf topraklardaki yolculukları boyunca ikisinin de başına her şey gelebilir. Birbirlerini sonsuza dek kaybedebilirler veya yeniden kavuşabilirler.

Yönetmen, filmi neden Fas'ta çektiğini söyle anlatıyor: "Henüz hikayemin nereye gideceğini dahi bilmiyorken, Fas'ta gececeğini biliyordum. Fas ve büyülüyici kültürlerinin baba-oğul arasındaki çatışmaya bana çekici gelen bir tehlike ve duygusalıktır katıyor."

17-year-old Ben visits Heinrich, his father, an acclaimed stage director who is at a theater festival in Marrakech with his latest play. But his trip does not start out like a tale from 1001 Nights. The surroundings are a unfamiliar to him as his father, with whom he has had little contact since his parents' divorce. And yet now he is to spend his summer vacation with him. As the two of them continue to drift further and further apart, Ben immerses himself in this exotic country and, shunning his father's luxury hotel, sets out on his own search in this new and foreign world. He falls in love with Karima and follows her to her remote village in the Atlas Mountains. When Heinrich doesn't hear from Ben for days, he, reluctantly at first, but then increasingly concerned, begins searching for his missing son. As the two of them travel through this strange land, anything and everything seems possible. They can lose each other for good or find each other anew...

The director states: "Before I even knew what direction my story was going to take, I knew that it would be set in Morocco. Morocco and its intriguing culture gives the father-son conflict a sense of danger and sensuality that appealed to me."

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE! IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

SANAT/SİDDET
ART/VIOLENCE

FİLİSTİN-ABD/PALESTINE-USA, 2013, renkli/color, 75', DVD

Özgür Dili/Original Language: Arapça, İngilizce, İbranice/Arabic, English, Hebrew

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Batoul Taleb, Mariam Abu-Khaled, Udi Aloni
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Amnon Zlait

KURGU/EDITING: Adi Golani-Bikhnafo

YAPIMCI/PRODUCERS: Udi Aloni, Batoul Taleb, Tamer Nafar, Aviva Zimmerman

ÖDÜLLER/AWARD:

Cinema Fairbinet Prize, Berlinale 2013

Prize of Juliano, Cinema South Festival, Israel 2013

Open Eyes Award, MedFilm Festival, Rome 2013

Juliano Mer Khamis'in anısına...
29 Mayıs 1958 – 4 Nisan 2011

In memory of Juliano Mer Khamis...
May 29, 1958 - April 4, 2011

Genç Filistinli aktrisler; 'Alice Harikalar Diyarında', 'Antigone' ve 'Godot'yu Beklerken'in karakterlerinden esinleniyorlar. Hem sahne üzerinde hem de hayatı içinde bir mücadeleleri var; ülkelerindeki askeri işgale, toplumsal cinsiyetten kaynaklı baskı, şiddet ve acıya karşı bu yolla direniyorlar. Sevgili yönetmenleri ve aynı zamanda bir barış aktivisti olan Juliano Mer-Khamis'in izinden giden bu gençler, 4 Nisan 2011'de West Bank'taki Jenin Göçmen Kampında meydana gelen bir cinayette sarsıldılar. Juliano Mer-Khamis, Özgürlik Tiyatrosu'nun önünde öldürülmüştü. Akla hayale sıyrılmayacak bir zulüm tam ortasındaydalar ve yanlarında yalnızca hayal güçleri vardı. Sanat dolu bir ışınlan film olan 'Sanat/Sidde' Filistin'in genç ve aktif kuşağıının oldukça canlı ve cesur bir portresi.

Filmin yönetmenlerinden Udi Aloni söyle anlatıyor: "Suikastın ardından hepimiz şoktaydık. Bir an için, peşinden koştuğumuz hayalden her an vazgeçmeye hazır olduğumuzu düşünüydük. Bu; Filistin ve Yahudi, kadın ve erkek bir arada, hep beraber özgürlük, eşitlik ve sanat için uğraş verecekleri bir alan yaratma hayaliydi. Her seye rağmen, 'Beklerken' (While Waiting) isimli oyunumuzu çakardık, 'Godot'yu Beklerken'in Arap yorumuydu. Bizim için bu oyuncu, bitmek bilmeyen baskulara ve tuttuğumuz yasa karşı bir umut arayıydı. Öldürülmenden önce Juliano ile Antigone üzerinde çalışmaya başlamıştık. Bu filmin amacı, yüksek sanat arayışının, kadın haklarının ve Israel işgalî altındaki Filistin'in özgür kalmasını çetrefilliğini sergilemekti. 'Sanat/Sidde' bu hayale müteväze bir dokunuşumuzdur. Sanati bireylerin hayatının bir illüstrasyonu olarak isleyen pek çok belgeselin aksine bu film bizim kendi hayatlarımıza, ortaya koyduğumuz militan sanatın fonu olarak ele alıyor."

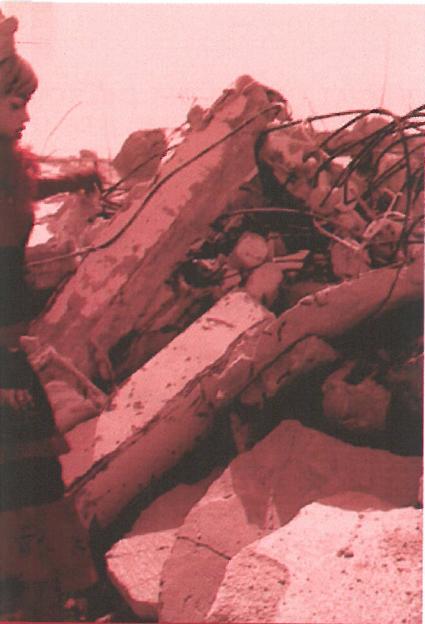
Yönetmenlerden Betül Talip'e kulak verelim: "Tiyatro olmayan bir tiyatronun, ülke olmayan bir ülkenin, yurt olmayan bir yurdun oyuncuları olsak da, Filistinli kadınlar olarak 'Beklerken' oyununu sahneniyor olmamız, elimizden alınan haklarımızı geri aldığımız, bu haklardan halen vazgeçemediğimiz anlamuna geliyor."

Young Palestinian actresses get inspired by characters from 'Alice in Wonderland', 'Waiting for Godot' and 'Antigone'. They have a struggle both on stage and in life; they deal with the military occupation and gender oppression, violence and grief.

Following the lead of their beloved director and peace activist, Juliano Mer-Khamis, these young people were shattered by a murder on April 4th, 2011 outside the Freedom Theater in the Jenin Refugee Camp in the West Bank. It was Juliano Mer-Khamis who got murdered in front of the Freedom Theater. They were in the presence of an unpredictable brutal environment and they only had their imagination with them. Art/Violence, a film about rebellion full of art, is a brave portrayal of a young, active generation of Palestinians.

One of the directors of the film Udi Aloni states: "After the assassination, we were all in shock, and for a moment, we thought we were ready to give up on the dream of creating a space where Palestinians and Jews, women and men, could together pursue freedom, equality and art. Against all odds, we created the theatre piece While Waiting, an Arabic interpretation of Waiting for Godot. For us, the play was an attempt to find hope within the mourning, within the repetition of oppression. Before the murder, we started to work with Juliano on Antigone in Jenin, a film in which we hoped to portray the complexity of the quest for high art, women's rights, and Palestinian freedom from the Israeli occupation. Art/Violence is a humble attempt to touch this dream. Though many documentary films use art to illustrate personal life, Art/Violence uses our personal lives as backdrops for the militant art that we create."

Batoul Taleb states: "Even if we are only actresses in a theatre that is not a theatre, in a country that is not a home, the fact that we, as Palestinian women, performed While Waiting means that we have truly gained our rights, the rights that were taken away from us, the rights that we had given up."

Udi Aloni

Udi Aloni yazar, oyuncu ve yönetmen. Özgürlik Tiyatrosu'nu kurdu. Mezun ettiği öğrencilerle Godot'u Beklerken'in Arap versiyonunu yaptı.

He is a writer, artist and filmmaker. The founder and head of The Freedom Theater. He directed an Arabic adaptation of Waiting for Godot with the Freedom Theatre's graduated students.

Batoul Taleb

Udi Aloni yazar, oyuncu ve yönetmen. Özgürlik Tiyatrosu'nu kurdu. Mezun ettiği öğrencilerle Godot'u Beklerken'in Arap versiyonunu yaptı.

He is a writer, artist and filmmaker. The founder and head of The Freedom Theater. He directed an Arabic adaptation of Waiting for Godot with the Freedom Theatre's graduated students.

Mariam Abu-Khaled

Mariam Abu Khaled 15 yaşında oyunculuğa başladı. Son olarak Ramallah ve Jenin'de Brecht'in Senora Carrar's Rifles oyununun Arap uyarlamasında rol aldı. 'Sanat/Sidde' ilk belgesel projesi.

Mariam Abu Khaled started acting when she was 15. She has performed in an Arabic adaptation of Brecht's Senora Carrar's Rifles in Ramallah and Jenin. 'Art/Violence' is Mariam's first documentary project.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US

YASAKLI

FRIENDS FROM FRANCE
LES INTERDITS

FRANSA/FRANCE, 2013, renkli/color, 92', DCP

Özgün Dili/Original Language: Fransızca, İbranice, Rusça, İngilizce/French, Hebrew, Russian, English

Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTORS: Anne Weil & Philippe Kotlarski

SENARYO/SCREENPLAY: Anne Weil, Philippe Kotlarski, Agnès de Sacy, Maurice Rabinowicz

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Frédéric Serve

KURGU/EDITING: Anne Weil, Philippe Kotlarski, Mathilde Muyard

YAPIMCI/PRODUCER: Nathalie Vallet, Les Films du Poisson

OYUNCULAR/CAST: Jérémie Lippmann, Soko, Vladimir Fridman,

Ania Bukstein, Martin Nissen

Yıl 1979. 20 yaşındaki Carole ve Jerome, Demir Perde'nin ardından Odesa'ya düzenlenen bir geziye katılırlar. İkili, aslında kuzen olmalarına rağmen nişanlı gibi davranışmaktadır. Gündüzleri, diğer turistlerle beraber dolasıp müzeleri gezерken; akşam olduğunda, kimseye belli etmeden grupların ayrınlı ve gizlice gidip 'refusenik'lerle buluşurlar. Refusenikler, Sovyet rejimi tarafından ülkeden çıkışları yasaklanan Yahudilerdir.

İkili burada, gizli bir dünya keşfederler; gördükleri, zalm ve manığa sigmayan bir dünyadır. Carole kendini bu siyasi mücadeleye adanmış halde bulurken, Jerome için bu gezinin tek bir dayanak noktası vardır: Carole. İki genç bu gezi sırasında Brezhnev Rusyasının ne kadar tehlikeli bir dünya olduğunu, burada çok fazla karanlık işlerin döndüğünü ve insanlara güvenmenin mümkün olmadığını anlayacaklardır.

Bir dönemi ele almanın yanı sıra, beklenmedik yollarla sapan bir aşk hikayesini de konu edinen film, siyasi atmosferle birey arasındaki zorlu dengeyi kurmayı başarıyor. Jane Campion ve Andrea Arnold'un eserlerini anımsatan 'Yasaklı', aynı zamanda risk ve saplantıyı sorgulamasıyla da dikkat çekiyor.

1979. Carole and Jerome are 20 years old and go on an organized trip to Odessa behind the Iron Curtain. They're cousins but pretend they're engaged. In the day, simple tourists, they visit monuments and museums. In the evening, they slip away from the group and secretly meet "refuseniks", Jews persecuted by the Soviet regime for wanting to leave the country. They discover an underground world, cruel and absurd. While Carole is motivated by political commitment and a taste for risk, for Jérôme, the real motivation behind this trip is Carole. Together they explore the dangerous world of Brezhnev's Russia, filled with many dark undercurrents - a place where it's dangerous to trust anyone. More than a glimpse into a troubling and overlooked place at a time, 'Friends from France' also develops into a love story that takes a detour into unexpected territory. The film's compelling balancing act between the political and the personal is reminiscent of works by Jane Campion and Andrea Arnold, and is a tenacious examination of risk and obsession.

Anne Weil

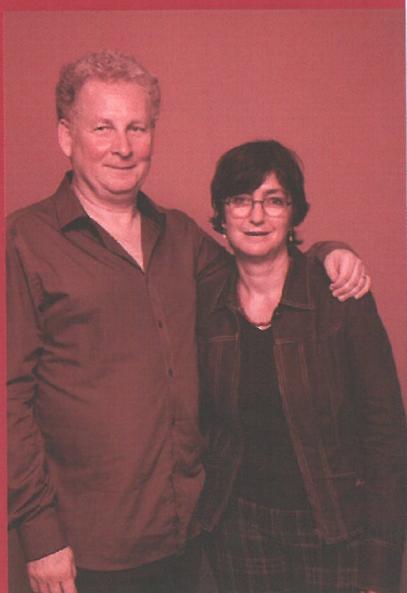
Anne Weil senarist, yönetmen olarak çalıştı. Pek çok filmin kurgusunu yaptı.

Anne Weil has worked as an editor on such films as Seaside, Toi et moi, Actrices, and A Castle in Italy. She has directed one short film.

Philippe Kotlarski

Philippe Kotlarski yönetmen, senarist ve kurgucu olarak çalışıyor.

Philippe Kotlarski is a director, screenwriter, editor.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE! IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

YOLDA
ON MY WAY
ELLE S'EN VA

FRansa/FRANCE, 2013, renkli/color, 116', DCP
Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Emmanuelle Bercot
SENARYO/SCREENPLAY: Emmanuelle Bercot
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Guillaume Schiffman
YAPIMCI/PRODUCERS: Olivier Delbosc, Marc Missonnier
OYUNCULAR/CAST: Catherine Deneuve, Nemo Schiffman, Gérard Garouste, Claude Gensac Paul Hamy Mylène, Demongeot Hafsat

60larının başındaki Bettie, sevgilisi tarafından terk edilmiş, ailesinin işlettiği lokantaın maddi sıkıntılırlarıyla da tek başına uğraşmak zorunda kalmıştır. Peki, şimdi ne yapacak? Her şeyden uzaklaşmak için arabasına atlayıp dolasmaya başlar. Ancak yolculuğu planladığı gibi gitmez: bu yolculukta tesadüf tanışmalar, eski Miss Fransa'lar buluşması, uzun zamandır görüşülmeyen kız çocuğuyla yenilenen bağlar, bir torun sahibi olduğu gerçeğle karşılaşşa, ve yolun sonunda, muhtemelen, aşk vardır...

Yönetmen "Kimse o yaşta bir kadın için bu kadarını hayal bile edemez ama ben önüne yeni fırsatlar çakan o yaşta bir kadının hikayesini anlatmak istedim" diyor. "Daha kolay bir yol nostaljik bir hikaye anlatmak olabılırdı, ama bu film daha iyimser bir yol izliyor. 30larında ya da 40larında dünyayı değiştirmek daha kolaydır, ama bu 60 yaşındayken o kadar kolay olmamıştır. Sana daha az kapılar açık, git gide daha az fırsatlar karşısına çıkıyor. Küçüküğünden beri yaş mevzuğu beni endişelendirdi ve bu film üzerinde çalışmaya başlayana kadar bu konuda hiç iyimser olamadım. 'Yolda' benim kendi endişelerimden doğan sorulara değiniyor. Bu filmi muhtemelen hem kendi endişelerimi gidermek hem de umudu az olanlara biraz umut verebilmek için yazdım."

Bettie is in her early sixties. Jilted by her lover, she is left alone to deal with the financial problems facing her family's restaurant. So what should she do with her life now? She gets into her car to go for a drive round the block to get away from it all. But her journey turns out not quite like she had planned: there are chance meetings, an ex-Miss France gala, renewed ties with her estranged daughter, the realisation she has a grandson, and possibly, at the end of the road, love....

The director states: "I was interested in telling the story of a woman of her age who is presented with new opportunities even though no one would ever have imagined this for her. A more obvious choice would have been to have a nostalgic story, but this film offers a far more optimistic approach. When you're in your thirties or forties it's much easier to change your life around, but when you're sixty it must be much harder. Fewer doors are open to you, less and less opportunities present themselves. Ever since I was a young girl, age has always worried me. At until I started working on this film, I was never very optimistic about it. 'Elle s'en va' addresses the questions of my own anxieties. I probably wrote it just as much to reassure myself as to give hope to others who have little."

Emmanuelle Bercot

1967 yılında doğdu. Oyunculuk, senaristlik ve yönetmenlik yapıyor. Clement adlı filmi 2001 yılında Cannes Film Festivali'nde gösterildi. Son filmi Yolda/On My Way ilk gösterimini 63. Berlin Uluslararası Film Festivali yarışma bölümünde gösterildi.

Born in 1967. She is an actress, a screenwriter and a director. Her Film Clement was screened at the 2001 Cannes Film festival. Her last film On My Way premiered in competition at the 63rd Berlin International Film Festival.

FESTİVAL ÇOK GÜZEL GELSENE! IT'S FESTIVAL TIME, JOIN US!

YÜRÜMEK THE WALKERS

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 52', BluRay
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Deniz Şengenç
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Deniz Şengenç
KURGU/EDITING: Didem Pekün
YAPIMCI/PRODUCER: Melek Ulagay Taylan, Çağdem Mater

Türk Silahlı Kuvvetlerine aitavaş uçaqları 28 Aralık 2011'de Irak sınırındaki Roboski köyüne yakın bir araziyi bombaladı, 34 sivil yurtaş hayatını kaybetti. Vicdaniretçi Halil Savda 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Roboski'den başkent Ankara'ya doğru yürüyüşe başladı. Yürümek, 1300 kilometrelük bu yürüyüşün, yolda olmanın ve yolun filmidir.

Turkish Air Force's warplanes bombed an area near to Roboski village in Turkey; near to Iraq border in 28th of December 2011, 34 civilians have been Killed. Conscientious objector Halil Savda started to walk from Roboski to Ankara, the capital city, on 1st of September 2011. 'The Walkers' is the film of this 1300 km walk, being on the road and the road.

Deniz Şengenç

Deniz Şengenç 1984'te doğdu. İstanbul Bilgi Üniversitesi Sosyoloji bölümünde öğrenci. Çeşitli sözlü tarih çalışmalarında araştırmacı olarak yer aldı. halen çeşitli belgesel film projelerinde araştırmacı veya görüntü yönetmeni görevlerinde çalışıyor. 'Yürümek' ilk uzun belgeseli.

Born in Bandırma in 1984, Deniz Şengenç is a under graduate student in Istanbul Bilgi University, Sociology Department. She is currently working as cinematographer and researcher in documentaries. 'The Walkers' is her first long documentary.

TÜRKİYE'DEN
FILMLER
FILMS FROM
TURKEY

TÜRKİYE'DEN FILMLER FEATURES FROM TURKIYE

FERAHFEZA
SHIPS

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 97', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe
Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

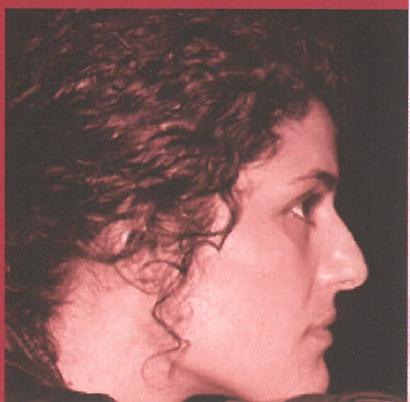
YÖNETMEN/DIRECTOR: Elif Refiğ
SENARYO/SCREENPLAY: Elif Refiğ
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Türksoy Gölebeyi
KURGU/EDITING: Evren Lüg, Wei-Hsin Yang
YAPIMCI/PRODUCER: Elif Refiğ, Mehmet Betül
OYUNCULAR/CAST: Uğur Uzunel, M. Sitare Akbaş, Mert Asutay, Hüseyin Sevimli, Sırrı Süreyya Önder, Serkan Altıntaş, Özér Arslan, Yavuz Sepetçi, Şebnem Köstem, Rıza Akin, Engin Hepileri, Pınar Gök

Elif Refiğ

2003'te Boğaziçi Üniversitesi'nden mezun oldu, sinema yüksek lisansını New York'taki Columbia Üniversitesi'nde tamamladı ve burada bir süre senaryo dersleri verdi. 2008'de Hollywood Basın İştirakı tarafından Amerika'daki film öğrencilerine verilen 'En İyi Yabancı Yönetmen' ödülü ve Kodak'tan aldığı yapım desteğiyle Erkek Adam isimli tez filmini çekti.

Graduated from Boğaziçi University in 2003. Completed her masters degree in Colombia University, New York and gave scriptwriting lectures there. In 2008, she shot her thesis film called Erkek Adam with the support of "Best Foreign Director" award given to film students in America by Hollywood Press Association and the production support from Kodak.

Baskıcı babası Raif ve iş bitirici arkadaşı Kismet'le Tuzla tersane bölgesinde tedarikçi olarak çalışan Ali, 20 yaşında hayalci bir gençtir. Denize açılan gemileri imrenerek seyreden uzakta bir yerlerde kendisi için daha güzel bir hayat olduğuna inanır. Babasının isteklerini gönülsüzce yernerken getiren Ali, tesadüflere anlam yüklemeyi ve onu daha mutlu edecek bir hayatı dair işaretler toplamayı alışkanlı haline getirmiştir. Bir gece Kismet'le sıklıkla zaman geçirdikleri tepelik alanda şehri başka bir açıdan görmek için bir kulenin tepesine tırmanır. Çevreye bakınırken karşısındaki yıkık duvarda yarılmış bir gemi grafitisi görür. Ali bunun çok önemli bir işaret olduğunu inanır. Bu grafitiyi yapan kişiyi bulmalı ve sadece rüyalarında gördüğü Vamos isimli gemiyi bulma çabasında ona katılmamasına ikna etmelidir.

Yönetmen söyle diyor: "90'lı yıllara denk gelen ilk gençlik döneminim Türkiye'nin sosyal, ekonomik ve kültürel alanlarda bir taraftan dışarı açılmış dünyaya entegre olmaya çalışırken diğer taraftan da değerlerini ve kültürünü bozulmaktan korumaya çalıştığı bir süreçti. Şimdi 30'lu yaşlarını yaşayan bu nesil doğru ve yanlışın birbirine karışığı bir dönemde büyündü. Bunun sonucu olarak ister istemez anne babalarımızdan farklı olduk ve yoğun belirsizlik ve arayış hislerini hep içimizde taşıdık. Biz, bizden önceleri gibi mecburiyet veya ihtiyaç kaynaklı bir uzaklışmanın yerine, daha varoluşu ve dünyayı keşfe yönelik bir uzaklışmayı temsil ediyoruz. Şimdi ise bütün ideolojilerin çıktığu ve daha iyi bir dünyaya dair umudun sarsıldığı bir dönemde yaşıyoruz. Ferahfeza, insanın kurduğu hayalin peşinden giderken, bu hayali gerçekleştirmek gerekmeyeceğinden bağımsız olarak yaptığı yolculüğün onu büyütmen, geliştiren ve değiştiren gerçelik olduğunu savunan bir hikaye. Eda ve Ali'nin hikayesi, genç nesilleri cesarete, meydan okumaya ve hayal kurmaya davet ediyor."

20-year-old Ali works with his strict father Raif and hard-working friend Kismet, as a ship supplier for the shipyards and harbours of Tuzla in Istanbul. He believes there is a better life for him somewhere as he watches ships depart day after day. He slacks off at his job and goes through life satisfying his father's demands but his eyes are constantly in search of signs with meaning that will lead him to a life that will actually satisfy him. One day whilst hanging out with Kismet, Ali climbs to the top of a hill to try and view the city from a different angle. Once up there he notices some graffiti of a ship on the wall opposite him. Ali considers this as an important sign. His only objective is to find the graffiti artist and convince that person to join him on a quest to find a ship called Vamos that Ali has only seen in his dreams.

The director states: "I grew up in the 90's when Turkey really began to open up to the world on a social, economic and cultural level and attempted to integrate itself into the international arena while trying to maintain its own culture and values. The generation that I am also a part of -whose oldest members are now in their late 30s- grew up at a time when the apparent divide between right and wrong disappeared. Inevitably as a result of this, we ended up being different from our parents and maintained a strong sense of uncertainty and soul searching within ourselves. Unlike those that came before us, we have chosen an existentialist outlook geared towards exploring the world rather than a lifestyle based on obligations and needs. We now live in an era where all ideologies have fallen apart and hope is replaced by vulnerability and fear. Ships focuses on the journey one takes while trying to realize ones' dreams. The story makes the point that the journey itself is what matters by helping one grow and change, regardless of whether the dream is actually realized at the end. The story of Eda and Ali urges young people to be courageous, take challenges and have a dream."

TÜRKİYE'DEN FILMLER FEATURES FROM TURKIYE

HAYATBOYU
LIFELONG

TÜRKİYE-ALMANYA-HOLLANDA/TURKEY-GERMANY-THE NETHERLANDS, 2013, renkli/color, 108', DCP

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazilar/Subtitles: İngilizce/ English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Aslı Özge

SENARYO/SCREENPLAY: Aslı Özge

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Emre Erkmen

KURGU/EDITING: Natali Barrey, Aslı Özge

YAPIMCI/PRODUCER: Nadir Öperli

OYUNCULAR/CAST: Defne Halman, Hakan Çimenser, Gizem Akman, Onur Dikmen

İlk filmi 'Körüdekkiler'le İstanbul, Adana ve Ankara Film Festivallerinde en iyi film ödüllerini alan, ilk gösterimini Berlin Film Festivali'nde yapan Aslı Özge'nin yeni filmi 'Hayatboyu', sorunlarının çözümü ayrılık olabilecekken birbirlerinden kopamamanın duygusal sıkışıklığını yaşayan evli bir çiftin hikayesini anlatıyor. Filmin izlediği Ela saygın bir sanatçı, Can ise başarılı bir mimar. İstanbul'un en seçkin semtlerinden birinde, mimari tasarımları Can'ın yaptığı konforlu bir evi paylaşılıyor. İliskilerindeki tutku artık sönümlü olsa da karşılıklı saygı ve ilgi, beraberliklerinin sürmesini sağlıyor. Ta ki Ela bir gün Can'ın bir telefon konuşmasına kulak misafiri oluncaya dek.

Yaşlanmak, değişim, yalnızlık, korkular, evlilik, alışkanlıklar, her şeyin birden altüst olma olasılığı, deprem gibi konular kafamı meşgul ediyordu. Böylece dertleri benimle ortak olan karakterlerin anlatmak istedim... Hem 'Körüdekkiler'de hem de 'Hayatboyu'nda bir sıkışmışlık, tıkanmışlık hissini anlatmak istemiştim ama bunu yaparken en önemli etkenler olarak, yaşadığımız şehrin ve o şehrin insanların etkisini, o ülkenin öntümüze koyduğu şartları arka planda hissettirmeye çalıştım. 'Körüdekkiler'den farklı olarak burada köprüyü bir anlamda geçmiş ama yine de sıkışmışlığı hissedilen bir kesiği anlatmak istedim.

Dünya prömiyeri 63. Berlin Film Festivali'nde yapılan, 32. İstanbul Film Festivali'nde En İyi Yönetmen ve En İyi Görüntü Yönetmeni ödüllerini kazanan Hayatboyu hakkında. Geoff Andrew (BFI Sight&Sound) söyle diyor: "Hayatboyu etkileyici kompozisyonları, renk kullanımı, karakterlerine ve hikayesine cesur yaklaşımı ve incelikli oyuncu yönetimiyle dikkat çekiyor. Antonioni'yi anımsatan bu sıradışı film, yönetmenin çok farklı bir tarzda olsa da aynı derecede etkileyici olan ilk filmi Körüdekkiler'in başarısının tesadüfü olmadığını kanıtlıyor. Aslı Özge mutlaka takip edilmesi gereken bir yönetmen."

Aslı Özge, whose first film 'Men on the Bridge' won the Best Picture award from the festivals of Istanbul, Adana and Ankara and had its world premiere in the Berlin Film Festival, bases her new film 'Lifelong' on the story of a married couple who has been experiencing the emotional suffocation of not being able to break away from each other while they could be happier if separated. Ela is a respectable artist, Can is a successful architect. They are sharing a luxurious house, designed by Can, in one of the Istanbul's elite districts. Even though the passion of their relationship has already died, mutual respect and care enable them to maintain their relationship until one day Ela overhears a phone conversation of Can.

Issues like getting old, change, loneliness, fear, marriage, habits, the possibility of everything falling apart all of a sudden and earthquake were going through my mind. Therefore, I wanted to tell about characters that have common problems with me...

Both in 'Men on the Bridge' and 'Lifelong' I tried to convey the feeling of suffocation, But while doing so I also tried to make the effect of the city we live in and the people in it, the conditions that the country offered us visible in the background as the most important factors.

Geoff Andrew (BFI Sight&Sound) says about 'Lifelong' which won the awards of the Best Director of Cinematography and the Best Director in the 32nd Istanbul Film Festival and had its world premiere in the 63rd Berlin Film Festival: "Lifelong has caught attention with its impressive compositions, application of colors, courageous approach to its characters and story and elaborated supervising of performers. This extraordinary film, which is a reminiscent of Antonioni, proves that the director's achievement with her first film 'Men on the bridge' was not coincidental, considering her equally enchanting work with different styles. Aslı Özge is a director who must be followed."

Aslı Özge

İlk filmi 'Körüdekkiler' le İstanbul, Ankara ve Adana film Festivallerinde En İyi film ödüllerini topladı. İkinci uzun filmi 'Hayatboyu' ilk gösterimini 63. Berlin Film Festivalinde gerçekleştirdi.

Garnered best film awards with her debut feature 'Men on the Bridge' from Istanbul, Ankara and Adana film festivals, while her second feature, Lifelong premiered at the 63. Berlin Film Festival.

TÜRKİYE'DEN FILMLER FEATURES FROM TURKIYE

KUSURSUZLAR THE IMPECCABLES

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 95', DCP
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ramin Matin
SENARYO/SCREENPLAY: Emine Yıldırım

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Deniz Eyüboğlu Aydin
KURGU/EDITING: Theron Patterson **YAPIMCI/PRODUCERS:** Emine Yıldırım,
Oğuz Kaynak, Bertrand Glosset

OYUNCULAR/CAST: Esra Bezen Bilgin, İpek Türkten Kaynak, İbrahim Selim,
Mehmet Ali Nuroğlu, Suna Selen, Melih Düzenli

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Antalya Altın Portakal Film Festivali En İyi Film, En İyi

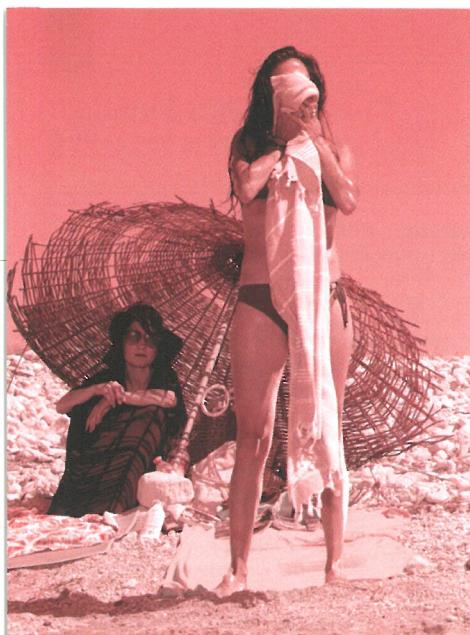
Yönetmen/Golden Orange Film Festival Best Film, Best Director.

Çeşme. Mayıs'ın son günleri. Güneş şimdiden kavuruyor. Turist sezonu daha başlamamış. İstanbul'dan gelen iki kız kardeş, Lale ve Yasemin birkaç ay önce vefat etmiş anneannelerinin yazlığında tek başlarına kalıyorlar. İki kardeş gün içinde, yarımadayı arabayla geziyor ve issız plajlarda uzanıp tembellik yapıyorlar. İlk başta her şey çok güzel, hava berrak, deniz pırıl pırıl ve belde huzurlu... Ancak bu ilişkide tuhaf bir gerginlik var. Yavaş yavaş sorular sorulmaya başlanıyor: Bu iki şehirli kadın Çeşme'ye gelmeleinin asıl sebebi ne? Birbirlerileyile alıp veremedikleri ne? Aralarında sakladıkları sıru yüzüne çıktıığında çok önemli bir kararın eşiğine gelecekler: Yollarını ayıracaklar mı, yoksa gerçekleri beraber mi göğüsleyecekler?

Hürriyet Daily News yazarı Emrah Güler söyle diyor: "Kadınlara yönelik şiddet, aile ilişkilerindeki karışıklıklar, sorumluluk, cinsiyet ayrımcılığı ve erkek egemenliği gibi konular filmle bütün incelikleriyle işleniyor. Belkide sorulması gereken soru şu: 'Kusursuzlar'ın önermesi kadınlara umut vadeder mi, yoksa tam tersi etmiyor mu?"

Çeşme, an Aegean summer resort is Turkey. May. Not the tourist season yet. Two sisters from Istanbul, Lal and Yasemin, are staying in their late grandmother's summer house. Initially, everything seems fine: the weather is beautiful, the sea is pristine, and the town harbors the tranquility of the off-season... But the usual dynamics of sibling comfort and irritability come to play. Slowly, questions emerge: Why are these two citizens really here? And why do they gradually turn so emotionally vicious towards each other? Once the burden of devastating secrets are revealed, they have to decide whether this will bring them closer than ever or push them apart forever.

Emrah Güler from Hürriyet Daily News says: "Violence against women, the intricacies of family relations, taking responsibility, double standards in male-female relations and the public as male space are some of the issues addressed in the film, and more in nuanced details. Perhaps the main question with the premise of "Kusursuzlar" is whether it promises hope for women, or quite the opposite."

Ramin Matin

1977'de doğdu. Loyola Marymount Üniversitesi'nin Sinema bölümünden mezun oldu, Bilgi Üniversitesi Sinema bölümünde yüksek lisans yaptı. 2005'de Giyotin Film'i kurdu.

Born in 1977. Graduated from Cinema Department of Loyola Marymount University. Completed his master's degree in Bilgi University Cinema Department. Founded Giyotin Film in 2005.

TÜRKİYE'DEN FILMLER FEATURES FROM TURKIYE

YARIM KALAN MUCİZE THE MIRACLE

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, DCP

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Biket İlhan

YAPIMCI/PRODUCER: Nihan Belgin

SENARYO/SCREPLAY: Nihan Belgin, Piraye Şengel

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Claudio Bolivar

OYUNCULAR/CAST: Nihan Belgin, Umut Beşkırma, Yetkin Dikinciler, Ayten Uncuoğlu, Dolunay Soysert, Sinan Tuzcu, Necmettin Çobanoğlu, Aslı İçözü, Şençan Güler, Tekin Alkan, Anıl Ayvalıoğlu

1940'lı yıllar... 2. Dünya Savaşı atmosferinde, Anadolu'da açlık ve sefaletin doruğa çıktığı zamanlar... Nahide, acımasız koşulları yaşayan fakat yaşadıklarının bilincinde olmayan zavallı kızlardan biridir. Kendinden yaşça bir hayli büyük toprak ağasıyla evlendirilmek istenen en yakın arkadaşının intihar etmesi Nahide'nin zihinde onarılmaz yaralar açar. Bu olay üzerine ilkokul öğretmeni onun bu yazgıyı değiştirmesini ister. Bunun en iyi yolu Nahide'nin Köy Enstitüsü'ne gitmesidir. İşler düşünüldüğü gibi kolay olmayacağından, Babasının yaklaşımı ve feudalitenin baskısı Nahide'yi bir uçurumun kenarına sürükler. Nahide kararlıdır; okula gidecektir. Erkek kılığında köyünden kaçıp okula gitme çabası aslında Anadolu'da yeni bir eğitim seferberliğinin habercisidir.

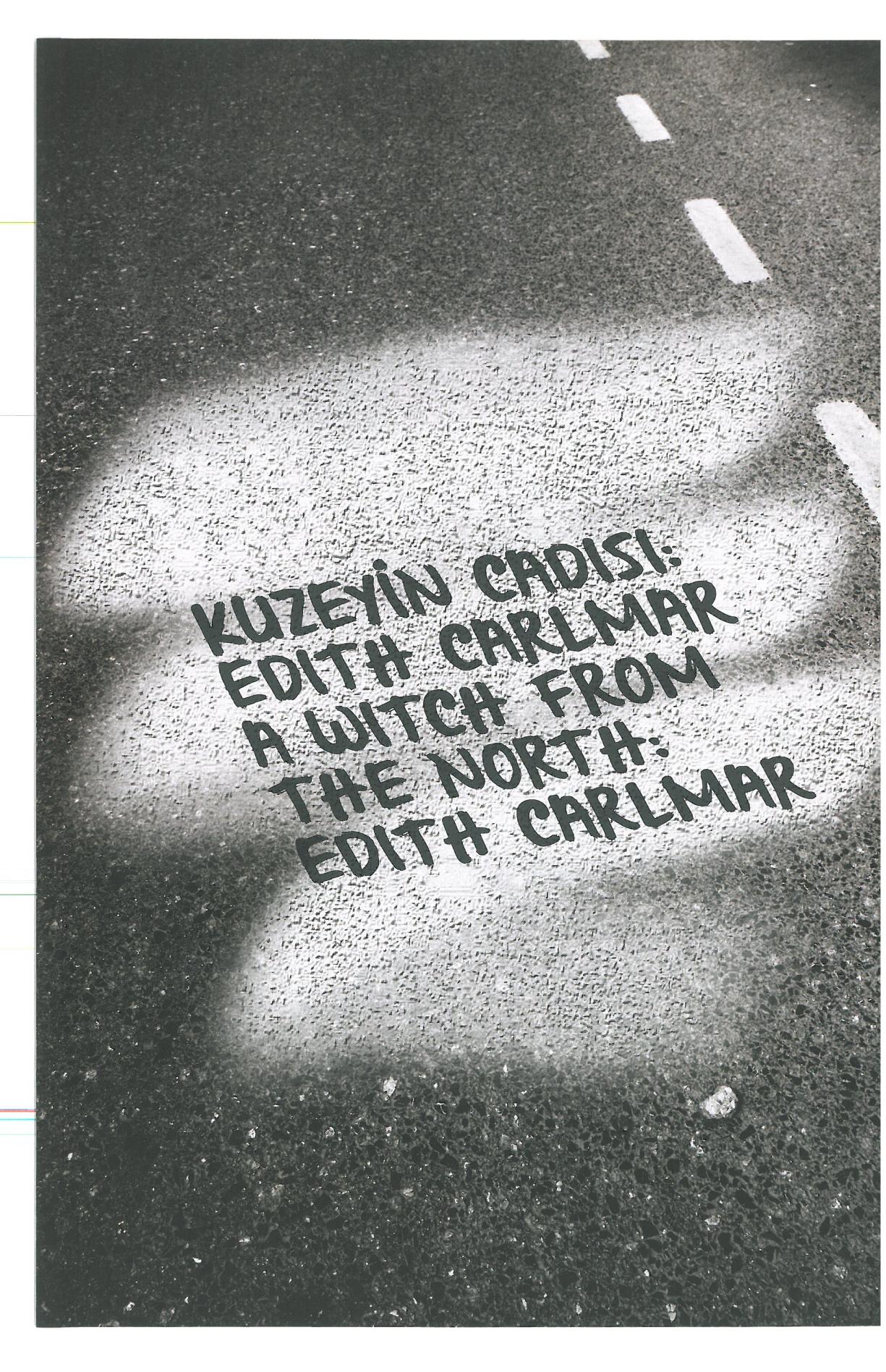
1940's... The period when poverty and misery arise most in Anatolia, in atmosphere of World War II. Nahide is one of the poor girls who live under brutal circumstances and are not aware of what they experience. The suicide of Nahide's best friend who is wanted to be married off rather old squire compared to herself, inflicts a deep wound mentally. On this occasion, Nahide's primary school teacher wants her to change this ill fate. The best path of this is Nahide's going in Village Institution. However, things will not be as easy as planned. Attitude of her father and feudal pressure drive Nahide to the edge of a cliff. Nahide is determined, she is going to go to school. Her effort of going to school by escaping her village dressed as a man, in fact; is a sign of a new educational campaign in Anatolia.

Biket İlhan

1982 yılında 'Seni Kalbime Gömdüm' filminde yönetmen yardımcılığı yaparak sinema sektörüne girdi. 1991'de Sinevizyon Film'i kurdu. İlk Türk-Yunan ortak yapımı olan 'Kayıkçı' filmini çekti. Filmiyle yurt içi ve dışında birçok ödül aldı.

She entered the cinema sector as being the assistant director of the film 'In my heart', in 1982. She founded Sinevizyon Film company in 1991. She had realized the first Turkish-Greek co-production movie 'The Boatman'. She has been awarded many prizes with her movies national and international.

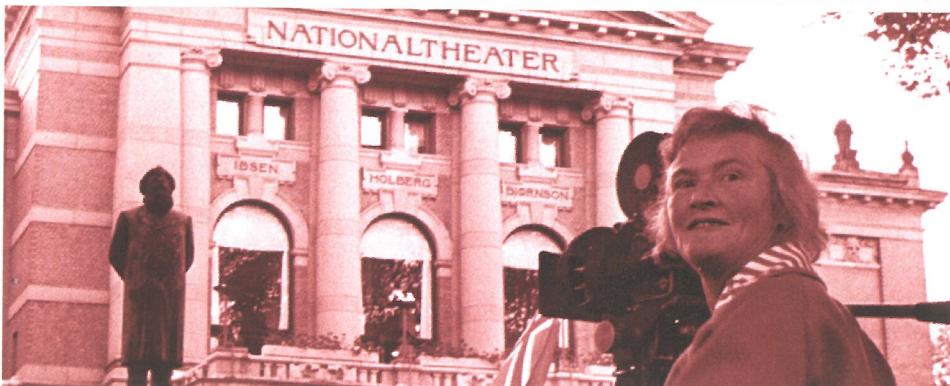

KUZEYİN CARDISI:
EDITH CARLMAR
A WITCH FROM
THE NORTH:
EDITH CARLMAR

KUZEYİN CADISI: EDITH CARLMAR

A WITCH FROM THE NORTH: EDITH CARLMAR

KUZEYİN CADISI: EDITH CARLMAR

Norveç Sineması'nın ilk kadın yönetmeni olarak anulan Edith Carlmar, 1911'de Oslo'nun ağırlıklı olarak işçi sınıfının yaşadığı doğu bölgesinde, yalnız ve yokluk içinde yaşayan bir annenin kızı olarak dünyaya geldi. "Kongshavn Bath" varyete sahnesine dansçı olarak adım attığında henüz 15 yaşındaydı.

1936'da "Det Ny Teater/Yeni Tiyatro" sahnesinde kendisi gibi dansçı-oyuncu Lillebil Ibsen ve yönetmen Tancred Ibsen ile tanışması ona sinema dünyasının kapısını açtı. İlkinci dünya savaşı sırasında Nazi kontrolündeki Norveç sinema sektöründe çalışmamak istemedi ve kariyerine ara verdi. Carlmar 1946 yılında sinemaya geri dönecek ve sinema tarihinin öncü kadınlardan biri olarak tarihteki yerini alacaktı. Yönetmen koltuğuna ilk kez oturduğu 1949 yapımı filmi "Døden er et kjærtregn/Histeri", Norveç sinemasının ilk kara filmi olarak tarihe geçti.

Edith Carlmar, 1949-1959 tarihleri arasında, eşi Otto ile birlikte kurdukları yapıp şirketi Carlmar Film A/S çatısı altında, devlet desteği olmaksızın 10 film üretti. Güçlü ve bağımsız kadın karakterleri, keskin mizah anlayışı, erotize edilmiş yakın çekimleri etkileyici sessiz planlarıyla dram ve komedi türünde çektiği filmlerindeki yenilikçi ve cesur üslubu Carlmar sinemasının alamet-i farikasıydı. 1957 tarihli yapımı "Fjols til Fjells/Fools in the Mountains" filmi, Norveç sinema tarihinin en iyi komedilerinden biri olarak anılır oldu. 1959 yapımı son filmi "Ung Flukt/Asi Kız" daki 'Gerd' karakteriyle 19 yaşındaki Liv Ullmann'ı dünya sinemasına takdim eden Edith Carlmar, 2003'te, 92 yaşında hayata veda ettiğinde Oslo'daki seks işçileriyle ilgili bir senaryo üzerinde çalışıyordu.

Festivalin geçen yıl Mai Zetterling filmleriyle açılan "Kuzeyin Cadısı" bölümünde bu yıl Edith Carlmar'ın üç filmini izleyeceğiz.

Edith Carlmar – Filmleri/Filmography

- Death is a Caress - 1949
- Damage Shot - 1951
- The Disappearance of a Young Wife - 1953
- Aldri annet enn bråk - 1954
- Bedre enn sitt rykte - 1955
- På solsiden - 1956
- Slålåm under himmelen - 1957
- Fjols til Fjells - 1957
- Lend me your Wife - 1958
- The Wayward Girl - 1959

A WITCH FROM THE NORTH: EDITH CARLMAR

Edith Carlmar, who is known for being the first female Norwegian film director, was born in a working class district on Oslo's east end in 1911 to a mother who lives a lonely and poor life. She was only 15 when she made her on-stage debut on Kongshavn Bath variety stage as a dancer.

Having met Lillebil Ibsen, who was a dancer and an actress just like herself, and director Tancred Ibsen in Det Ny Teater in 1936 opened doors to her career in the cinema sector. During the WW2, she did not want to work in Nazi controlled Norwegian film industry so she took a career break. Carlmar returned to her career in 1946 and claimed her place in history as one of the pioneer women in the history of the cinema. Her first movie "Døden er et kjærtregn/Death is a Caress" premiered in 1949 and was the first film noir in Norwegian cinema.

Between 1949 and 1959 Edith Carlmar directed 10 movies under the roof of the production company Carlmar Film A/S that she established with her husband, Otto, without any support from the government. Strong and independent female characters, keen sense of humor, innovative and brave style in her comedies and dramas in which there are erotic close shots and impressive silent backgrounds are the trademarks of Carlmar's movies. "FjolstilFjells (1957)/Fools in the Mountains" turned out to be known as one of the best comedies in the history of Norwegian cinema. Edith Carlmar introduced LivUllmann to the world cinema with the 'Gerd' character in her last movie, "Ung Flukt (1959) / The Wayward Girl". When she passed away in 2003, at the age of 92, she was working on a screenplay about sex workers/prostitutes.

"A Witch From The North" section of last year's festival was opened with Mai Zetterling movies. This year, we will see three movies of Edith Carlmar in that section.

KUZEYİN CADISI: EDITH CARLMAR A WITCH FROM THE NORTH: EDITH CARLMAR

ASİ KIZ

WAYWARD GIRL

UNG FLUKT

NORVEÇ/NORWAY, 1959, Siyah&Beyaz/Black&White, 90', 35mm
Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Edith Carlmar

SENARYO/SCREENPLAY: Otto Carlmar (Nils Johan Rud'un 'Ettersøkte er 18 år' adlı romanından/Based on Nils Johan Rud's novel 'Ettersøkte er 18 år')

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Sverre Bergli

KURGU/EDITING: Fritze Kiær Nilsen

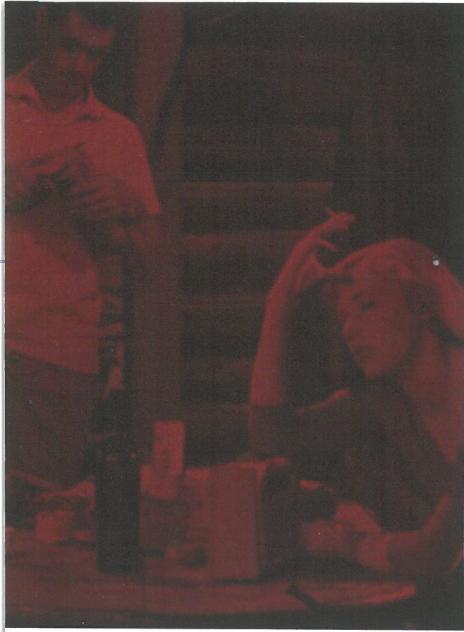
YAPIMCı/PRODUCER: Otto Carlmar

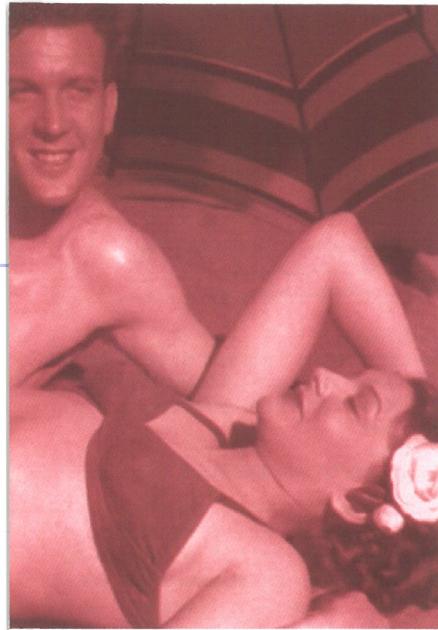
OYUNCULAR/CAST: Liv Ullmann, Atle Merton, Rolf Søder, Nanna Stenersen, Randi Brænne, Tore Foss

Carlmar'ın yönetmen koltuğuna son kez oturduğu filmi Ası Kız, sinemanın efsanelerinden Liv Ullmann'ı beyazperdeyle tanıtan ilk film olarak anılıyor. Gerd (Liv Ullmann) annesiyle sorunlu ilişkisini "babasızlığa" bağlayan, eksikliğini duyduğu "baba" figürüne görüştüğü erkeklerde arayan 18 yaşında genç bir kadın. Gerd'in masumiyet ve şehvet arasında gidip gelen duygusal halleri yaşıdıkları kasabada adının pek de iyi anılmamasına yol açar. Orta sınıf bir aileye mensup, iyi eğitimi Anders (Atle Merton) Gerd'e aşık olur, ailesinin karşı çıkışına alırmaz ve genç kadını yaşıklarından uzaklaşması için bir kir evine götürür. Kendilerine kurdukları hayal dünyası ansızın çökünen yabancı Bendik'in (Rolf Söder) hayatlarına girmesiyle nasıl bir gerçeklige dönüsecektir? Ası Kız, genç aşıkların ailelerinden ve gerçek dünyadan kaçışları, kendilerine kurdukları pastoral dünya ve mekan kullanımı açısından Ingmar Bergman'ın başyapıtlarından 1953 tarihli Summer with Monika'nın (Monika ile Geçen Yaz) gölgelerini yansıtıyor zaman zaman.

Carlmar's last film as director 'The Wayward Girl' is named as the first film to introduce cinema legend Liv Ullmann to silverscreen. Gerd (Liv Ullmann) is an 18 year-old young woman who links her troubled relationship with her mother to "not having a father" and who seeks to find the 'father' figure she is missing in the men that she dates. Gerd's back and forth between innocence and lust does not make a good name for the town that she lives in.

Anders (Atle Merton), from a middle class family and well-educated, falls in love with Gerd, does not care for his parents' disapproval and takes her to a deserted farm house. What will the reality they form for each other turn into when a stranger Bendik (Rolf Söder) comes into their lives? The Wayward Girl, at times, resembles one of Ingmar Bergman's masterpieces Summer with Monika (1953) in respect of young lovers' escape from their families and real world, the pastoral world they form to themselves and the use of space.

HISTERİ

DEATH IS A CARESS

DØDEN ER ET KJÆRTEGN

NORVEÇ/NORWAY, 1949, Siyah&Beyaz/Black&White, 92', 35mm

Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian

Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Edith Carlmar

SENARYO/SCREENPLAY: Otto Carlmar (Arne Moen'in aynı adlı romanından/
Based on the novel by Arne Moen)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Kåre Bergstrøm

OYUNCULAR/CAST: Claus Wiese, Bjørg Riiser-Larsen, Ingolf Rogde

Norveç sinemasının ilk kara filmi olarak kabul edilen 'Histeri'de sıradışı ve büyülüyici bir aşk hikayesine tanık oluyoruz. Nişanlısı Marit ile evlilik planları yapan otomobil tamircisi Erik'in hayatı zengin ve evli bir kadın olan Sonja ile karşılaşmasıyla altüst olur. Aralarındaki karşı konulmaz çekim Erik ve Sonja'yı hysterik bir ilişkiye sürüklüyor. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacağından emin. Arne Moen'in aynı adlı eserinden Otto Carlmar tarafından senaryolaştırılan film, Edith Carlmar'ın kamerası aracılığıyla kadın perspektifinden 'erkek hysterisi'ni odağına alan nadir yapımardan biri.

In "Death is a Caress" which is accepted as the first film noir of Norwegian Cinema, we witness an extraordinary and enchanting love story. Erik is a mechanic, making marriage plans with his fiancee Marit. His life gets upside down when he meets Sonja, a rich an married woman. The irresistible attraction between Sonja and Erik drags them to an hysterical relationship. Nothing would be the same anymore. The film scripted by Otto Carlmar from Arne Moen's novel, titled the same, is one of the rare productions which places "men hysteria" to the center with a woman's perspective through Edith Carlmar's camera.

KAYIP BİR KADIN

YOUNG WOMAN MISSING

UNG FRUE FORSVUNNET

NORVEÇ/NORWAY, 1953, Siyah&Beyaz/Black&White, 90', 35mm

Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian

Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

Edith Carlmar'ın en politik filmlerinden biri olan Kayıp Bir Kadın'da Eva Berger karakterinde 4 Kasım 2013'te hayata veda eden Astri Jacobsen'i izliyoruz. Hali vakti yerinde bir akademisyen olan Arne arkadaşlarıyla geçirdiği bir hafta sonu eve döndüğünde karısı Eva'nın ortadan kaybolduğunu anlar ve polisi arar. Bu 'yok olma hali' Eva'nın Arne'den önceki hayatıyla ilgili bilinmeyenlerin de yavaş yavaş ortaya çıkmasına neden olacaktır. Carlmar, Eva-Arne evliliğini sınıfsal ve cinsiyetçi bakış açısına atıfla 'masumiyet' üzerinden tasvir ediyor ancak ortaya çıkan gerçekler Eva karakteri üzerinden kurgulanın kalıplasmış yargılari yerle bir ediyor.

We watch Astri Jacobsen, who passed away in 4th November 2013, in the role of Eva Berger in one of the most political films of Edith Carlmar - A Young Woman Missing. Arne, a wealthy academician, comes home from a weekend with his friends and sees that his wife Eva is gone missing and calls the police. Eva being missing reveals some unknowns about her life before Arne. Carlmar, portrays the marriage of Eva - Arne through 'innocence' with a reference to sexist perspective, but the truth that comes out tears down the stereotypes fictionalized by the character Eva.

OLAY YERİ AİLE
FAMILY: THE SCENE
OF INCIDENT

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

EVLİLİK FESTİVALİ

THE FESTIVAL OF MARRIAGES (MELAWA)

HİNDİSTAN/INDIA, 2013, renkli/color, 18', DVD

Özgün Dili/Original Language: Hintçe/Hindi

Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Junaid Imam

SENARYO/SCREENPLAY: Amrapali Shaikh

RÖPORTAJ/REPORTER: Varsha Rao

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHERS: Junaid Imam, Crative Director, Sheetal Vaidya, Asma Saher Nasreen Banu, Production Head

KURGU/EDITING: Sahil Husain, Pramod Kahaar

YAPIMCI/PRODUCER: Amrapali Shaikh

OYUNCULAR/CAST: Bhakti Joshi, Manoj Deshmukh, Shardha Varankar, Sunil Gajre

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

En İyi Film/Bengal Webfair Film Festival, Best Film 2013

İkincilik Ödülü/Bhumika International Film Festival, 2nd Prize, 2013

En İyi Yönetmen/India Filmsaaz Short Film Festival, Best Director, 2013

En İyi Film/Haydarabad Chhavi International Short Film Festival, Best Film 2013

Üçüncülük Ödülü/International Short Film Festival of India, 3rd Place, 2013

Halkın Seçimi Ödülü/Aagaz Short Film Festival, Public's Choice Prize, 2013

İkincilik Ödülü /Aagaz Short Film Festival, 2nd Place, 2013

Özgün adı Melawa olan film, küçük köylü kız Manju'nun hikayesidir. Manju okulunun düzenlediği resim yarışması için köyündeki masum kızların ve onların geleceklerine dair kör gerçekliği resmeder. Manju'nun babası dört kızını evlendirmeye derdindedir. Batıl inançları gereği en küçük kızı Manju'yu evlendirmeye karar verir. Manju resim yarışmasını kazanıp yüksek mikarda bir ödülüne sahibi olur ve bu yüzden aldığı çok sayıda evlilik teklifinden de endişelenmeye başlar. Kendi geleceğinden korkan Manju cesaret isteyen bir karar alır.

Melawa is the story of the village girl Manju. In a school drawing competition Manju presents the blunt reality of innocent girls in her village and their future. Manju's father is worried about the marriage of his four daughters. Based on a superstitious belief, he decides to marry off his youngest daughter Manju. As Manju wins the drawing competition and a handsome amount as a price, she starts getting various marriage proposals. Worried about her future, Manju takes a bold decision.

Junaid Imam

Yedi yıldır Hindistan'de televizyon sektöründe çalışıyor. Televizyon dizileri, belgeseller ve şov programları yönetiyor.

He has been in the television industry of Mumbai for about 7 years. He is a writer and director of a few tele-series, documentaries and shows.

ESKİ AY
OLD MOON
LUNA VIEJA

OLAY YERİ: AİLE

FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

PORTO RİKO/PUERTO RICO, 2013, renkli/color, 11', DVD

Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish

Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Raisa Bonnet

SENARYO/SCREENPLAY: Raisa Bonnet

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Cristian Carretero

KURGU/EDITING: Raisa Bonnet

OYUNCULAR/CAST: María Velázquez, Julio Ramos, Laura Cardona

Raisa Bonnet'in doğalist kısa anlatımı genç kız ile büyükannesi arasındaki ilişkinin neredeyse sözsüz bir hikayesidir. Filmin sınırlı zamanı içerisinde abartıya kaçmadan çok güzel çekimler sizi bekliyor. Manzara etkileyici ve rüzgar sürekli esiyor. Porto Rico'nun tepeplerle çevrili küçük köyü tropikal ormanlarla kaplı...

Raisa Bonnet's naturalistic short sketches an almost wordless tale of the relationship between a young girl and her grandmother. Beautifully shot, it never tries to do too much within its limited running time. The landscape is stunning and the wind constantly blows. The rolling hills of this little village in Puerto Rico are covered in tropical forest.

Raisa Bonnet

Porto Rico Üniversitesi'nin Görsel İletişim bölümünü bitirdi. İlk kısa filmini burada yaptı. En yeni eserleriyle uluslararası alanda birçok olumlu eleştiri aldı.

She completed her Bachelor's degree in Audio Visual Communication at the University of Puerto Rico where she made her first short film. Her most recent work has been very well received internationally.

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

ANA 14
YAŞINDA
ANA TURNS 14

GUATEMALA, 2013, renkli/color, 20', DVD
Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish
Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Shari Sabel Strandmark
SENARYO/SCREENPLAY: Nahuel Vazquez
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHY: Sara Murillo Cortés
KURGU/EDITING: Sara Murillo Cortés
YAPIM/PRODUCTION: Sharikompaniet
OYUNCULAR/CAST: Annie Rodríguez, Angelo Medina, Mercedes Fuentes,
Hugo Linares, Ana Lucia Cabrera, Miguel Salay
ÖDÜLLER/AWARDS:
Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Ödülü; En İyi Kadın Yönetmen Filmi/Festival Internacional de Cine Invisible Bilbao Gender Equality Award; Best film directed by a woman, 2013
En İyi Kısa Film/Festival Internacional de Cine y Derechos Humanos Uruguay Best Short Film, 2013

Doktor olma hayalleri kuran Guatemalalı Ana'nın ailesi, sadece Ana'nın erkek kardeşinin eğitimi için para ayırbilecektir. 14 yaşına girince Ana'nın hayatı bambaşka bir yön alır.

Ana is a Guatemalan girl who dreams of becoming a doctor, but her parents only pay for the education of her brother. When turning 14, Ana's life takes a completely new direction.

Shari Sabel Strandmark

Uppsala Üniversitesi'nde siyaset bilimi ve felsefe eğitimi aldı. 2004 yılından beri İsviçre' te hem başka ülkelerde belgesel ve kurmaca filmler ile tiyatro oyunları yazıp yönetiyor.

Shari Sabel has written, directed and produced theater, fiction and documentary films since 2004 in Sweden and abroad. She completed her Bachelor's degree in Politics & Philosophy at the Uppsala University, Sweden.

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

HALAM GELDİ

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, 100'

YÖNETMEN/DIRECTOR: Erhan Kozan

SENARYO/SCREENPLAY: Evgim Kanpolat

YAPIMCI/PRODUCER: Sami Dündar

OYUNCULAR/CAST: Miray Akay, Tunç Oral, Melisa Celayir, Burçin Terzioğlu, Turgay Tanık Kü, Dilek Çelebi, Necip Memili, Berke Hürçan

Film, Kuzey Kıbrıs'taki Akıncılar köyünde yaşayan 13 yaşındaki üç kız çocuğun öyküsünü anlatıyor ve "çocuk gelinler" gerçeğini belyazperdeye taşıyor. Çocuk gelinlerin uzaktan uzağa seyrettiğimiz dramını, akraba evliliğinden doğan engelli çocukların yaşamını çocukların gözünden anlatan film aynı zamanda Kıbrıs'ın kuzeyi ve güneyi arasındaki sınır sorununa da değiniyor. Filmin senaryosu, gazeteci Evgim Kanpolat tarafından gerçek bir olaydan uyarlanarak yazıldı.

Film narrates the story of three 13-year-old girl's story who lives in Akıncılar village in North Cyprus and show the reality of "child brides" Showing child brides drama that we watch behind the curtains,lifes of disabled childs were born from inter marriage with kid's aspect,the film also points the border conflict between North and South Cyprus.Cenario was compliated by Evgim Kanpolat from real story.

Erhan Kozan

1977 yılında Köln de doğdu. İstanbul Kültür Üniversitesi'nde Sinema TV Yönetmenlik ana dalından mezun oldu. 2001-2002 yılında bir kısa filmden aldığı ödülü Boston Collage 6 aylık bir eğitim programından hemen sonra çalışmalarına devam etti. Çeşitli projelerde kamera önünde de yer aldı.

Born in 1977 in Köln. Graduated from Cinema TV Department of İstanbul Culture University. After receiving an award with a short film of his in 2001-2002, he started a 6 month training in Boston Collage and after he continued his work. He also did some work as an actor.

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

TEK BAŞINA DANS
DANCING ALONE
ALLEINE TANZEN

ALMANYA/GERMANY, 2012, renkli/color, 98', DVD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe, Almanca / Turkish, German
Altyazılı/Subtitles: İngilizce & Türkçe / English & Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Biene Pilavci
SENARYO/SCREENPLAY: Biene Pilavci
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Armin Dierolf, Biene Pilavci

KURGU/EDITING: Biene Pilavci
YAPIMCI/PRODUCER: Max Milhahn
ÖDÜLLERİ/AWARDS:

En iyi belgesel/Achtung Berlin New Berlin Film Award, Best Documentary, 2012
 En iyi belgesel/Altın Portakal Antalya, Best Documentary, 2013
 En iyi uluslararası belgesel/Astra Filmfestival Sibiu, Romania, Best International Documentary, 2013

"Sevgili günlük, kalbim çok acıyor. Yeter artık. Bitmesini istiyorum. Ama biliyorum bu acının asla bitmeyeceğini. Ancak hepten dardığında bu kalp, bitecek bu çile. Çok utanıyorum."

Günlük yazıları ve eski VHS çekimleri. Bir zamanlar şiddetinin sessiz tanıkları bugün anlatıyor ve bir aile kaleydoskopu oluşturuyorlar. Beraber gittigimiz ilk tatil boyunca, istediğimiz 'normal aile' kavramından ne kadar uzakta olduğumuz gerçeğe karşılaşıyoruz.

Doğduğumuz aile, yaşamda bizim yollarımızı belirler. Hangi yalancılar, kıskançlıklar ve ölümler içimizdedir? Ben insanlarla ilgileniyorum. Özellikle gerçek olanlarla! Tüm kusurları ve güzellikleri ile, et ve kandan oluşan. Bir sinemacı olarak ben ideal bir kahraman yerine daha gerçek kişilerin düşüncelerini yaymayı daha kolay buluyorum. Ve bu basit bir nedenden kaynaklanıyor: Onlar benim gibi. Anlamı: Ben empati kuruyorum. Bu konuya ilgim o kadar güclüdü ki bunu kendi köklerim içinde aramak için oldukça erken karar aldım. Çünkü hiçbir yerde insanlar kendi ailesinde olduğu kadar açık olmazlar. Bir kamera mevcut olsa bile. Bu küçük toplumsal varlıklar içerisinde, film insan, güç ve nasıl bir aile bizi şekillendiriyor'u araştırıyor.

"*Dear Diary, my heart hurts so much. Enough is enough. I want this to end. But I know this pain will never end. Only when the heart stops beating, this suffering will come to an end. I'm so embarrassed.*" Daily papers and old VHS footage. Once the silent witnessses of violence are talking today and creating a kaleidoscope of a family. During our first holiday together, we are realizing how far we are from the concept of a 'normal family' we are yearning.

The family we are born into determines our path in life. What lies, jealousies and deaths are inside of us? I am interested in people. Especially the real ones! Made of flesh and blood, with all their flaws and all their beauty. As a filmmaker I have an easier time conveying thoughts of real people than of a hero - for a simple reason: They are like me. Meaning: I feel empathy. My interest in this topic was so strong that I decided quite early to search for it within my own roots. Because nowhere else are people more open than in your own family. Even if a camera is present. Within the scope of this smallest societal entity the film explores power, what it means to be human and how family shapes us.

Biene Pilavci

1977'de doğdu. 12 yaşında ailesinden ayrıldı. Badanacılık, mobilya satıcılığı yaptı.

İspanya'ya gidip orada bir kültür merkezi kurdu. 2005'te film yapmak üzere eğitim almak için Alman Film ve Televizyon Akademisine girdi. 'Tek Başına Dans' mezuniyet filmi ve ilk belgeseli.

Born in 1977 she left her family when she was 12. She made a living from painting and selling furniture and went to Spain where she founded a cultural center. In order to make a film she went to the German Film and Television Academy in 2005. 'Dancing alone' is her graduation film and her first documentary.

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

**ÇOCUK
CHILD
ZAROK**

TURKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 29', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe, Kürtçe/ Turkish-Kurdish
Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Muhammet Beyazdağ

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Gökhan Özkan

SENARYO/SCREENPLAY: Muhammet Beyazdağ

KURGU/EDITING: Muhammet Beyazdağ

ÖDÜLLER/AWARDS:

13. Kısa-ca Uluslararası Öğrenci Filmleri Festivali, En İyi Belgesel Film Ödülü,
2013

25. Aydin Doğan Vakfı Genç İletişimciler Yarışması Belgesel İkincilik Ödülü,
2013

10. Uluslararası Kar Film Festivali Belgesel Üçüncülük Ödülü

"Onlar çocuktular, istemediler bu olanları ama yaşamak zorunda kaldılar kendilerine yazılmış kaderi..."

Türkiye'de yapılan her üç evlilikten biri, bir kız çocuğunun hayatını karartıyor. 'Zarok' belgeseli evrensel bir sorun olan çocuk gelinlerin yaşadığı zorlukları yalnız bir şekilde dile getirmeye çalışıyor.

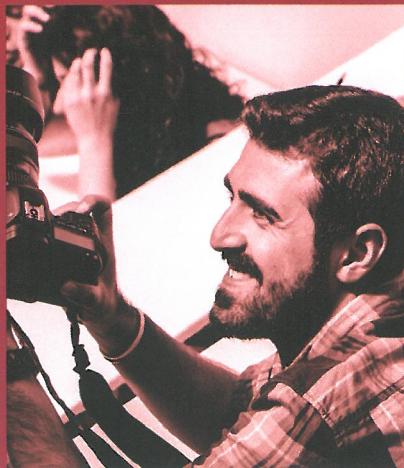
"They were children and they didn't want to get married, but they had to live the destiny which has been written for them."

One out of three marriages in Turkey ruins a girl's life. The documentary 'Zarok' addresses the common problem of child brides through a plain language.

Muhammet Beyazdağ

1989'da İstanbul'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini burada tamamladıktan sonra Akdeniz Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde radyo televizyon sinema bölümünde okumaya başladı. Belgesel çalışmalarına devam etmekte.

He was born in Istanbul. He completed primary and secondary school in Istanbul and continued his education at the Radio, Television and Cinema Department of the Akdeniz University, Antalya.

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

SESSİZLİĞİN 40 GÜNÜ
40 DAYS OF SILENCE

ÖZBEKİSTAN-TACİKİSTAN-ALMANYA-HOLLANDA-FRansa
UZBEKİSTAN-TAJIKİSTAN-NETHERLANDS-GERMANY-FRANCE, 2014,
renkli/color, 88', DCP

Özgün Dili/Original Language: Tacikçe/Tajik

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Saodat Ismailova

SENARYO/SCREENPLAY: Saodat Ismailova, Ulugbek Sadikov

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY: Benito Strangio

KURGU/EDITING: Benjamin Mirquet, Nathalie Alonso-Casale

YAPIMCI/PRODUCERS: Denis Vaslin, Jean des Forêts, Benny Drechsel,

Saodat Ismailova

OYUNCULAR/CAST: Rukhshona Sattarova, Barohat Shukurova, Saodat Rahimova, Farida Olimova

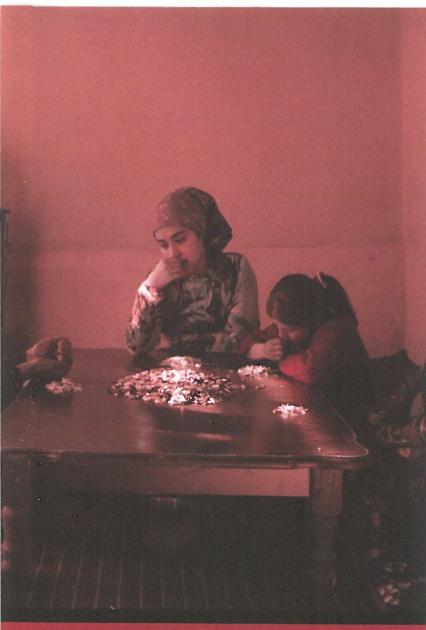
Orta Asya'nın yüksek dağlarla çevrili gözlerden irak bir köyünde, genç bir kadın olan Bibicha, geleceğinin belirsizliği, şimdinin mücadelesi ve geçmişin izlerinden dolayı sessizlik yemini etmiştir. Kadın olarak uyanışı ve kendi kişisel yolculuğu, sorularına yanıt olabilecek midir? Filmin kahramanı Bibicha ile ilişkili tek bir çatı altında yaşayan dört farklı kuşaktan, dört kadının hayatlarına tanık oluyoruz bu filmde. Aslında bu dört kadın birbirlerinin hayatlarını tekrar yaşar gibi görünürken, Bibicha yerel inanış ve geleneklerden kaynaklanan kendi inatçı korkuları ve şüphelerinin imgeleri ve sesleriyle yüzleşmektedir. Bibicha, şimdi ile yüzleşerek ve özlem duyduğu rahatlığa ulaşmak için başkalarının korkularını kullanarak, onlara unutulanları hatırlatarak kaderlerini değiştirecektir.

Yönetmen filmi hakkında şöyle diyor: "Bu hikayenin doğuşu Chilla ayinlerine dayanır:

Orta Asya'daki kişilerin hayatlarında geçiş dönemlerinde uygulanan ve kirk gün süren bir sessizlik yeminidir bu. 'Sessizliğin Kırk Günü' kadın olmanın acı deneyimi ve hayatımızın bir sonraki aşamasına geçerken tipki cildimizin dökülmesini anımsatan duyumlarla ilgili bir film."

In an isolated village of Central Asia, surrounded by high mountains, Bibicha, a young woman, decides to take a vow of silence followed by her past, unaware of her future and struggling with the present. Will her awakening as a woman and her personal journey answer her questions? We witness four women of four different generations living under one roof, bound to each other by the protagonist Bibicha. The four women seem to be repeating each other's lives, while Bibicha is struggling against her persistent fears and doubts, which are embodied in visions and sounds based on local beliefs and traditions. Bibicha, exercises the fears of the others and changes their destinies by awakening the forgotten, by facing the present and by her longing for a relief to come.

The director states: "The genesis of the story is the rite of Chilla, a vow of silence that lasts for forty days, practised at crossover moments in one's life in Central Asia. '40 Days of Silence' is about the painful experience of becoming a woman and the reminiscent sensations of shedding our skin to step into a next stage of our lives."

Saodat Ismailova

1981'de doğdu. Taşkent Üniversitesi'nde film yönetmenliği eğitimi aldı. İtalya'da Fabrica'nın sinema ekibine girdi, burada 'Aral' adlı filmi yönetti. Çeşitli sanat galerilerinde video yerleştirmeleri yaptı. 'Sessizliğin 40 Günü' ilk filmi.

Born in 1981, Ismailova studied Filmmaking at Tashkent State Art Institute, and then joined the Cinema Department of Fabrica in Italy where she directed 'Aral, Fishing in an Invisible Sea'. She presented her video installations in various art spaces. '40 Days of Silence' is her first film.

OLAY YERİ: AİLİ FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

SEVGİLİ DARLING

POLONYA/POLAND, 2013, renkli/color, 6', BluRay
 Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English
 Altyazılı/Subtitles: Türkçe/Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Izabela Plucińska
 SENARYO/SCREENPLAY: Izabela Plucińska
 KURGU/EDITING: Daniel Scheimberg
 YAPIM/PRODUCTION: Clay Traces

Hafıza kaybı nedir ki? Korku labirentindeyken, bir yabancı en yakınız olabilir ve eviniz ise bir tuzak belki. Hafızasında kalan son nesneleri bir araya getirmeye çalışan ana karakter, eski hayatına dönmeye çalışmaktadır. Film, kaybolmanın ve yabancılasmın verdiği hissi ve mevcut şartlara uyum sağlamaının zorluklarını işliyor.

What is memory loss? In the labyrinth of fear, a stranger can become a close person while home might turn into a trap. By putting together the last objects remaining in her mind the character is trying to turn back to the life that used to be her own. The film is a captivating illustration of the feeling of being lost and alienated and an attempt to put together the pieces that won't fit into a whole.

Izabela Plucińska

1974'te doğdu. 2004'te yaptığı mezuniyet filmi 'Jam Session' Berlin Film Festivali'nde Gümüş Ayı aldı ve dünya genelinde sayısız festivalde gösterildi. Berlin'de yaşıyor ve 2006 yılında kendi yapımları şirketini kurdu.

She was born in 1974. In 2004, the animation 'Jam Session' she graduated with, was awarded the Silver Bear at Berlinale and screened at numerous film festivals worldwide. Currently she lives in Berlin where in 2006 she founded her own production company Clay Traces.

Gülçin Balta Tezcan

1960'da doğdu. 1982'de Grafik öğrenimini tamamladı. Bu alanda yüksek lisans yaptı, akademisyen olarak çalıştı. 2007-2012 yılları arasında Marmara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Çanlandırma Film bölümünü kurdu.

Born in 1960, she completed her higher education on Graphics. She completed her Master's degree in the same field, and became an academician. She founded the Animation Department at Marmara University's Fine Arts Faculty.

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

BİR KÜÇÜK ÇOCUKTUM ONCE I WAS A LITTLE GIRL

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, Çanlandırma/Animation, 3', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish

Altyazilar/Subtitles: Ingilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Gülçin Balta Tezcan

SENARYO/SCREENPLAY: Gülçin Balta Tezcan

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Gülçin Balta Tezcan

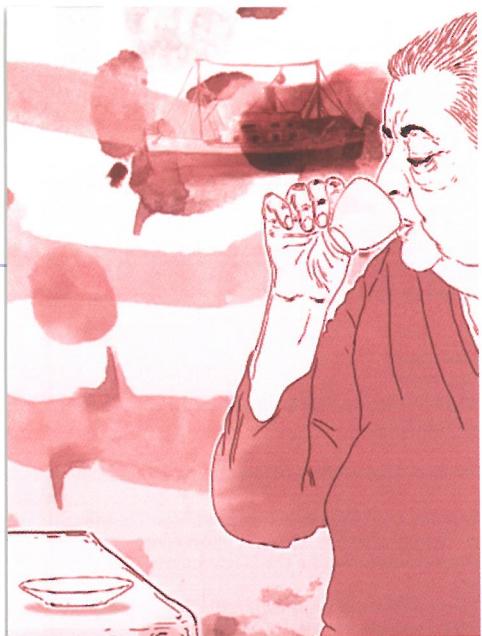
KURGU/EDITING: Ayten Başer

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Serhat Kalkınma Ajansı Kısa Film Yarışması İkincilik Mansiyonu

Çocukluğu elinden alınmış küçük kadınlar, kadınlığı da yaşayamadan yok oluyorlar.

Girls, who were bereaved of their childhood, perish before even having lived their womanhood.

Nazlı Eda Noyan

1974'te İzmir'de doğdu. Türk melodram afişleri ve sosyal içerikli grafik tasarım üzerine yüksek lisans tezleri bulunmakta. İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde sanat tarihi dalında Türk sinemasında film jenerikleri tarihi konulu teziyle doktor unvanını aldı.

Born 1974 in Izmir. Her master thesis topics include posters of Turkish melodrama and graphic design with social content. She received her PhD degree from the Institute of Social Sciences at Istanbul Technical University with her thesis on the history of opening sequences of films in Turkish cinema.

Dağhan Celayir

Galatasaray Lisesinin ardından Görüsel Sanatlar ve Görüsel İletişim Tasarım bölümünü ve Sinema TV yüksek lisans programını tamamladı. 2009'dan itibaren reklam filmi yönetmenliği yapıyor.

He graduated from Galatasaray Highschool, finished his studies in visual arts and his Master's degree in film production in Istanbul.

BİR FİNCAN TÜRK KAHVESİ

A CUP OF TURKISH COFFEE
UNE TASSE DE CAFÉ TURC

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, Canlandırma/Animation, 8', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish

Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTORS: Nazlı Eda Noyan, Dağhan Celayir

SENARYO/SCREENPLAY: Nazlı Eda Noyan

CANLANDIRMA/ANIMATION: Antoine Maillère, Raphaëlle Forêt

KURGU/EDITING: Sébastien Hivert

YAPIM/PRODUCTION: JPL Films, Jean-Pierre Lemouland

"Bir Türk kahvesi bir hayatın anılarına bedeldir: yoğun, acı ve içini ze isleyen..."

Yaşlı bir kadın ve küçük torunu bir masanın etrafında eski aile fotoğraflarına bakarlar. Yaşlı kadın, bu fotoğraflara bakmaya ve geçmişe dönmeye önceleri dirense de, geçmişin uyandırdıklarına dırınlmez. Küçük yaşta evlendirilen bir kız çocuğun hayatı tutunma ve kadınlığa geçerken mutluluğu yakalama hikayesine bir fincan Türk kahvesi içimi boyunca tanık oluruz. Geçmişe ait fotoğraflar geçmişe dair duygularla kadının zihinde değişime uğrarken torunu ve bir fincan Türk kahvesiyle yaşlı kadın bugüne bağlanır.

"One cup of Turkish coffee is worth a lifetime's memories: intense, bitter and taken to the heart."

An old woman and her granddaughter sit around a table and go through old family photographs. Though the old woman at first tries to avoid looking at the pictures, she cannot resist the memories the past evokes in her. While she is drinking a cup of Turkish coffee we witness the story of a little girl who hung on to life and captured happiness with her transition to womanhood although she was forced to get married at an early age. While the old woman's feelings towards the pictures and past undergo a change, her granddaughter and a cup of Turkish coffee tie her to the present.

OLAY YERİ: AİL

FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

OLAY YERİ: AİLE FAMILY: THE SCENE OF INCIDENT

SEN BİLİRSİN
IT'S UP TO YOU
DU VELGER SELV

NORVEÇ/NORWAY, 2013, Canlandırma/Animation, 15', BluRay
 Özgün Dili/Original Language: Norveççe/Norwegian
 Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Kajsa Næss

SENARYO/SCREENPLAY: Kajsa Næss

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Nina Strand, Lise Fearnley

KURGU/EDITING: Erik Aster, Torkel Gjørv

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

2013 Bergen Film Festivali En İyi Kısa Belgesel/Bergen International Film Festival Best Short Documentary

2013 Fredrikstad Animasyon Festivalı En İyi İskandinavya Kısa Film/Fredrikstad Animation Festival Golden Gunnar Best Nordic-Baltic Short Film

2013 Norveç Kültür Bakanlığı İnsan Hakları Ödülü/The Norwegian Ministry of Culture's Human Rights Award

2014 BUFF Çocuk ve Gençlik Filmleri Festivali Onur Ödülü/BUFF International Children and Young People's Film Festival's Honorable Mention

Kajsa Næss

1970'te doğdu. Oslo Sinema ve TV Akademisi'ni bitirdi. Volda Üniversitesi'nde canlandırma eğitimi aldı. 1996'da Lise Fearnley ile birlikte canlandırma filmleri yapmak üzere bir şirket kurdu. Halen burada yönetmen, senarist, canlandırmacı ve yapımcı olarak çalışıyor.

Born in 1970, she studied at the Oslo Film and TV Academy in 1993, followed by studies in animation at Volda University College. She co-founded the animation production company Mikrofilm AS with Lise Fearnley in 1996, and has since worked as a director, screenwriter, animator and producer for the company.

"Çocuk yuvasında başka kimsenin babası hapiste değil. Sorun bul!"
 Babası hapishaneye girmiş çocukların büyümeye öyküsünü anlatan bir canlandırma-belgesel.

"In kindergarten, everybody else's dads are not in prison. That's the problem."

An animated documentary about growing up with a father in jail.

**PEMBESİZ MAVISİZ
BEYOND PINK AND BLUE**

PEMBESİZ MAVİSİZ BEYOND PINK AND BLUE

**LESBIANA: PARALEL DEVİRİM
LESBIANA-A PARALLEL REVOLUTION**

KANADA/CANADA, 2012, renkli/color, 63', DVD

Özgün Dili/Original Language: Fransızca, İngilizce/French, English
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Myriam Fougère

YAPIMCI/COPRODUCER: Myriam Fougère and Pauline Voisard

YAPIM/PRODUCTION: Conseil des arts et des lettres du Québec, The National Film Board of Canada, PRI

1970'lerin feminist hareketinden doğan paralel devrim 1995'de sona erer. Yönetmen Myriam Fougère lezbiyen yazar, filozof ve aktivistlerin başrolde olduğu devrimci bir kardeşliği anlatmak için bizi bir yolculuğa çıkartıyor. Myriam, bizi Montreal'den (New York üzerinden) Texas'a taşıyan filminde sadece kadınlar arasında yaşamayı tercih eden lezbiyenlerle tanıştırıyor. Marjinal dense de uluslararası olan bu hareket; arşiv görüntüleri, fotoğraflar ve şu an 70-80 yaşlarında olan bu cesur kadınlarla görüşmelerle hayat buluyor. Yönetmen filmi hakkında şunları söylüyor: "Ben dinlemek ve duyulmak için bu filmi yaptım. Bilmenden içimde tuttuğum sessizlik bana ağır gelmeye başladı. Yokluk, boşluk, anlamsızlık hissiveren bir sessizlik. Bunu nasıl aktarabilirdim? Kim duymak isterdi? Nasıl bir çevrenin ilgisini çekerdii? Feminizm, bildiğimiz gibi, çok popüler bir konu değil. Ve daha az popüler olan ise "erkek düşmanı radikal lezbiyenlerdir." Bunu kim duymak ister ki? Bu film, bir hareketin sonucu ortaya çıkıyor, bir değişimim. Ben sadece konuya bir parça dokunabildim gibi hissediyorum. Bu tarihin bellek kutusunda bulmacanın sadece bir parçasıdır."

A parallel revolution was born out of the feminist movement of the 1970's, coming to an end around 1995. Filmmaker Myriam Fougère takes us on a journey to meet the lesbian writers, philosophers and activists who were key players in creating a revolutionary sisterhood. From Montréal to Texas, by way of New York, Myriam introduces us to lesbians who choose to live only among women. This marginal yet international movement is brought to life through archival footage, photographs and evocative interviews with these courageous women, who are now in their seventies and eighties. The director describes her motivation for the film in the following way: "I made this film to listen and to be heard. The silence I was keeping without knowing it began to weigh on me. A silence more like an absence, emptiness, a feeling of senselessness. How to speak about it? Who would want to hear it? How to frame it? Feminism, as we know, is not a very popular subject. And much less popular would be "Radical lesbians who are men-haters." Who would want to hear about that? This film is the outcome of a movement, a transmission. I feel like I've only hinted at the subject. It is one part of the puzzle in the memory box of this history".

Myriam Fougère

Kanada'da doğdu. Sanatın birçok alanında faaliyet gösteren bir sanatçı. 1987-92 yılları arasında yaşadığı New York'ta Lin Daniels'la birlikte Doğu Sahili Lezbiyenleri Festivali'ni düzenledi. Meme kanseriyle ilgili bir belgeseli var.

She is a multidisciplinary artist born in Quebec City, Canada. While living in New York City from 1987 to 1992, she organized the "East Coast Lesbians' Festival" with Lin Daniels. She wrote, shot and directed a poetic, innovative documentary about breast cancer.

DİKKAT OKULDA TRANS VAR

Bariş Sulu

Nazilli’de doğdu. Restorasyon, Öğretmenlik, Sahne ve Dekor Tasarımı, İç Mimarlık bölümlerinde eğitim aldı. TV dizileri için dekor ve kostüm yaptı. 1998’de dahil olduğu LGBT hareketinden kopmadı ve 2013 yılında trans bireylere, geçiş sürecinde destek veren Trans Danışma Merkezi’nin kurucuları arasında yer aldı.

Born in Nazilli. He studied restoration, pedagogy, stage and setting design, as well as interior design respectively. He prepared settings and costumes for television series. Having been active in the LGBT movement since 1998, Bariş is one of the founders of Trans Consultation Center which was established in 2013 and works to facilitate the transition periods of trans individuals.

DİKKAT! OKULDA TRANS VAR
ATTENTION! TRANS AT SCHOOL

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 25', DVD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Bariş Sulu
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Bariş Sulu
KURGU-EDITING: Tennen Baş

"Okul çok korkutucu bir yerdi, o eteği giymekle ilgili sorunlarım vardı, annem beni okula hazırlarken o seremoni bitsin, bir an önce çıkış gitseyim isterdim. Çok hayalperest bir çocukturum, etek giymedigimi başka kıyafet giydığımı düşünürdüm." Belgesel, heteroseksüelliğin kutsandığı, LGBT olmanın çoğunluk tarafından "hastalık" olarak algılanıldığı bir ülkede, altı trans erkeğin okul yıllarında nelere maruz kaldıklarını anlatıyor. Okudukları okullarda oldukları gibi olamamak ve bir başkasıymış gibi davranışmak ağırlarına gidiyor hepsinin. Okul, güle oynaya gittikleri bir yer olmaktan çıkış ayaklarını sürüye sürüye gitmekleri bir yer haline geliyor.

"School was a rather terrifying place, I had problems with wearing the skirt, I would wait for that ceremony to end so that I could leave home as soon as possible while my mom helped me dress up for the school. I was such a dreamer, I would dream of wearin other stuff and no skirts."

The documentary reveals what six trans men had to go through during their school years in a country in which heterosexuality is blessed as being an LGBT individual is perceived as an "illness" by the majority. They find it hard to cope with not being able to be like themselves and instead act as if they were someone else in the schools they went to. School ceases to be a place they go to with cheer and joy and turns into a place they drag their feet to.

PEMBESİZ MAVİSİZ BEYOND PINK AND BLUE

KİM KORKAR HAİN VAJİNADAN?
WHO'S AFRAID OF VAGINA WOLF?

ABD/USA, 2013, renkli/color, 85', DCP

Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anna Margarita Albelo

SENARYO/SCREENPLAY: Michael Urban (Yönetmenin özgün öyküsünden/
Based on an original story by the director)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Alison Kelly

KURGU/EDITING: Aleshka Ferrero, Marian Jimenez

YAPIMCI/PRODUCERS: Anna Margarita Albelo, Christine Treibel, Valerie Stadler, Nicolas Brevière

KATILIMCILAR/PARTICIPANTS: Anna Margarita Albelo, Guinevere Turner Carrie Preston, Janina Gavankar, Agnes Olech, Celeste Pechous, Joel Michaely, Drew Droege, Gloria Sandoval

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Jüri Özel Ödülü/Grand Jury Prize for Best Performance for Guinevere Turner, Outfest Philadelphia Kuir Fest En İyi Film/Audience Award for Best Feature, QFEST Philadelphia Lon Beach Kuir Film Festivali En İyi Senaryo/Best Screenplay QFILM Long Beach Italia En İyi Film/Audience Award Best Feature, Some Prefer Cake, Italy Sacramento Gey Lezbiyen Filmleri Festivali En İyi Film/Audience Award Best Feature Sacramento GLFF Kuzey Carolina Gey Lezbiyen Filmleri Festivali Ödülü/Emerging Narrative, North Carolina GLFF Dortmund Köln Kadın Filmleri Festivali Seyirci Ödülü/Audience Award of the International Women's Film Festival Cologne - Dortmund Kiev Film Festivali Jüri Özel Ödülü/Special Jury Mention of the Kiev Molođist Film Festival Bilbao Jüri Özel Ödülü/Special Jury Prize of the Zinegoa Bilbao, Spain

Anna Margarita Albelo

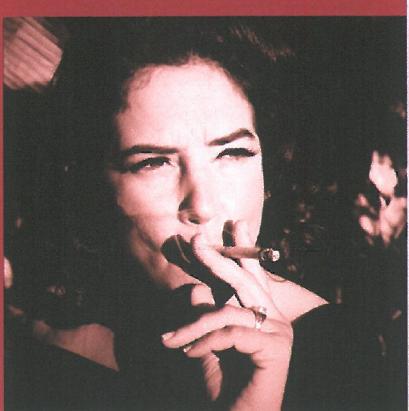
Ödüllü bir yönetmen, gazeteci ve aktivist. Çalışmaları (Cannes, Tribeca, Outfest dahil) 45'ten fazla uluslararası film festivallerinde gösterildi. Son yıllarda, Amerika'daki en prestijli sinema geliştirme programlarından bazılarına seçildi. Halen Los Angeles'ta yaşıyor, kendi yapım şirketi Burning Bra Productions ve Fransa'da Local Films ile birlikte çalışmalarını sürdüriyor.

She is an award-winning filmmaker, journalist and cultural activist. Her work, shown in over 45 international film festivals (including Cannes, Tribeca, Outfest), blends narrative, documentary, experimental, and comedic elements in to a unique story-telling style that has become her trademark. In recent years, Anna has been selected for some of the most prestigious film development programs in the US. She currently lives in Los Angeles and works with France's Local Films and her production company, Burning Bra Productions.

Aşk hayatını kariyerine feda eden bir film yapımcısı, 40. doğum gününden bir gün sonra fark eder ki, ne aşka ne de kariyerde sahip olabilmıştır. "Kim Korkar Virginia Woolf'tan"ın (Kim Korkar Hain Kurttan) bütün kadın versiyonlarını (hikayelerini) uyarlayarak, kaybettiği aşık hayatı ve film kariyerinin ikisi birden geri kazanmaya karar verir. Geçen birkaç yıl boyunca hiçbir hedefi ve istediklerini nasıl elde edeceğini dair hiçbir fikri yoktur. Tam yenilgiyi kabul etmek üzereyken, onu ilham verecek Katia ile karşılaşır. Onu yazmaya ve "Kim Korkar Hain Kurttan?"ı tekrar çekmeye teşvik edecek olan Katia'dır. Gerisini yönetmendin dinleyelim: "Gerçek ve yarı otobiografik hikayeme dayanan 'Kim Korkar Hain Vajinadan?', dürüstlük üzerine bir film; beni ve son 20 yılda yaptıklarımı ilgilendiren birçok konuyu bir araya getiriyor: kötü özellikleri olan kahraman arayışı, karşılıksız aşk, şeytanlarla yüzleşme ve kendi başımıza bir değişiklik yaratma. Kendi hayatımı kullanarak ve ana karakter olarak, kadınlara, Latin bir kadına, bir lezbiyene, dışarıda hayatına ve isteklerine bir arılam ve önem katmaya çalışanlara ses veriyorum. Bu film, deneyimlerimi ve sıkıntıları örnekleyerek ve bir şekilde en sonunda bütün bunların ne anlamda geldiğini kavrayarak kendi hikayesini anlatan bir film yapımcısını anlıyor. Bu film aynı zamanda, mizahın, arkadaşılığın, ailenin ve yaratıcılığın, en zorlu durumları bile nasıl aydınlatabileceğini gösteriyor. İnsanlar aşka nasıl sahip oluyor? Kendilerinden başlıyorlar! Edward Albee'nin 'Kim Korkar Hain Kurttan?'ın yol göstericisinin aksı kulananlar, hayatlarının boş harcammış fırsatlar ve başarısızlıklarla dolu uzun bir çizgi olduğunu inanın insanların özeliklerini inceledim. Memnuniyet-sizlik, sahtekarlık, umutsuzluk..." Bu filmi izlerken gülecek, ağlayacak ve bir daha asla aynı şekilde 'vajina' diymeyeceksiniz!

The day after her 40th birthday, a filmmaker who sacrificed her love life for her film career realizes that she neither possesses a love life nor a career. She decides to regain both of them by adapting an all-female version of "Who's Afraid of Virginia Wo-

lf?" For the past few years, she has had no goals and no idea how to get what she wants. Just when she is about to throw in the towel, she meets Katia who becomes her muse and sets her on a path of self-discovery, creativity and redemption by encouraging her to direct the remake of "Who's Afraid of Virginia Woolf?" from anew. Let's hear the rest from the director herself: "Who's Afraid of Vagina Wolf?", based on my own, semi-autobiographical story is a film about honesty and combines many of the themes that concern me and my work for the past 20 years: the anti-hero's quest, unrequited love, facing demons and creating change by ourselves. By using my life and becoming the protagonist, I am giving a voice to a person who is a woman, a Latina, a lesbian, out there in the world trying to give meaning and importance to her life and desires. This is a movie about a filmmaker telling you her story, illustrating her trials and tribulations and somehow understanding what it all means at the end. It's also about how humor, friendship, family and creativity can illuminate even the most dire of situations. How do people gain love? They start with themselves! Using Edward Albee's 'Who's Afraid of Virginia Woolf?' as my sign post, I examined the traits of people who believe their lives have been a long line of wasted opportunities and failure. Dissatisfaction, dishonesty, despair..." You'll laugh, you'll cry, you'll never say "vagina" the same way again!

PEMBESİZ MAVİSİZ BEYOND PINK AND BLUE

PARDON! KİM, BEN Mİ?
PARDON! WHO, ME?

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkl./color, 11', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkç/Turkish

Altyazılı/Subtitles: İngilizce/ English

YÖNETMENLER/DIRECTORS: İpek Efe, Berna Küçülmmez

SENARYO/SCREENPLAY: Berna Küçülmmez

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Ali Utku

KURGU/EDITING: Engin Behlül

YAPIMCI/PRODUCER: Berna Küçülmmez

SÜPERVİZÖR/SUPERVISOR: Füsün Demirel

OYUNCULAR/CAST: Berna Küçülmmez, Pınar Dikici, Füsün Demirel

Dış görünüşün her şey olduğu bir sistem karşısında ne kadar direnebiliriz? Deniz'in sevgi dolu mütevazı hayatı onun sığınğıdır belki. Ama dış dünyaya ve ailesiyle mücadele Deniz'i yormaktadır. Deniz, arada kalmışlığın, çaresizliğin, ötekileştirilişin karşısında ve toplumun önyargılarına biciğine kendince bir çözüm üretir. Deniz'in isyanı, teslimiyeti ve yeniden sisteme başkaldırışı...

How can we resist to the system in which everything is about the appearance? Deniz's modest life full of love probably is her only shelter. But struggling with the outside world and even with her own family exhausts Deniz. Finally, Deniz comes up with her own solution against prejudice of people, isolation, helplessness and the othering. This is Deniz's rebellion, submission and anew refusal to the system ...

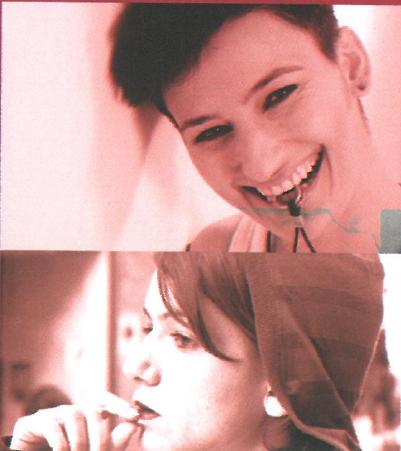
YÖNETMENLER/DIRECTORS

İpek Efe, 1983'te doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi sosyoloji bölümünü bitirdi. Marmara Üniversitesi Sinema-TV bölümünde yüksek lisans yaptı.

İpek Efe was born in 1983. She graduated from the sociology department of the Mimar Sinan University of Fine Arts and completed a master programme in Cinema and Television at Marmara University.

Berna Küçülmmez, 1984'te doğdu. Akdeniz Üniversitesi Konaklama İşletmecılığı bölümü mezunu. 2010-2013 Şahika Tekand Studio Öğrencileri'nde tiyatro eğitimi aldı.

Berna Küçülmmez was born in 1984. She graduated from the department of Tourism and Management of the Mediterranean University. From 2010 to 2013 she took education in theater arts from the Sahika Tekand Studio Students.

PEMBESİZ MAVİSİZ BEYOND PINK AND BLUE

VIOLETTE LEDUC: AŞKIN PEŞİNDE
VIOLETTE LEDUC: IN PURSUIT OF LOVE

FRANSA/FRANCE, 2013, renkli/color, 60', DVD

Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French

Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Esther Hoffenberg

YAPIMCI/PRODUCER: Yael Fogiel

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Gertrude Baillot

KURGU/EDITING: Muriel Breton, Francoise Bernard

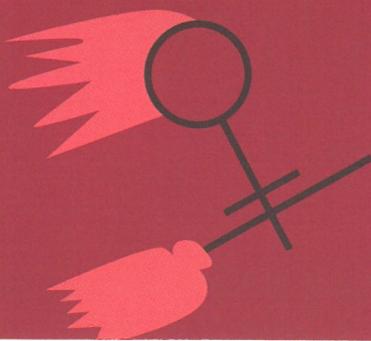
Yazar Violette Leduc'un şirsel tarzından esinlenerek çekilen bu otobiyografi, lezbiyenlik, kurtaj gibi 1950li yılların ünlü tabularıyla mücadele eden, yazdıklarıyla özgürlüğe ve düs kurmaya çagıran, zamanının ötesinde bir kadın yazara içten bir selam... "Eğer bir otobiyografi yazmaya başlarsanız sonuna kadar gitmek zorundasınızdır" der Violette Leduc. 1950'lerde Fransa'da korku ya da ikiyüzlülüğe kapılmadan eşcinsellik, kurtaj, evlilik dışı ilişki gibi tabu konuları cesurca ele almış bir yazardı. Onun 'cesur samimiyeti' ona büyük bir hayranlık duyulmasına ve Simone de Beauvoir'dan da destek görmesini sağladı. 'Piç' adlı otobiyografisinin yayınlanmasından neredeyse 50 yıl sonra bile, Violette Leduc'un kitaplarının ve kendi özgün kişiliğinin sağlamlığı ortada. 'Violette Leduc: Aşkin Peşinde' özgürlükler ve kelimelerdeki sihirlere adanmış bir ilahi...

Esther Hoffenberg

1980'de Myriam Abramowicz ile birlikte ilk belgeselini yaptı. Yapımı olarak başarılı bir kariyerin ardından 2005'te yönetmenlige döndü.

In 1980, she co-directed and co-produced her first documentary in collaboration with Myriam Abramowicz. After a successful career as a producer Hoffenberg returned to filmmaking in 2005.

AYNI CATTI ALTINDA
UNDER THE SAME ROOF

AYNI ÇATI ALTINDA UNDER THE SAME ROOF

ANTIGONI KÜÇÜK ADAMIZ HAYATIMIZ ANTIGONI OUR SMALL ISLAND OUR LIFE

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 51', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish

Altyazilar/Subtitles: İngilizce/ English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nilüfer Uzunoğlu

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Ahmet Burak Karahmetoğlu, Christos Kagelaris-Polychronou

KURGU/EDITING: İlkay Nişancı

YAPIMCI/DIRECTOR: Nilüfer Uzunoğlu

Marmara Denizi'nde İstanbul yakınında küçük bir ada; Burgazada. Eski adıyla Antigoni. Onlar için bir memleket, bir hasret. Türk ve Yunan hükümetleri arasındaki bitmeyen mücadeleni mağdurların on binlerce Rum gibi, onlar da genç yaşta çok sevdikleri anavatanlarından ayrıldılar. Antigoni'yi çantalarına koydukları fotoğraflarla yanlarında taşıdılar. Vaktinden evvel büydüleri. Önceleri kaçmaya çalışılar anılarından. Uzun yıllar uzak durdular onlar için bir masal ülkesi olan Antigoni'den, Burgazada'dan. Antigoni'yi başka diyalarda başkaadalarda aradılar Ama ne Burgazada onlarsız ne de onlar Antigonisiz yaşayamadılar. Eski dostların tekrar buluşma vakti gelmişti. Artık orta yaşlarını süren Antigoni'li Rumlar yıllar sonra bir araya geldiler, hasretle hayallerini kurdukları günleri tekrar yaşıdılar. 2012 Ağustos'unda eski dostlar kavuştu, gözyaşları kahkahaya karıştı ve Antigoni Burgazada eski renkli günlerine döndü, sadece bir hafta bile olsa.

A small island in Marmara Sea, close to Istanbul, Burgaz once called Antigoni. An entire country and endless longing for them. Along with thousands of Roums in Istanbul they paid for the political problems between Turkish and Greek governments and as a result departed from their so loved homeland Antigoni in their youth. They carried Antigoni along with the photos in their bags. Tried to escape from memories at first, for many years stayed away from Antigoni which was their fairy land once. They tried to replace Antigoni with other islands. Neither Burgaz lived without them nor they could live without Antigoni. The time has come to reunite old friends. Nowadays at their middle age Roums of Antigoni gathered again after many years and lived the days they long dreamt of. In August 2012 old friends reunited, tears mixed with laughter and Burgaz island once again lived the good old days of Antigoni, even for a week.

Nilüfer Uzunoğlu

İstanbul'da doğdu. Farklı kültürlerin ve farklı dillerin konuşıldığı bir ailede, Burgazadası'nda büydü. Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünü bitirdi. Gazetecilik yaptı, çeşitli kurumsal şirket ve ajanslarda iletişim, halkla ilişkiler ve tanıtım alanlarında çalıştı. 'Antigoni Küçük Adamız Hayatımız' ilk filmi.

Nilüfer Uzunoğlu was born in Istanbul. She was raised in a multicultural and multilingual family in Burgaz island. She graduated from Marmara University Communications Faculty of Journalism. Worked as a journalist, and for various cooperate companies and PR agencies as a communications consultant. 'Antigoni Our Small Island Our Life' is her first documentary movie."

AYNI ÇATI ALTINDA UNDER THE SAME ROOF

AĞRI DAĞI'NIN ÖTESİNDE BEYOND THE ARARAT AU-DELÀ DE L'ARARAT

BELÇİKA/BELGIUM, 2013, renkli/color, 57', BluRay
 Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
 Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tülin Özdemir
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Johan Legraie
KURGU/EDITING: Anne-Laure Guégan
YAPIMCI/PRODUCER: Anton Iffland Stettner

'Ağrı Dağı'nın Ötesinde' kimliğini ve köklerini daha iyi tanımak için bir yolculuğa çıkan Türk asıllı bir kadının öyküsünü anlatıyor. Brüksel'de çocukların geçtiği mahalleden çıkışın Türkiye ve Ermenistan'a uzanan yolculuğun filmi... Karşılaştığı her kadın kendinin yansımalarını sorgulayan bir arayış... Anadolu'ya gelmesiyle kendi kültürel mirasını da sorgulayan kadın babaannesinin köyünde mola verdiği eski bir gelenek olan, kadınların ölülerin arkasından söyledikleri agiti keşfeder. Yas tutmak için potansiyel bir alan oluşturan şarkılar aynı zamanda toprağından ayrılmış Türk, Kurt hatta Ermeni kadınların 'birlikte' şarkı söyleyebileceklerini gösterir. Hafızasından kaynaklanan 'kayıp' ile yüzleşmesi onu Anadolu'nun doğusuna Ağrı Dağı'nın eteklerine getirir ve de ötesine. Yönetmen söyle diyor: "Avrupa'nın kalbine doğmama rağmen evin dışında Hristiyan Doğu, evde de Müslüman şarkar arasında, iki kültürün zıtlığında büyümüştüm. Çok erkenen, kimlik sorusu bana doğal geldi ve köklerimin geldiği ülke olan Türkiye'yi anlamaya çalıştım. Hayatım boyunca, 'soykırım' ya da 'sözde soykırımı' tartışmasıyla karşı karşıya kaldım. Bu beni köklerimin geldiği toprak olan Anadolu'dan uzaklaştırdı ve kendi kimliğimle olan bağımlı bulanıklaştırdı. Bu filmin konusu bu. Tarih bölücü ve ayırcı olabilir. Bu filmde ben, Anadolulu, Ermeni ve Kurt kadınların hikayelerini kendi belleğimden aktarıyorum. Sözlü gelenek ve şarkılar yoluyla başka kadınların hikayelerini paylaşmak için ortak bir alan yaratmak ve onların arasında kendi yerimi bulmak istiyorum."

'Beyond the Ararat' is the story of a woman of Turkish origin who embarks on a journey to better understand what makes up her identity. A road movie which brings her from her childhood neighborhood in Brussels to Turkey and Armenia. A quest where each woman she encounters could lead her to the reflection of herself. Entering the land of her ancestors, Anatolia, she questions her cultural heritage. Stopping in her grandmother's village she discovers the 'agit'; an antique oral tradition where women sing for their dead. The songs open a potential space for mourning, where Turkish Kurdish but also Armenian women missing from that land, can sing together. The confrontation with the 'missing' from her memory, brings her farther eastward in Anatolia at the foot of the Ararat Mountain, an beyond...

The director states that; "Born in the heart of Europe, I grew up among the contrast between two cultures: the Christian East outside the home, and the Muslim orient inside. Very early the question of identity came naturally to me, as I found it necessary to understand what bound me to the country of my origins: Turkey. Throughout my life, I was confronted with the dispute surrounding the 'genocide' or 'so-called genocide'. It blurred the bond I had with my identity and cut me off from the land of my roots: Anatolia. This is the main stake of the film. History can divide and separate. In this film, I choose to write my own memory with Anatolian, Armenian and Kurdish women's accounts. Through oral traditions and songs, Beyond the Ararat is a way of finding a common space to share stories with other women and to find my place among them."

Tülin Özdemir

Brüksel'de Saint-Luc sanat okulundan mezun oldu. Dekorasyon, peyzaj ve mimarlık alanında uzun süre çalıştı. İki yıl yönetmenlik programına devam etti, ardından yaratıcı belgesel ve görsel antropoloji yüksek lisansı yaptı. Kimlik, sinir gibi temalarla ilgilendiği belgesellere ağırlık veriyor.

She graduated from the Saint-Luc School of Art in Brussels and worked several years in architecture, interior design and scenography before entering the film school INSAS. After two years in the directing program, she took a Masters in creative documentary and visual anthropology. Her desire through documentaries is to explore themes such as identity, personal and physical boundaries and memory.

AYNI ÇATI ALTINDA UNDER THE SAME ROOF

HAY WAY ZAMAN UNBLOCKING MEMORY

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 80', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe, Kürtçe/Turkish, Kurdish
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nezahat Gündoğan

SENARYO/SCREENPLAY: Nezahat Gündoğan

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Metin Dağ

KURGU/EDITING: Thomas Balkenhol

OYUNCULAR/CAST: Emoş-Gülver, Kamer (Hüseyin) Kaçar, Hüseyin Turan,
Serpil Temtek, Fatma Kaymaz, Elif Naz Bayır, Hasan Korkmaz

1938 Dersim Katliamında ailesi ölüdürildüğünde Emoş-Gülver beşaltı yaşlarında. Tesadüfen kurtulan Emoş'u harekate katılan bir subay alır ve İstanbul'a götürür. 75 yıl sonra kızıyla birlikte köklerine yolculuğa çıkar. Köyünü, katliam yerini bulur ve o da tesadüfen kurtulan amcaoğlu ile buluşur. Biri Türk ve Sünni diğeri, Kurt ve Alevisi iki amca çocuğunun ilişkileri, sorgulamaları, yargılamları, hasretliği ve ayrılık anları... Emoş'un kızı tüm bu süreci annesiyle birlikte yaşar. İlk kez, annesinin ailesinden birilerini tanır. Dersim'e gitmeden ve gittikten sonra düşünceleri duyguları, heyecanı ve değişimi... Emoş, Gülver'in kilitlemek zorunda kaldığı geçmiše yolculuk yaparken, Emoş'un harekata katılmış askerlerin anlatıklarını ve itiraflarıyla örtüsen tanıklığı ve anlatıkları üzerinden her iki tarafın yolları bir kez daha, birbirine dokunmadan kesişecektir.

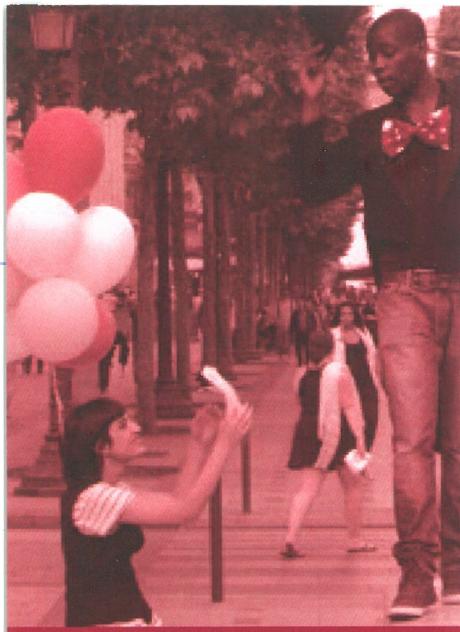
When her family was killed in Dersim, she was 5 years old. Emoş who has been survived the massacre by chance is taken from Dersim by a military officer who took part in the operation. 75 years later she begins a journey back to her roots with her daughter. She finds her village and the genocide place; in the mean time she meets her cousin survived the massacre. The relationship between two cousins, one of them is a Turkish-Sunni woman and the other is a Kurdish-Alawite, their questionings, judgements, longing and the departure. Emoş's daughter experiences the whole process with her mother. She meets her relatives for the first time. The opinions, feelings and excitement of them before and after Dersim, and the changes they are going through. While Emoş starts a journey to the distant past that had to be repressed on the part of her daughter, the paths of her and the soldiers who took part in the massacre across again in the film without touching each other due to overlapping between what is told in their confession by the soldiers and what witnessed and told by her.

Nezahat Gündoğan

1968'de doğdu. Trakya Üniversitesi Mimarlık bölümündeki eğitimiine politik düşüncelerinden dolayı ara vermek zorunda kaldı; altı büyük yılın cezaevinde yattı. Çıktıktan sonra Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın düzenlediği sinema kursuna katıldı, yarım kalan mimarlık eğitimini tamamladı. Kazım Gündoğan ile birlikte 'Dersim'in Kayıp Kızları' kitabını yazdı.

She was born in 1968. She began to her architectural design education in 1987. However she had to suspend her education because of her political opinion and was kept in jail until 2001. After her release she completed her university education and attended a film making course organized by Human Rights Foundation of Turkey. She wrote a book with Kazım Gündoğan, 'The Missing Girls of Dersim'.

Azra Deniz Okyay

İstanbulda doğdu. 12 yaşında fotoğrafı başlattı. İlk kısa filmini 16 yaşında çekti. Liseden sonra Paris'e sinema okumaya gitti. Kısa metrajları, video art, reklam ve müzik videosu çalışmaları vardır.

Born in Istanbul, she has started photographing at the age of 12. She has made her first short film when she was 16. After graduating high school she went to Paris to study film. She made short films, video art, adds and music videos.

AYNI ÇATI ALTINDA UNDER THE SAME ROOF

KÜÇÜK KARA BALIKLAR LITTLE BLACK FISHES

TÜRKİYE-FRansa/TURKEY/FRANCE, 2013, renkli/color, 27', DVD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe, Fransızca, Ermenice /
Turkish, French, Armenian

Altyazilar/Subtitles: Türkçe & İngilizce/Turkish & English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Azra Deniz Okyay

SENARYO/SCREENPLAY: Azra Deniz Okyay

GORÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHERS: Andaç Şahan, Benjamin Rufi

YAPIMCI/PRODUCERS: Azra Deniz Okyay, Rebecca Mourot-Levy

OYUNCULAR/CAST: Metaxia, Camille Sablet, Rüçhan Çalışkurt, Azra Deniz Okyay, Makita Samba, Patrick Chauvel, Assane Timbo, Romain Decheunaud

ÖDÜLLER/AWARDS: İzmir Uluslararası Kısa Film Festivali En İyi Performans Ödülü/İzmir International Short Film Festival Best Performance Award

Ermenistan'dan gelen Maral, İstanbul'da kaçak çalışmaktadır. Ela, Paris'te yaşayan bir Türkeli, Julia ise Parisli bir foto muhabiri dir. Bu üç farklı coğrafyadan gelen genç kadınların hayatları birbirlerinin hayallerinde kesişir. Bu film; üç küçük balığın 'büyümek için' verdikleri savaşın hikayesidir.

Maral is from Armenia and is working illegally in Istanbul. Ela is a Turkish girl living in Paris. Julia is a French photographer living at Paris. Life strikes a blow to each of their dreams, but in the end adversity helps them grow strong enough to swim in the big water. In order to grow, three women must change where they live. They have to migrate.

AYNI ÇATI ALTINDA UNDER THE SAME ROOF

SAROYAN ÜLKESİ SAROYANLAND

TÜRKİYE/TURKEY, 2012, renkli/color, 72', BluRay

Özgün Dili/Original Language: Ermenice, İngilizce/Armenian, English
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Lusin Dink

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Thomas Mauch, Emre Basaran

KURGU/EDITING: Eytan İpeker, Umut Sakallioğlu, Ali Aga

YAPIMCI/PRODUCER: Soner Alper, Lusin Dink

OYUNCULAR/CAST: Ara Mgrdician, Artur Norikyan, Kevork Malikyan, Yalçın Çilingir, Sevinç Erol, Elmon Hayran

1964 model bir Chevrolet otomobil sisler içindeki dağ yolunda ilerliyor. Kalın tok sesi İngilizce konuşan bir adamın sesi duyuluyor: "Bir yazar, bir Ermeni, bir gazeteci çocuk, bir tanık ve geri kalan her şeyim. Amerikalı ve Bitlisli. Aradığım tek şey insan. İnsan nerede?" Araba Trabzon' u geride bıraktı dağ yolunda gözden kaybolduyor. 1964 yılı baharında dünyaca tanınmış yazar Willam Saroyan (1908-1981), Amerika'dan kalkıp önce uçakla İstanbul'a, oradan da Ankara-Trabzon üzerinden kara yoluyla Bitlis'e gürler süren uzun bir yolculuk yaptı. Kaliforniya'da doğan Saroyan, memleketi Bitlis'i daha önce hiç görmemişti, ama neredeyse tüm kısa hikayelerinde ve oyounlarında Bitlis'in izine rastlamak mümkündür. Bu film, Saroyan'a bu yolculuğu tersten yapıyor; sesine gölgeli eşlik ediyor. Yazının yaşamının bazı dönemlerine tanıklık etmiş Ara Güler, Fikret Otyam ve Dikran Kuyumcuya la yapılan röportajlar Saroyan'ın bugüne bağını kuruyor. "...İnsanın ülkesi denilen şey nerestidir o halde? Dünyanın belli bir parçası mudır, yeri adı sancı belli? Aynı doğusundan mudır bir ülkeyi diğerenden ayıran şey? Ya güneşin? İnsanın ülkesi ağaçlar, kuşlar, tepeler, dağlar vadiler midir? Vatan bir yerin baharında, yazında, kışında mudır? Canlıların kurduğu düzen midir? Kulübeler, evler, kentlerin sokakları, masalar, sandalyeler, oturup çay içmek, sohbet etmek midir? Yazın sıcaklığında daldala olgunlaşan şeftali midir? Toprağına gömdüğümüz ölüler midir? Sevgi tohumunun ana karısında filizlenmeye başlaması midir? Semanın bir uçtan diğerine kol kanat gerdığı ülkedeki kulağa calınan ana dilin egzisi midir? Ya o dilin yazısını taşıyan sayfalar? O ülkede yapılmış bir resim? O insanların gülüşünden, yüreğinden doğan şarkılar? Danslar? İnsanın vatanı hava, toprak, ateş ve hayatın kendisi için sunulan şükran dualarından mı ibaret? İnsanların gözleridir belki, ya da dudakları, kederi..."

Lusin Dink

2005'te yönetmen yardımcılığı yaparak sinema sektörüne girdi. Çeşitli dizi ve filmlerde bu görevi sürdürdü. 'Saroyan Ülkesi' senarist, yapımcı ve yönetmen olarak imza attığı ilk film.

Entered the cinema sector in 2005 working as a director's assistant. Worked in several tv shows and films. 'Saroianland' is her first debut film as a scriptwriter, producer and director.

1964 model Chevrolet automobile is moving through the mountain road in the thick fog. A man's deep voice is heard in English: "I am a writer, an Armenian, a journalist boy, a witness, and all the rest. An American but also Bitlis (from Bitlis). The only thing I am looking for is people. Where is the people? " The car disappears through the mountain road leaving behind Trabzon.

In the spring of 1964, world-renowned author William Saroyan (1908-1981), first flew to Istanbul from America and then made a long journey by car to Bitlis passing from Ankara-Trabzon road which took many days. Saroyan was born in California, although he had never been to his hometown Bitlis before, almost in all of his short stories and plays it is possible to find traces of Bitlis. This film makes a reverse journey of Saroyan; meaning that sound is accompanied by a shadow. Having witnessed some periods of the author's life, interviews with Ara Güler, Fikret Otyam and Dikran Kuyumcuya is building the connection of Saroyan to today.

"...so what is one's country? Is it land of the earth, in a specific place? Rivers there? Lakes? The sky there? The way the moon comes up there? And the sun? Is one's country the trees, the vineyards, the grass, the birds, the rocks, the hills and summer and winter? Is it the animal rhythm of the living there? The huts and houses, the streets of cities, the tables and chairs, and the drinking of tea and talking? Is it the peach ripening in summer heat on the bough? Is it the dead in the earth there? Is it the melody of mother tongue that one hears in a country where the sky is stretching from one end to the other? Or the pages carrying the inscription of that language? A picture made in the country? Songs coming from the heart? Dances? Is one's country the prayers of thanks given for air, earth, fire and life itself? Or maybe in the eyes of people or lips , grieves ..." "

AYNI ÇATI ALTINDA UNDER THE SAME ROOF

YOLUN BAŞINDA BEGINNINGS

TÜRKİYE-ERMENİSTAN/TURKEY-ARMANIA, renkli/color, 2013, 86', BluRay

Özgün Dili/Original Language: Türkçe, Ermenice, Kürtçe /Turkish, Armenian, Kurdish

Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Somnur Vardar

YAPIMCI/PRODUCER: Zeynep Güzel

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Gor Baghdasaryan

KURGU/EDITING: Catherine Gouze, Somnur Vardar, Gor Baghdasaryan

Türkiye ve Ermenistan'dan bir grup genç bir uzaşı projesi için altı ay arayla iki farklı kentte buluşur. Önce Muş'ta Ermeni yaşamının izlerini ararlar. Ardından Gümri'de, Muş'tan sürgün edilmiş ve hayatı kalmış Ermenilerin torunularıyla konuşurlar. Gruptaki gençler birbiriley arkadaş olurken tarih, hafiza, soykırım, inkar ve gerçeklik talebinin yanına dostluk ve güven konularını da sorgularlar. Yolun Başında, gençlerin çatışma ve uzaşı söylemlerini tutku ve içtenlikle, yer yer alınganlık, güvensizlik ya da katıksız bir gençlik nesnesiyle tartışmalarına tanıklık ediyor.

dvv international (Alman Halk Eğitim Merkezleri Birliği Uluslararası Enstitüsü) işbirliğiyle ve Alman Dışişleri Bakanlığının maddi desteğiyle gerçekleştirilen Yolun Başında, Türkiye-Ermenistan Sinema Platformu'nun da katılımıyla ilk Türkiye-Ermenistan uzun metraj ortak yapılmış belgesellerinden biri olarak kabul edilebilir. Film, altı ay arayla ve toplam otuz günde Muş'ta ve Ermenistan'ın batı ili Gümri'de çekildi.

A group of young people from Armenia and Turkey meet in two cities for a reconciliation project. First, they search the traces of Armenian life in Muş, a city in the southeast of Turkey. Then, they explore the memory of the people whose ancestors were deported from Muş to have settled near Gyumri, in Armenia. During their explorations, friendships develop but that involves them questioning the notions of friendship and trust as well as the issues of memory, history, genocide, denial and the demand for the truth. This film depicts on how the discourses of conflict and reconciliation are being discussed with passion, compassion, resentment, distrust or simply with pure youthful joy. The film can be considered as one of the first feature length co-production documentary films of Turkey and Armenia funded by German Foreign Office, implemented by dvv international and supported by Armenia Turkey Cinema Platform. It was shot in two different locations in 30 days. First 15 days were in Muş, Turkey and the last 15 days were in Gyumri, Armenia.

Somnur Vardar

1967'de doğdu. İngiliz edebiyatı ve medya okudu. Ulusal bir haber kanalında televizyon belgesellerinde metin yazdı, yapımcılık ve yönetmenlik yaptı. 2000 yılından bu yana bağımsız yapımcı, yönetmen ve kurgucu olarak çalışıyor.

Born in 1967. After studying literature and media, Somnur Vardar worked for some years for a national news channel in Istanbul. Since 2000, she has been working in TV and film industry as independent researcher, producer and director.

FESTİVAL
ÇOK GÜZEL
GELSENE!

EN

W

MERHABA KOMSU!
HELLO NEIGHBOUR!

MERHABA KOMŞU! HELLO NEIGHBOUR!

AŞKIM BENİ DENİZ KİYISİNDE BEKLER

*MY LOVE AWAITS ME BY THE SEA
HABIBI BISTANANI AND IL BAHAR*

ÜRDÜN-ALMANYA-FİLİSTİN-KATAR

JORDAN-GERMANY-PALESTINE-QUATAR, 2013, renkli/color, 90', BluRay

Özgür Dili/Original Language: Arapça/Arabic

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mais Darwazeh

SENARYO/SCREENPLAY: Mais Darwazeh

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Arlette Girardot

KURGU/EDITING: Vartan Avakian

YAPIMCI/PRODUCER: Rula Nasser, Michel Balague

O balığa aşık bir kuştu, aralarında/incecik su vardı, ikisi/tek bir öpüçük uğruna suyu yardılar. İşte böyledir onların/kıscık öyküsü. Bir öpüçükten diğerine yaşamaları/kendi yolunu buldu; denizde bir balık yaşarmış ve/gökte de bir kuş.” – Balık ile Kuş, Hasan Houmani (1974-2003)

Bu şiirsel belgesel, memleketi Filistin'e ilk kez dönen yönetmen Mais Darwazah'nın öyküsünü anlatıyor. Darwazah, inzivadan çıkış, hiç tanışmadığı aşkı Hasan'ı bulmak için yollara düşer. Filistinli sanatçı Hasan, Darwazah'ya güzel, ütopik bir dünya sunacaktır. Peri masalı ile gerçeği ilmek ilmek birbirine dokuyan bu şiir, mekan denen şeyin ilden kayıp gidebileceğini ama insanlığın bir hayale tutunmasının çok önemli olduğunu anlatıyor. Yıllar boyu parça parça olmuş, varoluş mücadeleleri vermiş bu topraklarda Darwazah, bugün Filistin halkının koruyup kolladığı bir 'yuva'da sükünet içinde onu bekleyen aşkı nichayet bulacak. Birlikte hayallerine simsiği sarılıp hep yetersiz kalan gündelik ihtiyaçlara meydan okuyacaklar.

"He was a bird in love with a fish, separating / them was the thin line of water, which they / broke together for just one kiss. This is their / brief story. Between one kiss and another their / life took its course; in the sea lived a fish and in / the sky lived a bird."

–The Fish and the Bird, Hasan Houmani (1974-2003)

'My Love Awaits Me by the Sea' is a poetic documentary narrating the story of the director Mais Darwazah, who takes a first time journey back to her homeland, Palestine. She leaves a secluded reality and follows a lover whom she has never met–Hasan, a Palestinian artist, who unveils a beautiful and utopian world to her. Fairytale and reality are woven together to question the elusiveness of place, and the need to believe in dreams. In a land fragmented and engulfed by years of struggle, she finds her tranquil love awaiting her in a "home" protected and held together by today's Palestinians. They defy their everyday reality—far removed from their needs—by holding onto their dreams.

Mais Darwazeh

Orta Doğu'da çeşitli alanlarda çalıştı. Bağımsız film yönetmenliği kariyeri 2001'de deneyimli kısa filmlerle başladı. The British Council'dan aldığı bursla belgesel yönetmenliği öğrenimini 2007'de tamamladı.

Having worked across the Middle East in different creative fields, Darwazah's independent film career started by making short experimental films. She received the British Council scholarship, completing an MA in Documentary Directing.

MERHABA KOMŞU HELLO NEIGHBOUR

DİSTOPYA NATION ESTATE

DANIMARKA/DENMARK, 2013, renkli/color, 9', DVD
Özgün Dili/Original Language: Arapça, İngilizce/Arabic, English
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Larissa Sansour
SENARYO/SCREENPLAY: Søren Lind
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Jesper Toffner
KURGU/EDITING: William Dybeck Sorensen
YAPIMCI/PRODUCER: Morten Revsgaard Frederiksen
OYUNCULAR/CAST: Larissa Sansour, Leila Sansour, Maxim Sansour

Bu bilimkurgu film klinik yoldan bir distopya; "Orta Doğu sorunu" çözmeye mizahi bir yaklaşım sunuyor. Film, Filistin Devleti olumluyla ilgili dikey bir çözüm önermesi içeriyor. Tüm Filistinli nüfusu içinde barındıran devasa bir gökdelen.

A nine-minute science fiction film that offers a clinically dystopian, yet humorous approach to the deadlock in the 'Middle East conflict'. The film explores a vertical solution to Palestinian statehood: One colossal skyscraper housing the entire Palestinian population.

Larissa Sansour

Kudüs'te doğdu. Kopenhag, Londra ve New York'ta Güzel Sanatlar okudu.

Born in Jerusalem, Sansour studied Fine Art in Copenhagen, London, New York.

MERHABA KOMŞU! HELLO NEIGHBOUR!

GÜLÇİN GÜLÇİN

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, canlandırma/animation, 5', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish

Altyazilar/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nazlı Eda Noyan

SENARYO/SCREENPLAY: Nazlı Eda Noyan

CANLANDIRMA/ANIMATION: Nurbanu Asena, Nazlı Eda Noyan

YAPIMCI/PRODUCER: Berat İlkk

Türkiye-Suriye sınırına yakın bir köyde Gülçin isimli bir kız çocuğu yaşamaktadır. Gülçin bize yaşadığı yerin ve çevresindeki insanları çok sevdigini belli ederek anlatmaya başlar. Anlatırken Gülçin'in -kendim- diye tanumladığı güllerin yapraklarıyla beraber havada uçuşuruz. Gül yaprakları kimi zaman yılanlarla aralarında çalışlar olan çocukların yanına, kimi zaman aralarından dere geçen karşı köye, kimi zaman arasında dayısı ve ablasının olduğu dağların eteklerine kimi zaman da ortalarda hiçbir şeyin görünmediği ancak ürkütücü olan mayınları çayırda uğrar. Bu güzel yörede sınırların sadece çalışlar, dere, dağ gibi doğanın parçaları ya da mesafelerle değil aynı zamanda toprağın altında saklı olanlar ile çizilebildiğini öğrenen Gülçin bu sayede sınır kavramını da anlamlandırmaya çalışır.

In a village, near the Turkey-Syrian border, there lives a girl called Gülçin, named after flowers. While loving her hometown that is right next to an area with landmines, Gülçin tries to figure out the meaning of the concept border. In this beautiful piece of land Gülçin learns the borders are not drawn by only the pieces of nature such as rivers, mountains, bushes or distances but at the same time they are defined by walls and what is hidden underneath the ground. Gülçin tells us her story without her legs, lost to landmines, but with her own style woven on a carpet in her own loom.

Nazlı Eda Noyan

1974'te doğdu. Sırasıyla Dokuz Eylül Üniversitesi, Bilkent Üniversitesi ve Florida Üniversitesinden burslu olarak grafik tasarım alanında lisans ve yüksek lisans derecelerini aldı. UNICEF Gana'da tasarımcı stajyer olarak çalıştı. Bahçeşehir Üniversitesi İletişim Fakültesinde Doç. Dr. olarak görev almaktadır.

Born in 1974. Took her Bachelor's and Master's degrees with scholarships from Dokuz Eylül, Bilkent and Florida Universities. Worked as an intern designer at UNICEF Gana. She is working as an Associate Professor at Bahçeşehir University.

MERHABA KOMŞU! HELLO NEIGHBOUR!

HAYATIMIN ON YILI TEN YEARS OF MY LIFE

IRAK/IRAQ, 2014, renkli/color, 80', DVD

Özgün Dili/Original Language: Arapça/Arabic

Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Khalid Alzhraou

SENARYO/SCREENPLAY: Karima Bounequob

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Hussain Kataa

KURGU/EDITING: Khalid Alzhraou

YAPIMCI/PRODUCER: Khalid Alzhraou

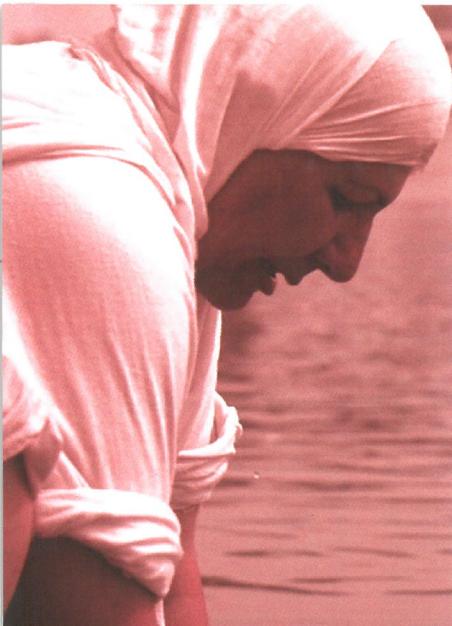
Çeşitli etnik kimlik ve yaştardan Iraklı yedi kadın, 2003'te Saddam rejiminin devrilisine tanıklık etti. Bu filmde bu kadınlar, istismar, sınırdışı edilme ve kaçırılmayı deneyimledikten sonra yaşamlarında nelerin değiştiğini anlatıyorlar. Ve nasıl mucize eseri hayatı kaldılarını.

Seven Iraqi women from different ethnicities and ages witnessed the downfall of Saddam's regime in 2003. They talk about changes in their lives after experiencing abuse, deportation, and kidnapping. The film shows how these women miraculously survive despite daily threats of death.

Khalid Alzhraou

Bağımsız yönetmen. Hollanda'da sinema eğitimi aldı.

An independent filmmaker, studied film in the Netherlands.

MERHABA KOMŞU! HELLO NEIGHBOUR!

PARMAKLIKLER ARINDA BURKASIZ NO BURQAS BEHIND BARS

İSVEÇ/SWEDEN, 2012, renkli/color, 77', BluRay

Özgün Dili/Original Language: Farsça (Dari)/Persian (Dari)

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nima Sarvestani

SENARYO/SCREENPLAY: Steven Seidenberg

YAPIMCI/PRODUCER: Maryam Ebrahimi

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Rozette Ghadery

KURGU/EDITING: Jesper Osmund

Takhar hapishanesi. 40 kadın. 34 çocuk. 4 hücre. 0 çarşaf.

Bu uzun metrajlı sinematografik belgesel izleyicileri dünyanın en sırrlı çevrelerinden birini, bir Afgan kadın hapishanesinin içine götürüyor. Tutukluların kendi hikayeleri sayesinde Taliban sonrası Afganistan'da "ahlaki suç"ların kadınları kontrol etmek için nasıl kullanıldığını görüyoruz. Evlerinin dışında çarşaları onları baştan ayağa sarıyor. Her şeyin gevresini saran çarşaları kimliklerini maskeleyerek Afgan kadınlarını görürmez yapıyor. Ve sessiz. Ama hapishanenin içinde kaybedecek bir şeyleri olmadığı için durum değişiyor. 10 yaşında evlenip 20'sine gelmeden 5 çocuk sahibi olan Sima çocuklarınıyla birlikte hapiste. "Şuğuz" mu? Bir diğer karısını ve çocukların öldürmüştür olan şiddet uygulayan kocadan kaçmak. Sara ise aşık olduğu için hapiste. Najibeh, Latife, ve daha bir çok isim... Hepsini tekrarlıyor insan onuru ve gücünün hikayelerini anlatıyor.

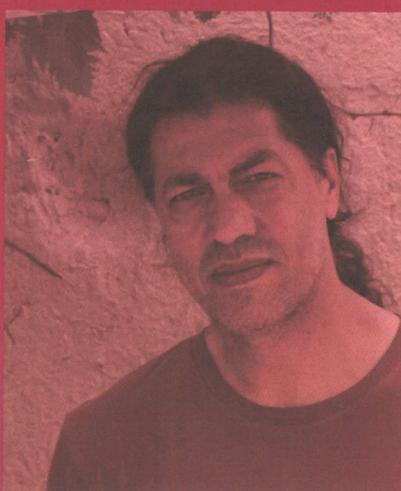
Takhar Prison. 40 women. 34 children. Four cells. No burqas.

A feature-length cinematographic documentary that takes viewers inside one of the world's most restricted environments: an Afghan women's prison. Through the prisoners' own stories we explore how "moral crimes" are used to control women in post-Taliban Afghanistan. Outside the home burqas cover them from head to toe. The all-encompassing burqa completely mask their identity, rendering Afghan women invisible. And voiceless. Except when they are in prison, here they have nothing left to lose. Sima, married at ten, with five children by the time she was 20 years old, is locked away together with her children. Her "crime"? Fleeing from an abusive husband, who had already murdered one of his other wife's and their child. Sara, locked away because she fell in love. Najibeh, Latife, and many more names – they all carry stories that testament the inner strength and dignity of the human being when she faces obscene living conditions.

Nima Sarvestani

1958'de doğdu. Iran'da gazetecilik yaptı. 1984'te göç ettiği İsveç'te yönetmen ve yapımcı olarak çalışmaya sürdürmeye. 1987'de Nimafilm Production adlı şirketini kurdu.

He was born in 1958. Worked as a journalist in Iran. He has been working as a filmmaker, directing and producing documentaries in Sweden since 1984. He founded Nimafilm Production in 1987.

MERHABA KOMŞU HELLO NEIGHBOUR

SURİYELİ GELİNLER SYRIAN BRIDES BÜKÊN SÛRÎ

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 20', DVD
 Özgün Dili/Original Language: Kürtçe/Kurdish
 Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Yaşar Oktay
 SENARYO/SCREENPLAY: Ramazan Turgut, Aysel Turgut
 GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Halil Aygün
 KURGU/EDITING: Halil Aygün
 YAPIMCı/PRODUCER: Ridvan Turgut
 OYUNCULAR/CAST: Necme Yusufoğlu, Hasan Yusufoğlu, Zeyni Kasra, Abdulkadir Altekin, Semira Altekin

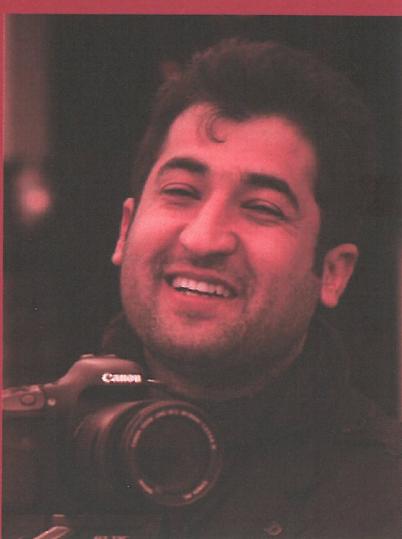
Suriye'den Türkiye'ye gelen gelinlerin sorunlarını, ailelerine olan özlemlerini ve Suriye'nin içinde bulunduğu iç savaşın onlar üzerindeki etkisini konu edinen bir belge filmidir.

This is a documentary is about bride who came from Syria to Turkey, that shows their problems, longing for the ir family and the effect of the civil wa in Syria on them.

Yaşar Oktay

1988'de doğdu. Kocaeli Üniversitesi'nde Radyo Sinema ve Televizyon bölümünü bitirdi. Zanineh Akademi Film Atölyesinde Kısa Film, Belgesel, Reklam ve Klip çalışmalarını sürdürüyor.

Born in 1988. Graduated from Radio, Cinema and Television department of Kocaeli University. He sustains his short, documentary, advertisement and video clip works in Zanineh Academy Film workshop

MERHABA KOMŞU! HELLO NEIGHBOUR!

YARIN SABAH ERKENDEN

TOMMOROW EARLY IN THE MORNING

SOBHE ZODE FARDA

İRAN/IRAN, 2013, renkli/color, 19', DVD

Özgün Dili/Original Language: Farsça/Persian

Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/Director: Azam Najafian

SENARYO/SCREENPLAY: AZAM NAJAFIAN (Yönetmenin aynı adlı özgün öyküsünden)

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: ALI MOHAMMAD GHASEMI

KURGU/EDITING: AZAM NAJAFIAN

OYUNCULAR/CAST: FAHIMEH BAJI-MARZIEH BAJI-ALI MOHARAMI

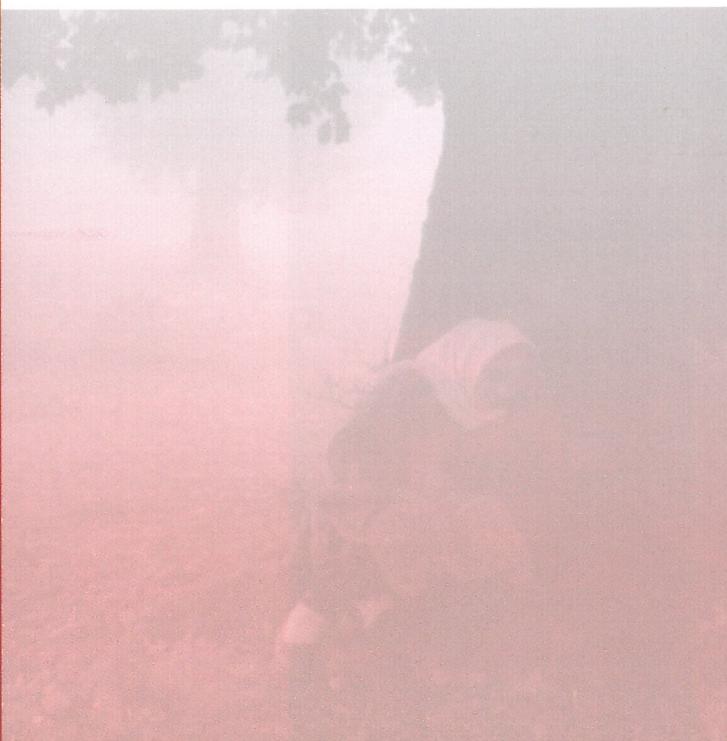
İran'ın Taliş bölgesinde bir geleneğe göre, bir erkeğin çocuğu olmuyorsa, erkek kardeşinin çocuğunu evlat edinebilir. Ayşe, kocasının kardeşine yeni doğan bebeğini vermek istemiyor, ama...

According to a tradition in Talesh, a town in north of Iran, if a man is not able to have baby he can adopt his brother's child. Asieh is a woman who resists to give her baby to her brother in law, but she is made to...

Azam Najafian

Bağımsız yönetmen. İran Kısa Film Destek Şirketi üyelerinden.

She is A member of Iranian Short Film Support Company. She is an independent Filmmaker

BENİM MADAM CURIE' M
MY MADAME CURIE'

BENİM MADAM CURIE'M MY MADAME CURIE

DÜĞÜM

THE TIE

İRAN/IRAN, 2014, renkli/color, 19', DVD

Özgün Dili/Original Language: Farsça/Persian

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Azam Najafian

SENARYO/SCREENPLAY: Azam Najafian

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Ali Mohammad Ghasemi

KURGU/EDITING: Ali Mohammad Ghasemi, Azam Najafian

OYUNCULAR/CAST: MOHAMMAD REZA GHASEMI

MARYAM MOHAMMADI

Yedi yaşında bir oğlan bir sabah annesinin seslenmesiyle uyanır ve okula gitmek için hazırlanmaya başlar. Bir gün annesinin 'uyan, hadi kalk' seslenişine alırdırmamaya karar verecektir.

A seven year old boy wakes up every morning with his mother's call and prepares himself for school, but one day he decides not to answer to her...

Azam Najafian

İran'da doğdu. Güzel Sanatlar eğitimi aldı. 1988 yılında film kariyeri başladı. Anaakım sinemanın dışında kalmayı, bağımsız filmler yaparak alternatif sinemacılar arasında yer almayı tercih etti.

She was born in Iran and studied Fine Arts. She began her film career in 1988. She keeps her alternative position among filmmakers by making independent films.

BENİM MADAM CURIE'M MY MADAME CURIE

KIYI KIYI THERE AND BACK

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 25', DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish

Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTORS: Özlem Sarıyıldız, Bilge Demirtaş

Ege Denizi'ne açılan kanalların bir yakasındaki Dalyan Kasabası'ndan, diğer yakasındaki Kaunos Kral Mezarları ve Çandır Köyü'ne, bizleri, kürek çeken kadınlar geçirirler. Doğanın ritmini bozmadan uzun yıllardır geçimlerini bu şekilde sağlayan kadınların evleri ve sandalları, birbirinin uzantısı haline gelmiş; bu mekanlarda ve bu mekanlarla kurdukları ilişkiler içiçe geçmiştir. 'Kiyı Kiyi', yaşamları kentli teorilerin kalıpları dışında örgütlenen kürek çeken kadınların gündelik hayatlarına uzaktan bakar.

The rowing women carry us from Dalyan town to the Kaunos Tomb and Çandır village located on both sides of the canal joining the Aegean Sea. Homes and boats for these women, who have been making a living from rowing for many years without destroying the harmony of the nature, have become an extension of each other; and the relationships they established in these places and with these places have been intertwined. 'There and back' follows the daily lives of the rowing women whose lives are organized away from the patterns of the urban theories.

YÖNETMENLER/DIRECTORS

Bilge Demirtaş: ODTÜ Görisel İşitsel Sistemler Araştırma Merkezi'nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. Medya ve Kültürel Çalışmalar bölümünde yüksek lisans yaptı. Bağımsız projeler yürüterek yarı-zamanlı dersler veriyor.

Graduated from METU Philosophy Department she started working as a research assistant in METU Audio Visual Systems Research Center. During the same period she studied for her graduate degree in the Department of Media and Cultural Studies. She currently is a part-time lecturer and carries on independent projects.

Özlem Sarıyıldız: 2004-2005 arasında University McGill'de araştırma asistanlığı yaptı. Bilkent Üniversitesi grafik bölümünde doktoraya devam ediyor. Belgesel ve videoyla meşgul.

She worked as a research assistant at University McGill, between 2004-2005. She has been working on documentaries and videos for a while.

BENİM MADAM CURIE'M MY MADAME CURIE

PEDALLAR VE TOPUKLAR
PEDALS AND HEELS

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 15', DVD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish
Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sevda Doğan

Yaşamakta olduğumuz coğrafya insanın kültürel gelişimine, cinsiyetçi bakışma ve dahası temel olarak var olma biçimine nasıl katkı koyar? 'Pedallar ve Topuklar' Adana'da şoförlük yapan üç kadının kendilerini var etme hikayelerini anlatıyor, onların iş ve ev yaşamlarından kesitler sunarak.

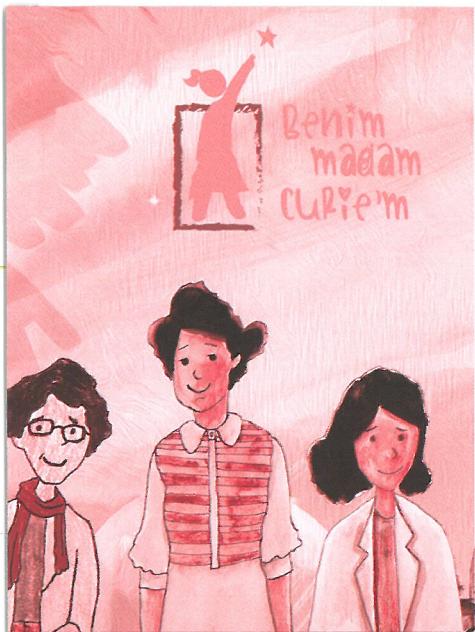
How the geography affects people's cultural structure, sexist discourse and moreover their raison d'Etre? 'Pedals and Heels' is a story about three women who are bus drivers in a southern city- Adana, by showing sections from their professional and personal lives.

Sevda Doğan

1985'te doğdu. Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Fotoğraf Video bölümünden mezun olduktan sonra çeşitli reklam filmlerinde, film setlerinde çalıştı ve bağımsız belgeseller çekti. Halen serbest fotoğrafçı olarak çalışıyor ve belgesel film çekimlerine devam ediyor.

Doğan was born in 1985. She graduated from Yıldız Technical University, Art and Design Faculty, Photography and Video Department. She worked in several ad. and movie sets and directed short documentaries. Today she works as a free-lance photographer and keeps on making documentaries.

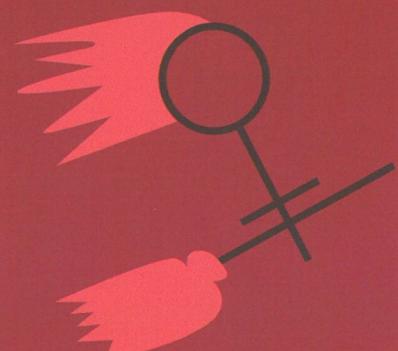
YÖNETMENLER/DIRECTORS

Türkiye'de kadınlara rol model olan bu dört bilim kadınının hikayeleri "Benim Madam Curie" Projesi için hazırlanan animasyon filmleriyle hayatı geçiriyor. Uçan Süpürge Kadın İletişim ve Araştırma Derneği'nin bu özgün projesi, kadınlara atfeden kalıplasmış mesleklerle ilgili algıları yıkarak kız çocuklarının meslek seçimi konusunda tutumlarını değiştirmek, erken yaşta çocukların ufuklarını genişletmelerine ve daha demokrat zihinler yaratılmasına yardımcı olmayı amaçlıyor.

www.benimmadamcuriem.org

The stories of these four scientists which lights the way for women in Turkey are coming to life with the animated movies of "My Madame Curie" Project. This original project of Flying Broom Women's Communication and Research Association wants to help shatter the common perception of stereotyped professions attributed to women. It is necessary to broaden the children's horizons when they are preparing for the future, especially about career planning.

www.benimmadamcuriem.org

BENİM MADAM CURIE'N MY MADAME CURIE

BENİM MADAM CURIE'M CANLANDIRMALARI MY MADAME CURIE ANIMATIONS

TÜRKİYE/TURKEY, 2014, canlandırma/animation, DVD

Özgün Dili/Original Language: Türkçe/Turkish

Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

Uçan Süpürge'nin aynı adlı projesi kapsamında çekilen, dört bilim kadınını çocuklarla tanıştırmayı hedefleyen dört kisa canlandırma...

Türkiye'ye astrofiziği taşıyan, bilim dünyasına öğrenciler yetiştiren Dilhan Eryurt (6')

İlk kadın patologumuz, kendi adıyla anılan bir metot geliştiren Kamile Şevki Mutlu (5')

Sosyal bilimlerde bir öncü, hocaların hocası Nermin Abadan Unat (6')

Madam Curie'nin öğrencisi, ilk kimyacımız Remziye Hisar (7')

The four short animations are from the project that Flying Broom is carrying out under the same name to steer young girls towards an education in the direction of their talents as dreams instead of them succumbing into gender role influences. The animations introduce the four women scientists :

Dilhan Eryurt who introduced astrophysics in Turkey and trained many students in the world of science (6') Kamile Şevki Mutlu is the first female pathologist who developed a method that bears her name (5')

Nermin Abadan Unat known as "the professor of professors" is a pioneer of the social sciences (6')

Remziye Hisar was a student of Madame Curie's and the first woman chemist in Turkey (7')

“YASSIZ” KADINLAR
“AGELESS” WOMEN

"YAŞSIZ" KADINLAR / "AGELESS" WOMEN

ÇAY SAATİ
COFFEE TIME
ELVAKAFFE

İSVEÇ/SWEDEN, 2012, renkli/color, 14', DVD
Özgün Dili/Original Language: İsveççe/Swedish
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maria Fredriksson
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Maria Fredriksson
KURGU/EDITING: Kersti Grunditz
YAPIMCI/PRODUCER: Maria Fredriksson Helena Ingelsten

Pötikare desenli elbiselerini giymiş ve incilerini takıp takıştırmış yaşılı kadınlar. Zarif porselen fincanlardan kahvelerini yudumlaştı, pastalardan küçük lokmalar alırken havadan sudan konuşuyorlar. Gözünüzü önune getirebildiniz mi? Yaşılı kadınların hep yemek pişirmekten, torunlarından ve el işinden bahsettiğine dair önyargılar kadar bu betimleme de yaşılı kadınlar için sıkça kullanılır. 'Yaşılı büyükanneyi' bu şekilde akla getirmek güvenli ve rahattır. Peki, bu tasvir ne kadar doğru? Filmde 80'lereindeki dört kadın arkadaş kahve içip sohbet etmek için buluşuyor. Orgazm, viagra, meme takıntısı, aldatma gibi konularda heyecanlı ve ciddi bir tartışma sürüyor aralarında. Seks hayatlarının bu yaşta eski günlere göre daha iyi olduğunu düşünüyorlar. Üstelik hepsi de eşini kaybetmiş veya boşanmış. 'Çay Saati'nde kadınlar konuşuyor, biz dinliyoruz. "Birçok insan, yaşılı kadınların asıl ilgi alanlarının mutfak, torunlar ve örgü olduğuna inanıyor. Filmlerimde bu anlayışla mücadele etmek istiyorum" diyor yönetmen. Bu, yönetmenin Margareta ve kadın arkadaşlarıyla ilgili üçüncü filmi. Üç filmde de 80'li yaşların kadınlar için aslında ne demek olduğunu öğreniyoruz.

Old ladies neatly dressed in houndstooth and pearls. They sip coffee from elegant china and nibble on sweet cakes, small talking. You got the picture? It's a well-known image of elderly women and just as established is the idea that older women's primary interests and topics of conversation are baking, grandchildren and needlework. It's a safe and comfortable way to think of 'old grandma'. But how true is it? In 'Coffee Time', Four female friends in their 80s meet for coffee and a chat. It's a lively and serious discussion about lack of orgasms, Viagra, quickies, breast obsessions and cheating. They are reflecting over aging bodies and finds that sex life is better today than earlier in life. Even though they are all widows. The Coffee Time is an occasion for women to talk privately on their own terms. In this film they do, and we get to listen. "A lot of people believe that elderly women's primarily interests are baking, grandchildren and needlework. In my films I want to challenge that image." Coffee Time is the director's third film about Margareta and her lady friends. In all three films we get to know widows in their 80s that aren't afraid to try to fulfil their dreams and hopes.

Maria Fredriksson

Bağımsız belgeselci. İsveç'te yaşıyor. 2012'de Stockholm Sahne Sanatları Akademisi'nde yüksek lisansını tamamladı. Belgeselde hikaye anlatıcılığı üzerine çalışmalar yapıyor.

*Works as an independent documentary filmmaker in Stockholm, Sweden.
In 2012 she finished a Master of Fine Arts in Performing Arts and Media at Stockholm Academy of Dramatic Arts. Her main field of study was personal storytelling in documentary film.*

"YAŞSIZ" KADINLAR / "AGELESS" WOMEN

**HER ŞEY MÜMКÜN
EVERYTHING IS POSSIBLE
WSZYSTKO JEST MOŻLIWE**

POLONYA/POLAND, 2013, renkli/color, 54', BluRay
Özgün Dili/Original Language: Lehçe/Polish
Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Lidia Duda
SENARYO/SCREENPLAY: Lidia Duda
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Kacper Lisowski
KURGU/EDITING: Agnieszka Bojanowska, Jakup Sladkowski
YAPIM/PRODUCTION: Krysztof Kopczynski

Filmin adından da anlaşılacağı üzere Lidia Duda'nın bu defa (yönetmenin bir başka filmi *Entangled*dan sonra) anlatacağı iyimser bir hikayesi var. Başkahraman Teresa Bancewicz neredeyse 80 yaşında eski bir gezgin ve otostopçu olarak etkileyici bir yaşam öyküsüne sahiptir. Peki, Teresa'nın aniden seyahate çıkışmasını sağlayan neydi? Uzun zamandır saklı kalmış arzularını gidermek ihtiyacı mı yoksa gün delik, ekonomik ve sağlıklı ilgili engelleri aşma isteği mi? ya da daha dramatik nedenler mi vardı bu seyahat kararının altında?

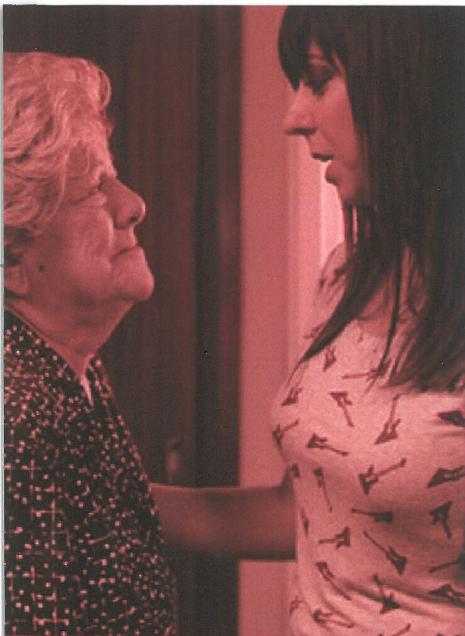
The title suggests that this time (after difficult Entangled) Lidia Duda has an optimistic story to tell. The protagonist is Teresa Bancewicz, a woman of an amazing biography, who is an almost 80-year-old traveller and hitch-hiker. What made Teresa travel all of a sudden? Was it the need to fulfil her long-hidden desires or the will to overcome linguistic, financial and health-related barriers? Or did she have other, more dramatic reasons?

Lidia Duda

1958 yılında doğdu, Wrocław Üniversitesi Kültür Çalışmaları mezunu. Senarist ve belgesel film yönetmeni. Filmleri bir çok ödül kazandı.

She was born in 1958, graduate of the Cultural Studies Dept at the University of Wrocław. Screenwriter and documentary film director. Her films have won numerous awards.

Jana Herreros

İspanya'da doğdu. Sinema sektöründe yapımcı ve yönetmen olarak çalışıyor. 'Juliana' ilk filmi.

She was born in Spain. She is currently working as a film director and producer in film industry. 'Juliana' is her first film.

"YAŞSIZ" KADINLAR / "AGELESS" WOMEN

JULIANA

JULIANA

İSPANYA/SPAIN, 2013, renkli/color, 19', DVD

Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Jana Herreros

SENARYO/SCREENPLAY: Jana Herreros

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Nacho Sagarna

KURGU/EDITING: Ainara Pardal

YAPIMCI/PRODUCER: Jana Herreros

OYUNCULAR/CAST: Selica Torcal, Carmen Ruiz, Rosario Pardo

Kafasının sağ tarafında bir vida bulunan 80 yaşındaki Juliana, hayatı kalan son komşusunu da kaybetmiştir; cenazeden döner. Kızları onu bir bakımevine yerleştirmek için karar almışlardır. Torunu Sara ise Juliana'yı mutlu etmek için her şeyi yapmaya, hatta en olmayacak şeyler bile yapmaya karar vermiştir.

Juliana, who is 80 years old and a head screwed on right, returns from her last neighbour's funeral. Her daughters have just decided that's the time moment of taking her to a retirement home. But her granddaughter, Sara is willing to do everything possible to make happy Juliana, even the most unexpected things.

BİR ÜLKЕ: YUNANISTAN
FOCUS: GREECE

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

AĞAÇTAKİ SALINCAK THE TREE AND THE SWING

YUNANİSTAN-SİRİYAN-GREECE-SERBIA, 2013, renkli/color, 108', DCP
 Özgün Dili/Original Language: Yunanca/Greek
 Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Maria Douza
SENARYO/SCREENPLAY: Maria Douza
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Zaphiris Epaminondas
KURGU/EDITING: Yiannis Kostavaras
YAPIMCI/PRODUCER: Michael Sarantinos, Eleni Atsikabasis
OYUNCULAR/CAST: Myrto Alikaki, Mirjanna Karanovic, Elias Logothetis, Nikos Orfanos, Iris Mitta, Eleni Kouletsi, John Bicknell, George Souxes, Gennadeios Patsis

Londra'da kardiyoloji profesörü olarak çalışan Eleni Karapanos, on beş yıl önce Yunanistan'dan İngiltere'ye taşınmış ve bu tarihten sonra babası Kyriakos ile görüşmemiştir. Çocukluğu savaş sonrası Sırbistan'ında bir mülteci olarak geçen Kyriakos, kızı ülkeyi terk ettiğine için onu bir türlü affetmemiştir. Bir gün, Eleni'nin İngiliz kocası Harry, çalıştığı büyük bir şirketteki işini kaybeder ve süresiz olarak Çin'e tayin edilir. İçinden çıkışması güç bir durumla karşıya kalan Eleni, memleketini ziyaret etmeye ve babasıyla barışmaya karar verir. Babasının aramalarından birisine yanıt bahanesiyle, kızı Anna'yı da yanına alarak Paskalya tatili için Yunanistan'a gelir. Gelecekteki belirsizlik nedeniyle, Eleni ileride ihtiyacı olursa diye Anna'ya bir 'yuva' sağlamak istemektedir. Aslında daha derinde yatan, asıl Eleni'nin bir 'yuva'ya ihtiyacı duyuyor olmasıdır. Yunanistan'a geri döndüğünde hayalkırıklığına uğrayacaktır, çünkü umduğunu bulamaz. Bir Sırp kadın olan Nina, Elenilerin evinin bakımını üstlenmiştir ve bu büyük arazide yaşamaktadır. Kyriakos mu? İşte orası biraz karışık... 'Ağaç ve Salıncak' aile ilişkileri üzerine bir hikaye. Gerçek bir olaya dayanan bu filmdede, aile fertlerinin kimlik, ev ve aidiyet kavramlarına büküşleri ortaya koyuyor. Film diyor ki; eğer sevdiklerimizle ve sevgimizle ihtiyaç duyanlarla hayatı paylaşma yeteneğimizi kaybedersek, hayatı çok yalnız bir yolculuk olacak.

Eleni Karapanos professor of cardiology in London, has been estranged from her father Kyriakos for over fifteen years now, ever since she left Greece to relocate to England. Kyriakos, a refugee child in Serbia after the war, has never forgiven her for leaving her country. One day, Eleni's British husband Harry loses his job at a big corporation and is posted to China indefinitely. Faced with a tough personal and professional dilemma, Eleni decides to visit her homeland and make amends with her father. On the pretext of responding to one of his calls, she takes her daughter Anna and comes to Greece for Easter holiday. Uncertain about the future, Eleni wants to give Anna a "home" she ever needs one. On a deeper level though what she needs is to find a way back "home" herself. But when she reaches Greece nothing she finds is as she expects. A Serbian woman Nina is living here, taking care of the family house and the big estate. Kyriakos has been harboring a few secrets of his own. The Tree and The Swing is essentially a story about family and reconciliation. Based on a true event, it recounts how members of the same family, separated for years, come together during an Easter holiday, in a homecoming that challenges the notions of identity, home, and belonging. At the heart of the film lies the simple idea: that life would be a very lonely journey if we lost our ability to share it with those we love, and those in need of our love.

Maria Douza

İngiltere'deki Ulusal Sinema ve Televizyon Okulundan 1994'te mezun oldu. Öğrencilik yıllarında bazıları ödüllü yedi kısa ve orta metraj film yaptı. 1998'de Yunanistan'a döndü. İlk uzun filmi 'Ağaçtaki Salıncak'ın senaryosunu 2003'te yazmaya başladı.

She graduated from National Film and Television School of England as a film director in 1994, with a record of seven short and medium length films (the awarded "The Bridge 30" and "The Island 50" among them). In 1998, she returned to Greece. In 2003, Maria started writing her first feature screenplay "The Tree and The Swing".

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

MERCANKÖŞK MARJORAM

YUNANİSTAN/GREECE, 2013, renkli/color, 88', DCP
 Özgün Dili/Original Language: Yunanca/Greek
 Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Olga Malea
SENARYO/SCREENPLAY: Olga Malea, Apostolos Alexopoulos
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Yiannis Daskalothanasis
KURGU/EDITING: Giorgos Mavropsaridis
YAPIM/PRODUCTION: Malea Productions, Nova
OYUNCULAR/CAST: Maria Riskaki, Natalia Dragoumi, Gioulika Skafida, Sifis Polyzoidis

Anne-kız ilişkisi üzerine bir film... Annesini çok seven 11 yaşındaki Anna'nın tek istediği, mükemmel bir evlat olabilmektir. Annesi Mary de kızını çok sevmektedir. Çocuklar için yemek pişirme yarışının yıldızı Anna, bir gün bir mutfağın kazasında yaralanır. Birçokları onun iyileşme sürecini beklerken, televizyon şovunun çocuk psikiyatristi Eva, bunu bir yardım çığlığı olarak algılar. Anna ile bir saatlik terapi yapmak isteyen Eva, olayların görüldüğü gibi olmadığını anlayacaktır. Anna kendisini tehlikeye atacak tuhaf şeyler yapmaya başlamıştır. Üzerine titrenen bir çocuk neden böyle davranışır?

This is a drama about a mother-daughter relationship. Anna (11) loves her mother very much and wants to be the perfect daughter for her. Mary, her mother, equally loves Anna and wants what is best for her daughter. Anna, the star talent of a cooking TV show for children, suffers a cooking injury. While most are concerned about her recovery time, the TV show's child psychologist Eva sees her injury as a cry for help. After she requests to spend an hour with Anna, she notices all is not what it seems. Anna starts behaving in strange ways, putting herself in danger. Why a child who is loved so much, acts in such a negative way?

Olga Malea

1960'da doğdu. Yale Üniversitesi'nde psikoloji doktorası yaptı. Yunanistan'a dönüp film yönetmenliğine başladı. Yazıp yönettiği altı filmden ilk beşi komedydi ve ülkesinde büyük gişe geliri elde etti. 'Mercanköşk' yönetmeninin ilk draması.

She was born in 1960. After a Ph.D. in Psychology at Yale, she returned to Greece and became a film director. She has written and directed six feature films. The first five were all comedies and big box office hits in Greece. MARJORAM is her first foray into drama.

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

EYLÜL

SEPTEMBER

YUNANİSTAN-ALMANYA/GREECE-GERMANY, 2013, renkli/color,
105', DCP

Özgün Dili/Original Language: Yunanca/Greek

Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Penny Panayotopoulou

SENARYO/SCREENPLAY: Kallia Papadaki, Penny Panayotopoulou

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Giorgos Michelis

KURGU/EDITING: Petar Markovic

YAPIMCI/PRODUCERS: Thanassis Karathanos, Penny Panayotopoulou

OYUNCULAR/CAST: Kora Karbouni, Maria Skoula, Nikos Diamantis,
Anastassis Tzertzemelis, Irene Koliakou, Christos Stergioglou

Anna, çok sevdigi köpeği Manu'yla sonsuza dek birlikte olacaklarına inanmaktadır. Ama bir gün Manu ölüür. Anna köpeğini karşı komşunun bahçesine gömter. Bu aile başka bir sevgiye ihtiyaç duymayan çok mutlu bir ailedir. 'Eylül' başlangıçlar ve bitişler arasında gidip gelen, yaşamın sıradanlığında aranın arayışlarına eşlik eden çok özel bir film.

"İnsanı odağa alan belgeseller üzerinde çalışırken öğrendim ki insanlar, hikayelerini anlatırken, bilinc dışı olarak başka hikayelere de vurgu yapıyor. Çokgenlukla da diğer hikayeler daha ilginç oluyor. Kitap okurken, senaryo yazarken ve film yaparken buna dikkat ederim. Hikayelerdeki çatlığı, ışığın süzüldüğü üzerine yansığı yerleri saptamaya çalışırım. 'Eylül'de de yapmak istedim buydu."

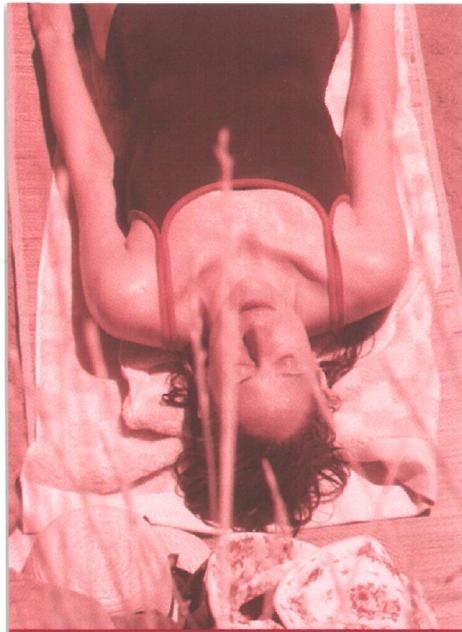
Anna lives with her dog Manu. She thinks they will live together forever. When he dies, she buries him in the garden of the family across the street. But unlike Manu, the happy, bustling family does not need her love and affection. 'September' is that ambivalent mood, between endings and beginnings, a struggle to find meaning and happiness out of life's ordinariness.

"Having worked for years on anthropocentric, creative documentaries, I learnt that people, whilst narrating their stories, also recount another story, one they are often not conscious of. And more often than not, that other story is the more important one. This is what I try to achieve when reading a book, writing a script, preparing for a film. I try to locate the cracks in the story, the places where the light comes in and shines on what is not said. That's what I tried to do in September."

Penny Panayotopoulou

Atina'da doğdu. Hukuk ve siyaset bilimi eğitiminin ardından Londra'ya taşındı, sinema eğitimi aldı. Kısa filmleriyle uluslararası festivallerde pek çok ödül kazandı. Belgeseller de çeken yönetmenin ikinci uzun kurmaca filmi 'Eylül'.

She was born in Athens. She studied law and political sciences at the University of Athens. She then moved to London, where she received her BA in film directing. Her short films have won many awards and participated in international festivals. 'September' is her second feature film.

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

BABAM LENİN VE FREDDY DAD LENIN AND FREDDY

YUNANİSTAN/GREECE, 2011, renkli/color, 20', DVD
Özgün Dili/Original Language: Yunanca/Greek
Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Rinio Dragasaki
SENARYO/SCREENPLAY: Rinio Dragasaki
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Christos Karamanis
KURGU/EDITING: Panos Voutsaras
YAPIM/PRODUCTION: ERT SA& Guanaco, Elina Psykou
OYUNCULAR/CAST: Avra Vordonaraki, Yannis Tsortekis

Yunanistan. 1980lerin Atina'sı, Vladimir Lenin ve Freddy Krueger'in, babasını getirmesi için var olduklarına inanın 9 yaşında bir kızın büyüleyici hikayesinde yaşam buluyor. Bu küçük kız çikolatalı atıştırmalıklardan yiyor, babası iş gezisi için evden ayrılmıyor, annesi perma yaplıyor, kız kardeşi banyoda saatler geçiriyor, Lenin babasının boş masasında saklanıyor ve Freddy de Dinos'un videosunda görünüp duruyor.

1980's Athens, Greece is brought to life in this colorful, captivating story of a nine year old girl who believes that both Vladimir, Lenin and Freddy Krueger are out to get her dad. The little girl is eating a chocolate snack, her dad is leaving on a business trip, her mum is having a perm, her sister is spending hours in the bathroom, Lenin is lurking on dad's empty desk and Freddy constantly appears on Dinos's VCR.

Rinio Dragasaki

Kariyerine yönetmen yardımcı olarak başladı. Televizyon sektöründe çalıştı. Yapıcı, yönetmen ve senarist olarak birçok yapımda görev aldı. 'Babam, Lenin ve Freddy' yönetmenin ikinci kısa filmi.

She started her career as an assistant director. She participated in many productions as director, writer and producer. 'Dad, Lenin and Freddy' is her second short film.

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

13 YAŞ HÜZNÜ THIRTEEN BLUE

YUNANİSTAN/GREECE, 2013, renkli/color, 18', DVD

Özgün Dili/Original Language: Yunanca/Greek

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTION: Jacqueline Lentzou

SENARYO/SCREENPLAY: Jacqueline Lentzou

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHY: Owen James Laird

KURGU/EDITING: Ioanna Spiliopoulou

OYUNCULAR/CAST: Emmanuela Sifridi, Rahl Liapopoulou, Melina Vamvaka

YAPIM/PRODUCTION: Isavella Alopudi

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Atina Film Festivali 1. Ödülü/Athens Film Festival 1st Prize

Kavrucu bir sıcak, ıssız bir şehir... 13 yaşındaki Ellie, bu sıcak yaz mevsiminde serinlemek için plastik bir havuzla yetinmek ve tüm yazı annesi ile büyükannesinin himayesinde geçirmek zorundadır. Görünen odur ki, ergenliğe giren Ellie için bu yaz, kendisini büyük bir değişimin beklediği sıkıcı bir zaman diliyor olacaktır. Çocukluktan ergenliğe geçişle beraber ilk varoluş problemleri de kafasında belirlemeye başlar. Tüm komşuların tatilde olduğu ve hatta bebeğini su içinde dünyaya getirmeye hazırlanan Daphne'nin bile ortalıkta olmadığı apartmanda sadece annesi ve büyükannesiyile birliliktedir Ellie. Ruh hali melankolik ve üzüntülüdür. Ancak, Ellie'nin atacağı kararlı bir adım onu özgürleştirilebilir. Acaba bu adım ne olacaktır?..

Scorching heat, a deserted city. This summer, Ellie, 13, has to settle for a plastic pool and the company of her mother and grandmother. An apparently dead time during which there will be a great change in store for the girl, who is reaching adolescence. Ellie is a 13 year old only child who spends her summertime in the boiling city, being mostly on her own. Her first existential questions start to emerge, depicting her shift from childhood to adolescence. She, along with her family which comprises from her mother and her grandmother, are left in their apartment since all neighbors is on vacation, even Daphne, who is about to give birth. In the water. In the meantime Ellie dives in a kid's plastic pool. The mood is melancholy and sad. However, Ellie's drastic step may set her free. What will that step be?

Jacqueline Lentzou

Yunanistan'da doğdu. Royal Holloway College'ın Sinema ve Televizyon bölümünden mezun oldu. 21 yaşında Londra Film Okulu'na girdi. 2013'te yönetmenlik üzerine yüksek lisansını tamamladı. '13 Yaş Hüznü' tez filmidir.

Born in Athens, she commenced her BA in Film and TV Studies at the Royal Holloway College. At the age of 21 she moved to London to begin her training at the London Film School. In 2013 she received her MA in Filmmaking with distinction with her thesis film Thirteen Blue.

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

METELİKSİZ

RUNNING DRY

YUNANİSTAN/GREECE, 2013, renkli/color, 10', DVD

Özgün Dili/Original Language: Yunanca/Greek

Altyazılılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Dimitra Nikolopoulou

SENARYO/SCREENPLAY: Dimitra Nikolopoulou

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER:

Giorgos Papandrikopoulos

KURGU/EDITING: Saifedin Salim

İşsiz olduğu için ödeyemediği fatura yüzünden evinin elektriği kesilen Athina, elinde kalan son 64 avroyla, bir güzellik yaparlar belki diye elektrik şirketinin yolunu tutar. Giderken yolda işsiz baba, karnı aç bir küçük çocuk ve bir de kadının çöplükte yemek aradığını görür. Bir de yaşlı, ilaç parası bile olmayan birinden haberdar olur... Ekonomik krizin vurduğu günümüz Atina'sının sıradan bir gününde beklenen bir son bizi bekliyor.

With no job and the power cut off at home, Athina takes her last 64 Euros and heads to the electricity company, hoping to make some sort of settlement. On the way, she meets an unemployed dad and his hungry child, a woman searching through garbage cans for food, and an elderly gentleman who can't afford his medications. This is a journey into a contemporary Athens rocked by recent economic crises, with an expected ending.

Dimitra Nikolopoulou

1968'de doğdu. Jeoloji ve sinema eğitimi aldı. Reklam ve televizyon sektöründe yönetmen yardımcısı olarak çalıştı. 'Meteliksiz' yönetmenin dördüncü kısa filmi.

Born in 1968. She studied Geology and Film. She works as a first assistant director on films, advertisements and television series. Running Dry is her fourth short film.

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

ALINA HATSON

ALINA HATSON

YUNANİSTAN/GREECE, 2013, renkli/color, 17', DVD

Özgün Dili/Original Language: Yunanca/Greek

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Venetia Evriplotou

SENARYO/SCREENPLAY: Venetia Evriplotou

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Dimitris Theodoropoulos

KURGU/EDITING: Kostas Makrinos

YAPIMCI/PRODUCER: Artes Liberales

OYUNCULAR/CAST: Youlika Skafida, Giorgos Nikolaidis

Alina Hatson kimsenin şapkasıız görümediği sıradışı, tutku dolu, alı-şılmadık ve ilham verici bir genç kadındır. Tüm durumlara uygun en garip ve özel şapkalarlardan oluşan geniş bir koleksiyonu vardır. Beklenmedik bir hayal kırıklığı ardından gelen rastgele bir buluşma Alina Hatson'a olayları yeni bir bakış açısıyla görmesine ve bir kere daha basit kırmızı bir şapkanın sadece güneşten korunmadan daha fazlasını yapabileceğini fark etmesine yardımcı olurdu; o kırmızı şapka sizı ağlatabilir, kahkalarla güdürebilir, uçurabilir, dans ettirebilir; bir kapı açar ve hayatınızın şapkاسını seçen sadece siz olabileceğinizi gösterebilir!

Alina Hatson is an extraordinary, passionate, unconventional and inspiring young woman who is never seen without a hat. In fact, she owns an extensive collection of the weirdest and most peculiar hats for all situations. A random meeting following an unexpected disappointment will help her see things in a new light and once again realize that a simple red cap can do so much more than protect you from the sun; it can make you cry, laugh, fly, dance; it can open a door and show you that, in the end, you are the one who chooses the hat of your life!

Venetia Evriplotou

Kendisini masal anlatıcısı olarak tanımlayan yönetmen, 2013 yılından beri yapımcı, yönetmen ve senarist olarak sinemaya emek veriyor. 'Alina Hatson' ikinci filmi.

the director, who defines herself as a story teller, is contributing to the cinema sector as a producer, a scriptwriter and a director since 2013. 'Alina Hatson' is her second film.

BİR ÜLKE: YUNANİSTAN / FOCUS: GREECE

8 DAKİKA KALA 8 MIN. DEADLINE

YUNANİSTAN/GREECE, 2012, renkli/color, 8', DVD

Özgün Dili/Original Language: Sözsüz/Non Dialogue

YÖNETMEN/DIRECTORS: Petros Papadopoulos, Zina Papadopoulou

SENARYO/SCREENPLAY: Petros Papadopoulos, Zina Papadopoulou

OYUNCULAR/CAST: Vasso Kavalieratou, Euripides Laskaridis

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

Yeraltı Film Festivali Deneysel Film Ödülü/The Underground Film Festival, New York Experimental Film Award, 2013

35. Drama Festivali En İyi Canlandırma/35th Drama Film Festival Best Animation, 2012

Sinema Kulüpleri Federasyonu En İyi Film Ödülü/Federation of Cinematographic Clubs Best Movie Award, 2012

Thess Uluslararası Kısa Film Festivali Sinema Başarı Ödülü/Thess International Short Film Festival, 2012

Herkes son dakikada işini yetiştirmeye çalışıyor. Herkes tek tekerlekli bir bisiklette tek başına gidiyor. Ve herkes hayatın dengezersiz olduğu gerçeğini vurgulayıp duruyor.

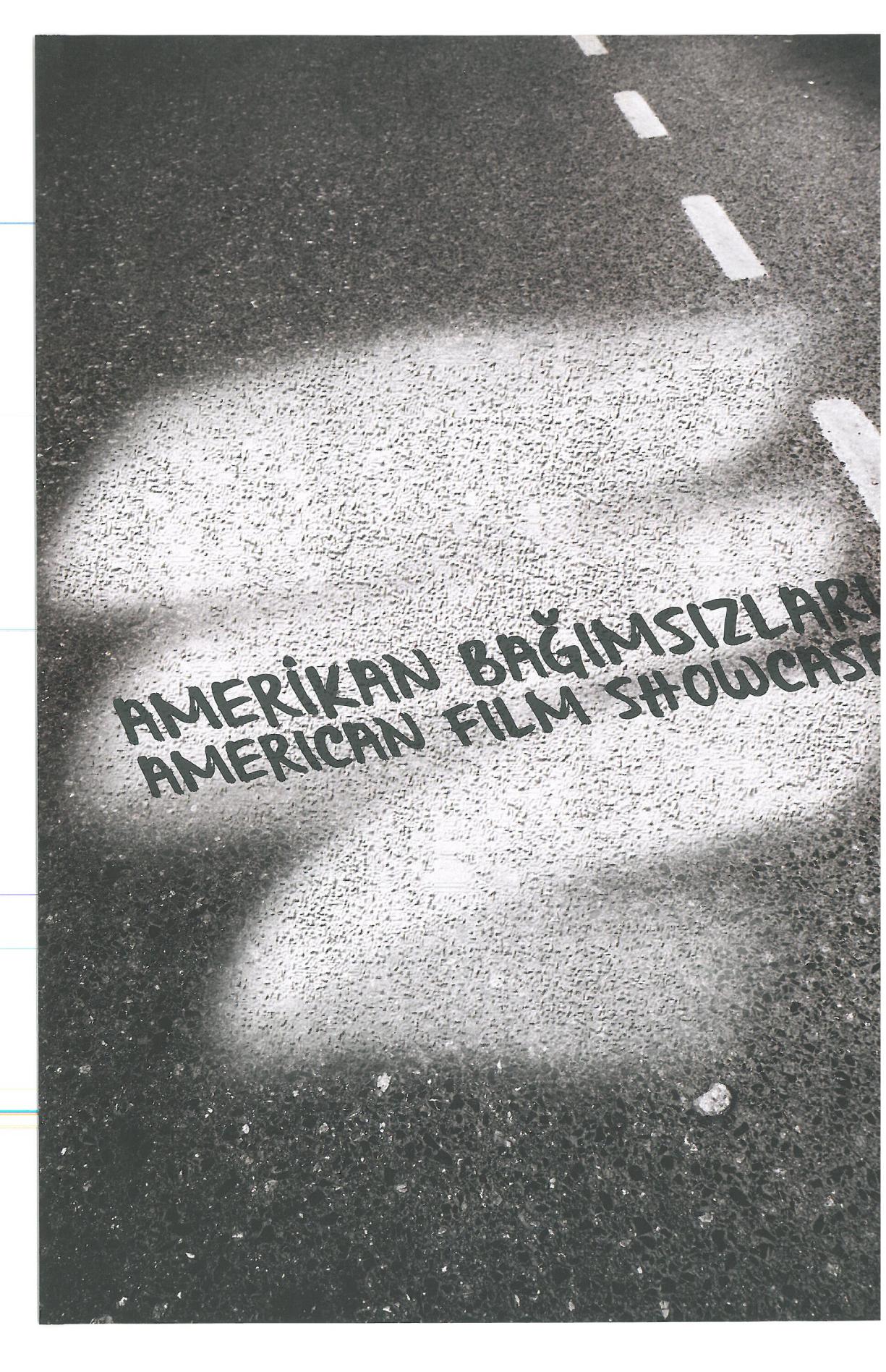
People who straggle to catch up with their tight deadlines. Everyone is traveling alone on a unicycle, emphasizing the fact that life is imbalanced.

Zina Papadopoulou

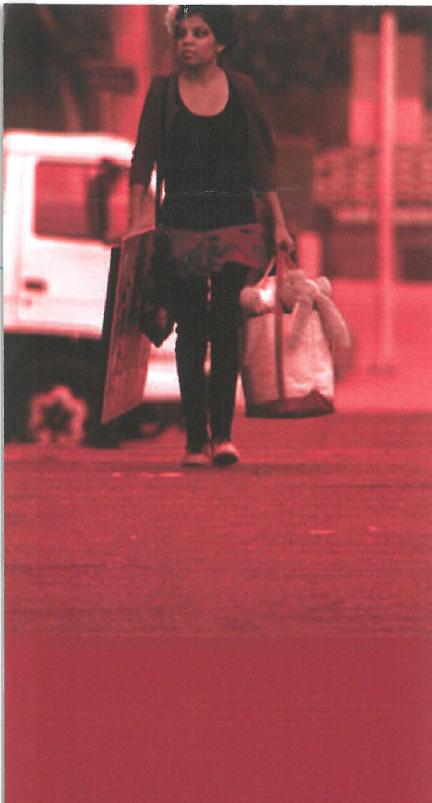
"Bağımsız yönetmen. Hollanda'da canlandırma üzerine yüksek lisans yaptı. Uzun yıllar tasarımcı ve canlandırmacı olarak Hollanda, İngiltere ve Yunanistan'da çalıştı.

Independent director. She took her Master's degree in Animation in the Netherlands. She has many years working experience as a designer and animator in the Netherlands, UK

AMERİKAN BAĞIMSIZLARI
AMERICAN FILM SHOWCASE

AMERICAN FILM SHOWCASE AMERİKAN BAĞIMSIZLARI

INOCENTE
INOCENTE

ABD/USA, 2012, renkli/color, 40', DVD
Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English
Altyazılı/Subtitles: Türkçe/Turkish

YÖNETMEN/DIRECTORS: Sean Fine, Andrea Nix-Fine

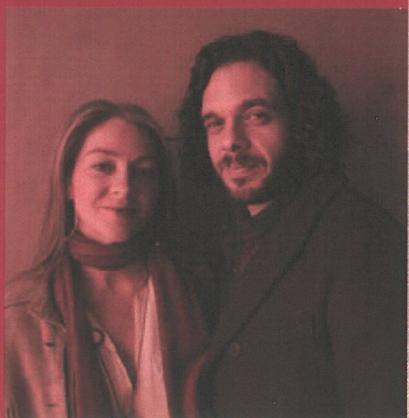
Inocente, etrafındaki kasvet ortamına rağmen renklerden ilham alan genç bir sanatçının hikayesini anlatıyor. Kötü bir baba, alkolik bir annenin çocuğu ve kimlik bilgileri olmayan bir göğmen olarak büyüyen 15 yaşındaki Inocente kasvetli ve kapana kışılmış geçmişinden kaçmaya ve sanatını yapmaya kararlıdır. Sean Fine ve Andrea Fine Nix'in yönettiği ve Inocente'nin kendi gözlerinden ve kelimelerinden anlatılan bu ödüllü belgesel "sizi bizim asla görmemişiz bir savaş veren genç bir kızın çok gerçek ve gün gün varlığını sizi alıp götürecek".

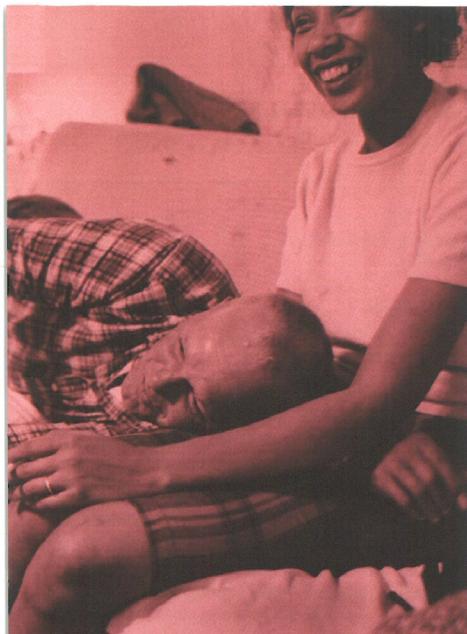
Inocente tells the story of a young artist who finds inspiration in the colors around her despite the dreariness of her surroundings. Growing up as an undocumented immigrant to an abusive father and an alcoholic mother, 15 year old Inocente is determined to escape her bleak, caged past, and to make beautiful art. Directed by Sean Fine and Andrea Fine Nix, and told through the eyes and words of Inocente herself, this award-winning documentary "will immerse you in the very real, day-to-day existence of a young girl who is battling a war that we never see".

Sean Fine & Andrea Nix Fine

Oscar ve Emmy ödüllü film yönetmenleri. 2003 yılında evlendiklerinden beri birlikte çalışıyorlar. Kendilerine özgü bir sinema dili ve duygusal yoğunluğu olan hikâyeleriyle tanınıyorlar.

Sean Fine and Andrea Nix Fine are Academy Award and Emmy Award-winning filmmakers who have been making films together since they were married in 2003. They are known for their distinctive cinematic style and emotionally impactful stories.

Nancy Buirski

Full Frame Belgesel Film Festivali'nin kurucusu. Althea ve Harlem Woodstock filmlerinin yapımcısı. Türkiyeli ve Amerikan yönetmenlerin hikayelerini birleştiren yenilikçi ve kültürler arası bir belgesel film olan Time Piece'in de yapımılığını yaptı.

Founder of the Full Frame Documentary Film Festival. She is currently the producer of Althea and Harlem Woodstock and she produced Time Piece, an innovative cross-cultural omnibus documentary combining stories of Turkish and American filmmakers.

AMERICAN FILM SHOWCASE AMERİKAN BAĞIMSIZLARI

AŞK HİKAYESİ THE LOVING STORY

ABD/USA, 2012, renkli/color, 40', DVD

Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English

Altyazılı/Subtitles: Türkçe /Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Nancy Buirski

Through telling the story of Richard and Mildred Loving, whose marriage was deemed illegal upon returning to their home state of Virginia, *The Loving Story* (2011) takes a historical and stirring look at the issue of interracial marriage and intolerance in the United States. Directed by the founder and organizer of the Full Frame Film Festival, Nancy Buirski, the award-winning "The Loving Story" recounts the struggle against racism and intolerance, both institutional and otherwise, that interracial couples such as the Lovings faced. "The Loving Story takes us behind the scenes of the legal challenges and the emotional turmoil that they entailed, documenting a seminal moment in American history and reflecting a timely message of marriage equality in a personal, human love story".

Memleketleri Virginia'ya dönmeler sonrasında evliliklerinin yasa dışı olduğunu durumuyla karşılaşan Richard ve Mildred Loving'in hikayesini anlatan *The Loving Story* (2011) Amerika Birleşik Devletleri'ndeki farklı etni kimliklerden kişilerin evlenmesi və hoşgörüsüzlik konularına tarihi nite liğte və canlı bir şekilde bakıyor. Ful Frame Film Festivali'nin kurucusu və organizasyonunu yapan Nancy Buirski tarafından yönetilen ödüllü *The Loving Story* Lovingler gibi farklı etnik kimlerden çiftlerin karşılaşışıkları gerek kurumsal gerek diğer türlerde ırkçılık və hoşgörüsüzlikle mücadeleyi anlatıyor. *The Loving Story* bizler Lovingler'in hukuki zorluklarının və duygusal çalkantılarının perde arkasına götürüyor, bunu yaparken Amerikan tarihinden bir anı belgeliyor və kişisel, insanı bir aşk hikayesiyle evlilikte eşitliğe dair zamanına uygun bir mesaj veriyor.

AMERICAN FILM SHOWCASE AMERİKAN BAĞIMSIZLARI

BEYİN GÜCÜ: NÖRONLARDAN NETWORKLERE

BRAIN POWER: FROM NEURONS TO NETWORKS

ABD/USA, 2012, renkli/color, 10', DVD

Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English

Altyazilar/Subtitles: Türkçe/Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Tiffany Shlain

SENARYO/EDITING: Ken Goldberg, Tiffany Shlain

KURGU/EDITING: Tiffany Shlain, Sawyer Steele

YAPIMCI/PRODUCERS: Tiffany Shlain, Sawyer Steele

Tiffany Shlain'in "Beyin Gücü: Nöronlardan Networklere" gösteri yönünden merak uyandıran bir kısa film olarak bir çocuğun beyni ile İnternetin küresel beyni – her ikisi de genç, yaratıcı ve oldukça duyarlı – arasındaki paralellikleri aydınlatıcı ve anlaşılabilir bir bakış sunuyor. Bir çocuğun beyninde erken gelişim evresi süresinde her bir etkileşim bağlantıları nasıl şekillendiriyorsa ve hatta yeniden şekillendiriyorsa, bizler de İnternet'in küresel aklını onun kritik büyümeye evresinde siber etkileşimlerimizle etkileriz. Film, oluşturduğumuz küresel bağlantıların "dünya çapında empati, inovasyon ve insanın kendini ifade ettiği için bir temel" teşkil etmesinin bilincinde olarak bu küresel beyni geliştirdiğimizin altını çiziyor. "Beyin Gücü: Nöronlardan Networklere" The Polyphonic Spree ve Moby'nin müzikleriyle öرülü ve yanında da bir TED kitabı olan "Beyin Gücü" ile birlikte.

Tiffany Shlain

Newsweek tarafından "21. Yüzyılı Şekillendiren Kadınlar"dan biri olarak onurlandırıldı. Webby ödüllerinin kurucusu, Uluslararası Dijital Sanat Akademisi'nin ise kurucularından. Filmleri ve sektördeki işleriyle 60 ödül kazandı.

Honored by Newsweek as one of the "Women Shaping the 21st Century," Tiffany Shlain is a filmmaker, founder of the Webby Awards, and co-founder of The International Academy of Digital Arts & Sciences. Her films and work have received 60 awards.

BELGESELLER DOCUMENTARIES

BELGESEL SİNEMACILAR BİRLİĞİ
ÖZEL GÖSTERİMİ

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

KÜLKEDİSİ DEĞİLİZ! AIN'T NO CINDERELLAS!

TÜRKİYE/TURKEY, 2014, renkli/color, 55', BluRay
 Özgün Dili/Original Language: Türkiye/Turkish
 Altyazılı/Subtitles: İngilizce/English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Emel Çelebi

2006 tarihli "Gündelikçi" belgeseli, ekmeğini başkalarının kirini temizleyerek kazanan kadınların öyküsünü anlatıyordu. Bir tür devam filmi olan "Kükledisi Değiliz!", yıllarca hıçbir sosyal güvensesi olmayan bir işte çalışan, iş kazası geçiren, sakat kalan, hatta cam silerken düşüp hayatını kaybeden ev işçilerinin sendikalaşma mücadelebine tanıklık ediyor. Filmde, "Gündelikçi"nin ardından geçen yıllar boyunca, görünmez bir iş yaptıkları için kendileri de 'görünmez' olan kadınların, emeklerini görürün kılmak, ev işinin İş Yasası kapsamına alınması ve hükümetin ev işçilerine insanca çalışma koşulları tanımı için verdikleri mücadeleyi izliyoruz.

"Housekeeper" produced in 2006, focused on the working conditions of domestic workers earning their life by cleaning someone else's dirt. Its follow-up film, *"Ain't No Cinderellas!"* chronicles their struggle to form a union for women working in an unregulated sector. Working devoid of any rights also makes them invisible to the public. Yet they struggle to be recognised! In the film we see them in public busses, in local markets, fighting for their rights, trying to get the government to respond to their pleas for decent working conditions and coverage by the Union and Collective Bargaining Law.

Emel Çelebi

1966'da doğdu. İstanbul Üniversitesi, İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun olduktan sonra, çeşitli gezi dergilerinde yazarlık, çevirmenlik ve editörlük yaptı. İlk yönetmenlik denemesi olan "Gündelikçi", birçok ödül kazandı. DOCUMENTARIST-İstanbul Belgesel Günleri'nin de düzenleyicilerindendir.

She was born in 1966, graduated from Istanbul University's English Literature. Then she wrote for several magazines, worked as an editor and translator. Her feature debut 'Gundelikci' won prizes at film festivals. She is one of the organizers at Documentaries.

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

MADEN MINERITA

İSPANYA-BOLİVYA/SPAIN-BOLIVIA, 2013, renkli/color, 27', BluRay
Özgün Dil/Original Language: İspanyolca/Spanish
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Raúl de la Fuente
SENARYO/SCREENPLAY: Raúl de la Fuente
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Raúl de la Fuente
KURGU/EDITING: Raúl de la Fuente
YAPIM/PRODUCTION: Kanaki Films, Amaia Remírez

Bolivya'daki Cerro Rico acımasızca şiddetin ve kanunsuzluğun hüküm sürdüğü bir bölge. Madenciler, her gün gümüş ve civa çıkarmak için hayatlarını riske atıyor. Hayatta kalabilenler, kendilerinin her şeyi yapmaya hakları olduğunu düşünüp kadın avına çıkarıyor. Minerita, Lucia (40), Ivone (16) ve Abigail (17) adında, hayatlarını gece bekçiliği yaparak kazanan üç kadının hikayesi. Bu kadınların ellerindeki tek güç, cesaretleri. Tabii bir de dinamit.

Cerro Rico in Potosí (Bolivia) is lawless territory, characterised by brutal violence. The miners risk their lives every day, digging for silver and zinc in crumbling galleries. Those that survive think they're entitled to anything and everything. And that's when they go on the hunt... for women. Minerita is the story of three women, -Lucía (40), Ivonne (16) and Abigail (17)- who work as night watchwomen or inside the mine struggling to survive in an inhuman inferno. Their only weapon is their courage... and dynamite.

Raúl de la Fuente

1974'te doğdu. 1996'dan beri sinema ve televizyon sektöründe yapımcı, yönetmen ve senarist olarak çalışıyor. Çeşitli yayın kuruluşlarında çalıştıkları sonra kendi projelerini gerçekleştirmek için Kanaki Film adlı şirketi kurdu.

He was born in 1974. Film and television producer, director and screenwriter since 1996. After working for a variety of audiovisual production companies, he founded Kanaki Films to produce his own audiovisual projects.

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

TEMİZLİKÇİ KADINLAR THE CLEANING WOMEN FEMMES DE MÉNAGE

BREZİLYA-PORTEKİZ/BRASIL-PORTUGAL, 2013, renkli/color, 9',
Özgür Dili/Original Language: Portegizce/Portuguese
Altyazilar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Fernanda Pessoa
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Fernanda Pessoa, Anna Rok
KURGU/EDITING: Fernanda Pessoa, Anna Rok
CANLANDIRMA/ANIMATION: Luiz Cruz
YAPIM/PRODUCTION: Filipe Pereira

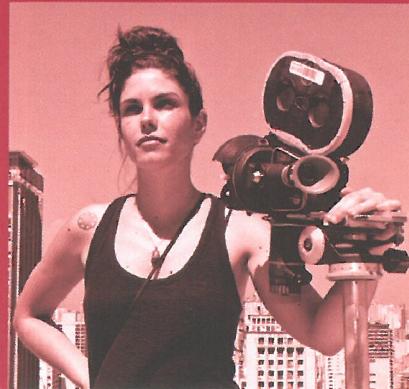
Temizlikçi kadınlar ifadesi Fransızca iki anlamda gelir: Ev işçisi olarak çalışan kadınlar ve başka memleketlere bu işi yapmak için giden kadınlar. Kendi yurtlarından uzakta ev işçisi olarak çalışan, üç ülkeden üç kadının öyküsü.

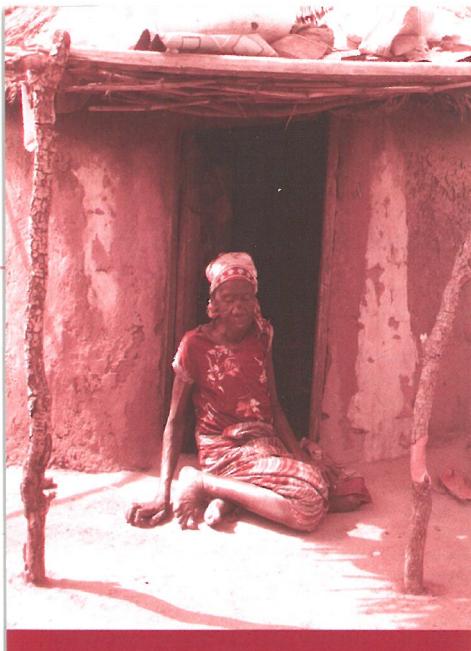
The french expression 'Femmes de ménage' can mean two things phonetically: first, the job of a housekeeper; second, the acting of moving made by women. This is a short film about three women from different countries who have moved out of their homelands and now work as housekeepers.

Fernanda Pessoa

São Paulo'daki FAAP Üniversitesi'nin sinema bölümünden mezun oldu. Paris'te sinema yüksek lisansı yaptı. Uzun yillardır yönetmen, yönetmen yardımcısı ve kurgucu olarak çalıştı. Halen Brezilya'daki askeri diktatörlük üzerinde bir deneysel film yapıyor. 'Temizlikçi Kadınlar' üçüncü filmi.

Graduated in cinema at the FAAP University in São Paulo and a master in cinema studies in Paris, she's been working in the field for over six years, either directing, editing or being an assistant director. She's currently working on a 16mm handmade cinema project and on an experimental film about the military dictatorship in Brazil. "Femmes de ménage" is her third short film, and her first documentary.

Yaba Badoe

King's College Cambridge'den mezun oldu. BBC'deki stajından önce Gana'da memur olarak çalıştı. İspanya ve Jamaika'da eğitimler verdi. İngiltere'de anaakım kanallarda yapıcı ve yönetmen olarak belgeseller yaptı. 'Gambaga Cadıları' yönetmenin ilk filmi. Halen cinsiyet ve militarizm üzerine çalışan uluslararası bir aktivizm grubu oluşturmakla ve belgesel film çekmeye meşgul.

A graduate of King's College Cambridge, she worked as a civil servant in Ghana before becoming a General Trainee with the BBC. She has taught in Spain and Jamaica and has worked as a producer and director making documentaries for the main terrestrial channels in Britain. 'The Witches of Gambaga' is her first film. She is currently developing a transnational activist research initiative on gender and militarism and pursuing her interest in documentary film.

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

GAMBAGA'NIN CADILARI THE WITCHES OF GAMBAGA

GANADA-İNGİLTERE/GHANA-UK, 2010, renkli/color, 55', BluRay
Özgün Dili/Original Language: İngilizce / English
Altyazilar/Subtitles: Türkçe/Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Yaba Badoe

YAPIMCI/PRODUCERS: Yaba Badoe, Amina Mama

ÖDÜLLERİ/AWARDS: Siyah Filmleri Festivali En İyi Belgesel/Black International Film Festival Best Documentary Award, 2010

'Gambaga'nın Cadıları', Kuzey Gana'da cadı olarak yaşamaya mahkum edilen bir kadın topluluğunu anlatan etkileyici bir belgesel. Bu rahatsız edici yüzleşme, cadı topluluğunu oluşturan 100 üyenin, yerel kadın hareketi aktivistlerinin ve feminist araştırmacıların Afrika'da kadınların yaşamalarını iyileştirmek ve kötü niyetli uygulamaların bitmesi amacıyla yaptıkları bir işbirliğinin ürünü. Kendi topluluklarından dışlanılmış bu kadınların benzersiz ve samimi kayıtları, acı deneyimleri ve yaşanmışlıklarıyla beraber sunuluyor. Kadınların anlattığı inanılmaz hikayeleri ve mücadeleleri yönetmenin kamerasından tüm dünyaya yayılıyor. Filmin beş yılda tamamlandığını da hatırlatalım.

'The Witches of Gambaga' is a haunting documentary film about a community of women condemned to live as witches in Northern Ghana. This disturbing expose is the product of collaboration between members of the 100 strong community of 'witches' local women's movement activists and feminist researchers, united by their interest in ending abusive practices and improving women's lives in Africa. Painful experience and insight combine to generate a uniquely intimate record of the lives of women ostracized from their communities. Told largely by the women themselves, their incredible stories and struggles are rendered comprehensible to a wide range of audiences by the director's narration. The film is made over the course of 5 years.

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

**YUGOSLAVIA; HOW IDEOLOGY MOVED OUR COLLECTIVE BODY
YUGOSLAVYA; İDEOLOJİ TOPLUMSAL BEDENİ NASIL DEĞİŞTİRDİ**

**SIRBİSTAN-FRansa-ALMANYA/SERBİA-FRANCE-GERMANY, 2013,
renkli/color, 62', BluRay**

Özgün Dili/Original Language: Sırpça, İngilizce / Serbian, English
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Marta Popivoda

SENARYO/SCREENPLAY: Ana Vujanović, Marta Popivoda

KURGU/EDITING: Nataša Damnjanović

YAPIMCI/PRODUCERS: Marta Popivoda, Alice Chauchat

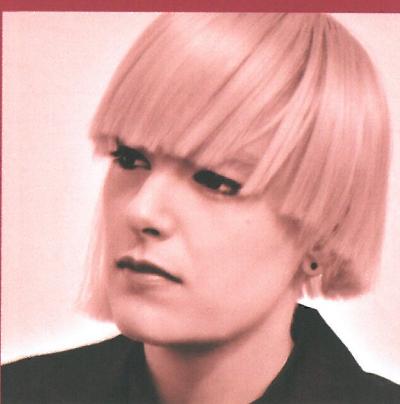
Her ideoloji, kendini kurmak, bekâşını sağlamlaştırmak için eyleminden önce bir performans ihtiyaç duyar. Bu performansın içeriği, biçim, estetiği, topluca rejimi, hem sistemin zihinlerdeki varoluş biçimini hem de kendini belirler -ki zaten bunlar çift yönlü bir ilişkiye işlerler. 90 senelik Cumhuriyet tarihinin kendini ifşa etmek için kurguladığı her türlü kamuusal performans vesilesiyle de bunun yakın tamayıız zaten. Marta Popivoda, araştırmaya dayalı video-makaleşinde, böylesi bir bakış açısından yola çıkararak, sosyalist Yugoslavya'dan 'vahşi kapitalist' Sırbistan'ı kamuusal alandaki performansları gösterir bize ve kişisel bir bakış açısına dayanarak, halk-ideoloji-devlet ilişkisinin zamanla nasıl değiştiği hakkında konuşur. Popivoda, evet, bizimle konuşur. Belli cevaplar vermek peşinde değildir, daha çok, gördüğünü beraberce görmek ister gibidir. Zaman zaman klişe ve dahi kararsız sesi, bu beraberce düşünme isteğini vurgular. İnsan bedenlerinin ideolojiyle uyumlu geometrik desenlere dönüştüğü, ve biricikliklerini yitirdikleri, birbirinin neredeyse tipkisi gibi görünen kitlesel performansları uzun uzun kullanma cesareti gösterir Popivoda. Ne de olsa kitlesel hipnoza sebeb bir ritüelin ne olduğu ve nasıl işlediği, ancak ona içre ritmi ve harmonisiyle verebilir. Herkes, kendinin değil bir diğerenin 'sisteme' inancı olduğunu düşünür. Hipnozdan haberdar olsak bile, ondan nasıl kaçınabiliriz ki. İğneyi oralıya, cuvaldzı kendimize, işte. Buluntu görüntüyle iş yapmak, görsel-ışitsel alanın çok öncesinde beden bulmuş, eski bir teknik elbet. Ancak, Türkiye'deki festivallerde örneklerine çokça rastlamadığımız için Uçan Süpürge'de bu filmi izlemek bir kere daha önemli geliyor bana. Bu film, uzuncadır görmeyi bekleydiğim bir ihti. Beklediğime de değil. Bir de, çıkışta, film yapma isteği uyandıran film, bana kalırsa, güzeldir. İzlemeli. -Özlem Sarıyıldız

Marta Popivoda

1982'de doğdu. Belgrad'da Sahne Sanatları Fakültesi'ni bitirdikten sonra deneyel film dalında yüksek lisans yaptı. Çalışmaları dünya genelinde film festivalleri, fotoğraf sergileri ve güncel sanat etkinliklerinde yer aldı.

She was born in 1982. She graduated film directing from the Faculty of Dramatic Arts in Belgrade, as well as postgraduate program in experimental film at the Berlin University of the Arts. Her work has been presented internationally at film festivals and exhibitions of photography, installation art, and video.

BELGESELLER/DOCUMENTARIES

ZAPATA İSTANBUL'DA ZAPATA IN ISTANBUL

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 17', DVD
Özgün Dili/Original Language: Türkçe, İngilizce, İspanyolca
Turkish, English, Spanish
Altyazılar/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Zeyno Pekünlü
SENARYO/SCREENPLAY: Zeyno Pekünlü
YAPIMCI/PRODUCER: Zeyno Pekünlü

Bu kısa belgesel bürokratların nasıl olup da takım elbiseli, güzelce tıraşını olmuş bir Emiliano Zapata büstünün İstanbul'un en zengin semtlerinden biri olan Nişantaşı'na yerleştirdiklerinin hikayesini anlatıyor. Film tarihçiler, bürokratlar ve sıradan insanlarla söyleşilerin yanı sıra kurgu filmlerdeki Emiliano Zapata temsilleri aracılığıyla ulusal Kahramanların nasıl mitleştirildiklerini de gözler önüne seriyor.

The movie is a thrilling story of bureaucrats who managed to build well dressed, nicely shaved Emilian Zapata bust in one of the posh neighborhoods of Istanbul. The movie consists of interviews with historian bureaucrats and ordinary people about the representation of the mentioned national heroes in fiction movies.

Zeyno Pekünlü

1980'de doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Resim bölümünden mezun oldu, aynı üniversitede yüksel lisans ve sanatta yeterlik programlarını bitirdi. Barselona Üniversitesi'nde Sanatsal Üretim ve Araştırma programında ikinci yüksek lisansını tamamladı. 2011 yılından beri İstanbul Kültür Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışıyor.

She was born in 1980. She has graduated from the Painting Department of Mimar Sinan University, Istanbul and continued her education with master and PhD in the same university. She has also completed master in Artistic Production and Research in University of Barcelona. Currently works as lecturer in Kultur University, Istanbul.

KISA OLMAZSA OLMAZ
SHORT IS A MUST

Estibaliz Urresola

1984'te doğdu. Medya Çalışmaları mezunu. Baskımsız Görsel İşitsel Yapım Şirketleri Birliği'nde çalışmaya başladı. ESCAC'ta yönetmenlik üzerine yüksek lisans yaptı.

Born in 1984, she graduated in Media Studies and started her professional career at the Basque Association of Independent Audiovisual Production Companies. She did a master in directing at ESCAC.

KUSURSUZ DANS THE PERFECT DANCE

NORVEÇ/NORWAY, 2013, renkli/color, 9', BluRay
Özgün Dili/Original Language: Sözsüz/Non dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Anne Elvedal
SENARYO/SCREENPLAY: Anne Elvedal
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Audun Gjelsvik Magnæs
KURGU/EDITING: Simen Malmø
OYUNCULAR/CAST: Ida Johannessen, Karin Gulliksen, Luna Elvedal Bruskeland, Morten Uglebjerg Norli, Kalle Gulliksen

Mutluluğu başka erkeklerde arayan bir kadın, her defasında hayal kırıklığına uğramaktadır. Gerçek aşkı bulmak üzerine bir komedi...

A woman tries to find happiness with different men, but fails again and again. A comical yet moving narrative about finding true love.

ADRI
ADRI

KISA OLMAZSA OLMA SHORT IS A MUS

İSPANYA/SPAIN, 2013, renkli/color, 15', DVD
Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Estibaliz Urresola
SENARYO/SCREENPLAY: Estibaliz Urresola
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Cyprien Clement Delmas
KURGU/EDITING: Irene Soler
YAPIMCI/PRODUCER: Sergi Casamitjana

Yillardır hazırlanmakta olduğu yüzme şampiyonasına iki gün kala beklenmedik bir gelişme Adri'nin yarışa katılmasını riske sokar. Adri önemli bir karar vermek zorundadır.

Just two days before the region swimming championship for which she has been training for years, a unexpected event threatens Adri participation. She will have to make an important decision.

Anne Elvedal

1973'te doğdu. Hemsirelik eğitimi beş yıl bir psikiyatri kliniğinde çalıştı sonra Westerdals İletişim Fakültesi metin yazarlığı bölümünden mezuniyetini aldı. Senarist, yönetmen ve yapımcı olarak çalışıyor.

She was born in 1973, took education in nursing and worked 5 years in psychiatric care before attending the Text & Copywriting programme at the Westerdals School of Communication, earning a Bachelor's degree. She now works as writer, director and producer for various film projects.

KISA OLMAZSA OLMAZ

SHORT IS A MUST

HAREKETE GEÇ

JUMP TO IT

FRANSA/FRANCE, 2013, renkli/color, 13', BluRay

Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French

Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Jeanne Delafosse

SENARYO/SCREENPLAY: Jeanne Delafosse

YAPIMCI/PRODUCER: l'atelier documentaire-Camille Plagnet

OYUNCULAR/CAST: Florence Bresson, Judith Cernogora, Juliette Kempf, Gauthier Leroy et Jérôme C.

Ekonominik krizden etkilenen üç genç kadın harekete geçmeye karar verir. Mücadelenin tam ortasına keyif ve şırsellik katan bir film.

Appalled by the scandal of the financial crisis, three young women decide to take action.

The film puts pleasure and poetry at the heart of the struggle.

Jeanne Delafosse

Daha çok belgeselleriyle tanınan yönetmen ve senarist. İlk filmini 2003 yılında yaptı.

A director and screenplaywriter who is known for her documentaries. She made her first film in 2003.

OKUL TAKIMI

TRYOUTS

YÖNETMEN/DIRECTOR: Susane Casares

SENARYO/SCREENPLAY: Susane Casares

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Monika Lenczewska

KURGU/EDITING: Susane Casares

YAPIMCI/PRODUCERS: Susana Casares, Elisa Lleras, Julia Fontana, Pablo Gomez

OYUNCULAR/CAST: Kimya Marefat, Marissa Clifford, Joey Naber, Johanna Trujillo, Azzie Amani, RajiaBaroudi, Stacy Jorgensen

Amerika'nın küçük bir kasabasında Müslüman bir ergen olan Nayla, yeni lisesinin pon pon kız takımı seçmelerine katılır. Seçmelerde oldukça iyidir, fakat değerlendirmeye ekibi başörtüsünü çıkarmadığı sürece onu takıma almayacaktır. Nayla inancından taviz vermek istemez, ancak hayalinden de vazgeçmek istemez. İki dünyada da var olmak ve karşısına çıkan engellere meydan okumak için kendi yolunu bulmak zorunda kalacaktır.

Nayla, a Muslim teenager in small-town America, tries out for her new high school's cheerleading squad. She is good at it but the judging panel won't let her join unless she takes off her headscarf. Nayla doesn't want to compromise her beliefs but she doesn't want to give up her dream either, so she'll have to find her own special way of complying with both worlds... and challenging them.

Susana Casares

Los Angeles'ta yaşayan İspanyol yönetmen. Mütercim-Tercümanlık mezunu 2012'de UCLA Tiyatro, Film ve Televizyon Okulu'nda La Caixa Derneği'nden aldığı bursla Güzel Sanatlar yüksek lisansını tamamladı.

She is a Spanish filmmaker based in Los Angeles. She completed a BA in Translation and Interpreting. In 2012 she graduated with a Master of Fine Arts from the UCLA School of Theater, Film and Television, having received a scholarship from La Caixa Foundation.

Julie Voisin

1992'de çocukken oyunculuğa başladı. İlk kısa filmini 2009 yılında yazıp yönetti. 'Muhabbet Kuşları' ikinci filmi.

While still a child, she started to perform in French movies in 1992. She directed, wrote and produced her first short film in 2009. The Parakeets is her second short film.

SU SHUI

MEKSİKA/MEXICO, 2012, renkli/color, 11', BluRay
Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Barbara Balsategui
SENARYO/SCREENPLAY: Barbara Balsategui
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Sergio Martinez
KURGU/EDITING: Cesar O. Gonzales Valdez
OYUNCULAR/CAST: Paulino Partida, Memo Esquivias, Gigi Aldalai, Emilio Balli, Sonia Gomez

Dünya göçü, gezegende yaşamın olduğu son vahayı aramak adına çölü geçmekle başlar.

A world exodus across the desert begins, searching for the last oasis offering life on the planet.

KISA OLMAZSA OLMAZ SHORT IS A MUST

MUHABBET KUŞLARI THE PARAKEETS LES PERRUCHES

FRANSA/FRANCE, 2013, renkli/color, 14', DVD
Özgün Dili/Original Language: Fransızca/French
Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Julie Voisin
SENARYO/SCREENPLAY: Julie Voisin

YAPIMCI/PRODUCER: Nicolas Mestrall-Les Films de Jules

OYUNCULAR/CAST: Marie Kremer, Julie Voisin, Bruno Debrandt, Mathieu Simonet, Helmi Dridi

Genç bir kadın olan Lili, hastalığından dolayı bir sabah birden bire saçlarının döküldüğünü fark eder. Arkadaşı Laura'nın görünmesi, kötü başlayan bu günü yoluna sokacaktır.

Lili, an ill young woman is faced on morning with the sudden loss of her hair.

Her friend Laura, who suddenly shows up, is going to change the course of day that started badly ...

Barbara Balsategui

London Film Okulu'nda yönetmenliği üzerine yüksek lisans yapan 'Shui' ilk filmi.

She has been a post graduate student in cinematography at London Film School. 'Shui' is her first short film.

KISA OLMAZSA OLMAZ SHORT IS A MUST

SUNNY SUNNY

ALMANYA/GERMANY, 2013, renkli/color, 29', BluRay
 Özgün Dili/Original Language: Almanca/German
 Altyazılı/Subtitles: Türkçe&İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Barbara Ott
SENARYO/SCREENPLAY: Barbara Ott

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Falko Lachmund
KURGU/EDITING: Gregory Schuchmann

YAPIMCI/PRODUCERS: Nicole Springstubbé, Simon Röhlemann

OYUNCULAR/CAST: Vincent Krüger, Max Günther, Paula Kroh, Edin Hasanovic, Thorsten Merten

BAZI ÖDÜLLERİ/SELECTED AWARDS:

43. Kiev Film Festivali En İyi Erkek Oyuncu/43rd Molodist Kiev International Film Festival, Special Mention for Best Actor's Performance (Vincent Krüger)
 Varşova 7. Bağımsız Filmler Festivalı En İyi Erkek Oyuncu/Warsaw 7th Grand Off World Independent Film Awards, Best Actor (Vincent Krüger)

Almanya Kısa Film Ödülü/Winner, German Short Film Award

35. Max Ophuels Ödülleri En İyi Yeni Erkek Oyuncu/35th Max Ophuels Award, Winner Best Newcomer Actor (Vincent Krüger)

Hajo, 19 yaşında, çiçeği burnunda bir babadır. Arkadaşlarıyla vakit geçirmek yerine çocuğuna zaman ayırmaktadır. Fakat bebek bezi değiştirdikten sonra annenin oynamaktan gına gelmiştir. Çalışıp para kazanmak ister; bir planı vardır ama bunun için çocuğunu riske mi atacaktır?

Hajo is 19 and a brand-new dad. Instead of kicking it with his friends he takes care of his son. But Hajo is fed up with changing diapers and playing mommy. He wants to work and make money. Hajo has a plan, but it involves putting his child at risk

Barbara Ott

1983'te doğdu. Almanya'da sinema ve yönetmenlik eğitimi aldı. Berlin'de serbest metin yazarı ve yönetmen olarak çalışıyor. 'Sunny' yönetmenin akademiden mezuniyet filmi.

She was born in 1983. From 2006 to 2013 she studied Directing and Film at the Filmakademie Baden-Württemberg 2006-2013, graduating with the short film 'Sunny'. She lives and works as freelancing script writer and director in Berlin.

CANLANDIRMALAR
ANIMATIONS

CANLANDIRMALAR ANIMATIONS

KİBİRLİ BALIKÇI THE ARROGANT FISHERMAN

ÇEK CUMHURİYETİ/CZECH REPUBLIC, 2013, renkli/color, 3', DVD
Sözsüz / Non Dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: SeEun Lee
SENARYO/SCREENPLAY: SeEun Lee
CANLANDIRMA/ANIMATOR: SeEun Lee
KURGU/EDITING: SeEun Lee
OYUNCULAR/CAST: Thordur Ingi Jonsson

Kibirli balıkçı mıknatıştan oltasıyla balık değil demir tutuyor. Tuttuğu bir demir parayı tam kovasına atacakken para yuvarlanıp bir kirpinin dikenleri arasına giriyor. Balıkçı elini uzatıp parayı almak istiyor ama...

The arrogant fisherman fishes for iron objects using a magnet. When he throws a coin into a sack, it mistakenly falls upon a back of a hedgehog which is passing beside the sack with an apple on top. He wants to get it back, but...

SeEun Lee

1980'de doğdu. Seul Sanat Enstitüsünün dijital sanat bölümünden mezun oldu. Prag'da Sanat Akademisi'nde canlandırma eğitimiini sürdürüyor.

She graduated from the Seoul Institute of the Arts with a major in Digital arts. She currently studies animation at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague.

POFUDUK-MİNNOŞ VE ARKADAŞI FLUFFY-TINY AND FRIEND

JAPONYA/JAPAN, 2013, renkli/color, 7', DVD
Sözsüz / Non Dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Miyuki Echigoya
SENARYO/SCREENPLAY: Miyuki Echigoya
CANLANDIRMA/ANIMATOR: Miyuki Echigoya
KURGU/EDITING: Miyuki Echigoya

Minnoş'un en yakın dostu Çikolata bir gün çikagelir. Saçlarını iki örgü yapmıştır. El ele tutuşup, oynamak için dışarı çıkarlar. Çiçek toplayıp salıncakta sallandıktan sonra Çikolata'nın değerli oyuncak bebeğiyle oynamaya başlarlar. Ve... bebek kırılır!

One day, Tiny was waiting for her best friend Chocolat. Then came Chocolat, wearing her hair in pigtail. They went out to play in a field, joining hands with each other. They enjoyed having a swing and picking up flowers. They also played with Chocolat's treasured doll, but while playing with it, Tiny broke it.

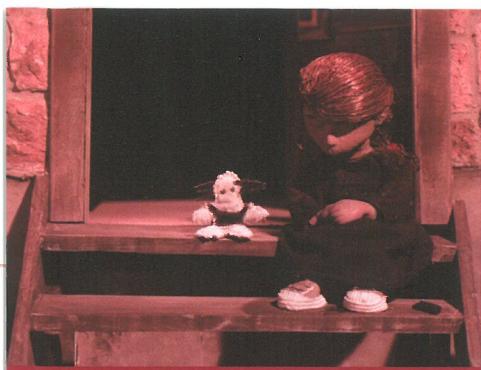

Miyuki Echigoya

Joshibi Üniversitesi'nin Sanat ve Tasarım bölümünü bitirdi. Öğrencilik yıllarından beri yün kullanarak yaptığı kuklalar canlandırıyor.

She graduated from Joshibi University of Art and Design. She has been producing puppet animations using wool since she was a university student.

Mizmor Watzman

Sapir Kolejinin canlandırma bölümünden mezun oldu. 'Küçük Bir Şey' mezuniyet filmidir.

She is a graduate of Sapir college in the department of animation studies. 'A thing so small' is her graduate film.

ÖLÜMSÜZ TOM VE JERRY FROM HERE TO IMMORTALITY

İSVİÇRE/SWITZERLAND, 2013, renkli/color, 9', DVD
Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English
Altyazılılar/Subtitles: Türkçe/Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Luise Hüslér
SENARYO/SCREENPLAY: Luise Hüslér
CANLANDIRMA/ANIMATION: Simon Eltz, Oswald Iten, Stefan Holaus, Isabelle Favez
YAPIMCI/PRODUCERS: Eugenia Mumenthaler, David Epiney

İki eski çizgi film yıldızı olan kedi Tom ve fare Jerry şu sıralar medyadan uzak sakin bir hayat sürmektedir. Bir zamanlar arasındaki sado-mazo ilişki yerini gündelik çekişmelerle bırakmıştır.

Two former cartoon stars, Thomas and Jeremiah –a cat and a mouse- are now leading a quiet life far from the media. Their earlier sadomasochistic relationship has now been replaced by daily disputes.

CANLANDIRMALÀ ANIMATION

KÜÇÜK BİR ŞEY A THING SO SMALL

İSRAİL/ISRAEL, 2013, renkli/color, 9', DVD
Sözsüz / Non Dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Mizmor Watzman
SENARYO/SCREENPLAY: Miri Dochikian

CANLANDIRMA/ANIMATOR: Emli Noy, Boaz Balachsan, Mizmor Watzman
ÖDÜLLERİ/AWARDS: Haifa Film Festivali En İyi Yapım/Best Production
Animix Animation Festival in Haifa International Film Festival

Dağların arasındaki küçük bir evde Lali adlı mutlu bir kız çocuk yaşamaktadır. Sonbahar rüzgarları bir yaprak dökümü getirecektir: Lali hem masum hem meraklı, çok sevdiği büyükannesinin ölümünü anlamaya çalışır.

Outside a small house nestled among mountains, a little girl named Lali happily plays. An autumn breeze brings death with it. Lali, curious and innocent, finds herself grappling with the death of the grandmother she loved.

Luise Hüslér

1974'te doğdu. Cenevre'de Tasarım lunan sinema bölümünden mezun 2006'dan beri görüntü ve kurgu döveriyor, kurgucu ve yönetmen olarak çalışmalarını sürdürüyor.

Born in 1974 she receives degree from HEAD (Haute École d'Art et de Design) in Ceneva, cinema department. Since 2006 she is working as a visual effects artist, director and editor.

CANLANDIRMALAR ANIMATIONS

GÖZYAŞI

RAIN IN THE EYES

MEKSİKA/MEXICO, 2013, renkli/color, 9', BluRay

Özgün Dili/Original Language: İspanyolca/Spanish

Altyazılılar/Subtitles: Türkçe/İngilizce/Turkish&English

YÖNETMEN/DIRECTOR: Rita Basulto

SENARYO/SCREENPLAY: Rita Basulto

GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Rita Basulto

YAPIM/PRODUCTION: Instituto Mexicano de Cinematografía (IMCINE)

7 yaşındaki Sofia, ormanda gezerken kolunu kırıldığı günü hatırlamaktadır. Sofia'nın hayatında hatırlanması gereken bir an...

Sofia, a seven years old girl, remembers the day she fractured her arm while being chased through the forest; a story full of fantasy that hides a heart rending moment in Sofia's life.

Rita Basulto

Sanat Okulu'nda resim öğrenimi gördü. Guadalajara Üniversitesi Medya Sanatları'ndan mezun oldu. Yaptığı resimler pek çok sergide yer aldı.

She studied at Art School and then graduated from Guadalajara University's Media Arts. She attended exhibitions with her paintings.

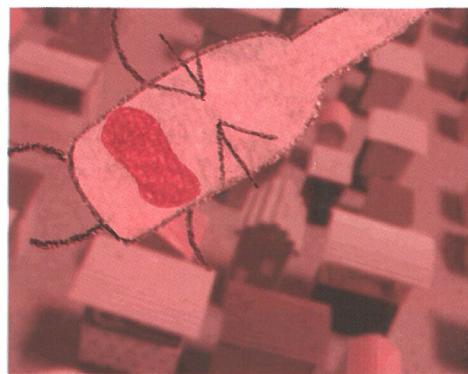
ŞİŞEDEKİ HAYATLAR A BOTTLE OF LIVES

TAYVAN/TAIWAN, 2014, renkli/color, 3', DVD
Sözsüz/Non Dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ching-Yu Yang

Bos bir şişe hayal gücünü kullanarak kendini ve dünyayı dolduruya çalışır.

An empty bottle uses its imagination to enrich itself and the world.

Ching-Yu Yang

Resim, illüstrasyon ve Canlandırma bölümünde öğrenim gördü. Halen Tayvan'da bağımsız canlandırma film yönetmeni olarak çalışıyor.

Ching-Yu Yang was majored in Fine Art, Illustration and Animation in university. Currently work as an independent animation filmmaker in Taiwan.

CANLANDIRMALAR ANIMATIONS

EUGENIA
EUGENIA

İSRAİL/ISRAEL, 2013, renkli/color, 14', DVD
Sözsüz/Non Dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Deborah Cywiner
SENARYO/SCREENPLAY: Deborah Cywiner
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHER: Shay Habari
KURGU/EDITING: Jennifer Cywiner
CANLANDIRMA/ANIMATION: Deborah Cywiner

Görünen o ki, zavallı terzi Eugenia'nın bir geleceği olmayacağı. Bir dikiş makinesinden başka bir şey yoktur; bir de Fortunata adında bir paçavra oyuncak bebek...

It seemed that Eugenia had no future, the poor seamstress. She didn't have anything else but a sewing machine and an old rag doll named Fortunata.

Deborah Cywiner

18 yaşında taşındığı İsrail'de Camera Obscura ve Minshar sanat okullarına devam etti. Bir televizyon kanalına çocuklar için Nico ve Bianca serisini hazırladı. 'Eugenia' ilk bağımsız kısa canlandırması.

At the age of 18 moved to Israel where she completed her animation and film studies in Camera Obscura and Minshar schools of art. In her last year of studies Deborah Created, directed and designed Nico and Bianca TV series for baby channel. Eugenia is her first independent short animation movie.

TAVŞANLAR ÜLKESİ RABBITLAND

SİRBIstan/SERBIA, 2013, renkli/color, 7', DVD
Özgün Dili/Original Language: İngilizce/English
Altyazılılar/Subtitles: Türkçe/Turkish

YÖNETMEN/DIRECTOR: Ana Nedeljkovic & Nikola Majdak Jr.
ÖYKÜ/STORY: Ana Nedeljkovic
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ/CINEMATOGRAPHY: Nikola Majdak, jr.
CANLANDIRMA/ANIMATION: Ana Nedeljkovic, Nikola Majdak, jr.
KURGU/EDITING: Srđan Radmilović
YAPIM/PRODUCTION: Baš Čelik Arhitel

Akılsız tavşanlar, kendileri için en iyi düzen olan, savaş bölgesi ve varoşların olduğu tavşanlar aleminde yaşar. Tavşanlar günlerini, her gün yapılan adil ve demokratik seçimler için oy vererek geçirirler çünkü tavşanlar alemine demokrasi dayatılmaktadır.

Brainless rabbits live in Rabbitland, a perfect world ordered according to the most successful examples of war zones, ghettos and slums. The rabbits spend days voting on free and democratic elections, which take place in Rabbitland once a day, because Rabbitland is an ordered democracy.

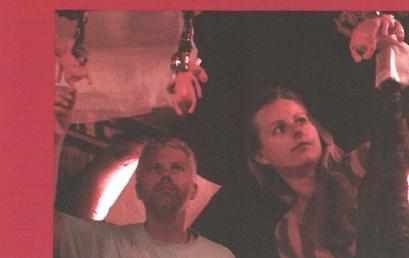
YÖNETMENLER/DIRECTORS

Ana Nedeljković: 1978'de doğdu. Gi Sanatlar Fakültesini bitirdi. Canlandırdı sinema üzerine çalışan bir gö sanatçısıdır.

She was born in 1978. She graduated from painting at the Faculty of Fine Arts. She visual artist working in media of drawing, installation, animated film.

Nikola Majdak: 1972'de doğdu. Son yıldır serbest kameraman, canlandırmacı ve yönetmen olarak çalışıyor.

He was born in Slovenia 1972. Last 20 years he is freelance cameraman, animator, director and lecturer.

Sara Koppel

14 yaşında Danimarka'da canlandırma filmleri sektörüne girdi. 2002'de kendi yapım şirketini kurdu. Son yıllarda 20'den fazla canlandırma sanat filmi yaptı.

Started in the Danish Animation industrie as 14 years old. Creator of "Koppel Animation & Naked Love Film" in 2002. Made over 20 very small handdrawn animated independent art film over the last couple of years.

MANTO

THE MAN WITH THE NEVERENDING COAT

İSPANYA/SPAIN, 2014, renkli/color, 7', DVD
Sözsüz/Non dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Victoria Sahores Ripoll
SENARYO/SCREENPLAY: Victoria Sahores Ripoll
CANLANDIRMA/ANIMATION: Victoria Sahores Ripoll

Bu mantosu sürekli uzayan bir adamın hikayesi. Bu sıkıntısı yüzünden toplumdan dışlanan adam belli bir varış noktası olmadan bir yolculuğa çıkar ama huzurla yaşayabileceği bir yer bulmak umuduyla.

This is the story of a man with a coat that never stops growing. The man, isolated from society because of the unbearable burden, decides to start a journey with no clear destination, but with the intention of finding a place where to live at peace.

CANLANDIRMALAR ANIMATIONS

KÜÇÜK VULVANIN UYANIŞI

LITTLE VULVA AND HER CLITORAL INTERMINABLE

DANİMARKA/DENMARK, 2013, renkli/color, 5', DVD
Sözsüz/Non dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Sara Koppel

SENARYO/SCREENPLAY: Sara Koppel

KURGU/EDITING: Sara Koppel

ÖDÜLLERİ/AWARDS:

En İyi Canlandırma/Best Short Animation Award, Sydney Women Media Arts & Film Festival, 2014

En İyi Kurgu/Award in Animation for Best Editing, Santa Monica Women's Independent Film Festival, 2014

Mükemmellik Ödülü/Award of Excellence 2014, Vancouver

Küçük kız bir rüyadan uyanır. Kız çocukluktan kadın olmaya uzanan yolda doğasını keşfedecektir.

A little girl wakes up as from a dream. She sets out to explore nature, while developing into a young woman.

Victoria Sahores Ripoll

Beş yaşında resim yapmaya başladı 2008'de sanat okulunu bitirdi. 2010-11 yılları arasında Madrid Sanat Okulu'nda canlandırma öğrenimi gördü.

Her first encounter with art was at the age of 5, when her mother took her to painting classes. In 2008 she finished studying Artist Photography at San Telmo Art School. From 2010 to 2013 she studied animation at E.D.I.P. Art school in Madrid.

CANLANDIRMALAI ANIMATION:

YALNIZLIĞIN DAYANILMAZ AĞIRLIĞI UNBEARABLE HEAVINESS OF

TÜRKİYE/TURKEY, 2013, renkli/color, 5', DVD
Sözsüz/Non dialogue

YÖNETMEN/DIRECTOR: Gözde Sukmenyıldız
SENARYO/SCREENPLAY: Gözde Sukmenyıldız
YAPIMCI/PRODUCERS: Gözde Sukmenyıldız, Çiğdem Topaloğlu
KURGU/EDITING: Burçın Yücel

Gözde Sukmenyıldız

2006 yılından beri kurmaca, belgesel, deneysel ve animasyon türlerinde birçok kısa filmi bulunuyor. 2011'den beri de Lavanta Film çatısı altında senaryo ve produksyon alanında çalışmalarını sürdürüyor.

She has been producing documentaries, experimental and animation films since 2006. Since 2011 she has been working with the production company, Lavanta Film.

A confrontation story about today man who experiences loneliness and weakness due to the political, economical, religious etc. separations.

Günümüz insanının dünyada yaşanan politik, ekonomik, dini vb. oyunlara alet olarak karşı karşıya kaldığı bölünmeler sonucu deneyimlediği yalnızlaşma ve güçsüzleşmeye vurgu yapan bir yüzleşme hikayesi.

ETKİNLİKLER ACTIVITIES

ETKİNLİKLER ACTIVITIES

Forum: "Kent, Mekan, Cinsiyet"

Forum: "City, Space, Gender"

13 Mayıs | 18.30 | Goethe Institut Ankara

Bir kent nasıl yaşar? Kentte nasıl yaşanır? Her yurttaş eşit olarak kentin sunduğu olanaklardan yararlanabiliyor mu? Erkekler, kadınlar ve çocukların kentsel ihtiyaçları nasıl farklılaşıyor? Bu ihtiyaçlar karşılanırken cinsiyet ayrımcılığı, sınıf ayrımcılığı nasıl ortaya çıkıyor? Yaşadığımız kenti seviyor muyuz? İşe giderken, eve dönerken, sosyallesirken, eğlenirken, toplu taşıma araçlarını kullanırken, alışveriş yaparken, yeme-içme ihtiyacımızı karşılarken, barınırken, başka canlılarla hayatı paylaşırken, çalışırken, öğrenciyken, esnafken, memurken, işsizken kenti nasıl deneyimliyoruz? Kadınlar olarak nasıl engelleniyoruz? Çocuklar olarak nasıl kısıtlanıyoruz? Kentin ev sahipleri miyiz, yoksa misafirleri mi? Ne kadar tanık ve ne kadar yabancınız birebirimize? Kentli haklarımız için örgütlenebiliyor muyuz? Bu forumda kentin farklı yerlerinde farklı yaşantılardan konuşmacılar deneyimlerini paylaşacak.

How does a city live? How does one live in the city? Can every citizen equally benefit from the opportunities that the city offers them? How the urban needs of men, women and children differ? While these needs are met, how does gender discrimination, class discrimination arise? Do we love the city we live in? How are we experiencing the city going to work, returning home, and socializing, having fun, using the public transport, shopping, eating and drinking, housing, sharing life with other living creatures and as a worker, as a student, as a trader, as a clerk as unemployed? How are we being blocked as women? How are we restricted as children? Are we the owners or the guests of the city? How acquainted and how strange are we to each other? Can we get organized for our urban rights? In this forum, speakers with different backgrounds from different parts of the city will share their experiences.

Sergi: Direnişin Kadınları Exhibition: Women of Resistance

10-17 Mayıs | Açıılış/Openning: 10 Mayıs/May, 18.00 | Goethe Institut Ankara

Canlıların yaşam hakkını savunma gayreTİyle geçen mayısta Gezi Parkı'nda başlayan direnişten geriye neler kaldı sizce? Potansiyeli fark edilmiş bir genç kuşak, haksızlık ve adaletsizliğe boyun eğilmeyeceğinin ilanı ve şartsız bir örgütlenme becerisi kaldı geriye. Direnenmenin güzelliği yanında dinmeyen bir öfke ve dinmeyecek acılar da kaldı. Ve fotoğraflar... Haziran direnişi sürecinde kadınların çektiği, çoğunu hiçbir yerde görmediğiniz... Ya da kadınların karelere girdiği fotoğraflar... Hatırlamak ve hep hatırlı tutmak için, o fotoğraflardan bir seçki. "Direnişin Kadınları" sergisi Ankara'nın gayriresmi gazetesi Solfasol işbirliğiyle, Alman Kültür Merkezi'nin ev sahipliğinde düzenleniyor.

What has remained from the protests that aimed to defend the right to the life of living creatures in Taksim Gezi Park during last May? The potential of younger generation, standing tall against injustice and inequity and the ability of amazing organization skills has been remained. Besides the beauty of resistance, an unabated anger and pain that will not subside stayed. And the photographs... taken by women in June

ETKİNLİKLER ACTIVITIES

resistance, not seen anywhere before. The photographs of women in frame and always to remember an to remind, it's a selection of these photographs. „Women of Resistance“ exhibition in collaboration wit Ankara's unofficial newspaper Solfasol, is being held at the Goethe Institut Ankara.

Atölyeler Workshops

Zeynep Özbatur'la Kadınlar için Yapımcılık Atölyesi (YapımLab işbirliğiyle)

Film Making Workshop for Women with Zeynep Özbatur (in collaboration with YapımLab)

9 Mayıs

Yapımcılık alanında kadınların var olabildiğini, sinema sektöründe sözünün geçtiğini kanıtlayıcı yapımcı Zeynep Özbatur Atakan bu yıl Bilge Olgaç Başarı Ödülü'nün sahiplerinden biri olarak festivalin konuğu olacak. Festival programı kapsamında YapımLab işbirliğiyle 9 Mayıs'ta Zeynep Özbatur Atakan'ın moderatörlüğünde "Kadınlar için Yapımcılık Atölyesi" gerçekleştirilecek.

Producer Zeynep Özbatur Atakan shows us that women exist in film making and have a voice in the cinema industry, will be the guest of the festival receiving Bilge Olgaç Achievement Award this year. On 9th of May, in collaboration with YapımLab "Film Making Workshop for Women" will be moderated by Zeynep Atakan Özbatur.

Alin Taşçıyan'la Film Okuma Atölyesi (SİYAD işbirliğiyle)

Film Reading Workshop with Alin Taşçıyan (in collaboration with SİYAD)

10 Mayıs

SİYAD'ın ilk kadın başkanı Alin Taşçıyan geçtiğimiz günlerde FIPRESCI Başkanlığı'ını devraldı ve bu görevde seçilen ilk kadın oldu. Alin Taşçıyan sinema yazarlığına getirdiği feminist yorumla tanınıyor ve film tarihini ve teorisini en iyi bilen eleştirmenler arasında sayılıyor. Bu işe gönül vermekle kalmayıp kadınların bu mesleği seçmesinde rol modeli olan Taşçıyan, 17. Uçağı Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'nde Bilge Olgaç Başarı Ödülü alacak. 10 Mayıs'ta ise SİYAD işbirliğiyle "Kadınlar için Film Okuma Atölyesi" yapacak.

The first female president of SİYAD, Alin Taşçıyan recently took over as the Chairman of FIPRESCI and the first woman to be elected for this position. Alin Taşçıyan is known for her feminist movie reviews and is considered as the best among the movie critics who knows the history and theories behind films. Not only putting her heart into this sector but also as a role model for women, she will receive the Bilge Olgaç Achievement Award at the 17th Flying Broom International Women's Film Festival. On May 10, she will give moderate "Reading Workshop for Women in Film" in collaboration with SİYAD.

Emine Yıldırım'la Kadınlar için Senaryo Atölyesi

Scripwriting Workshop for Women with Emine Yıldırım

11 Mayıs

Ramin Matin'in Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En İyi Film ödülünü alan filmi "Kusursuzlar" in yapımcı ve senaristi Emine Yıldırım festivalin bu yılki konukları arasında. Emine Yıldırım aynı zamanda 11 Mayıs'ta Senaryo Atölyesi yapacak.

The producer and scriptwriter of Ramin Matin's film "The Impeccables", which won Best Film award, in the Antalya Golden Orange Film Festival, Emine Yıldırım will be one of our guests during this year's festival. Emine Yıldırım will also give a Scriptwriting Workshop on May 11th.

"Kadınlık Halleri" Atölyeleri / 7 Kadından 7 Etkinlik (Buğday Derneği işbirliğiyle)

WOMANHOOD: 7 WOMEN 7 ACTIVITIES (in collaboration with the Buğday Association)

17. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali bu sene ilk defa Buğday Ekolojik Yaşamı Destekleme Derneği ile birlikte "Kadınlık Halleri: 7 Kadından 7 Etkinlik" başlığı altında atölyeler düzenleyecek. Atölye tarihleri ve başlıklarını söyle:

17th Flying Broom International Women's Film Festival will organize different workshops under the name of "Womanhood: 7 Women 7 Activities" with Buğday Association for Supporting Ecological Living for the first time this year. Workshop dates and topics are as follows:

10 Mayıs/May: Doğal Merhem Yapımı/Applied Natural/Herbal Ointment Workshop, **Nihal Poyraz Temürcü**

11 Mayıs/May: Tohumu Pişirmek: Bir Arzu Nesnesi Olarak 'Yemek'in Tarihi Uygulamalı Atölye/Cooking the Seed: 'History of Food, As The Object of Desire, Applied Workshop, **Berna Çol**

12 Mayıs/May: Gülme Yogası/Laughter Yoga, **Eda Atay**

13 Mayıs/May: Enerji ve Farkındalık için Fiziksel Devinim ve Dans/Physical Movement and Dance for Energy and Awareness, **Canan Tüzel Okyay**

14 Mayıs/May: Büyüülü Dans 'Dişil Enerji Aktivasyon Atölyesi'/Magical Dance 'Feminine Energy Activation Workshop', **Elif Zilan**

15 Mayıs/May: Hikayelerle İçe Yolculuk/Journey to the Internal with the Stories, **Esra Debreli Deniz**

15 Mayıs/May: Kadim Kadından Yeni Kadına/From Ancient Woman to Modern Woman, **Güneşin Aydemir**

Tiyatro Play

BuluTiyatro'dan Uçan Süpürge'ye Özel Temsil: "EVİM! GÜZEL EVİM!"

Special Performance for the Flying Broom: "Home Sweet Home!" by BuluTiyatro

11 Mayıs | 19.00 | Ankara Halk Tiyatrosu

Füsün Demirel'in yıllar sonra tiyatroya döndüğü Evim! Güzel Evin! Adlı tiyatro oyunu BuluTiyatro tarafından Ebru Nihan Celkan'ın rejisiyle seyirciyle buluşuyor. "Evin Güzel Evin" 11 Mayıs Pazar günü saat 19.00'da Ankara Halk Tiyatrosunda sahnelenecek. Biletler Halk Tiyatrosu gişesinde mybilet.com'da satışta. Adres: Menekşe 1 Sokak, No: 8/A, Kızılay-Ankara

Füsün Demirel years later returns to the theater to meet with the audiences in the play titled My Home Sweet Home! which is directed by Nihan Celkan by BuluTiyatro. „Home! Sweet Home!” will be shown at Halk Theater on May 11th in Ankara. Tickets will be on sale at the Halk Theater box office. Address: Mene 1 Sokak, No: 8/A, Kızılay--Ankara

Kapanış Töreni Closing Ceremony

15 Mayıs | Kızılırmak Sineması

GENÇ CADİ ÖDÜLÜ YOUNG WITCH AWARD

Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'nin; genç kadın oyuncuları yüreklemek, onların sine yolculuklarını destekleyerek bu alandaki üretimlerine dikkat çekmek ve Türkiye sinemasının kadınlarla yönelik güclü, olumlu kadın rollerinin yazılmasını teşvik etmek amacıyla verdiği "Genç Cadı Ödülü"nün altıncısı bu sene sahibini bulacak. Son bir yılda gösterime girmiş Türkiye filmler arasında yapılacak seçimde kadın oyunculardan biri ödülün sahibi olacak. Festivalin danış kurulunun oylarıyla seçilecek olan Türkiye sinemasının 'Genç Cadısı' 15 Mayıs gecesi yapılacak kapanış töreninde açıklanacak ve ödül sahibini bulacak.

Flying Broom International Women's Film Festival will give "Young Witch Award" for the sixth time this year; to encourage young actresses, to draw attention to their production in this area by supporting their journey and in order to promote writing of strong, positive roles for women in Turkish cinema. One of the actresses will be selected from the films from Turkey which have been screened in the last year as the previous winners. 'Young Witch' of Turkish cinema will be chosen by the vote of the advisory board of the Festival the night of May 15 and the awards will be announced at the closing ceremony and the winner will receive the award.

FIPRESCI ÖDÜLÜ FIPRESCI AWARD

Uluslararası Sinema Yazarları Federasyonu, kısa adıyla FIPRESCI 10 yıldır bu festivalde ödül veriyor. FIPRESCI Jürisi her yıl farklı ülkelerden üç sinema yazarından oluşuyor; jüri hafta boyunca festivalin Her Biri Ayn Renk bölümünde gösterilen filmleri izleyip değerlendiriyor ve içlerinden birine FIPRESCI Ödülü veriyor. Sinema çevrelerinde prestij kabul edilen bu ödülin verildiği tek kadın filmleri festivali olma taşıyan Uçan Süpürge'de, bu yılın kazanan filmi, kapanış töreninde açıklanacak. Kapanış törenine gelen sinemaseverler törenin ardından ödüllü filmi izleyebilecek. FIPRESCI Jürisinde bu yıl Sophie Charlotte Rieger (Almanya), Marilena Iliesiu (Romanya), Selin Gürel (Türkiye) yer alıyor.

International Federation of Film Critics, with the short name FIPRESCI, gives an award during this festival since 10 years. The jury of FIPRESCI each year consists of three film writers from different countries. The jury watches the films shown in "Each Has a Different Color" section for a week and chooses one of them to give the FIPRESCI Award. Flying Broom is the only women's film festival that has the FIPRESCI Award which is recognized as prestige in the cinema circles, this year's winning film will be announced at the closing ceremony. The cinema lovers who come to the closing ceremony will have the chance to watch the award-winning film after the ceremony. FIPRESCI Jury this year consist of Sophie Charlotte Rieger (Germany), Marilena Iliesiu (Romania), Selim Gürel (Turkey).

Kızılırmak Sineması Kızılırmak Movie Theatre

Kızılırmak Sokağı No: 21, Kızılay / ANKARA, Telefon: 0 312. 425 53 93

Alman Kültür Merkezi Gothe Institut

Atatürk Bulvarı No: 131, Bakanlıklar / Ankara, Telefon: 0 312. 419 52 83

Uçan Süpürge Ofisi Flying Broom

Büyükelçi Sokağı No: 20/4, Kavaklıdere / Ankara, Tel: 0 312. 427 00 20

festival.ucansupurge.org
www.ucansupurge.org

facebook.com/ucansupurgekadindernegi
twitter.com/ucansupurgekff

*f***IPRESCI**

2013 FIPRESCI ÖDÜLÜ
2013 FIPRESCI PRIZE

TEŞEKKÜRLER...
THANKS TO...
DAĞITIMCILAR, FİLM OKULLARI, FİLM ENSTİTÜLERİ
DISTRIBUTORS, FILM SCHOOLS, FILM INDUSTRIES

Agencia Freak
Alina Film
Arri World Sales
Austrian Film Commission
Bulut Film
Burning Bra Productions
Calinos
Distribution Workshop
Elle Driver
Farabi Cinema Foundation
Finnish Film Foundation
Giyotin Film
Greek Film Centre
Groupe Intervention Vidéo (GIV)
Instituto Mexicano de Cinematografia
Joon Film
KIMUAK
Krakow Film Foundation
Kurmaca Film
Lali Film
L'atelier Documentaire
Lavanta Film
Lom Film
M3 Film
M-Appeal
Mec Film
MPM Film (Movie Partners in Motion)
Nar Film
New Europe Film Sales
Nima Film Sweden
Norwegian Film Institute
Pyramide International
Ramonda
Short Film Support Company
Stenola Productions
Swedish Film Institute
The Imaginarium Films
Wide Management
Anne Elisabeth Gautier Budai
Özlem Gü'l
Lise Albrechtsen
Fethiye Has
Mervi Nousiainen
Jose Maria Davo Cabra
Isabel Araiz Rodriguez
Sevil Özmen
Doğan Kızılıkaya
Ahmet Keskin
İsmail Akdoğan
Sevgi Duman
Özlem Yılmaz
Munevver Atabey

Yaşasın
bağzı
süpürgeler!

MYRA

Uçan Süpürge
Uluslararası
Kadın Filmleri Festivali
İletişim Sponsoru

www.myra.com.tr

Her alanda fırsat eşitliğine inanan
Türk Eğitim Derneği^{*}
festival biletlerini askıya çıkarıyor!

Festival filmlerini
Türk Eğitim Derneği'nin
misafiri olarak ücretsiz izleyin.

Türk Eğitim Derneği, "Askıda Bilet Var!" uygulamasıyla imkânı olmayan öğrencileri sanatla buluşturuyor.

17. Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali
8-15 Mayıs 2014, Ankara

 ted.org.tr

 facebook.com/tedgnlmrkz

 twitter.com/TED1928

 ucansupurge.org

Türkiye'nin ve dünyanın
gündemini her hafta
AGOS'
merceğinde
takip edin

www.agos.com.tr agos@agos.co

<https://twitter.com/AGOSgazetesi> <http://www.facebook.com>

INTERNET ABONELİK KOSULLARI 3 aylık: 30 TL - 6 aylık: 60 TL - 1 yıl: 120 TL
GAZETE ABONELİK KOSULLARI Yurtçi 6 aylık: 90 TL - 1 yıl: 180 TL
Gazete abonelik bedelini TEB Kurtuluş şubesine (şube kodu: 209) AGOS Yayıncılık TL. hesabına yatırmanız ve havale makbuzunu göndere

BİANET HAFİYETİN ÖZETİ

23:48 son güncelleme

BİANET Bülteni Abone Ol!

• BİANET • BİAMAG • ENGLISH • KADIN-LGBTİ • ÇOCUK

13/4/2014

Bugünün Manşetleri

Adalar Belediye Başkanı İşe Ağaç Kesmekle Başladı

İyulada'daki 'kurtulmak istediklerim için dilek ağaç' kesildi. Ağaç Gezi Direnişine hala sanat eserine çelenen Kültürcan belediye başkanının taliimatıyla kesildiğini. Belediye başkanı Ayağa işe karann dilek ağaçları değil, kurmuş ağaçları dair olduğunu söyledi.

Öcalan'ın Nobel Adaylığı Kabul Edildi

PKK Lideri Abdullah Öcalan adına Irak Kürtistan Özgür Bölgesi Parlamentosu Üyesi Heval Kweştanî'nın yaptığı Nobel Bang Ödülü ...

Kapanan Karşı Gazetesi Çalışanları Binayı Terketmiyor

Yanı çıkanca sarsıntı başlı başına son veniceği açıklanan Karşı Gazetesi çalışanları, gazetelerini terketmiyor. ...

Liselliler Cihan Harbine 12 Ülke Ders Kitaplarıyla Bakıyor

Useller Ingiltere, Fransa, Rusya, İtalya, Almanya, Türkiye, ABD, Polonya, Sırbistan, Ermenistan, Hollanda, Belçika'nın cers ...

Film Festivalinde İlk Haftadan Kalanlar II

Ralph Fiennes den "Görünmeyen Kadın", Anna Odell dan "Bulutma", Daniele Luchetti den "Mutlu Yılanım", Ragnar Bragason dan ...

Adalar Belediye Başkanı İşe Ağaç Kesmeye Başladı

Biyüktüde çaplı 'kurtulmak istediklerim için dilek ağaç' kesildi. Ağaç Gezi Direnişine aitla sanat eserine çelenen Kültürcan ...

2014 ULUSLARARASI HRANT DINK ÖDÜLÜ

ADAYLARINI BEKLİYOR

Bugünün Yazarları

Galeriler

www.bianet.org
AĞIMSIZ İLETİŞİM AĞI

Haberin devamı
icin tıklayın

BİR GÜN

'Duymak' yetmez, gerçeği görmek gereklidir!

eşitliğin, özgürlüğün, kardeşliğin, barışın, demokrasinin, bağımsızlığın, dayanışmanın, emeğin, paylaşmanın, adaletin, yaşamın, sevginin, doğanın, yoksulların, dışlananların, farklıların, ezilenlerin, emekçilerin, işçilerin, işsizlerin, kadınların, gençlerin, emeklilerin, umudu olanların, umutsuz kalanların SESİ

FİLM L E R E

YAKINDAN
BAKANLARIN
DERGİSİ

SUNSET BULVARI
(Sunset Boulevard, 1950)
John ERIC WILDER

Altıya AYLIK SINEMA

emeğin sesi
erçeğin habercisi

evrensel

yalanın, suskunluğun,
kararlığın ortasında
eğilmeyen,
bükmeyen,
gerçeği yazan gazete

KADIN

çocuk
gelinler

dayanışma

istismar

eşitlik

feminizm

çocuk gelinler

siğınak ayrımcılık

kadın izleri

aile dayak

istismar

tecavüz

demokrasi

fırsat eşitliği

şiddet
tecavüz dayak

kadın

anne

kadın hareketi

cezalandırma

Kadının beyazperdedeki sesi Uçan Süpürge Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ni destekliyoruz...

AİS yazıp
6643'e

mesaj gönderin,
şiddet mağdurlarına
destek verin.

BİR TELEFON HAYATINIZI KURTARABİLİR!

Evinizde şiddet görüyorsanız ya da şiddet gören
birilerini tanıyorsanız lütfen arayın!

0212
0549 656 96 96

Aile İçi Şiddet Acil Yardım Hattı

facebook.com/aileicisiddeteson • twitter.com/aileicisiddet

Kampanyaya bağış bedeli tüm operatörler için 5 TL'dir. Avea ve Turkcell için mesaj gönderim bedeli 1 standart SMS ücretidir.
Vodafone ve Turkcell'de yalnızca faturalı hat aboneleri kampanyaya bağısta bulunabilir.

Hürriyet

AİLE İÇİ
ŞİDDETTE
SON!

Aile İçi Şiddet
Acil Yardım Hattı

www.aileicisiddeteson.com

Powerful Movies from Strong Women!

DAILY NEWS

Hürriyet
1870

We proudly support the 16th Uçan Süpürge
International Women's Film Festival.

www.hdn.com.tr

 [@HDNER](https://twitter.com/HDNER)

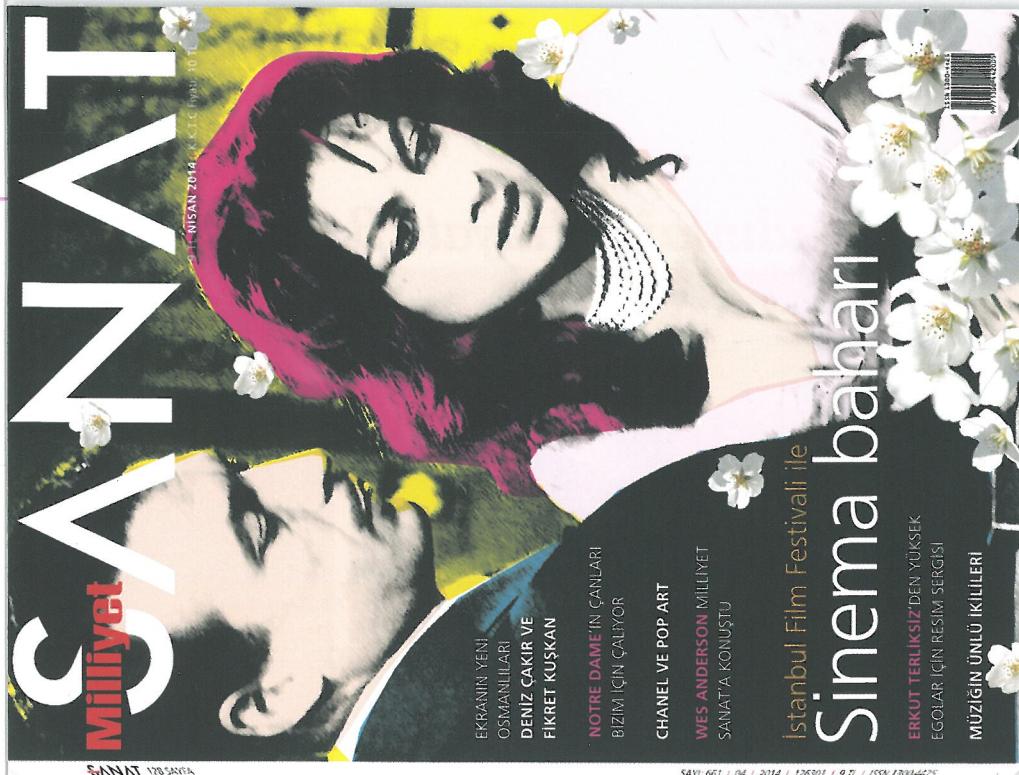

facebook.com/hurriyedailynews

Bir markanın
yaratabileceği hangi algı
güvenden
daha değerlidir?

“BASINDA GÜVEN”

MİLLİYET SANAT'TA NİSAN...

- 33. İstanbul Film Festivali'nden sinemallere 200 film
- Ardan Özmenoğlu'ndan 24 kat heykel
- Perili Köşk'ü hiç böyle görmediniz!
- Milano Tasarım Haftası'nda izleyicileri neler bekliyor?
- "Arşın Mal Alan" 100. yılında Ankara'da
- Senfonik metalin Italya versiyonu: Lacuna Coil
- Çamlihemşin'in benzersiz konakları
- Hellen Wecker'dan bir doğu batı fantazyası

Wes Anderson
"Büyük Budapeşte Otel'i" ni anlattı.

Erkut Terlikşiz'den
'açılık' sergisi.

De Castellane'in
muceyherleri.

Nermine Bezzmen, ailesinin ve

Sinema Baharı

ERKUT TERLİKSİZ'DEN YÜKSEK
EGOLLAR İÇİN RESİM SERGİSİ
MÜZİĞİN ÜNLÜ İKİLLERİ

İstanbul Film Festivali ile

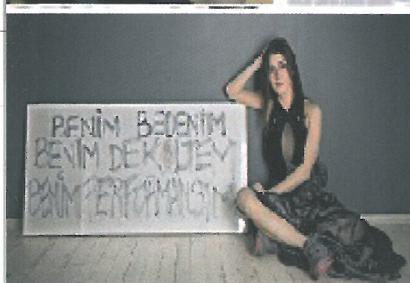
SAYI: 667 | 04 / 2014 | 126301 | 9 TL | ISSN 130844625

**Milliyet Sanat'a abone
olanlara 15 filmlik**

ABONE OLMAK İÇİN
(0212) 337 94 59 no'lu telefonu aramanız
ya da abonesanat@milliyet.com.tr

Direnen Kadınlarla Hayat "Başka"

 baskahaber.org
 twitter.com/baskahaber
 facebook.com/baskahaber

İNTERNET
MEDYA
SPONSORU

sol

Halka yalan söylemek suçtur

sol'a abone
olmak için
abone.sol.org.tr

Tarih tekerrür etsin

Galatasaray, 12 yıl sonra bir kez daha İspanyolların devi Real Madrid ile karşılaşıyor. 3 Nisan 2001'de, İspanyolları 3-2 ile geçen Cim Bom, bu sefer tur şansını İstanbul'a taşımak için Santiago Bernabeu'da avantajlı bir skor almanın peşinde. ➤ S.12

İstemeyi
unutmayın

sol

Halka yalan söylemek suçtur

2012 "Çocuk İşgücü Anketi" sonuçları açıklandı. Türkiye'de 6-17 yaş arasında 893 bin çocuk çalışıyor

Çocuk işçiliğinde son 6 yılda azalma olmadı. 4+4+4 düzeli, çocukların ağır işlerde çalıştırılmaya izin veren mevzuat değişiklikleri gibi gelişmeler, bundan sonra da çocuk işçiliğinin azalmayıp artacağını gösteriyor. ➤ S.2

Lise çağına gelmemiş 292 bin çocuk çalışıyor | 1 milyon 300 bin çocuk okula gitmiyor | Adana'da çalışırken ölen Ahmet bu listede yok | 4+4+4 çocuklara 'ağır' geldi

'MİLLİ EĞİTİM'İN ŞİFRESİ'NDE SON BÖLÜM: AKP'İN GÖZDESİ İMAM HATİPLER ➤ S.10

Kadına yönelik şiddetti böyle mi engelleyecekler?

Van'da 10 demek yargılanıyor. KCK davası kapsamında yargılanacak demeklerden biri Van Kadın Demeti. Demetin başkanı Merve Tüzbeş Erden, "Kadına yönelik şiddetin bu kadar yoğun olduğu bir dönemde, VAKAD neden kapatılmak isteniyor?" diye soruyor.

Suriye'de muhalifet medyası kendine 'çeki düzen' veriyor

Antakya'da basılı Suruç'te derginin haftalık Suriye gazetesiin genel yayın yönetmeni Abdülkadir Arslan, muhalifet medyasının daha inadında olması için kolları sıvadı. The New York Times'a konuşan Smesem, "bazen ola-

Gölge e-Dergi

17. Uçan Süpürge

Uluslararası Kadın

Filmleri Festivali'ne destek
vermekten gurur duyar.

**Sinema
Öykü
Çizgi Roman
Fantastik Edebiyat'ın
Buluşma Noktası
Gölge e-Dergi**

www.kultursanatharitasi.com

Türkiye'nin tek ulusal Kent Rehberi

bilgi için: 0 312 442 75 10 • ksh@mutlusonmedya.com

mutluson :)) medya

Mayıs sayısında kitapçılarda

*Mesele sorgulamaktır
Mesele dayanışmadır
Mesele mücadelerdir
Mesele değiştirmektir*

Edebiyat biat etmez!

Ahmet Ümit:
Solun renklenmesi lazımlı

Vücut hizmeti yarızında, Kapital (n+r)

L. Ahmet Ümit

Balkanlı kedi adını bilmeden, /.../ olsalar onu?

Karecilerin Kari Şirkeci'ne düşkünden, /.../ Atatürk'in

Wall Street'ten Gönül'e düşkünden, /.../

Marquès'in atchından...
Lionel Messi'nin şovundan...
İsmail Saygılı'nın şovundan...
Zafer Arslan'ın şovundan...
25. yüzyıl'da kommunenin şovu...

BİR+BİR

TAKI TASARIMINDA MODERN BRONZ ÇAĞI

Bronz...

Dokusunu ve rengini binlerce yıllık tarihin izlerini taşıyan....

Çağları ve sanatı buluşturan...

Toprağın bağırsından doğal bir dokunuş...

Tasarımın tendeki ışığı...

Ten'e ve Tin'e en çok yakışan...

Bronze...

Its color and texture bears the imprint of millions of years of history...

It's a meeting point of ages and art...

It's the elegant touch and light of design on your bare skin...

The one that comes from dust and touches your soul...

The one that suits that skin and soul the best...

www.bronzclayturkey.com

MODA VE MAGAZİNE YÖN VERİYORUZ...

EN ÖZEL RÖPORTAJLAR, MODA, CEMİYET HAYATINDAN
EN ÖZEL GÖRÜNTÜLER, KÜLTÜR & SANAT, SAĞLIK VE
DAHA FAZLASI...

MERKEZ : Mesnevi Sokak No: 9/4 06540 Çankaya - ANKARA

ŞUBE : Cinnah Caddesi No: 53/9 06540 Çankaya - ANKARA

TEL : (0312) 439 46 16 Pbx FAKS : (0312) 439 46 18

17.

UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ

BASIN SPONSORU

hayatın sesini aç!

radyo odtü
103.1

www.radyoodtu.com.tr

kültür-sanat
 eğlence doğa sporları
 açılış düğün dernek
 kokteyl MODA
 sağlık reportaj
ankara
sinema yaşam
 kitaplık mekan
 oteller beslenme
 dekorasyon
erkek hayvan
 test sürüsü
 tiyatro
 giyim

Ankara Life

BU DÖGÜNNÜN İÇİNDE HAYAT VAR!

NKS

Nisan 2013'YIL 75 SAYI 5410 TL

RÖPORTAJLAR:
BURAK PAMUK
DOĞ. DR. REŞİF SAMET
İRFAN KILIÇ
MEYDUM MELEK
ZEYNEP YASA

**BAŞKENTİN
PORTRÉLERİ**
Ahmet Pelet

Sarap İçmek İçin
In Juto
Mekan Önerisi

Geleceğin Dünya Starı
Aynur Aydin

**Kadının
Diyer'le
İmtihani**

İş Yaşamında
NLP
ZİYA USTAÖĞLU

Çözüm
Psikiyatrist mi?
Psikolog mu?
**GÜLSEREN
BUDAYCIOĞLU**

SEHİR İŞKLARI

SİREN, ERTAN DAN
SİKLIK ÖNERİLERİ

ANKARA'NIN
"KİSMET İ ACILDI"

ANKARA'DA
MODA RÜZGARI

**Bir Gün
Oscar'ı Alacağım.**
Oğuzhan Uğur

**On Sene
Önden Gidiyorum.**
Bedük

**Sizin Tarzınız
Hangisi?**
Tuğçe Dadandı

Reklam için:
0533 767 3728

Çetin Emeç Bulvarı 1065, Cadde 38/13 Öveçler Ankara

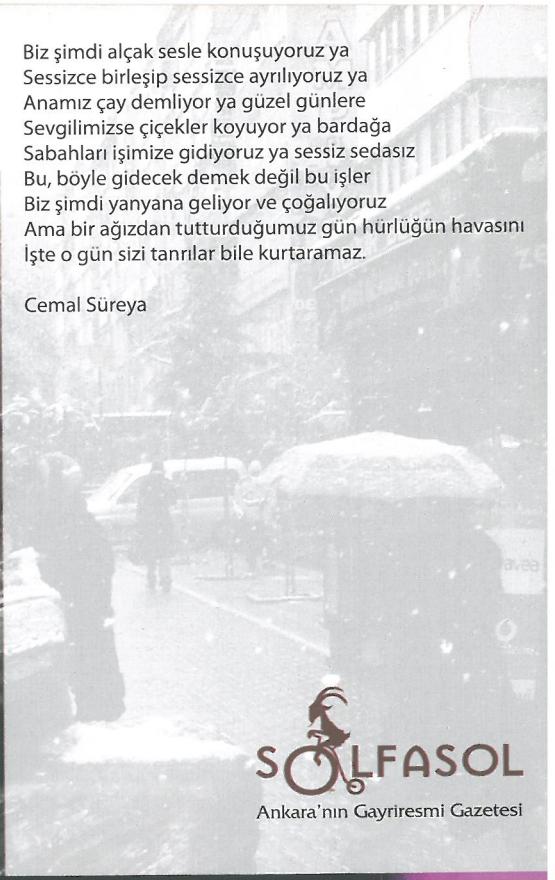
T. 0312 473 97 02 F. 0312 473 97 08

www.ankaralife.com.tr

Biz şimdi alçak sesle konuşuyoruz ya
Sessizce birleşip sessizce ayrılıyoruz ya
Anamız çay demliyor ya güzel günlere
Sevgilimizse çiçekler koyuyor ya bardaşa
Sabahları isimizle gidiyoruz ya sessiz sedasız
Bu, böyle gidecek demek değil bu işler
Biz şimdi yanyana geliyor veçoğalıyoruz
Ama bir ağızdan tutturduğumuz gün hırlığın havasını
İşte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.

Cemal Süreya

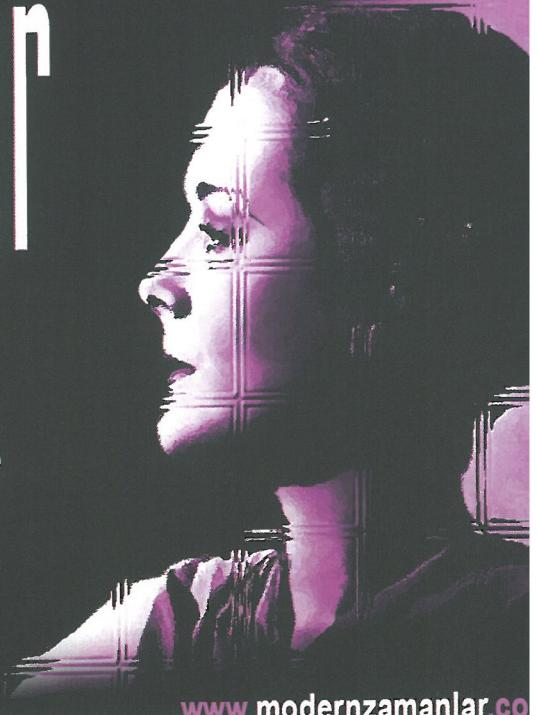
SOLFASOL
Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi

Sinema Kültürüne Altın Portakal Diyarından Küçük Bir Ka

modernzamanlar

17. Uçan Süpürge
Uluslararası Kadın Filmleri Festivali'ne
Başarıları Dileriz

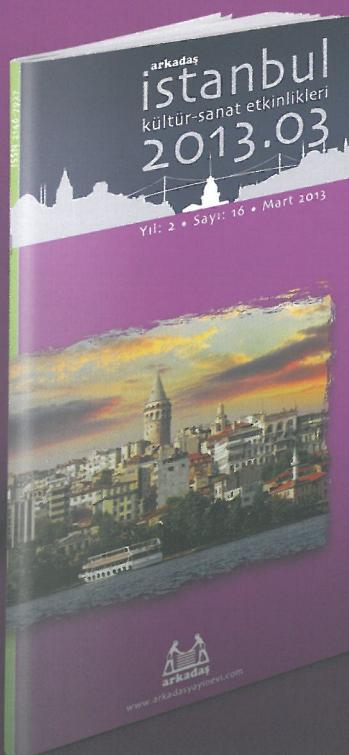
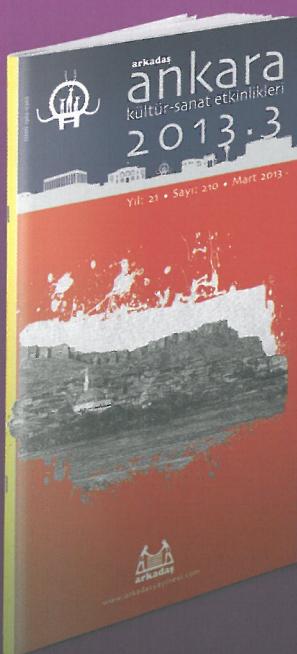
“Sinema Hayattır”

www.modernzamanlar.co

"SİNEMACILIK VE FİLMCİLİK YARARIN
BAĞIMSIZ İLETİŞİM PLATFORMU"

sadibey.com

Şimdi İstanbul da
kültür-sanat gündemini
"elle tutulur" bir arkadaşla izleyin

www.arkadasbulten.com

[®]arka
pencere

HAFTALIK FILM KÜLTÜRÜ DERGİSİ

ARKAPENCERE.COM

**Brad Pitt ve
Angelina Jolie
Yeni Filmini
Türkiye'de
Çekiyor...**

...olsayıdı ilk
beyazperde.com'dan
duyardınız.

BEYAZPERDE
film seçiminde en iyi adresiniz

facebook.com/beyazperdecom

Twitter.com/beyazperde

2011 yılında açılan Ka Fotoğraf Geliştirme Atölyesi, fotoğrafı kullanarak kendini ifade etmeyi seçen ve bu ifade biçimini beslemek için pek çok yolu denemeyi isteyen insanların bir araya gelerek hayatı geçirdiği bir mekân. Bu nedenle hem öğrenmek hem de öğrendiklerini aktarmak için fırsatlar yaratmayı hedefliyor.

Üç yıldır Ankara'da faaliyet gösteren Ka Fotoğraf Geliştirme Atölyesi, programında yer alan ileri düzey atölyelerin, düzenli olarak gerçekleşen konuk atölyelerin, söyleşi ve etkinlıkların yanı sıra temel düzeydeki atölyelerle fotoğrafa yeni başlayanlar için ipuçları paylaşarak Ankara'da her seviyeden katılımcıya açık olan, fotoğraf merkezli bir hareketlilik için adımlar atıyor.

Ka Fotoğraf Geliştirme Atölyesi
17. Uçan Süpürge Kadın Filmleri Festivali'ne
fotograflarıyla destek veriyor.

ÖTEKİ SINEMA

MIDNIGHT MOVIES

2005
YILINDAN BERİ
TÜRKİYE'NİN
“ÖTEKİ” SINEMA
REHBERİ

www.otekisinema.com

MAVILIM TOURISM

POSEIDON TURİZM DANIŞMANLIK-ORGANİZASYON

Süratli ve kaliteden ödün vermeyen,
Dürüstlüğü asla göz ardı etmeyen profesyonel işletme prensipleri,
Müşteri odaklı hizmet anlayışıyla

POSEIDON TURİZM;

İngilizce-Almanca-Türkçe bilen deneyimli şoförleri ve geniş araç
filosuyla hizmetinizdedir.

Türkiye'deki çok uluslu kuruluşlar, birbirinden değerli holdinglerimin
zin çalışanlarına ve misafirlerine lojistik destek ve hizmet sunmak-
tan mutluyuz.

İddialıyız; sektördeki deneyimimiz ve filomuza kattığımız yeni
araçlarla farkımızı hemen fark edeceksiniz.

POSEIDON TOURISM CONSULTING – ORGANIZATION

POSEIDON TOURISM

*with its customer oriented service understanding and
fast professional operation principles that does not compromise
quality*

*and that never disregards honesty,
is at your service with its English-German-Turkish speaking, expe-
rienced drivers and wide vehicle fleet.*

*We are happy to be providing logistical support and services to
the valuable employees and guests of multinational corporations
and holding companies in Turkey.*

*We are assertive; you will feel the difference immediately with
our experience in the sector and the new vehicles that have been
added to our fleet.*

VIP Business

Koza Sok. 58/3 G.O.P/ Ank

P: 0312 447 62 84 F: 0312 446 50

E-Mail: poseidon_pms@hotmail.com

Web: www.poseidonvip.com

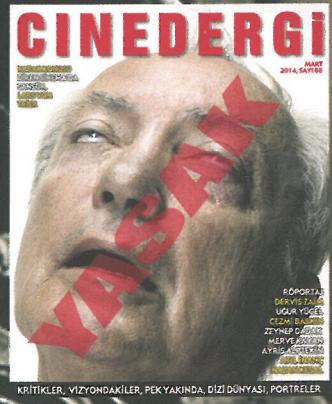
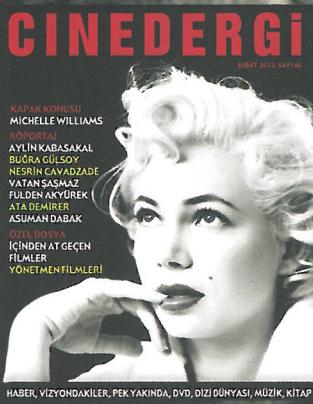
FİLMARASI

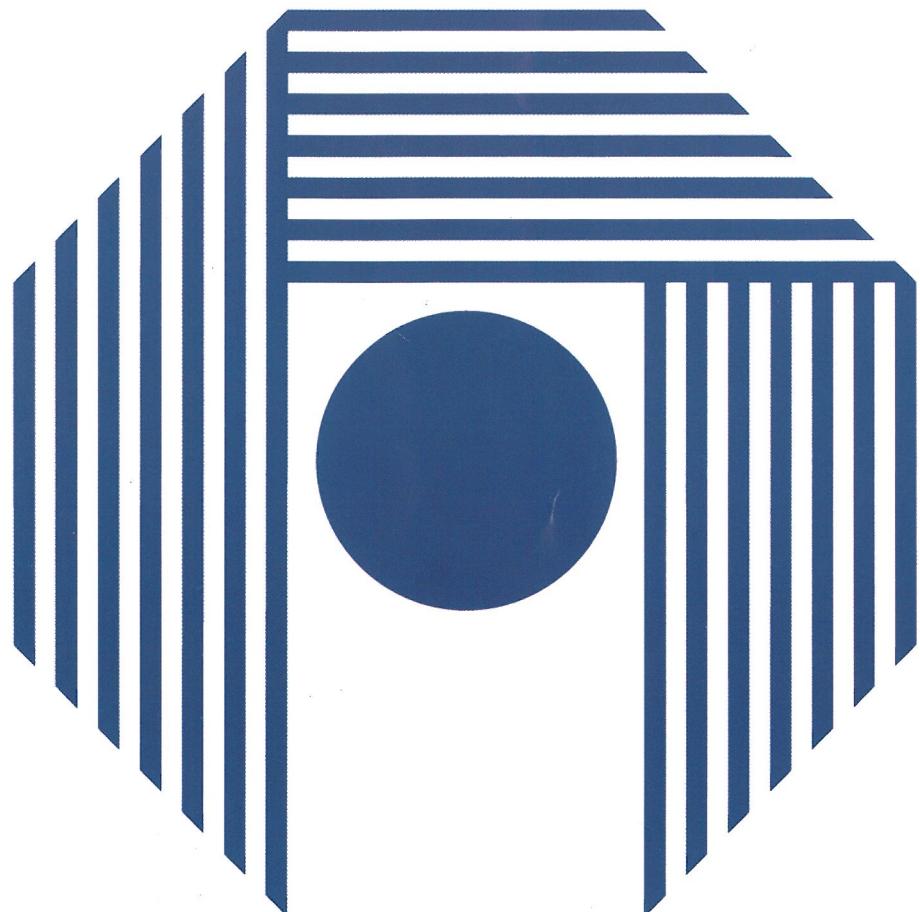
'Sinemaya dair herşey'

CINEDERGİ

UÇAN SÜPÜRGE ULUSLARARASI KADIN FILMLERİ FESTİVALİ BASIN SPONSORU

NE KADAR SOĞUK
OLURSA OLSUN
ONLAR BİZİ ISITIR

nurol

